

ÉT

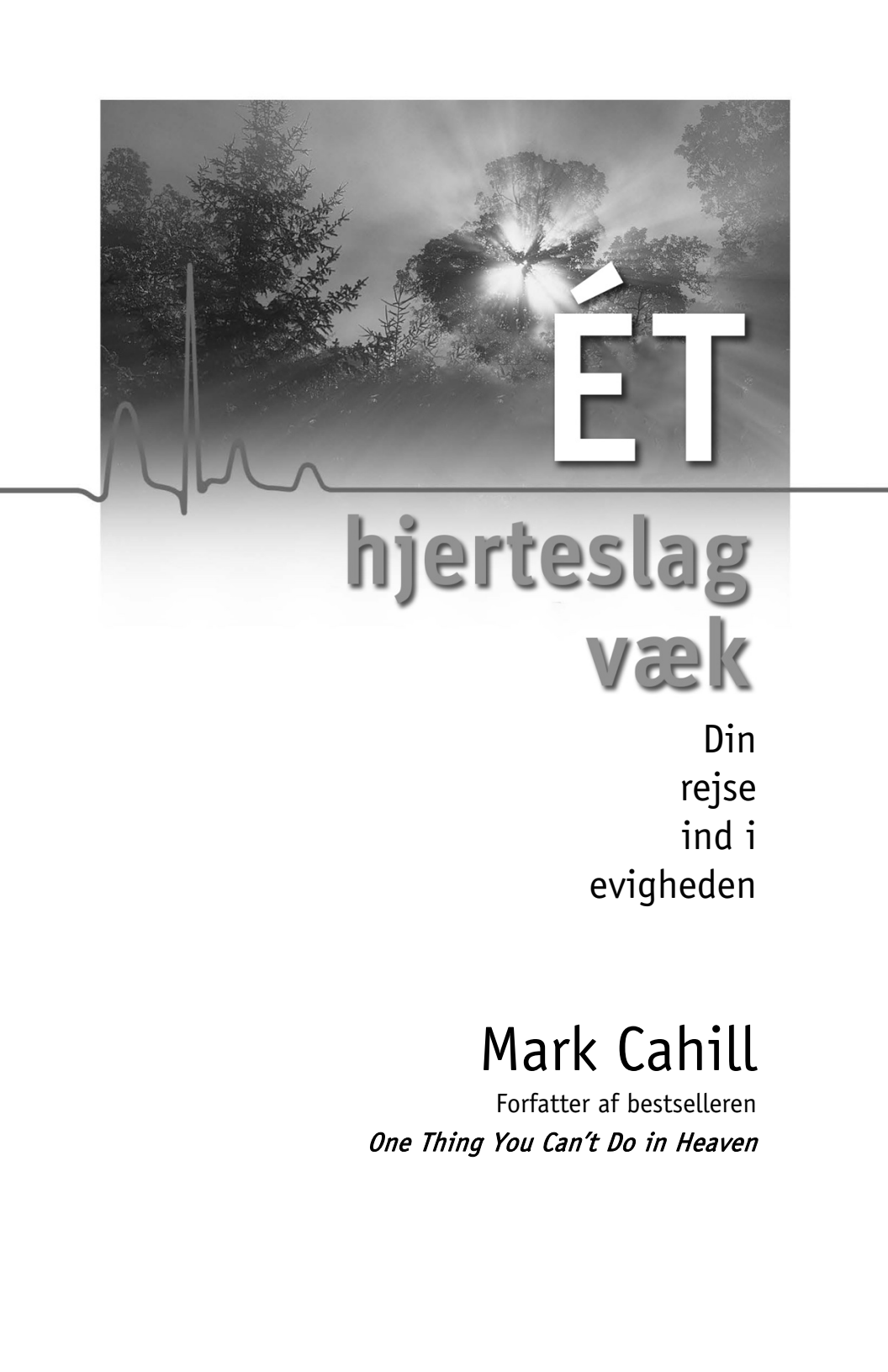
hjerteslag væk

Din
rejse
ind i
evigheden

Over 1
million
printede
eksemplarer!

Mark Cahill

ÉT

hjerteslag væk

Din
rejse
ind i
evigheden

Mark Cahill

Forfatter af bestselleren

One Thing You Can't Do in Heaven

Ét hjerteslag væk: Din rejse ind i evigheden

Mark Cahill

Copyright © 2005 af Mark Cahill

Alle rettigheder forbeholdes. Intet fra denne publikation må reproducere, lagres i en database eller overføres på nogen måde, hverken elektronisk, mekanisk, fotografisk (fotokopiering), optagelse eller på anden måde uden forudgående skriftlig tilladelse fra forfatteren, medmindre det er for at fremme evangeliet om frelse og givet gratis væk.

ISBN 9798395459404

De citerede Bibelfers er fra den Danske autoriserede oversættelse fra 1992 medmindre andet er angivet i fodnoten.

Indledende redaktør:

Lynn Copeland, Genesis Publishing Group
www.genesis-group.net

Illustrationer indeni:

Russell Barr

Oversat til Dansk af:

Ester Helth Møller

Bestil yderligere eksemplarer:

På engelsk: www.markcahill.org eller www.amazon.com

På dansk: www.amazon.com

Til:

Fra:

Dedikation

*Denne bog er dedikeret til Sandhed.
Hvis du søger den, vil du finde den.*

“Hold printerne i gang!”

“Jeg er alvorligt ordblind, hvilket gør læsning utroligt udfordrende for mig, men da jeg fik fat i din bog, var den ikke bare forståelig, men også gribende og sjov at læse igennem” — *Robert Concklin*

“Bogen, du gav mig, *Ét hjerteslag væk*, har jeg læst fra ende til anden de sidste syv timer, kun med pauser for at spise aftensmad, tjekke ind på hotellet og for-tælle min forlovede om den” — *Todd Jordan*

“Dette er en af de mest bemærkelsesværdige bøger nogensinde!!”
— *Pam Mathews*

“Den bog, du gav mig, har givet mig svar på alle de spørgsmål, jeg havde om ‘li-vet efter døden’ og om selve evigheden. Ja, denne bog har været min ‘rejse ind i evigheden’. Jeg synes det er fascinerende at gennemgå dens sider...”
— *Vivianna Kotorova*

“Nu hvor mine venner og jeg nærmer os de 40 år og har børn, som betyder så meget for os, er vi nødt til at kunne svare på det vigtigste spørgsmål, der er. ‘Hvad sker der efter livet her?’ Om ikke andet, så for at lede vores børn ad den rigtige vej. Vi er alle ‘Ét hjerteslag væk!’” — *Scott Gallagher*

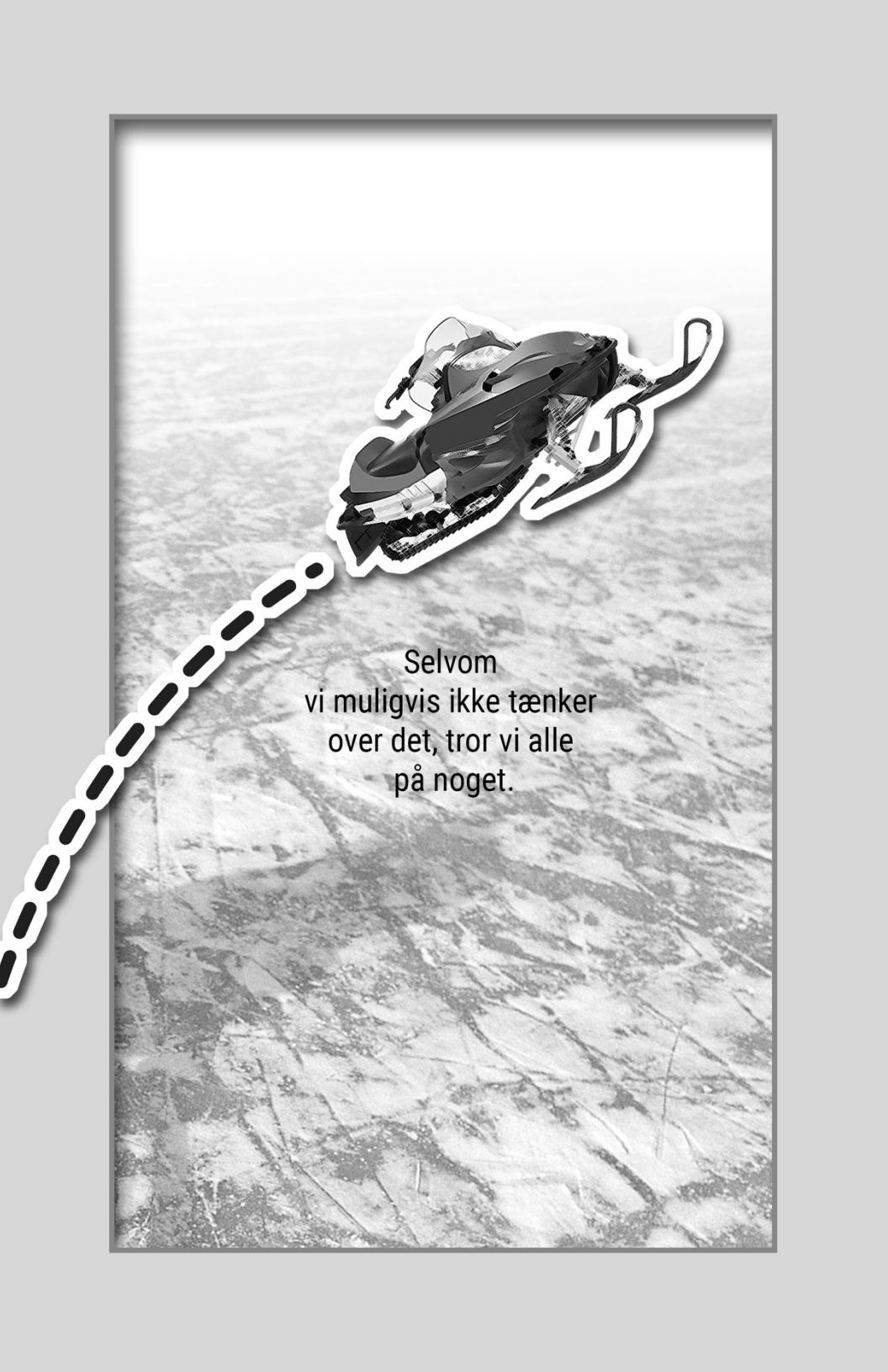
“Jeg vil bare sige, at din nye bog, *Ét hjerteslag væk*, er meget veludført, og at den gør et fantastisk stykke arbejde med at forklare, hvem vi er, og hvad vi er her på jorden for. Hvis bare alle seks milliarder mennesker i verden kunne læse denne bog!” — *Bart McCurdy*

“Jeg er lige blevet færdig med at læse din nye bog, *Ét hjerteslag væk: Din rejse ind i evigheden* — hold printerne i gang! Denne bog er et ‘must have’, klar til at give til en person, som søger efter det allervigtigste svar til dette spørgsmål: ‘Hvor kommer jeg til at være, efter at have forladt denne planet?’” — *Rick Brothers*

“I forhold til stort set alle andre ressourcer, jeg er stødt på, kan denne bog nå ud til en endnu bredere vifte af mennesker: unge, gamle, venlige eller ondskabs-fulde. Solid sandhed præsenteret på en udfordrende, letlæselig måde. Vi tror in-derligt, at denne bog vil hjælpe vores patienter til at forlade vores praksis med deres åndelige øjne åbne” — *Dr. Steven M. Kirkham, øjenlæge.*

INDHOLD

<i>Indledning</i>	7
1. Nobelpris	15
2. Jeg kan se klart nu	29
3. Den røde sølvdollar	57
4. "Flammerne! Flammerne!"	87
5. Det er loven!.....	105
6. De dårlige nyheder	131
7. De gode nyheder	145
8. Det næste skridt.....	167
9. Beslutninger, beslutninger	175
10. Hvem er jeg?	195
11. Reflekter Sønnens lys.....	199
12. Tik, tik, tik.....	231
Kilder	237
Slutnoter	238

A black and white photograph of a snowmobile on a snowy, textured surface. The snowmobile is dark-colored and is positioned in the upper right quadrant of the frame. A thick, white dashed line with black outlines extends from the rear of the snowmobile, curving downwards and to the left, leading towards the bottom left corner of the image. The background is a vast, open snowy landscape with subtle textures and shadows.

Selvom
vi muligvis ikke tænker
over det, tror vi alle
på noget.

Indledning

Den, der tager ansvar for dette liv, men ikke bekymrer sig for evigheden, er vis for et øjeblik, men en tåbe for evigt.

— *John Tillotson*

Det siges, at en præsidentkandidat skal være meget omhyggelig med at vælge sin vicepræsident i tilfælde af, at de skulle blive valgt. I ethvert øjeblik kan vicepræsidenten nemlig være ét hjerteslag fra at blive præsidenten af USA — den mest magtfulde position i verden.

Sandheden er, at hver enkelt af os, i ethvert øjeblik, kan være ét hjerteslag fra evigheden.

Dit hjerte slår ca. 100.000 gange i løbet af en 24-timers periode. En dag vil ét af disse slag være dit sidste.

Bekymrer denne tanke dig? De fleste mennesker har af natur en frygt for døden. Komikeren Robin Williams bagatelliserede det ved at joke: "Døden er naturens måde at sige, 'dit bord er klar.'" Skuespilleren David Niven konstaterede: "Jeg vil ikke gå bort. Jeg kommer til at sparke og skribe og lave en forfærdelig ballade." Og Woody Allen sagde: "Jeg er ikke bange for at dø. Jeg vil bare ikke være til stede, når det sker."

Og så er der bilklistermærket, der siger: "Døden er naturens måde at fortælle dig, at du skal sætte farten ned." Dog vil døden ske for hver eneste af os på et eller andet tidspunkt, og derefter vil vi være et sted for evigt. Hvor mon du er om tre hundrede millioner år fra nu af?

Det er noget, vi alle tænker over i løbet af vores liv. Hvad end det er en sygdom; en ujævn flyvetur; en bilulykke; en vens dødsfald eller en kendt persons, såsom Johnny Carson, Dale Earnhardt eller paven; eller en katastrofal begivenhed som d. 11. september, tsunamien i Det Indiske Ocean, eller andre naturkatastrofer — så er der nogle omstændigheder, der får os til at tænke over, hvad der mon sker, når vi forlader denne planet.

For den sags skyld, hvorfor er vi så overhovedet på denne planet? Hvad er formålet med vores eksistens? Mange folk tænker, at det bare er for at gå i skole, feste lidt, finde et arbejde, blive gift, få børn, deltage i sportsbegivenheder, se sit hår blive gråt (eller tyndt), gå på pension, spille golf og dø.

Men er det derfor, vi trækker vejret hver dag? Er der ikke mere til denne livsrejse end at leve og at dø? Hvordan kan vi vide, om vores tid på denne planet har været succesfuld?

Nogle vil måske sige, at de havde et godt liv, hvis de aldrig kom i fængsel og ikke gjorde nogen fortræd. Andre definerer succes som at få noget — eller nogen — opkaldt efter sig selv. For dig er et godt liv måske, hvis dine børn ikke kommer i for mange problemer, eller hvis du aldrig behøver at bekymre dig om din økonomi.

Hvad er det vigtigste for dig i dit liv? Er det en af de ovennævnte ting? Jeg stillede engang dette spørgsmål til en mand i en lufthavn, og han svarede, at hans familie var det vigtigste af alt for ham, hvilket er et typisk svar på dette spørgsmål.

Jeg spurgte ham så, hvad der vil være det allervigtigste for ham, den dag han dør. Da han igen svarede, at det vil være hans familie, spurgte jeg, hvad han mente med det. Han forklarede, at han ønskede at sikre sig, at han vil efterlade sig penge nok til, at hans familie kunne klare sig, når han var væk.

“Ville det ikke være vigtigt”, foreslog jeg, “at finde ud af, hvor du kommer hen, når du dør, og at din familie kan komme det samme sted hen en dag?” Han spærrede øjnene op og svarede, at han aldrig

havde tænkt på det før.

Da vi alle er en del af den ultimative statistik, der siger, at ti ud af ti personer dør, så burde vi alle tænke over, hvor vi kommer hen, når vi dør, og hvem der kommer til at være der sammen med os. Du vil efterlade din krop, men hvad med din sjæl? Hvis du tror på, at der er mere til din eksistens end blot dette liv, så er du kommet i godt selskab. Ifølge en nyere undersøgelse, fra *The Barna Group*, tror otte ud af ti amerikanere på, at der er en eller anden

form for liv efter døden. Og 79 procent er enige i, at “alle mennesker har en sjæl, der vil leve for evigt, enten i Guds nærvær eller fravær.”¹

Hvad tror du, der er på den anden side efter din død? Der er mange forskellige overbevisninger. For eksempel:

- Hinduismen siger, at et individ reinkarneres i næsten en uendelighed. Dette er baseret på karmaloven, hvor personens gode og dårlige gerninger samt tanker gennem én livstid vil blive gengældte i en senere inkarnation, igen og igen og igen, indtil sjælen bliver indlemmet i en guddommelig substans.
- Den jødiske Bibel (den som kristne kalder Det Gamle Testamente) siger, såvel som Det Nye Testamente, at der findes en himmel og et helvede. Jøder tror, ligesom de kristne, på en form for belønning eller straf efter døden.
- Islam lærer, at der er et paradys og et helvede med brændende ild, hvor martyrdøden er den eneste sikre billet til paradys.
- Buddhister tror, at sjælen reinkarneres kontinuerligt gennem oplysning, indtil den opnår en ultimativ tilstand af ikke-eksistens kaldet Nirvana.
- Ateister tror, at der ikke er et bevidst liv efter døden. Én ateist har refereret til døden som en “grisk himmelsk søvn.”
- New age-bevægelsen omfatter mange forskellige overbevisninger, herunder troen på, at mennesker genfødes igen og igen, indtil det opnår en enhed med Gud.

Der er mange muligheder, men hvad kommer der i virkeligheden til at ske med dig? Hvordan kan man få vished om, hvad der er derude, når det sidste åndedræt er taget? Er det overhovedet muligt at vide, hvad der er derude?

Selvom de fleste tror på sjælens eksistens og et liv efter døden, er mange usikre på deres egen endedestination. Hver fjerde voksen indrømmer, at de “ikke aner”, hvad der vil ske efter deres død. En forbløffende to tredjedele af ateister og agnostikere accepterer, at der er et efterliv. Det er derfor tydeligt, at mange

menneker ikke har gennemtænkt nøje, hvad de tror på og hvorfor. Endnu mere vigtigt er det, at de ikke har overvejet, om der er nogen form for evidens, der støtter op om den overbevisning, de har.²

Lad os antage, at jeg befandt mig i det nordlige USA i december måned. Efter nogle få dage med frostgrader begynder der at komme is på en nærliggende sø. Jeg har før nydt at gå på en frossen sø, og jeg beslutter mig nu for at gå ud på isen. Men så får jeg en endnu bedre ide: Jeg beslutter mig for at tage en snescooter med ud på isen. Jeg har set folk gøre det på tv, og det ser ud til at være rigtig sjovt.

Endnu bedre: Jeg vil bygge en snerampe, så jeg kan køre snescooteren op i luften, lande på isen og glide et godt stykke. Nu lyder det som noget, der kommer til at blive rigtig sjovt! Der er bare ét problem: Uanset hvor meget jeg tror på, at jeg kan gøre det, og uanset hvor meget tro jeg har, så vil jeg ryge lige igennem isen, fordi den stadig er meget tynd. Det er virkeligheden.

Antag så, at det nu er februar måned ved den samme sø, og at der har været frostgrader to måneder i træk. Selvom jeg virkelig gerne vil ud på isen, frygter jeg at gå derud, fordi en ven faldt igennem isen for et par måneder siden. Jeg er derfor kun villig til at træde forsigtigt derud med min ene fod på isen for at være helt sikker på, at isen kan bære min vægt. Isen holder ikke bare mig oppe, men den ville også have holdt til, at en snescooter blev slynget op i luften og landede på den. Hvorfor? Fordi isen er mange centimeter tyk på dette tidspunkt.

Hvad er forskellen mellem disse to scenarier? I det første scenarie havde jeg en klippefast tro, men objektet jeg troede på, var ikke det, jeg regnede med: Isen var for tynd. Jeg ville have taget et blindt spring i en fejlagtig tro.

I det andet scenarie kunne jeg, blot ved at have overvejet de faktiske forhold, endda med en meget lille tro, have udført handlingen og været endt sikkert på isen.

Selvom vi muligvis ikke tænker over det, så tror vi alle på noget. Faktisk bruger du tro til mange ting hver dag. Du har, hver gang du kører bil, tro til, at andre bilister vil stoppe for det røde lys. Du tror på, at den stol du sidder på lige nu, vil blive ved med at bære dig. Hver gang du flyver, udviser du tro på, at piloten ikke er selvmorderisk og ikke har planer om at styrte flyet ned.

Det afgørende er ikke mængden af tro, vi har, men objektet af vores tro. Det vil sige, tror vi og har vi tillid til noget, der rent faktisk er sandt?

Derfor betyder det i realiteten ikke noget, hvad vi tror om livet efter døden. Men det betyder noget, om det objekt, vi tror på, er troværdigt, og om det derved understøtter vores tro. Er du i gang med at tage et blindt spring ud på "tynd is" ind i evigheden, eller er "isen", du vil lande på, mange cm. tyk?

Uanset hvad dit svar er, så er det baseret på tro eller tillid til noget. Spørg derfor dig selv: Hvilke beviser og belæg har jeg, der understøtter min overbevisning?

Oprah Winfrey sagde, at hendes yndlingsspørgsmål til sit publikum er: "Hvad ved du med sikkerhed?" Én ting vi i hvert fald alle "ved med sikkerhed" er, at vi engang skal dø. Men så er spørgsmålet: "Hvor vil vi komme hen bagefter det?"

Vi er alle én dag nærmere evigheden, end vi var i går. Uanset hvad eller hvem du har valgt at placere din tro på, så satser du med det eneste liv, du har — din evige tilstand — på din beslutning.

Har du undersøgt de faktuelle forhold grundigt, for at sikre dig, at du træffer det rigtige valg? For din egen skyld, så gør dig selv den tjeneste at undersøge mulighederne til bunds. Du har ikke lyst til at være det forkerte sted i al evighed blot fordi, du ikke tog dig tiden til at overveje faktisk viden.

Så før din rejse ind i evigheden begynder, vil jeg tage dig med på en kort rejse i en søgen efter beviser for sandheden om evigheden. Er der en Gud? Eller er der ikke? Er der liv efter døden? Eller ikke? Og hvor troværdigt er objektet i din tro?

Winston Churchill sagde engang: “Det hænder, at folk snubler over sandheden, men de fleste rejser sig og skynder sig hurtigt videre, som om ingenting nogensinde var sket.”³ Jeg håber ikke, at du vil snuble over sandheden og ignorere den, men at du aktivt vil søge den — og fæstne din tro på den.

Lad os tage et kig på nogle af beviserne for at se “hvor tyk isen vil være” på den dag, du dør. Lad os undersøge dybderne i mysteriet om evighedens sandhed og se, hvad vi finder.

Noget kommer ikke
bare ud af ingenting
helt af sig selv.

Kapitel 1

Nobelpris

Jeg kan forstå, hvordan det er muligt for et menneske at se ned over jorden og være ateist, men jeg kan ikke begribe, hvordan man kan se op mod himlen og sige, at Gud ikke er til.

— *Abraham Lincoln*

Mange mennesker tror ikke, at der findes nogen Gud, fordi de er overbeviste om, at videnskaben fuldt ud har forklaret, hvordan vores univers opstod. Hvis der er en naturlig forklaring på vores oprindelse, tænker de, 'hvem har så brug for en overnaturlig én?' Måske betragter du det, ligesom mange andre, som en konkurrence mellem videnskab og religion, og tror, at videnskaben er blevet erklæret den ultimative vinder.

Men forklarer videnskaben alene denne ufatteligt smukke og komplekse skabelse, som vi lever i? Får dens storslåethed dig ikke til at spekulere?

Hvordan kan solen levere den helt rigtige mængde energi til at belyse og opvarme vores planet? Hvad er det, der får alt i vores velordnede verden til at fungere så godt indbyrdes? Hvordan er det muligt at forudsige den præcise dag for fuldmåne, eller hvornår en formørkelse finder sted, eller afgøre om vi kan forvente voldsomt tordenvejr eller et frisk snefald?

Hvor kommer lyn og farvestrålende regnbuer fra? Når vi ser de forbløffende farver i en solnedgang, undrer vi os ofte over, hvordan denne iøjnefaldende udsigt er skabt. Vi forundres over bjergenes storhed og over strandenes skønhed.

Da jeg så Grand Canyon for første gang, tabte jeg kæben. Fjeldkløftens enorme vidde var helt ufattelig imponerende, og dens farver var helt igennem fantastiske. Hvor kom denne kløft fra?

Hver gang vi kigger på noget, der er bygget af mennesker — et hus for eksempel — så ved vi, at der var en bygmester, en person, der sørgede for, at det hele blev sat sammen. Når vi ser noget, der

har et design, som f.eks. et ur, ved vi, at det havde en designer, som udtænkte, hvordan det skulle fungere.

Når vi kigger på et kunstværk, som f.eks. et maleri, ved vi, at der er en kunstner, som malede det. Når vi observerer orden — lad os sige tyve cola papbægere stillet op på en række — så ved vi, at der var en “ordensmand”, som stillede det op på denne måde.

Når vi kigger os omkring i universet, på ting der ikke er skabt af mennesker, hvad ser vi så? Vi ser skabelse, design, kunst og orden. Så hvis alt menneskeskabt har en skaber, designer, kunstner eller ordensmand bag sig, hvorfor skulle man så ikke også tænke, at der er en skaber, designer, kunstner og ordensmand bag universet?

Når vi kigger på Mount Rushmore, hvorfor siger vi så ikke, “Waow, sikke fantastisk erosion er! Se hvordan den formede hove-derne på fire af USA’s præsidenter”? Vi indser, at det ville være en tåbelig udtalelse. Hver gang vi ser skabelse, design, kunst eller orden, er det indlysende, at der var en intelligent drivkraft, som fik det til at ske.

Jeg taler på mange steder rundt om i landet, og derfor flyver jeg en del. Engang, på vej fra lufthavnen, så jeg en vidunderlig solnedgang — en af disse helt fantastiske solnedgange med farver der bliver ved med at ændre sig som i et kalejdoskop. Jeg bad for, at nogen ville se denne smukke solnedgang og undre sig over, hvem der havde malet den på himlen.

Den følgende aften var det Halloween. Jeg boede hos nogle venner, som havde et enormt hus, der lå et godt stykke fra ve-

jen. Ingen havde været ved huset for at rasle efter snolder den aften — indtil det ringede på dørklokken omkring kl. 21:30. Da fru- en i huset gik ud for at åbne døren, stak jeg hovedet omkring hjørnet for at se med.

Ved døren var der to unge kvinder, der var ansigtsmalede som katte. De lignede nogle, der var lidt for gamle til at være ude og rasle, så jeg spurgte dem, hvor gamle de var. De fortalte, at de var 20 og 21. Jeg spurgte dem, hvorfor de var ude og rasle, og de svarede selvfølgelig, at de ville have slik!

Efter at have småsnakket med dem i et par minutter bragte jeg et spørgsmål om evigheden på banen. En af pigerne svarede: "Du spilder din tid ved at snakke med os om Gud. Vi er ateister." Så spurgte jeg dem, hvad de havde fundet af beviser for, at der ikke er nogen Gud. De havde slet ingen evidens, hvilket jeg syntes var meget interessant.

Som mange andre, tænkte de sikkert, at fornuften var på deres side. Men uden evidens til at understøtte deres overbevisning, var det faktisk en blind tro, de havde — og dette grundlag var basis for deres evige skæbne. Nogle folk tænker, at det kræver en blind tro at kunne tro på Gud. Men ved de fleste afgørelser i livet, overvejer vi nøje vores beslutninger, og vi bør gøre det samme med hensyn til vores beslutninger om evigheden.

Jeg spurgte dem, hvad der ville være evidens nok til at kunne bevise dem, at Gud eksisterer.

Det kunne de heller ikke svare på. Derfor sagde jeg til dem, at jeg ville give dem noget at tænke over og forklarede dem konceptet om, at universet viser skabelse, design, kunst og orden. Jeg spurgte dem så, "hvis alt andet har en skaber, designer, kunstner eller ordensmand, hvorfor tænker I så, at der ikke er en skaber, designer, kunstner og ordensmand bag dette univers?"

Pludselig fik de store øjne. En af de unge kvinder sagde, "I går aftes gik jeg en sen tur, og jeg så en ualmindelig smuk solnedgang. Og jeg undrede mig og tænkte ved mig selv, 'hvem har malet dette på himlen?'"

Indenfor 24 timer efter min bøn, mødte jeg et menneske, som Gud havde besvaret den bøn igennem!

Begge unge kvinder var studerende på en lokal kunsthøjskole. Som kunstnere vidste de, at for ethvert smukt maleri, er der nødt til at være en maler, som skabte kunstværket. Og logisk set burde det samme være gældende for alt, hvad der eksisterer i dette helt igennem utrolige univers.

Logisk set ved vi, at der ikke kan være et umalet maleri, en uskulptureret skulptur eller et udesignet design. Det giver bare ikke mening. Tilsvarende er det helt meningsløst at basere vores

evige skæbne på noget, som vi ved, der ikke er videnskabelig begrundelse for.

Jeg talte en dag med en mand i Atlantas midtby, og jeg stillede ham et spørgsmål om åndelige anliggender. Han svarede, at han var ateist, og at det er umuligt at bevise, at der findes en Gud.

Vi stod imellem høje bygninger, så jeg pegede på en af skyskraberne og sagde, "Bevis mig at der var en bygmester til den bygning dér." Han svarede, "Det er nemt. Bygningen i sig selv er bevis på, at der er en bygmester."

Han havde 100 procent ret. Vi ved, at man ikke bare samler en mængde beton, rør, vinduer, maling, ledninger osv., vender sig om, og derefter kigger tilbage for pludseligt at se en færdig bygning. En bygning kræver en bygmester.

Jeg sagde, "Præcis. Bygningen er bevis på, at der er en bygmester." Derefter tilføjede jeg, "Solen, månen, stjernerne, havene, sandet, hvert unikt snefnug, de tre milliarder basepar i dine DNA-molekyler, der er anderledes end mit, er absolutte beviser på, at der er nødt til at have været en Skaber af dette univers."

Han kiggede på mig. Jeg kunne se lysglimtet i øjnene på ham, og så kiggede han væk. Mens han tænkte over denne erklæring, indså han, at han selv havde fremskaffet beviset.

Selvom du ikke kan se, røre, smage, lugte eller høre bygmesteren af en skyskraber, er det ikke bevis for, at en sådan person ikke findes. Du behøver ikke nogen imponerende tro for at være overbevist om, at der er en bygmester til en bygning, som du kan se; du skal blot se på beviserne og træffe en kvalificeret beslutning ud fra det, du ved. Og det bedste bevis overhovedet er det arbejde, som bygmesteren efterlod sig.

Den samme sandhed gælder for universets Gud. De synlige beviser, der ligger tilbage, er rigelig dokumentation for, at der er en Skaber af universet.

Noget fra ingenting

Forestil dig dette scenarie:

For milliarder af år siden begyndte en mørk substans at udvikle sig fra ingenting. Den kom ud af ingenting. Så var der en kæmpeeksplosion. Vi ved ikke, hvad der forårsagede eksplosionen, eller hvorfor det skete, men det skete.

Efterhånden, som mange millioner år gik, udviklede denne substans en væske og blev sød. Millioner af år senere blev der dannet aluminium-molekyler fra ingenting, og samlede sig rundt om denne væske i en perfekt cylinderform. Aluminiummet dannede derefter en åbningsmekanisme på toppen af cylinderen.

For 40 eller 50 år siden faldt der nogle røde og hvide farvemolekyler ned på dåsen og dannede ordene "Coca-Cola", en udløbsdato og en komplet ingrediensliste. Wow — det er for vildt!

Dette eksempel, som kommer fra en af mine venner, beskriver en absurd tankegang. Det ville være en fornærmelse af vores intellekt, hvis jeg insisterede på, at ovenstående scenarie var sandt. Universet er uendeligt meget mere komplekst end en coladåse, men af en eller anden grund tror folk, at det hele bare kom ud af ingenting — at noget kom fra ingenting. Men hvis en coladåse og dens indhold ikke kunne blive til gennem tilfældige processer, hvordan kunne et så velordnet og kompliceret design, som vores univers, blot være samlet ved et tilfælde? Logisk set ved vi, at det er umuligt.

En aften, hvor jeg havde holdt foredrag, bemærkede jeg, at der, på den anden side af vejen, var ungdomstræning i amerikansk fodbold. Så jeg gik derhen og indledte en snak med en mand, som var der for at se sin søn spille. Mens vi sludrede, fortalte han mig, at han var jøde. Vi snakkede lidt om den jødiske tro, men han nævnte, at han ikke praktiserede sin tro, og at han faktisk var ateist. Jeg så det som en meget interessant kombination at være jøde og samtidig ateist.

Det var en smuk aften — pæn og kølig, med en klar måne og en fyldt stjernehimmel. Jeg spurgte ham, "Når du ser denne smukke

skabelse på en aften som i aften, får det dig så ikke til at tænke på Skaberen, som skabte dette sted?” Han erkendte, “Det er det, jeg kæmper med.” Han kæmpede, fordi når han kiggede mod himlen, vidste han, at denne fantastiske skabelse måtte komme et sted fra. En eller anden skabte det hele, men spørgsmålet er, “Hvem?”

Mange mennesker tror ikke, at en Gud skabte universet, fordi de ikke kan forestille sig et evigt Væsen. Gud må da have haft en begyndelse, tænker de. Hvor kom Han fra? Hvem skabte Ham? Hvis de ikke har tilfredsstillende svar, nægter de at tro.

Jeg synes, det er interessant, at før “big bang” teorien kom på banen, mente videnskabsfolk, at universet var evigt. De kunne ikke forklare, hvordan det opstod af sig selv, så de hævdede, at det simpelthen altid havde været til — at det ingen begyndelse havde.

Nu proklamerer videnskabsfolk, at universet begyndte med et big bang. Men dette giver anledning til flere spørgsmål end det giver svar. Der skulle være noget til, for at der kunne ske et “bang.” Hvor kom stoffet fra? Hvorfra kom energien, der forårsagede braget? Hvilken katalysator satte stoffet i bevægelse, så det kunne forme universet? Hvordan kunne orden opstå ud af uorden?

Tænk over det. Hvis du tror på, at stof har eksisteret i al evighed, og at det havde evnen til spontant at starte universet, og at det var kraftfuldt og intelligent nok til at sætte vores enorme univers sammen i orden og præcision og skønhed — har du så ikke lige defineret Gud? Han er ikke så svær at tro på, som du måske har tænkt. Du forstår ham måske ikke, men det er ikke begrundelse for at tro, at han ikke eksisterer.

Da jeg en sen aften kom hjem, tændte jeg for fjernsynet og så, at David Letterman-showet var i gang. Hans gæst var en 80-årig videnskabsmand fra England, som netop havde fået Nobelprisen. Jeg elsker den britiske accent, så jeg fik lyst til at lytte til samtalen.

Videnskabsmanden konkluderede, “David, vi er nået til et punkt i videnskaben, hvor vi med sikkerhed ved, at universet havde en begyndelse.” Letterman rettede sig pludseligt op i stolen og kiggede overrasket på sin gæst. Han sagde, “Vent lige lidt. Vent

lige et øjeblik. Hvis vi ved, at der er en begyndelse af dette univers, indebærer det så ikke...”

Hvordan ville du have afsluttet denne sætning, hvis det var dig, der talte? Nogle mennesker ville måske sige, “... indebærer det så ikke, at der også er en afslutning på universet?” Men Letterman fortsatte, “... indebærer det så ikke, at der også må være en Begynder af dette univers?” Som du kan se, leder vores forstand os logisk set til at konkludere, at hvis der var en begyndelse, så må der også være en Begynder for dette univers — en som satte det hele i gang. Videnskabsmandens svar var helt fantastisk. Han stirrede et øjeblik på gulvet og kiggede så på Letterman og svarede, “Det er et område, vi ikke bryder os om at bevæge os ind på inden for videnskaben.” Sikke en utrolig indrømmelse! Han konstaterede, at fordi han var videnskabsmand, ville han ikke engang tænke over det. Vi kan vælge at slukke for vores logik i vores søgen efter sandhed, mens vi rejser gennem livet, men jeg tror ikke, at det er en særlig fornuftig ting at gøre. Ligesom Letterman ved vi intuitivt, at en begyndelse kræver en Begynder.

Årsag og virkning

Inden for videnskab er der noget, som kaldes loven om årsag og virkning. Dette er en indiskutabel, universel lov, som siger, at der for enhver virkning må være en årsag. Der er intet i universet, der ikke har en årsag bag sin eksistens. Dine forældre var årsagen til, at du blev til, dine bedsteforældre var årsagen til, at dine forældre blev til, osv.

Men hvis du fortsætter, og går længere og længere tilbage, vil der ikke være en uendelig tilbagegang. Du vil til sidst finde frem til en Første Årsag (eller en Årsag, uden nogen forudgående årsag), som skabte den første virkning. Noget kan ikke bare komme ud af ingenting helt af sig selv. Med andre ord var det altså nødvendigt med en eller anden aktør, der startede processen og satte hele vores univers i gang.

Robert Jastrow, grundlæggeren af *Goddard Institute for Space Studies* ved NASA, anerkender dette krav:

Universet, og alt hvad der er sket i det siden tidernes morgen, er en enorm virkning uden en kendt årsag. En virkning uden en årsag? Det er ikke videnskabens verden; det er en verden af hekseri, overnaturlige begivenheder og dæmoners luner, en middelalderverden, som videnskaben har forsøgt at forvise.⁴

Selv Charles Darwin indrømmede:

Den utopi at forestille sig, at dette storslåede og vidunderlige univers, med vores selvbevidsthed, opstod ved tilfældighed, forekommer mig at være hovedargumentet for Guds eksistens... Jeg er klar over, at hvis vi erkender, at der er en første årsag, så higer vores sind stadig efter at finde ud af, hvorfra den kom, og hvordan den opstod.⁵

Nogle videnskabsfolk bryder sig måske ikke om at indrømme, hvad denne første årsag kan være, men ifølge loven om årsag og virkning er det indlysende, at alt, hvad der har en begyndelse, herunder universet, har en årsag. Universet (en virkning) kan simpelthen ikke skabe sig selv. Det kræver en årsag, der ligger udenfor det selv.

Akademikeren C. S. Lewis skrev i *God in the Dock*:

Et æg, som ikke kommer fra en fugl, er det ikke mere "naturlig" end en fugl, der har eksisteret i al evighed. Og eftersom æg-fugl-æg-sekvensen ikke fører os hen til nogen troværdig begyndelse, er det så ikke rimeligt at lede efter den egentlige årsag et sted udenfor sekvensen? Man er nødt til at gå udenfor maskinernes opbygning og ind i menneskets verden, for at finde den egentlige ophavsmand af rumraketten. Er det ikke lige så fornuftigt at se ud over naturen for at finde den egentlige ophavsmand bag den naturlige orden?⁶

Hvad tænker *du*?

Louis Pasteur, den berømte videnskabsmand, sagde om vores verden: "Jo mere jeg studerer naturen, des mere forundret bliver jeg over Skaberens værk."⁷ Hans logik overbeviste ham om, at vores komplekse, velordnede skabte verden kræver en Skaber.

Isaac Newton sagde, "Dette overvældende system med solen, planeterne og kometerne kunne kun være udgået fra et intelligent og kraftfuldt Væsens rådgivning og herredømme."⁸ Du har måske svært ved at forestille dig, hvordan Gud kunne skabe alting ud af

ingenting, men alternativet er, at ingenting blev til alting af sig selv. Hvilken overbevisning kræver mest tro?

Beviser for design

Som vi så fra eksemplet med coladåsen, fører tilfældige sandsynligheder ikke til et design. Du vil aldrig høre om en tornado der pisker gennem en losseplads og efterlader sig et færdigformet 747-jetfly, en Mercedes og en skyskraber. Hvorfor? Blind tilfældighed kan ikke gøre det.

Hvis du anbragte alle delene til et ur i en skotøjsæske og rystede den i ti minutter, tror du så, at det ville ryste sig sammen til et funktionelt ur? Selvfølgelig ikke. Hvad så hvis du rystede den i et år? Ville et funktionelt ur *da* komme ud af æsken? Lad os sige at du var i stand til at ryste den i fem millioner år; ville du så have et funktionelt ur? Det kan simpelthen ikke lade sig gøre.

Og hvis noget så relativt simpelt som et ur ikke kunne opstå ved tilfældighed, så kunne det helt afgjort heller ikke ske ved tilfældighed, at vores storslåede og komplekse univers blev til.

Lad os se på nogle af de forbløffende aspekter af design, som vi kan se i vores solsystem:

1. Jorden er placeret i den helt perfekte afstand fra solen, så vi modtager den eksakt rette mængde varme til at opretholde liv. De andre planeter i vores solsystem er enten for tætte på solen (for varme) eller for langt væk (for kolde) til at opretholde liv.
2. Enhver væsentlig ændring i jordens rotationshastighed ville gøre liv umuligt. Hvis jorden for eksempel kun roterede med 1/10 af sin nuværende hastighed, ville alt planteliv enten blive brændt til døde i løbet af dagen eller frosset til is om natten.
3. Temperaturvariationerne holdes indenfor rimelige grænser på grund af jordens næsten cirkulære bane omkring solen.
4. Månen kredser om jorden i en afstand på omkring 384 000 kilometer, hvilket giver de harmløse tidevande på jorden. Men hvis månen i stedet kun var placeret 1/5 af denne afstand væk, ville kontinenterne blive fuldstændigt oversvømmet to gange om dagen!
5. Tykkelsen af jordskorpen og dybden af havene lader til at være designet omhyggeligt. Forøgelse i tykkelse eller dybde med bare få meter ville ændre

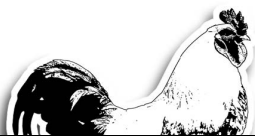
optagelsen af fri ilt og kuldioxid så drastisk, at plante- og dyreliv ikke kunne eksistere.

6. Jordens akse hælder med 23 grader fra vinkelret i dens planetbane. Denne hældning, kombineret med jordens kredsløb om solen, medfører vores årstider, hvilket er essentielt afgørende for dyrkningen af fødevarer.
7. Jordens atmosfære (især ozonlaget) tjener som et beskyttende skjold mod solens dødbringende, ultraviolette stråler, som ellers ville tilintetgøre al liv.
8. Jordens atmosfære beskytter også jorden ved hver dag at brænde cirka tyve millioner meteorer op, som kommer med hastigheder på omkring 45 kilometer pr. sekund! Uden denne afgørende beskyttelse ville livsfaren være enorm stor.
9. De to primære bestanddele i jordens atmosfære er nitrogen (78 procent) og oxygen (21 procent). Dette sarte og kritiske forhold er essentiel for alle livsformer.
10. Jordens magnetfelt giver en vigtig beskyttelse mod skadelig kosmisk stråling.²

Opstod alt dette bare ved tilfældighed? Jeg tror, man er nødt til at begå intellektuelt selvmord, for at kunne tro det. Hvad fortæller din logik dig, mens du betragter kendsgerningerne?

Selv den velkendte astrofysiker Stephen Hawking konkluderede:

Universet og fysikkens love ser ud til at have været designet specifikt til os. Hvis bare én af de omkring 40 fysiske egenskaber havde mere end bare en anelse anderledes værdi, kunne livet, som vi kender det, ikke eksistere: Enten ville atomerne ikke være stabile, eller også ville de ikke kunne binde sig i molekyler, eller også ville stjernerne ikke danne de tungere stoffer, eller også ville universet kollapse, for livet kunne udvikle sig og så videre.¹⁰

I modsætning til gentlemanen fra David Lettermans show, er der mange videnskabsfolk, der har været villige til ærligt at afveje beviserne logisk og har fastslået, at ren tilfældighed ikke kan tilskrives årsagen til vores særdeles velordnede univers.

Selvom han fortsat er evolutionist, indrømmede Hawking: “Det ville være meget vanskeligt at forklare, hvorfor universet skulle være begyndt på netop denne måde, undtagen som en

handling fra en Gud, der havde til hensigt at skabe væsener som os.”¹¹

Overvej de konklusioner, som andre videnskabsfolk er nået frem til om universets design:

Fred Hoyle (britisk astrofysiker):

En tolkning af kendsgerninger, ved brug af sund fornuft, tyder på, at et superintellekt har leget med fysikken såvel som med kemien og biologien, og at der i naturen ikke findes nogen ukendte kræfter, der er værd at tale om. Tallene, man kommer frem til ud fra fakta, forekommer mig så overvældende, at denne konklusion næsten ikke kan drages i tvivl.¹²

Paul Davies (australsk astrofysiker):

Der er for mig at se stærke beviser på, at der foregår noget bag det hele... Det virker som om, at nogen har finjusteret naturens tal med henblik på at skabe universet... Indtrykket af design er overvældende.¹³

Alan Sandage (den største nulevende kosmolog og vinder af Crawford-prisen i astronomi):

Verden er alt for kompliceret i alle dens dele og indbyrdes forbindelser, til at den kan skyldes tilfældigheder alene. Jeg er overbevist om, at livets eksistens med al dets orden... simpelthen er for godt skruet sammen.¹⁴

John O’Keefe (astronom for NASA):

Vi er, efter astronomiske standarder, en forkælet, begunstiget og højt værdsat gruppe af skabninger... Hvis universet ikke var blevet skabt med den mest nøjagtige præcision, var vi aldrig blevet til. Det er min opfattelse, at disse omstændigheder vidner om, at universet blev skabt, for at mennesket kunne leve i det.¹⁵

Arno Penzias (nobelprisvinder i fysik):

Astronomien fører os til en unik begivenhed; et univers der blev skabt ud af ingenting, et univers der opfylder den følsomme balance, der kræves, for at kunne levere de præcise nødvendige betingelser, der muliggør liv, og et univers der har et underliggende (man kunne få lyst til at sige “overnaturlig”) plan.¹⁶

George Greenstein (astronom):

Når vi gennemgår al evidens, opstår den påtrængende tanke, at en overnaturlig repræsentation — eller rettere sagt Repræsentant — må være involveret. Er det muligt, at vi, uden at have haft det som hensigt, pludselig er snublet over videnskabelige beviser for eksistensen af et Højeste Væsen? Var det Gud, der trådte ind og på en så omsorgsfuld måde skabte kosmos til vores fordel?¹⁷

Albert Einstein, en af de største videnskabsmænd nogensinde, sagde, “Jeg vil gerne vide, hvordan Gud skabte denne verden.”¹⁸ Måske er hans ønske noget, som vi alle burde overveje, mens vi undersøger evidensen.

Moralloven

Et andet argument for Guds eksistens er, at den moralske lov er en realitet. Mennesket er et moralsk væsen, men evolutionen kan ikke forklare, hvor vores sans for moral kommer fra. Hvordan kan vi intuitivt vide, at noget er forkert, medmindre der findes ‘et rigtigt’? Hvorfor findes begreberne rigtigt og forkert?

Vores moralske natur ses også i vores ønske om retfærdighed. Selvom vi ikke altid selv gør det rigtige, har vi bestemt ikke problemer med at opdage, når vi er blevet uretfærdigt behandlet. Og når det sker, kræver vi retfærdighed! Denne moralske lov, som mennesker lever efter, må komme et sted fra. Men hvorfra? Tankeløse, tilfældige sandsynlighedsprocesser kan ikke forklare eksistensen af en moralkodeks.

Moralkodeksen er desuden relateret til loven om årsag og virkning, som vi så på tidligere. Denne lov siger, at en virkning aldrig går forud for sin årsag og at den aldrig er større end eller overgår sin årsag. Derfor må der være noget, der eksisterede, før universet blev skabt, og denne årsag må på alle måder være vores fantastiske univers overlegen. Ligesom med en bygning så har universet et design, og derfor må det have en Designer. Eftersom det udviser intelligens, må dets Designer være intelligent; eftersom det har liv, må dets Designer have liv; og eftersom det udviser moral, må dets Designer være moralsk.

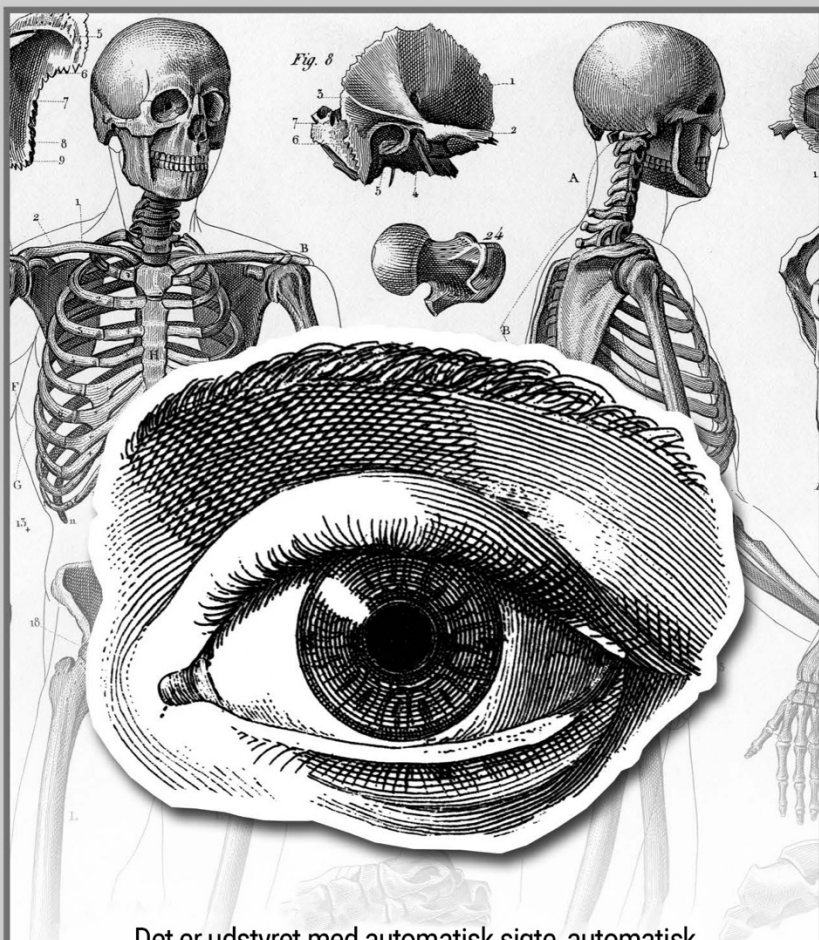
Når det kommer til stykket, kræver det mere tro at tro på, at der ikke er nogen Gud, end at tro på, at der er en Gud. Hvordan kunne noget opstå af sig selv fra ingenting? Hvordan kunne en virkning opstå uden nogen årsag? Hvordan kunne liv komme fra ikke-liv? Hvordan kunne intelligens komme fra u-intelligens? Hvordan kunne mening komme fra meningsløshed? Det er alt sammen noget, som en ateist må tro på for at være konsekvent — og de modsiger alle den uigendrivelige lov om årsag og virkning.

Hvordan hænger det sammen ifølge din logik? Træf altid dine beslutninger på evidens, fakta og sandhed. Gå ikke bare ud fra følelser, når du træffer beslutninger; følelser kan være vigtige i nogle aspekter af livet, men de afgør ikke, hvad der er sandt.

Tja, isen under dig begynder at blive tykkere. Når man overvejer realiteten af skabelse, design, kunst, orden, videnskab og moralsk lov, er det tydeligt, at vores søgen efter evig sandhed begynder at indsnævre sig.

I det næste kapitel vil vi se nærmere på designprocessen for vores univers, og i kapitel 3 vil vi så overveje, hvem denne Designer kan være.

Det er udstyret med automatisk sigte, automatisk fokusering og automatisk blændejustering, menneskeøjet kan fungere fra næsten fuldstændig mørke til kraftig sollys, se et objekt med en diameter på størrelse med et fint hår og foretage omkring 100.000 separate bevægelser på en gennemsnitlig dag... og så, mens vi sover, fortsætter øjet med at udføre sit eget vedligeholdelsesarbejde.

Dr. Scott Huse.

Kapitel 2

Jeg kan se klart nu

At antage at øjet, med alle dets uforlignelige egenskaber til at justere fokuset til forskellige afstande, til at lukke forskellige mængder lys ind og til at korrigere sfærisk og kromatisk aberration, kunne være dannet ved naturlig selektion, forekommer mig, det indrømmer jeg gerne, absurd i allerhøjeste grad.

— *Charles Darwin*

Som vi har set i det forrige kapitel, er beviserne ret solide for, at vores univers er designet. Men på trods af de logiske beviser, som peger på, at der findes en Skaber, er der alligevel mange, der afviser tanken om Gud, fordi de tror, at evolutionen er et faktum.

I børnehaven fik vi alle at vide, at når en frø bliver til en prins, er det et eventyr. Men da jeg gik i gymnasiet og på universitetet, fortalte de os, at når en frø bliver til en prins, er det videnskab!

Så folk har en tendens til at tænke, at hvis nogle videnskabsfolk siger, at de har endegyldige beviser for, at hele universet opstod af sig selv, så er det ikke nødvendigt med en eventyrlig "Skaber".

Som følge af at jeg voksede op i miljøet på en offentlig skole og gik på et offentligt universitet, var jeg et af de mange børn, der blev undervist i evolutionen lige fra det øjeblik, jeg begyndte i skole. Som voksen tænkte jeg derfor, "Kunne evolutionen ikke godt være den måde, hvorpå hele skabelsen blev til?" Så besluttede jeg mig for at søge — og jeg blev overrasket over, hvad jeg fandt.

Eftersom denne problemstilling ikke alene er vigtig for at fastslå, om Gud eksisterer, men også for at finde ud af hvilken slags Gud Han er, så lad os bruge nogle få minutter på at undersøge evidensen ærligt og se hvor det fører os hen.

Hvad er evolution?

Lad os først og fremmest se på, hvad der menes med ordet "evolution". Evolutionen har to hovedgrene. Den ene er mikroevolution, som omfatter mindre variationer inden for en art. Vi

ser iagttagelser af dette hele tiden, f.eks. når bakterier bliver resistente over for antibiotika. Dette kaldes også tilpasning eller naturlig selektion. Mikroevolution er videnskabelig, fordi den er observerbar og målbar.

Den anden gren er makroevolution, som er antagelsen om, at en række små ændringer over tid gradvist kan ændre en art til en anden art. Dette omfatter ikke kun mindre variationer, men også tilføjelser af helt nye funktioner og typer af kroppe.

Dr. J. P. Moreland opsummerer det på denne måde:

Makroevolution er den generelle teori om, at alt liv opstod fra ikke-liv i en slags præbiotisk suppe (hvor kemiske reaktioner samt en eller anden form for energi gav anledning til det første liv), og at alt liv har udviklet sig fra det første liv frem til homo sapiens.¹⁹

Makroevolution — troen på, at de variationer, som vi ser finde sted i mikroevolutionen (dvs. inden for en art), angiveligt er kontinuerlige og ubegrænsede, så en art vil fortsætte med at ændre sig og efterhånden blive til en ny art — er kernen i evolutionsteorien.

Makroevolution er dog aldrig blevet observeret; derfor er den ikke videnskabelig.

Under min søgen efter sandheden om evolutionen, lærte jeg som et af de mest afgørende facts: At mikroevolution er begrænset til den genetiske kode. Ingen funktioner, som ikke allerede findes i et væsens DNA, kan nogensinde blive produceret ved naturlig selektion.

Så selvom der er variation inden for arterne, er det altid inden for DNA'ets grænser. For eksempel findes der mange forskellige typer af hunde — fra chihuahuaen til den irske ulvehund, fra den mexicanske hårløse til en Yorkshireterrier — men de er stadigvæk alle hunde.

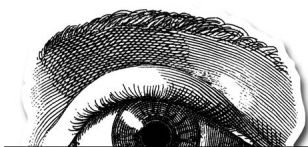
I *The Answers Book* beskriver Ken Ham begrænsningen af mikroevolutionen:

Tilpasning og naturlig selektion er biologiske facts; amøbe-til-menneske-evolution er ikke. Naturlig selektion kan kun behandle den genetiske information, der allerede er til stede i en organismepopulation — den kan ikke skabe ny information. For eksempel, eftersom ingen kendte krybdyr har gener for fjer, vil end ikke utallige selektioner, kunne producere et krybdyr

med fler. Mutationer i generne kan kun modificere eller fjerne de allerede eksisterende strukturer, ikke skabe nye.²⁰

Der er dermed altid naturbetingede grænser for biologisk forandring. Og det er blot det, som naturlig selektion er — selektion. Det kan ikke skabe noget nyt; det kan blot selekttere ud fra den information, som organismens genetiske data allerede indeholder. Alligevel ignorerer evolutionisterne dette nøglefaktum og hævder, at en art kan opnå ny information og udvikle sig til en anden art. Men desværre for deres teori har evolutionisterne ikke nogen evidens for dette. Det er aldrig blevet bevist eller observeret i naturen, og det kan det heller aldrig blive.

Lad os se nærmere på de to betingelser for makroevolutionen, der skal være til stede, for at evolutionsteorien kan være sand.

Livets oprindelse

Makroevolutionens første påstand er, at levende stof kom fra ikke-levende stof. Der er bare ét problem med dette: det har vist sig at være umuligt. Den videnskabelige metode kræver gentagelige observationer for at bevise noget, men på trods af videnskabsfolks ihærdige forsøg, og endda ubegrundede påstande, har de aldrig været i stand til at skabe liv fra noget ikke-levende. Faktisk er tilfældet det modsatte.

Evolutionisten Martin Moe indrømmede, at “et århundrede med banebrydende opdagelser inden for biologisk videnskab har lært os, at liv kun opstår fra liv.”²¹ Derved er det uvidenskabeligt og upræcist af evolutionister at hævde, at spontan genese (også kaldet spontan generation) fandt sted — det vil sige, at ikke-levende stof dannede levende organismer engang i fjern fortid.

Louis Pasteur og andre har påvist, at spontan genese er umulig og dermed bevist biogeneseloven: At liv *kun* kan opstå fra allerede eksisterende liv og *kun* viderefører sin egen art.

Den fremtrædende evolutionist George Gaylord Simpson og hans kollegaer bemærkede:

Der er ingen reel tvivl om, at biogenese er en regel, altså at liv kun kommer fra andet liv, at en celle, enheden af livet, altid og udelukkende er et produkt af eller et afkom af en anden celle.²²

Når biogeneseloven siger, at liv *kun* kommer fra liv, burde det vække et spørgsmål i os: Hvorfra kom det første liv i universet så? Hvis liv altid kommer fra liv, er den eneste logiske konklusion, at liv altid har eksisteret. Husk, at der ikke kan være en virkning uden en årsag, og at virkningen ikke kan være større end dens årsag. Derfor er der kun den mulighed, at vi kom fra en evig, levende Skaber.

Nobelprisvinder Francis Crick fastslog:

Det største flertal af forløbene [der er påkrævet for liv] vil aldrig kunne fremstilles syntetisk på nogen måde... En ærlig mand, udrustet med al den viden, vi har til rådighed i dag, vil kun kunne konstatere, at livets oprindelse på en eller anden måde nærmest synes at være et mirakel; så mange er de betingelser, der skulle være opfyldt for at få det i gang.²³

Foruden at liv *kun* opstår fra liv, siger loven om biogenese også, at liv kun viderefører sin egen art. Enhver skabnings gen er unikt programmeret til at reproducere sig selv, men kun inden for den samme art. Dette forklarer, hvorfor hvaler kun producerer hvaler, køer producerer køer, myrer producerer myrer, og mennesker producerer mennesker — hvilket fører os til det næste problem med evolutionen.

Overgangsformer

Makroevolutionens anden påstand er, at en art gradvist ændrer sig over tid for at danne en anden art.

For at bevise makroevolution stiller forskerne forskellige skabninger op på en række, peger på lighederne og fortæller os, at de tydeligvis nedstammer fra en fælles evolutionær forfader. Jeg er sikker på, at du har set disse billedserier i skolebøgerne, der viser en udvikling fra fisk til krybdyr til pattedyr.

Men lad os sige at jeg opstillede nogle forskellige typer af biler fra en bestemt bilproducent efter størrelse, fra de små biler til de store luksusbiler, og påpegede deres ligheder. Ville du så tro, at de tydeligvis stammede fra en fælles evolutionær forfader — eller ville du blot bruge din sunde fornuft og tænke, at det ganske enkelt er den samme person, der står bag dem?

I bedste fald viser de fossiler, som er brugt til at lave et af disse diagrammer, mikroevolution, som f.eks. kunne være variationen inden for heste. Men er der nogen beviser for, at en art kan ændre sig til en anden? Nej. Faktisk er der beviser for, at de ikke gjorde det, for hvis makroevolutionen var sand, ville alle arter have tilbragt mere tid i overgang end i fuldendelse. Fossilregistret ville derved kunne afsløre millioner og atter millioner af overgangsformer — skabninger i evolutionens mellemstadier. Men der findes ingen af den slags fossiler.

Charles Darwin, som introducerede evolutionsteorien, anerkendte i *On the Origin of Species by Means of Natural Selection or The Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life*, at denne mangel på overgangsformer var en af hans teoris største mangler. Han udtrykte:

Da der ifølge denne teori skal have eksisteret utallige overgangsformer, hvorfor finder vi dem så ikke indlejret i jordskorpen? Hvorfor er al natur ikke i forvirring, i stedet for at være det som vi ser: veldefinerede arter? Geologisk forskning viser ikke de uendeligt mange fine trin mellem tidligere og nuværende arter, som teorien kræver; og dette er den mest åbenlyse af de mange indvendinger, der kan argumenteres imod teorien. Forklaringen ligger imidlertid i den ekstreme ufuldkommenhed af de geologiske optegnelser.²⁴

Darwin vidste præcis, hvad der var krævet, for at det kunne bevises, at hans teori var sand, og han var ærlig nok til at sige det. Han erkendte også, at der var talrige velbegrundede indvendinger imod teorien, hvoraf en af dem var manglen på overgangsformer. Der burde være millioner og atter millioner af fossiler i overgangsformer, hvis evolutionen var sand. Men Darwin foreslog, at

problemet nok var, at vi dengang ikke havde set nok til fossiloptegnelserne. Men det er der nu blevet rådet bod på med den moderne geologi.

Næsten 150 år efter Darwin, hvad ser vi så ud fra de fossile optegnelser? Vi ser fossiler af færdigdannede, uldne mammutter, hele fisk, hele krybdyr og så videre. Alt fra fossilfundene fremstår færdigt udviklet og tro mod sin egen art. Der er ingen skabninger med delvist dannede skeletter eller med delvise finner eller næb. Blandt de milliarder af fossiler, der er fundet, ser vi ikke et eneste eksempel på en af de overgangsformer, som Darwin sagde, at der er nødt til at eksistere, hvis hans evolutionsteori er sand.

Hvad fortæller det os? At der er noget helt galt med hans teori.

De fossile optegnelser burde vise en gradvis overgang fra mere simple former til de mere komplekse former, hvis teorien skulle være sand. Tag et kig på, hvad eksperterne siger.

George Gaylord Simpson indrømmede:

Det ordinære fravær af overgangsformer er ikke begrænset til pattedyr, men er et næsten universelt fænomen, hvilket palæontologer længe har bemærket.²⁵

A. J. Marshall erklærede:

Fuglenes oprindelse er i høj grad et spørgsmål om logiske slutninger. Der er ingen fossiler fra de stadier, hvor den bemærkelsesværdige udvikling fra krybdyr til fugl er indfriet.²⁶

I forbindelse med manglen på fossiler, som burde eksistere for hvirveldyrene, skrev H. W. Smith fra NYU:

Kløften er stadig uden bro, og det bedste sted at starte evolutionen af hvirveldyrene er i fantasien.²⁷

Efter at have brugt fyrré år på at lede efter beviser for evolutionen, uden at finde nogen, skrev Nils Heribert-Nilsson:

Det fossile arkivmateriale er nu blevet så komplet, at det har været muligt at konstruere nye klasser, og den mangel der er på overgangsserier, kan ikke forklares som værende på grund af mangel på arkivmateriale. Manglerne er reelle; de vil aldrig blive udfyldt.²⁸

Det konkluderende er: Der er ingen beviser for makroevolution i de fossile optegnelser — dvs. en art der ændrer sig til en anden art. Evolutionisterne forsøger at forsvare manglen på overgangsformer ved at hævde, at arterne udviklede sig så hurtigt, at de ikke efterlod sig nogen fossiler i undergrunden. Men de fortæller os også, at ingen kan se, at evolutionen finder sted i dag, fordi den sker for langsomt.

Så i virkeligheden — om end det angiveligt går for hurtigt eller for langsomt til, at man kan bemærke det — er der ingen fossile beviser for makroevolution. Så ingen kan egentligt *se* nogen form for evidens for evolutionen nogen steder!

Kan vi kalde evolutionen et “faktum” uden nogen evidens, der understøtter den? Det giver ikke ligefrem en god teori!

I tidsskriftet *Evolution* mindede David Kitts sine medevolutionister om følgende:

På trods af det strålende løfte om, at palæontologien giver mulighed for at “se” evolutionen, har den præsenteret nogle forfærdelige problemer for evolutionisterne, hvoraf det mest berygtede er tilstedeværelsen af “mellemrum” i fossilregisteret. Evolutionen kræver mellemformer mellem arterne, og dem findes der ikke i palæontologien.²⁹

Det som fossilregistret viser, er ikke gradvise ændringer, men i stedet pludselig fremkomst og stabilitet: de fleste fossile arter fremstår på én gang, færdigdannede.

Ifølge palæontologen Robert Carroll:

De mest bemærkelsesværdige træk ved evolutionen, på den store skala, er den ekstremt hurtige forandring mellem afstamninger nær deres oprindelsestidspunkt, efterfulgt af lange perioder, hvor de grundlæggende kropsplaner og livsformer bevares. Hvad der mangler, er de mange mellemformer, som Darwin selv antog...³⁰

I den periode, som palæontologerne kalder “Den Kambriske Eksplosion”, dukker stort set alle de større dyregrupper pludseligt op fra ingenting, uden at der er nogen overgangsformer forud for dem. Så i stedet for at dyrene udviklede sig fra en fælles stamfader, viser de fossile optegnelser derimod, at alle de store grupper pludseligt opstod *på én gang*. Tænk over det. Støtter disse beviser

teorien om, at livet udviklede sig gradvist ved et uheld — eller peger det mod en Skaber?

Evolutionister hævder normalt, at de nødvendige overgangsfosiler er der, men at de ikke er blevet fundet endnu, eller at de er blevet ødelagt. Når man tror på noget uden tilstedeværelse af nogen beviser, hører det

så ind under videnskaben — eller er det tro?

Hvorfor vælger nogen at tro på evolutionen, som der ikke er nogle evidensmæssige beviser for — og som kendsgerningerne faktisk modbeviser — men ikke at tro på en Skaber, hvem der *er* evidens for?

Testen for enhver god teori er ifølge Dr. Kent Hovind, om den enten kan eller ikke kan give svar på grundlæggende spørgsmål. Hvordan ville du besvare disse?

1. Hvornår, hvor, hvorfor og hvordan opstod livet fra ikke-levende stof?
2. Hvornår, hvor, hvorfor og hvordan lærte liv at reproducere sig selv?
3. Hvordan reproducerede den første celle sig, der var i stand til seksuel reproduktion?
4. Hvorfor ville en plante eller et dyr ønske at reproducere flere af sin egen slags, da dette kun ville give flere munde at mætte og mindske chancerne for at overleve? (Er det individet, der har drivkraften til at overleve, eller er det arten? Hvordan forklarer du dette?)
5. Hvordan kan mutationer (rekombination af den genetiske kode) skabe nye, forbedrede variationer? (Hvis du rekombinerer engelske bogstaver, vil det aldrig give kinesiske bøger.)
6. Naturlig selektion arbejder kun med den genetiske information, der allerede er til rådighed, og har kun tendens til at holde en art stabil. Hvordan vil du forklare den stigende kompleksitet i den genetiske kode, som må være sket, hvis evolutionen var sand?
7. Hvornår, hvor, hvorfor og hvordan blev:
 - a) Encellede planter til flercellede? (Hvor er de to- og trecellede mellemformer?)
 - b) Fisk ændret til padder?
 - c) Padder ændret til krybdyr?

- d) Krybdyr ændret til fugle? (Deres lunger, knogler, øjne, forplantningsorganer, hjerte, bevægelsesmåde, kropsdækning osv. er alle meget forskellige!) Hvordan (over)levede mellemformerne?
8. Hvornår, hvor, hvorfor, hvordan og af hvad:
- a) Udviklede hvaler sig?
 - b) Udviklede søheste sig?
 - c) Udviklede flagermus sig?
 - d) Udviklede hår, hud, fjer, skæl, negle, kløer osv. sig?
9. Hvilket af følgende udviklede sig først (hvordan og hvor længe fungerede det uden de andre)?
- I. Fordøjelsessystemet, den mad, der skal fordøjes, appetitten, evnen til at finde og spise maden, fordøjelsessaften eller kroppens modstandsdygtighed over for sin egen fordøjelsessaft (mave, tarme osv.)?
 - II. Drivkraften til at reproducere sig eller evnen til at reproducere sig?
 - III. Lungerne, slimhinden til at beskytte dem, halsen eller den perfekte blanding af gasser, der bliver indåndet i lungerne?
 - IV. Planterne eller de insekter, der lever på og bestøver planterne?
 - V. Knoglerne, ledbånd, sener, blodforsyningen eller musklerne til at bevæge knoglerne?
 - VI. Immunforsvaret eller behovet for det?²¹

Brug nu et øjeblik på at overveje dine svar grundigt. Er du sikker på, at de er rimelige og videnskabeligt beviselige, eller håber og tror du bare, at det kan være sket på den måde? Tænker du virkelig, at evolutionen giver mening?

Forskerne vil gerne overbevise os om, at nye kropsplaner og komplekse organer — med alle deres indbyrdes forbundne funktioner — så simpelt dukkede op for at opfylde et væsens nye behov.

Men når man stopper op og overvejer det logisk, er det bare ikke muligt. Naturlig selektion er fin til at forklare visse små ændringer, der sker i organismer, som f.eks. fuglenæb, der tilpasser sig små miljøændringer. Det kan tage eksisterende strukturer og forfine dem. Men det kan ikke forklare, hvordan man fik de komplekse strukturer i første omgang.

Vi er også nødt til at føre ideen om overgangsformer til dens logiske konklusion: Kan en fisk overleve med en delvis gælle? Nej, den ville dø. Kan en fugl overleve med en halv vinge? Nej, den ville blive frokost for et andet dyr! Kan vi fordøje mad med et ufuldstændigt fordøjelsessystem? Eller se med et uudviklet øje-æble? Kunne en gepard løbe uden fuldt udviklede ben? Sund fornuft fortæller os svaret.

De manglende led

Dette fører os til overgangsformernes klimaks — de manglende led mellem abe og menneske. Hvis mennesket udviklede sig fra aberne, burde fossiloptegnelserne afsløre et hav af overgangsformer. Og eftersom mennesket angiveligt udviklede sig for relativt kort tid siden, ville fossilerne have haft kortere tid til at blive nedbrudt, og der burde derved være en hel masse.

Så hvad har forskerne fundet? Nebraska-mennesket, Piltdown-mennesket, Java-mennesket, Peking-mennesket, Neandertal-mennesket og Lucy skulle alle være “manglende led”. Men vidste du, at hver eneste af disse er blevet videnskabeligt modbevist? Alligevel var de med i mine skolebøger, og man kan — selvom de er blevet videnskabeligt modbevist — stadig se mange af dem i skolebøgerne i dag!

Lad os se på evidensen:

Nebraska-mennesket blev kreeret ud fra en enkel tand, der blev fundet i Nebraska. Baseret på kun én tand (og en masse fantasi) blev Nebraska-mennesket komplet skitseret med kranium, skelet, redskaber og endda en familie. Det eneste problem er, at tanden senere viste sig at stamme fra en uddød gris!

Piltdown-mennesket er blevet afsløret som værende et bevidst fupnummer. Kraniefragmentet kom faktisk fra et moderne menneske, kæbepartiet og de to tænder kom fra en orangutang. Tænderne var blevet filet ned for at få dem til at se menneskelige ud, og knoglerne og tænderne var blevet farvet for at få dem til at ligne, at de var fra gammel tid. Hele “fundet” var forfalsket fra starten af for at narre folk, som ikke ville søge sandheden.

Java-mennesket blev konstrueret af knogler, der var vidt spredte fra hinanden — et kranie og et lårben fundet langt fra hinanden i en grusgrav. De var i virkeligheden ikke beslægtede dele, men fra et menneske og fra en meget stor gibbon.

Peking-mennesket var alene baseret på abelignende kranier, der var slået ind bagpå. Eftersom de blev fundet sammen med forskellige dyrekogler og redskaber, antog man, at disse

“redskabsbrugende aber” var menneskets forfædre. Men i stedet viste det sig, at disse dyr var menneskets måltid, og at værktøjerne blev brugt *på* dem og ikke *af* dem.

Neandertal-mennesket blev fastslået til at være komplette mennesker — bare almindelige, moderne mennesker med en veludviklet kultur, kunst og religion, men som led af kostmangler.

Lucy kunne ikke være et “manglende led”, fordi det er blevet konstateret, at mennesket gik oprejst før Lucys tid.

“De manglende led” mangler stadig — og det vil de altid gøre, på grund af reglen, der gælder for mennesker såvel som for alle andre livsformer: Der er ikke nogen overgangsformer. Alt i fossilregisteret fremstår som at have været pludseligt og perfekt dannet.

Igen, selvom der er rigelige af beviser for mikroevolution (tilpasning inden for en art), er der ingen beviser for makroevolution — den formodede udvikling af en art til en anden — der kan understøtte den. Ingen. Forskerne har ikke fundet nogen fossiler fra overgangsperioden og ingen af de manglende led.

Dr. Colin Patterson, direktør for *British Museum of Natural History* og en højt respekteret evolutionist, har skrevet en bog om evolution. Da han blev spurgt, hvorfor hans bog ikke havde nogen illustrationer af overgangsfossilerne, svarede Dr. Patterson, som har syv millioner fossiler i sit museum, følgende:

Jeg er fuldstændig enig i dine kommentarer på manglen af direkte illustrationer af evolutionære overgange i min bog. Hvis jeg kendte til nogen, enten som fossiler eller levende, ville jeg helt afgjort have medtaget dem.... jeg vil

gerne sige det ligeud. Der er ikke et eneste af sådanne fossiler, som man holdbart kan argumentere for.³²

Niles Eldridge, en førende ekspert i fossiler fra hvirveldyr, besluttede sig for at foretage en ærlig afvejning af beviserne. Her er hans konklusion:

Det er ikke så underligt, at palæontologer har holdt sig fra evolutionen så længe. Det ligner mest af alt, at den aldrig fandt sted. Ihærdige indsamlinger af klippevægge viser zigzags, mindre svingninger og yderst sjældent en minimal akkumulation af ændringer — over millioner af år i et tempo, der er for langsomt, til at kunne redegøre for alle de enorme ændringer, der har fundet sted ifølge evolutionshistorien. Når vi ser på begyndelsen af de evolutionære originaler, dukker de som regel op med et brag, og ofte uden noget holdbart bevis for, at fossilerne ikke kunne være opstået i en anden sammenhæng! Evolutionen kan ikke for altid være i gang et andet sted. Alligevel er det sådan, fossiloptegnelsen er blevet mødt af mange fortabte palæontologer, der har forsøgt at lære noget om evolutionen.³³

Wow! Sikke et par udsagn: Disse to sagde lige, at *der ikke er nogen evidens*, der underbygger evolutionsteorien.

Så efter at have undersøgt lidt for at finde frem til sandheden “lærte jeg noget om evolutionen”. Jeg lærte, at evidensen bare ikke er der, til at jeg kan sætte min tro på den. Hvad med dig?

Sandsynlighed

Som vi allerede har set på, så beviser loven om biogenese, at evolution ikke er mulig. Og de fuldstændige mangler på fossile beviser understøtter denne konklusion.

Et andet faktum, der fik mig til at afvise evolutionen, var sandsynlighedsteori, som ligeledes viser umuligheden af, at liv kan opstå fra ikke-liv.

Ifølge den fremtrædende britiske astronom Sir Frederick Hoyle har antallet af forsøgssammensætninger af aminosyrer, som er nødvendige for at kunne frembringe de enzymer, der er nødvendige for liv, og deres forekomst ved tilfældig blanding, vist sig at være mindre end 1 ud af $1 \cdot 10^{40.000}$.³⁴ Bare for at give dig en idé om, hvor gigantisk dette tal er, så er en billion kun 10^{12} . Og det skønnes, at der kun er 10^{80} atomer i det observerbare univers! Så 1 ud af $10^{40.000}$ af noget som helst er næsten umuligt at forestille sig.

Matematikere siger, at enhver begivenhed, hvor chancerne er mindre end én ud af 10^{50} , er umulig — det er en begivenhed, som vi med sikkerhed kan sige aldrig vil ske, uanset hvor meget tid der er afsat, og uanset hvor mange tænkelige muligheder der er for, at begivenheden kunne have fundet sted.

Vi husker, at Hoyle sagde, at sandsynligheden, for at et enzym opstår spontant, var mindre end én ud af $10^{40.000}$ — hvilket er en ufattelig lavere sandsynlighed end én ud af 10^{50} , som gør en begivenhed umulig.

Dr. Harold Morowitz, tidligere professor i biofysik ved Yale University, estimerede, at sandsynligheden for tilfældig dannelse af den mindste, enkleste form for levende organisme, der kendes, er en chance på én ud af $10^{340.000.000}$. Og den berømte astronom og evolutionist Carl Sagan anslog, at chancen for at liv kan udvikle sig på en hvilken som helst planet, herunder Jorden, er en chance på én ud af $10^{2.000.000.000}$.

Er du klar over, hvor stort dette tal er? Det ville kræve 6000 bøger med 300 sider hver at skrive dette tal ud. Så hvis noget nogensinde har været umuligt, må spontan genese i hvert fald være det.

I henhold til sandsynlighedsteori er chancerne for at liv opstår fra ikke-liv langt uden for mulighedernes område. Og det er kun for et enkelt molekyle, der kommer til live. Hvordan vil du forklare kompleksiteten af livsformerne eller dannelsen af den ekstremt detaljerede DNA-kode?

Menneskets DNA indeholder f.eks. tre milliarder stykker information — bogstaveligt talt ville det svare til titusindvis af sider. Er disse oplysninger blevet udviklet og dannet side for side?

Hvordan kunne en ikke-dirigeret tilfældighed have skabt en så kompleks information som dette? Det er overvældende at tænke på. Det tyder bestemt ikke på tilfældighed, men snarere på design.

En mand spurgte mig engang: Hvis man stillede en computer, en robot, et 747-jetfly og en simpel orm op på en række, hvilken af disse fire ville en videnskabsmand så sige, er den mest udviklede?

Jeg tænkte, at det måtte være ormen, og han fortalte mig, at jeg havde ret, og at det også er det, videnskabsfolk siger. Når man

undersøger, hvordan et fordøjelsessystem eller ethvert andet fysisk system fungerer, begynder man at sætte pris på det yderst velordnede indre arbejde af dette system.

Vi ved med sikkerhed, at computeren havde en skaber og designer; vi ved, at robotten havde en skaber og designer; vi ved, at 747'eren havde en skaber og designer; men af en eller anden grund tror vi, at ormen er opstået ved held og ved tilfældighed med tiden? Det giver simpelthen bare ikke mening. Hvis de livløse genstande havde brug for en skaber og en designer, så må den komplekse, levende, selvreplikerende orm ikke blot have haft en skaber og en designer, men den må have haft en meget *større* skaber og designer end de tre livløse genstande. Og hvis dette gælder for selv den "simple" orm, så forestil dig, hvad der skulle til, for at noget så utroligt komplekst, som den menneskelige hjerne, kunne blive dannet.

Selv Carl Sagan indrømmer:

Indholdet af information i den menneskelige hjerne, udtrykt i antal bit, er formentlig i sammenhæng med det samlede antal af forbindelser mellem neuronerne — omkring hundrede billioner, 10^{14} bit. Hvis det blev skrevet ud på engelsk, ville denne information fylde omkring 20 millioner bind — så mange som der er i verdens største biblioteker. Det, der svarer til 20 millioner bøger, er inde i hovedet på hver eneste af os. Hjernen er et meget stort sted på meget lidt plads.... Hjernens neurokemi har forbløffende travlt, et kredsløb i en maskine, der er mere vidunderlig end nogen af de maskiner, mennesker har udtænkt.³⁵

Hvis mennesker ikke kan udtænke noget så forbløffende som hjernen, hvem kan så — og hvem gjorde det?

Den verdensberømte forkæmper for darwinismen, professor Richard Dawkins, sagde:

Vi har set, at levende ting er for usandsynlige og for smukt "designet" til, at kunne være opstået ved tilfældighed.³⁶

Ureducerbar kompleksitet

Biokemikeren Dr. Michael Behe, som hævder, at evolutionen aldrig kunne forårsage livets komplekse strukturer, har identificeret noget, han kalder “ureducerbar kompleksitet”.

Dette drejer sig om en organisme, der er så kompleks, at den ikke kunne være blevet sat sammen stykke for stykke og samtidig fungere; alle delene er nødt til at være opstået på én gang for overhovedet at kunne fungere sammen. Behe forklarer:

Med “ureducerbar kompleksitet” mener jeg ét system, der består af flere velsammensatte dele, som indvirker på hinanden, og som bidrager til den grundlæggende funktionsdygtighed, hvor fjernelsen af en enkelt af disse dele medfører, at systemet ophører med at fungere.

Et ureducerbart komplekst system kan ikke blive produceret direkte (dvs. ved løbende forbedringer af den oprindelige funktion, som fortsat virker ved den samme mekanisme) ved små, gradvise ændringer af et forudgående system, fordi enhver forløber for et ureducerbart komplekst system, som mangler en del, pr. definition er ufunktionel...

Eftersom naturlig selektion kun kan udvælge fra systemer, der allerede fungerer, vil det sige, at hvis et biologisk system ikke kan produceres gradvist, er det nødt til at være opstået som en fuldstændig enhed i ét hug, hvis naturlig selektion skulle have haft noget som helst at gøre godt med.³²

Han nævner den simple musefælde som et eksempel. Alle delene er nødt til at være til stede på én gang, for at den kan fungere. Et stykke træ vil ikke fange en mus. Et stykke træ og en fjeder vil ikke fange en mus. Et stykke træ, en fjeder og et hængsel vil ikke fange en mus. Alle dele skal være til stede og anbragt korrekt, for at musefælden kan fungere. Det samme gælder for ethvert ureducerbart komplekst system.

F.eks. består knæleddet af mindst 16 væsentlige egenskaber, som hver især kræver tusindvis af informationer, der skal eksistere på én gang i den genetiske kode. Knæet kan derfor ikke have udviklet sig gradvist, men må være blevet skabt på én gang som et helt og færdigfungerende led.

Charles Darwin erkendte forbløffende nok selv, at hvis en idé som “ureducerbar kompleksitet” viste sig at være sand, ville det ødelægge hans teori. I *The Origin of Species* skrev han:

Hvis det kunne påvises, at der eksisterede et komplekst organ, som umuligt kunne være blevet dannet ved en lang række successive, små ændringer, ville min teori absolut bryde sammen.³⁸

Darwin sagde, at han havde det yderst vanskeligt med menneskets øje, som citeret i begyndelsen af dette kapitel. Han indrømmede, at det ville være “absurd i allerhøjeste grad” at hævde, at øjet med dets ufattelige kompleksitet kunne være blevet til ved at udvikle sig. Dr. Scott Huse påpeger, hvad det menneskelige øje kan:

Det er udstyret med automatisk sigte, automatisk fokusering og automatisk blændejustering, menneskeøjet kan fungere fra næsten fuldstændig mørke til kraftig sollys, se et objekt med en diameter på størrelse med et fint hår og foretage omkring 100.000 separate bevægelser på en gennemsnitlig dag, og giver os trofast en kontinuerlig serie af stereoskopiske farvebilleder. Alt dette udføres sædvanligvis uden klager, og så, mens vi sover, fortsætter øjet med at udføre sit eget vedligeholdelsesarbejde.³⁹

Se så på bakteriers flageller — et teknisk vidunderværk. Harvard-biologen Howard Berg omtaler det i sine offentlige forelæsninger som “den mest effektive maskine i universet.”

Flageller virker som en lille motor, der sidder bag på visse bakterier, og driver dem gennem deres vandige miljø. Den drejer rundt med 100.000 omdrejninger pr. minut og kan ændre retning på en kvart omgang. Det udviklede maskineri i denne molekylære motor — herunder en rotor, en stator, O-ringe, bøsninger og en drivaksel — kræver et koordineret samspil mellem ca. 40 komplekse proteindele.

Hvis én del mangler eller ikke er til stede i de rette mængder, kan funktionelt flagellum ikke blive dannet. Hvordan kan det så have udviklet sig? Ifølge Michael Behe kender vi kun til én tilstrækkelig årsag, der kan frembringe funktionelt integrerede, ureducerbare, komplekse systemer: en intelligent Designer.

Molekylærbiologien har vist, at selv en enkelt celle er uhyre kompleks. Bruce Alberts, en førende cellebiolog og formand for *National Academy of Sciences*, skriver:

Vi har altid undervurderet celler.... Hele cellen kan betragtes som en fabrik, der indeholder et omfattende netværk af sammenlåste samleband, som hver især er sammensat af et sæt store proteinmaskiner. Hvorfor kalder man dem maskiner? Netop fordi at på samme måde som maskiner, der er opfundet af mennesker til effektivt at håndtere den makroskopiske verden, så indeholder disse proteinforbindelser stærkt koordinerede bevægelige dele.⁴⁰

Og alle delene skal være på sine pladser samtidig, ellers kan cellen ikke fungere. Eftersom livet er opbygget af disse "maskiner", er det absurd at tænke, at naturlige processer kunne have skabt et levende system. Behe erkender at:

Systemer af skræmmende, ureducerbar kompleksitet er indbygget i cellen. Den deraf følgende erkendelse af, at livet er designet af en intelligens, er et chok for os i det 20. århundrede, hvor vi havde vænnet os til at tænke på livet som et resultat af simple naturlove.⁴¹

Selvom de yderst indviklede maskiner i cellerne ofte ligner dem, som er designet af mennesker, er de i mange tilfælde *meget mere avancerede* end det, mennesket har været i stand til at skabe!

Evolutionisten Richard Dawkins sagde om DNA'et i cellerne: "Genernes maskinkode er på uhyggelig vis computerlignende."⁴²

Microsofts medstifter Bill Gates sagde: "DNA er som et computerprogram, men langt, langt mere avanceret end nogen software, vi nogensinde har skabt."⁴³

Eftersom Gates hyrer programmører til at designe sin software, giver det så ikke mening, at "softwaren" i en celle — som er langt mere avanceret end nogen menneskeskabt software — også havde en designer?

Faktisk mener forskere, at DNA kunne danne grundlaget for en ny, utroligt kraftfuld, generation af computere. Efter at computerforskeren Leonard Adleman indså, at menneskelige celler og computere behandler og lagrer information på en meget lignende

måde, begyndte forskere verden over at skabe bittesmå biologibaserede computere ved at bruge reagensglas med DNA-holdigt vand til at knække algoritmer og spyttede data ud.

Forskere håber også på, at genetisk materiale vil kunne reproducere sig selv til processorer, der er så kraftfulde, at de kan tage sig af problemer, der er for komplekse til, at silikonebaserede computere kan løse dem.

Tidsskriftet *Nature Biotechnology* fortæller om to forskere, der byggede en biologisk baseret computer, som ikke kan tabe et spil kryds og bolle til et menneske og ikke behøver nogen tilskyndelse fra eksterne kilder for at konkurrere.

Spørgsmål: Hvis livets grundlæggende byggesten er klogere end mennesket, tror du så ikke, at det krævede noget, der var klogere end mennesket til at designe det?

Molekylærbiologen James Shapiro hævder følgende:

Der findes ingen detaljerede darwinistiske redegørelser for evolutionen af en eneste af de grundlæggende biokemiske eller cellulære systemer. Kun en række ønskespekulationer. Det er bemærkelsesværdigt, at darwinismen accepteres som en tilfredsstillende forklaring på så omfattende et emne — evolutionen — med en så ringe konsekvent undersøgelse af, hvor godt dens grundlæggende teser fungerer ved belysning af specifikke tilfælde af biologisk tilpasning eller variation.⁴⁴

Selv Shapiro, en trofast evolutionist, foreslår at undersøge beviserne — som han allerede har indrømmet, ikke er der.

Evolutionstrosende skabninger

Hvis man kan finde en skabning, der trodser evolutionens regler på en sådan måde, at den umuligt kunne have udviklet sig til det, den er, så må den være blevet skabt.

Og hvis der bare findes ét dyr, der kræver Gud som Skaber, hvorfor så ikke også tro at Gud er Skaberen af alt andet? Når man ærligt undersøger beviserne, giver det bare ikke mening, at design kunne være opstået uden en designer. Her er der nogle eksempler på vidunderligt designede skabninger, der trodser evolutionen.

Flåten: Den første “vidunderligt designede” skabning, som vi skal se på, er den afskyelige, almindelige flåt.

Dr. Jose Ribeiro fra *National Institutes of Health* giver flåten stor respekt: "Flåter ved alt, hvad vi ved og hvad vi ikke ved [kemisk set] om farmakologi."⁴⁵

Den lille flåt har dusinvis af avancerede kemiske våben i sit spyt, som den sprøjter ind i såret. For at hjælpe sig selv med at slå lejr på sin vært i et par dage, uden at blive opdaget, indeholder flåtens spyt et bedøvelsesmiddel, så værten ikke mærker det og derved afbryder måltidet.

For at holde værtens blod strømmende indeholder flåtens spyt forbindelser, der hæmmer størkningsmekanismen. Dette snyder også værtens immunsystem til at holde de hvide celler væk, så flåten kan nyde et festmåltid bestående af de røde blodlegemer, som den har brug for.

Insektforskeren Stephen Wikel, som har studeret 10.000 flåter, fortalte: "Vi har sandsynligvis et arbejde på livstid foran os"⁴⁶ for at finde ud af, hvordan denne komplekse proces fungerer.

Dr. Ribeiro sagde, at disse små væsener "har en ældgammel visdom."⁴⁷ Tror du, at tilfældige, naturlige processer kunne have udarbejdet denne utrolige kemiske cocktail — eller kunne dette kun komme fra en intelligent Skaber?

Gekko-øglen: Tag nu et kig på den fantastiske gekko-øgle, som kan gå på hovedet under loftet uden at falde ned. På dens tær er der anslået at være ca. 500 millioner små fibre, der har små sugekopper på enderne. Derudover bøjer spidserne af firbenets tær sig opad, så den kan trække sugekopperne af efterhånden ved hvert skridt og ikke sidde fast på overfladen.

Dr. Robert Kofahl forklarer:

Den ekstraordinære mikroskopiske struktur af gekkoøglens tær tyder åbenlyst på intelligent og målrettet design. Evolutionsteoretikere har endnu ikke foreslået nogen form for rimeligt skema for, hvordan gekkoens sugekopper kunne være opstået ved tilfældige mutationer og naturlig udvælgelse. Og skulle det lykkes en videnskabsmand med en klog fantasi at utænke et sådant skema, vil han stadig stå uden et eneste fossilt bevis for, at den hypotetiske evolutionsproces faktisk fandt sted i fortiden.⁴⁸

Hvorfor skulle processen med tilfældige mutationer og blinde tilfældigheder sætte sugekopper på gekkoens fødder? Med kun en halv sugekop ville det gøre gekkoen til frokost for et andet dyr! Og med for meget sugekraft kommer gekkoen ingen steder!

Hvordan vidste den tankeløse evolution, at den derudover skulle skabe tæer, der krøller opad for at kontrollere sugeevnen? Kun Guds hånd kunne have skabt gekko-øglens målrettede design.

Havsvampen: En anden skabning, som vækker forundring, er den tilsyneladende simple havsvamp. Forskere opdagede, at de faktisk er bedre til at producere lysledere end vores mest sofistikerede fremstillingsmetoder.

Svampens tynde glasfibre er bedre til at overføre lys end industrielle fiberoptiske kabler, der anvendes til telekommunikation. De kommercielle fremstillingsmetoder kræver høje temperaturer og producerer relativt skrøbelige kabler, der kan knække, hvis de bøjes for meget. Svampens fibre, der er dyrket ved kolde temperaturer, er meget mere fleksible og kan endda bindes i en knude uden at gå i stykker. Ved at tilsætte spor af natrium til fibrene øger svampen sin evne til at lede lys — noget, der ikke kan lade sig gøre ved kommerciel fremstilling. Forskerne på *Bell Laboratories* håber, at de på et tidspunkt kan lære at kopiere fremstillingsprocessen for denne beskedne svamp.

Joanna Aizenburg fra *Bell Labs* indrømmede, “Moderne teknologi kan endnu ikke konkurrere med nogen af de sofistikerede optiske systemer, som biologiske organismer besidder.”⁴⁹ De fleste af os ville nok mene, at en havsvamp er en ret uudviklet livsform på den evolutionære liste, men alligevel forsøger topforskere at kopiere dens “sofistikerede optiske system”!

Ser forskerne beviserne på intelligent design og giver anerkendelse, hvor anerkendelse skal gives? Overraskende nok, nej. Kemikeren Geri Richmond sagde om svampen:

... Dette er sådan et vidunderligt eksempel på, hvor eksklusiv naturen er som designer og bygmester af komplekse systemer. Vi kan tegne det på

papiret og tænke på at konstruere det, men vi er i stenalderen sammenlignet med *naturen* [fremhævelse tilføjet].⁵⁰

Ifølge tidsskriftet *Nature* er der et fremvoksende område, der kaldes biomimetik, hvor forskere forsøger at forstå, hvordan biologiske systemer er konstrueret, og anvende principperne til at udvikle teknologi.

Slår det dig ikke, at noget der er “konstrueret”, og som er mere avanceret end det, videnskabsfolk kan skabe, bare ikke kan være opstået ved tankeløse, tilfældige processer? Det er det, de statistiske analyser fortæller os, som vi så på før.

Andre nylige opdagelser omfatter: Et lysende protein i vandmænd der gør det muligt for kirurger at belyse kræftvæv, mens de opererer for at fjerne det; Og en søstjerne kaldet slangestjernen, der er forsynet med små linser, der fungerer som et kollektivt “øje”, som ingeniører bruger som model til at fremstille sensorer og styresystemer. Randy Kochevar, som er havbiolog, beskrev slangestjernen som utrolig:

Vi ser på disse ting, som ikke er kendt for at være visuelle dyr, og alligevel finder vi disse fascinerende optiske egenskaber, som er indbygget i deres kroppe.⁵¹

I sin bog *Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature*, beder den australske astrofysiker Paul Davies os om at overveje disse indsigtfulde spørgsmål:

Hvis naturen er så “klog”, at den gør brug af mekanismer, der forbløffer os i genialitet, er det så ikke et overbevisende bevis for, at der er intelligent design bag universet? Hvis verdens dygtigste hjerner kun vanskeligt kan opklare naturens dybere sammenhænge, hvordan kan man så antage, at disse sammenhænge blot er et tankeløst uheld, et produkt af blinde tilfældigheder?⁵²

Giraffen: Eftersom jeg selv er ret høj (1,98 m), er der ikke mange skabninger, jeg kan se op på — undtagen i zoologisk have, hvor jeg blev overrasket over at finde mig selv i at kigge op — langt op! — på en flok giraffer! På trods af deres højde — op til 5,8

meter — kunne de løbe meget yndefuldt (i modsætning til mig!). Jeg ville gerne finde ud af mere om disse usædvanlige dyr.

En ting jeg lærte var, at giraffen har brug for et kraftigt hjerte for at kunne pumpe blodet op gennem den lange hals til hjernen.

Hvis vi vil tro på evolutionen, kan vi forestille os, at den allerførste giraf formår at udvikle det store hjerte, som den har brug for til at få blodet op gennem så lang en hals. Dens hjerte er nu så kraftfuld, at når giraffen bøjer hovedet nedad, er det øgede blodtryk mere end nok til at sprænge blodkarrene i dens hjerne.

Så denne første giraf må være intelligent nok til at indse, at der er behov for en forbedring, og derefter sætte sig for at dyrke en utrolig kompleks organisk struktur for at løse problemet.

Og det skal den gøre inden for få dage — inden den dør af tørst eller hjerneskade — ellers vil denne nye art snart være uddød. (Men selvfølgelig, hvordan skulle den vide, at der var behov for en forbedring, hvis den ikke først havde fået en hjerneblødning? Og så ville den ikke vide noget som helst; den ville være død).

Gennem evolutionen, som man forestiller sig at bestå af tanke-løse, helt tilfældige chanceprocesser, der finder sted over lange perioder, lykkes det giraffen at udvikle en beskyttelsesmekanisme hurtigt, der forhindrede giraffens hjerne i at eksplodere, da den fik sin første tår vand.

Dr. Jobe Martin beskriver denne forbløffende detaljerede løsning:

Når dyret bøjer hovedet nedad... begynder arteriernes ventiler i dens hals at lukke sig. Blodet ved den sidste ventil fortsætter med at bevæge sig mod hjernen. Men i stedet for at passere med høj hastighed og presse ind i hjernen og beskadige eller ødelægge den, bliver den sidstepumpe ledt ind under hjernen i en gruppe af kar, som minder om en svamp.... Hjernen bevares, mens den kraftige strøm af iltet blod forsigtigt udvider denne "svamp" under den.

Denne mekanisme giver dog anledning til et andet problem. En løve sniger sig frem og gør sig klar til at dræbe sit pottede bytte. Giraffen løfter hurtigt hovedet og uden noget til at kompensere for den reducerede blodgennemstrømning, besvimer den. Den rejste sig for hurtigt, hvilket genererer lavt blodtryk og nedsat iltindhold i hjernen. Løven spiser et dejligt måltid, og giraffen ville, hvis den ellers var i live, indse, at den hellere måtte udvikle en

mekanisme til at gen-ilte sin iltfattige hjerne! Vi ved alle, at dyr, der er blevet spist af en løve, ikke udvikler noget som helst, selvom evolutionister vil have os til at tro, at skabninger udvikler de forbedringer, der er nødvendige for liv, efterhånden som der er brug for det for at overleve.

Men giraffen overlever!... Når han begynder at løfte hovedet, åbner arterieklapperne sig. "Svampen" presser sit iltede blod ind i hjernen; de vener, der går ned gennem halsen, indeholder nogle ventiler, som lukker sig for at hjælpe med at udjævne blodtrykket, og giraffen kan hurtigt rette sig op og løbe uden at besvime og blive løvefrokost.⁵³

Og den gør alt dette helt automatisk. Giraffen er endnu en fantastisk skabning, der trodser evolutionsteorien. Tror du virkelig, at giraffen på nogen måde kunne have udviklet sig gradvist og udviklet sine særlige egenskaber tilfældigt over tid, som evolutionen kræver?

Husk, at hvis der bare er ét eneste væsen, der ikke kan være til på baggrund af, at den har udviklet sig, er der nødt til at være en Skaber.

Følg beviserne

Efter at have undersøgt disse kendsgerninger — som kun er en lille del af den samlede mængde af sådanne kendsgerninger — har vi set, at forskerne ikke har et eneste bevis for evolutionsteorien.

Og vi har set, at makroevolution ikke forklarer, hvordan livet kunne være opstået, eller hvordan livet kunne have udviklet sig fra simple til komplekse former. Lad os blot se på få flere citater af dem, der har overvejet beviserne — eller manglen på beviser.

Om livets oprindelse sagde den kendte evolutionist, nobelprisvinder og Harvard-professor George Wald:

Man behøver blot at overveje størrelsen af denne sag, for at kunne indrømme, at spontan genese af en levende organisme er umulig. Alligevel er vi her, mener jeg, som et resultat af spontan genese.⁵⁴

Denne fremragende videnskabsmand *erkender*, at spontan genese er videnskabeligt umuligt, men alligevel vælger han at tro på, at det er sådan, livet er opstået! Her har vi en person, der er intelligent nok til at vinde en Nobelpris, men stadig nok til at benægte de indlysende kendsgerninger.

Ernst Chain, medindehaver af Nobelprisen for udvikling af penicillin, tager fat på det andet hovedaspekt af evolutionen:

At påstå, at udviklingen og 'overlevelsen af den bedst tilpassede' udelukkende er en følge af tilfældige mutationer, forekommer mig at være en hypotese, der *ikke er baseret på noget bevis og som ikke er forenelig med fakta*. Disse klassiske evolutionsteorier er en grov overforenkling af en uhyre kompleks og indviklet mængde af kendsgerninger, og det undrer mig, at de er blevet slugt så ukritisk og let, og i så lang tid af så mange videnskabsmænd, uden at der er kommet en lyd af protest. [fremhævelse tilføjet]⁵⁵

Hvis du ønsker at finde sandheden, så følg altid evidensen, uanset hvor det fører hen.

Evolution fra en art til en anden art er en af de største løgne, der nogensinde er blevet begået over for menneskeheden. Som Adolf Hitler sagde: "Jo større løgnen er, jo mere vil folk tro på den." Jeg troede på løgnen om evolutionen i årevis. Men der er bare ingen evidens; fakta støtter den ikke. Så jeg sluger ikke længere løgnen, og det håber jeg heller ikke, at du vil gøre.

Men hvorfor er det, at folk bare tror på teorien uden at kigge nærmere på beviserne for at se, hvor de fører hen? Hvorfor accepterer videnskabsfolk den så ukritisk?

Hvis du vil lytte til en fantastisk udtalelse, der går lige til sagens kerne, så overvej denne ærlige indrømmelse fra evolutionisten Richard Lewontin, professor i genetik på Harvard:

Vores villighed til at acceptere videnskabelige påstande, der strider imod sund fornuft, er nøglen til forståelsen af den egentlige kamp mellem videnskab og det overnaturlige. Vi vælger videnskabens side *på trods af* den åbenlyse absurditet i nogle af dens konstruktioner... på trods af det videnskabelige samfunds tolerance over for ubegrundede bare-sådan-historier, fordi vi har en forudgående forpligtelse, en forpligtelse over for materialisme....

Desuden er denne materialisme absolut, idet vi ikke kan tillade en guddommelig fod inden for døren. At appellere til en almægtig guddom er at tillade, at naturens regelmæssigheder når som helst kan brydes, at mirakler kan ske. [fremhævnning fra originalen]⁵⁶

Og der har du det. Et sandhedens øjeblik. Dr. Lewontin ind-

rømmer faktisk, at uanset hvor beviserne fører hen, så kommer han ikke til at overveje dem. Hvis beviserne klart peger på “en guddommelig fod i døren”, vil han ikke acceptere det.

Hvorfor ikke? Årsagen er den samme for alle: Når vi ved, at der findes en Gud, ved vi også, at vi er nødt til at svare denne Gud. Og nogle mennesker har, på trods af beviserne, bare ikke lyst til at gå den retning. Hvilken vej lader du beviserne føre dig?

Robert Jastrow, direktør for *NASA's Goddard Institute for Space Studies*, fortæller klart og tydeligt, hvilke muligheder der er:

Måske er fremkomsten af liv på jorden et mirakel. Videnskabsfolk er tilbageholdende med at acceptere dette synspunkt, men deres valgmuligheder er begrænsede: enten blev livet på jorden skabt ved et væsens vilje, som ligger uden for en videnskabelig klar forståelse, eller også udviklede det sig spontant på vores planet gennem kemiske reaktioner i ikke-levende stof fra planetens overflade.⁵⁷

Der er kun to muligheder: Vores enormt komplekse univers er opstået ved en tilfældighed, eller også blev det skabt ved Guds hånd. Hvilken af dem vælger du? Vær sikker på, at dit valg er baseret på kendsgerninger og ikke på blind tro. Din fremtid afhænger af det.

Her er en anden sandhed at overveje. Hvis du vælger, at du ikke vil tro på, at Gud har skabt dig, men derimod tror, at du ikke er andet end et tilfældigt resultat af tilfældige processer, så tror du på følgende:

- Der er ingen kvalitativ forskel mellem mennesker og dyr.
- Der er i sidste ende ingen mening med livet.
- Der er intet liv efter døden.
- Der er ingen mening med menneskets historie.

Stemmer disse tanker overens med din fornuft? Eller ved du intuitivt, at mennesker har en særlig værdi, og at der er et formål med dit liv?

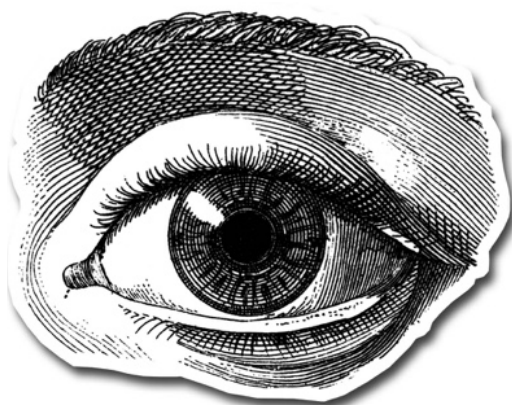
Ligesom nogle mennesker ønsker du måske ikke at erkende, at der findes en Gud, som du står til ansvar over for. Vi kommer alle

til at dø en dag. På et tidspunkt bliver vi alle nødt til at se dette faktum i øjnene, ligegyldigt om vi benægter det med hvert eneste åndedræt i vores krop. Husk på den “ultimate statistik”: Ti ud af ti mennesker dør. Og når vi tager vores sidste åndedræt, vil Gud stadig være der. Hvad sker der så?

Når man ser på de fantastiske beviser fra dette kapitel, ved man, at det er sandt, at hvis en frø bliver til en prins, så er det blot et eventyr, og at det aldrig vil blive en videnskabelig kendsgerning.

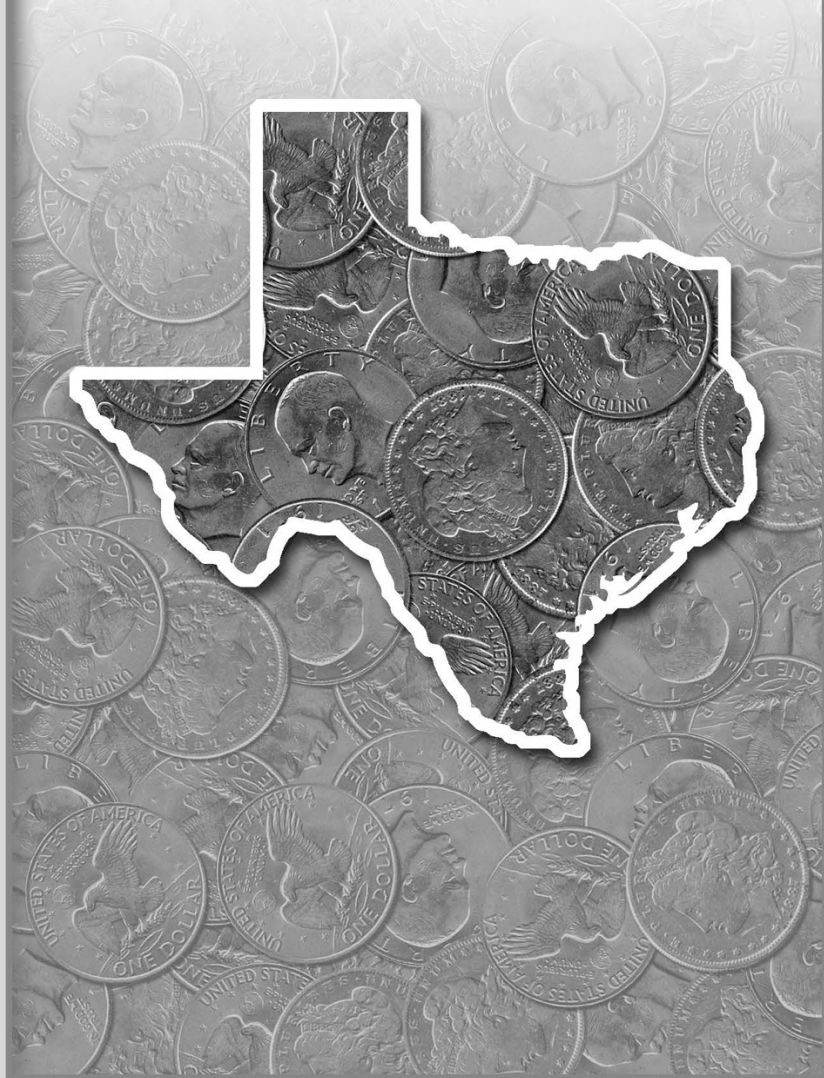
Kendsgerningerne fortæller os, at vi blev skabt af en Skaber. Vi er her ikke af et tilfælde; vi blev skabt med en hensigt.

Livets mysterium bliver mere og mere tydelig i takt med, at vores søgen efter sandhed om evigheden indsnævres. Lad os se, hvor beviserne vil føre os hen nu.

JEG KAN SE KLART NU

Tag staten Texas, fyld området med
sølvdollars, så der bliver et lag på en halv
meter, mal én af mønterne rød...

Kapitel 3

Den røde sølvdollar

Inden for et århundrede vil Bibelen være uddød.

— *Voltaire* (1694-1778)

Nu hvor vi ved, at beviserne for en Skaber er solide, og at der ikke findes en skygge af beviser for evolution, er vi nødt til at spørge: Hvem er denne Skaber? Han ønsker uden tvivl, at Hans skabte væsener skal have muligheden for at lære Ham at kende.

Hvorfor skulle Han skabe os og derefter lade os famle rundt i mørket på egen hånd? Det er kun logisk, at en Gud ville give menneskene en måde at finde Ham på — en skriftlig optegnelse, der fortæller os om Ham selv, hans karakter og Hans plan for menneskeheden.

Der er mange mulige svar på, hvem denne Gud er. Buddhisterne tror ikke så meget på en Gud, men mere på en kontinuerlig reinkarnation, der til sidst fører en person til at blive re-absorberet med universet. Den muslimske gud, Allah, er fjern og kan ikke kendes af mennesket. For New Agers er alle og alt en gud — du og jeg er guder. Mange hinduer betragter Gud som Brahman, en universel ånd, som alle er en del af. Men selvom mange hinduer ikke anerkender et Højeste Væsen, tilbeder de 330 millioner mindre guder.

For jøderne er Gud Skaberen — en personlig, almægtig Ånd, der åbenbarede sig for Abraham og profeterne og lovede at manifestere sig selv som Messias en dag.

For kristne er Gud denne samme Skaber. De tror, at Han manifesterede sig som Jesus, Messias, for at ødelægge muren af synd mellem mennesket og Gud ved ofringen af sig selv, og at Han vil komme igen for at dømme alle.

Der findes mange andre opfattelser af, hvem eller hvad Gud er.

Nogle mennesker tænker, at det er intolerant eller arrogant af nogen at påstå, at der kun er ét trossystem, der er sandt, så alle de

andre derved er falske. Men som du kan se, tilbyder hver eneste religion en opfattelse af Gud, som modsiger andre religioners opfattelse af Gud. Derfor kan de ikke *alle* være sande. Det er muligt, at de alle er forkerte, men de kan bestemt ikke alle være rigtige.

Hvordan afgør vi, hvilken af dem — hvis nogen — der er den rigtige?

For at kunne afgøre gyldigheden af hver enkel mulighed, ville vi først være nødt til at undersøge de forskellige trossystemers religiøse tekster. Derefter skulle vi bruge en eller anden form for prøve for at finde ud af, hvilken af dem der er sand.

Nogle af teksterne er bl.a. *Den Egyptiske Dødebog*, *Mormons Bog*, *Den Kostelige Perle*, *Koranen*, *Hadithsamlingerne*, *Bibelen*, *Bhagavad Gita*, *Vedaerne*, *Dhammapada* osv.

Hvilke grundlæggende prøver kan vi anvende på en tekst, for at kunne afgøre, om den er sand?

Når du vælger en gyldighedstest, skal du huske: Det er ikke vigtigt, hvad vi tror på; det er vigtigt, hvad der er sandt. Jeg tror måske, at jorden er flad, men det er ikke sandt. Jeg tror måske, at himlen er grøn, men det er ikke sandt. Jeg tror måske, at jeg er millionær, men det er ikke sandt. Sandhed er det, som virkeligheden siger, at den er.

Så sørg for at du søger efter det, der er sandt og ikke bare efter noget, som du allerede tror. Vær sikker på at have evidens der beviser, at du tager et *gennemovervejet* spring i tro ind til evigheden og ikke et *blindt* spring.

Når du har fundet en sand, religiøs tekst, har du dit svar på, hvilken tro, der er sand. Så lad os tale om prøver.

Lad os sige, at du skulle tage en multiple-choice-test og havde følgende spørgsmål:

2 + 2 = a)4; b)5; c)3; d)6

Når du ved, at svaret er a, hvor meget tid har du så brug for at bruge på at studere mulighederne b, c og d? Ingen overhovedet.

Hvorfor ikke undersøge de andre muligheder? Fordi al sandhed pr. definition er snæver. Der er kun ét svar på $2 + 2 =$. Ét rigtigt svar og *millioner* af forkerte svar.

Der er f.eks. kun én person, der i øjeblikket er præsidenten af USA: ét rigtigt svar og seks milliarder forkerte svar.

Det samme gælder for enhver form for sandhed — selv evig sandhed. Evig sandhed vil også være snæver, og du vil helt sikkert gerne være sikker på, at du finder det rigtige svar.

På en af mine mange flyrejser sad en mand ved siden af mig og tog noter til en artikel med titlen "Spiritualitet i nabolaget". Jeg lagde mærke til billeder af Buddha-statuer gennem hele artiklen og var nysgerrig på, hvad den handlede om.

Han fortalte mig, at han var en unitarisk universalistisk præst, og at der i hans menighed var jøder, kristne, buddhister, ateister osv. Han havde lidt af det hele i sin kirke.

Jeg spurgte ham: "Når du dør, hvad tror du så, der er på den anden side?" Han svarede: "Jeg ved det virkelig ikke." Han sagde, at han håbede på reinkarnation, men at folk kunne tro på lige det, de havde lyst til. Hans kirke gik ind for social retfærdighed ved at gøre gode ting for andre, så derfor tænkte de, at uanset hvad der sker på den anden side, så vil de ikke komme til at lide nogen nød.

Jeg udfordrede ham med dette spørgsmål: "Er det muligt, at en person kan tro, at noget vil være på en bestemt måde efter døden, men når han så dør, finder han ud af, at det han troede, faktisk ikke er der?"

Han svarede: "Selvfølgelig."

"Det har du ret i," sagde jeg. "Hvis nogen tror, at der ikke er noget, når han dør, og der så er noget, når han dør, så tager han jo 100 procent fejl. Men man kan vel ikke have et forkert svar, medmindre der er et...?"

Han kiggede på mig og gjorde en synkende bevægelse. Så sagde han: "Et rigtigt svar."

“Præcis. Der er nødt til at være *et rigtigt svar* om evigheden, som du lige sagde. Det betyder, at der findes en sandhed om evigheden. Når det forholder sig sådan, er der altså nogle mennesker i din menighed med forkerte svar om evigheden. Hvad vil du gøre ved det?”

Hans logik tvang ham til at indrømme, at der var rigtige og forkerte svar, men alligevel troede han ikke på rigtigt eller forkert. Men enten *er* der noget, når vi dør, eller også er der *ingenting*. Vi kan ikke alle have ret, når det gælder vores meninger om evigheden.

Og hvis der kan være et forkert svar om evigheden, så må der også være et rigtigt svar. Ved du, hvad det rigtige svar er?

Eftersom reinkarnation er en af de populære ting at tro på (bl.a. inden for hinduismen, buddhismen, transcendental meditation og forskellige okkult- og new age-kredse), vil jeg gerne lige bruge lidt tid på at tænke igennem, hvordan det egentligt ville fungere.

Reinkarnationens struktur er baseret på en “karma-lov”, hvor gode og dårlige gerninger optælles og bruges som grundlag for at bestemme en persons skæbne i det næste liv.

En person med god karma kan opnå en bedre status eller få mere held i det næste liv, hvorimod dårlig karma vil føre til lidelse i det næste liv, svarende til den uret, der blev gjort i fortiden.

Reinkarnationen slutter typisk først, når en person er nået til *hverken* at have god eller dårlig karma, men er fuldkommen neutral. Da vil personen være absorberet i en upersonlig, “universel bevidsthed” eller “kosmisk bevidsthed”, hvor det individuelle selv ophører med at eksistere. Det vil sige, at slutresultatet er den fuldstændige tilintetgørelse af hvert enkelt menneske. Individet vil blive “ét med universet”.

Jeg har altid undret mig: Hvem eller hvad er i stand til at holde styr på hver eneste handling fra hver eneste person, der nogensinde har levet, for at få den karmiske cirkel til at fungere? En sådan enhed skulle være:

- *Overalt* — for at kunne se alle mennesker på alle tidspunkter og kende deres tanker og motiver;

- *Alvidende* — for at kunne føre regnskab over alle disse milliarder af individer og deres handlinger for at afgøre, om nogen fortjener en kosmisk tommelfinger der vender op eller ned for det næste liv;
- *Almægtig* — være i stand til at håndhæve sine beslutninger;
- *God* — have en ren, moralsk sans, der præcis ved, hvad der er “godt”, og hvad der er “dårligt” i hver enkelt situation. Enheden er også nødt til at være retfærdig, for at kunne foretage en rimelig vurdering og beslutning om, hvordan personen skal tilbringe det fremtidige liv.

Nu har vi defineret, hvordan “universet” er nødt til at være, for at reinkarnationen kan fungere. Men det ser ud til, at disse krav, beskriver et separat, personligt, alvidende, altid tilstedeværende, almægtigt, moralsk, retfærdigt, intelligent og retskaffent Væsen fremfor en upersonlig, “kosmisk kraft”.

Derudover er det nødvendigt, at hvert enkelt menneske ved, hvad der er rigtigt og forkert, hvis handlingerne skal bedømmes retfærdigt.

Mennesker er også nødt til at kunne se, hvor de befinder sig på den karmiske skala. Når det kommer til alt, ville en retfærdig Gud så ikke oplyse folk om, hvor de står? Det ville være helt forfærdeligt, hvis et menneske havde arbejdet hårdt i et helt liv for at samle 7.258.206.418 gode gerninger — og så (i det næste liv, som kakerlak) fandt ud af, at han kun manglede én god gerning for at opnå en forfremmelse!

Det ville være en skam. Og det ville overhovedet ikke være en retfærdig Gud. En fair, retskaffen og retfærdig Gud ville med sikkerhed fortælle os meget klart, hvem

Han er, hvordan vi kan lære Ham at kende, og hvad vi kan forvente om evigheden. Han ville også give os klare retningslinjer for, hvad der er rigtigt og forkert, og lade os vide, hvordan vi klarer os.

I modsætning til andre religiøse skrifter, så er det præcis det, som Bibelen oplyser om.

Hvad er Bibelen? Det er en samling af 66 bøger skrevet af mere end 40 forfattere over en periode på 1600 år, der på trods af dette fremtræder som én bog af én forfatter. Bibelens helhed, harmoni og nøjagtighed kan ikke sammenlignes med nogen anden bog. Bibelen er i kraft af sin eksistens et bevis på en Guddommelig Hånd, der har skrevet gennem mennesker, som stolede på Gud.

Hvis du foretrækker en anden hellig bog end Bibelen, vil du nok argumentere imod dette. Lad mig derfor forklare dig, hvorfor Bibelen er unik i forhold til andre skrifter.

En bibellærer sagde det på denne måde:

Overvej et øjeblik det skinnende mirakel, Bibelen er. Den blev skrevet af over 40 forfattere i løbet af mere end 60 generationer (ca. 1.600 år)! Disse forfattere havde vidt forskellige baggrunde: konger, hyrder, soldater, fiskere, digtere, statsmænd, akademikere, præster og profeter.

Forfatterne skrev i kontinenterne Asien, Afrika og Europa på hebraisk, græsk og aramæisk. Alligevel lykkes det [Bibelen], at [præsentere] ét enkelt forløsningsdrama om frelse. Hvordan er det muligt, at Bibelen er skrevet på den mest komplekse og uhensigtsmæssige måde man kan forestille sig, og alligevel lykkes at passe så nøjagtigt indbyrdes?⁵⁸

Bibelen er den bedst sælgende bog nogensinde. Mange bøger har solgt tusinder, nogle har solgt millioner, nogle har endda passeret ti-millioner-mållinjen. Til sammenligning er salget af Bibelen på omkring 150 millioner om året, og der er ca. fire milliarder trykte Bibler på over 2.000 sprog.⁵⁹ Ingen anden bog kommer så meget som i nærheden af dette. Der er noget ved Bibelen, der tiltrækker mennesker over hele verden, til at ville læse den.

Faktummet, at der er milliarder af eksemplarer derude, betyder ikke, at Bibelen er sand, men når det er den bedst sælgende bog i historien, burde man så ikke tage et kig på den? Man har slet ikke lyst til at være en af dem, der frit kritiserer, eller som hævder at "kende" Bibelen uden faktisk at have læst den.

Bibelen hævder at være skrevet af Gud. Alle andre religiøse tekster er skrevet af mænd, der påstod at tale på Guds vegne. Mennesker skrev Bhagavad Gita; mennesker, der kendte Muhammed, eller som havde hørt om ham, skrev Koranen længe efter hans død;

en mand skrev Mormons Bog, og påstod, at en engel gav ham oversættelsen af nogle gamle guldplader; Mary Baker Eddy skrev den centrale bog i Kristen Videnskab, *Videnskab og Helse med Nøgle til Skriften*, som Eddy udgav første gang i 1879.

Kun Bibelen hævder at være skrevet af Gud, som taler til mennesker. Over 3000 gange står der i Bibelen: “[Dette] siger Herren”. Hvilken anden bog, der nogensinde er skrevet, har sagt noget lignende så mange gange? Denne bog hævder på ingen tænkelig måde eller form at være forfattet af mennesker.

Da jeg opdagede dette faktum, var mit spørgsmål: “Er der nogen evidens for, at Bibelen har en overnaturlig oprindelse?” Jeg fandt ud af, at der findes et væld af oplysninger — fra historie, arkæologi, videnskab og profetier — som viser, at Bibelen virkelig er Guds ord.

Du skal ikke være enig med mig før du har læst de følgende beviser. Derefter skal du beslutte med dig selv, hvilken vej du vælger.

Historiske beviser støtter Bibelen. For at kunne bevise noget historisk, er man nødt til at se på flere forskellige ting. En ting, man skal overveje, er de originale eller tidligste manuskripter af det pågældende dokument. Derefter er spørgsmålet: Hvor tæt er det vi har i dag på originalen? Med hensyn til Bibelen har vi i dag over 24.000 antikke kopier af dele af Det Nye Testamente. Det tætteste vi kommer på dette, i hele antikken, er Homers *Iliade*, som vi har 643 antikke kopier af.

John Warwick Montgomery sagde:

At være skeptisk over for den resulterende tekst af det Nye Testaments bøger er at lade hele den klassiske antik glide ud i uvished, for ingen dokumenter fra oldtiden er blevet så godt bibliografisk bekræftet som Det Nye Testamente.⁶⁰

Hertil kommer, at der ikke er nogen anden tekst, blandt de antikke skrifter, som har manuskripter, der tidsmæssigt kommer så tæt på det oprindelige manuskript, som Bibelen gør. Vi ville aldrig afvise de gamle tekster af *Iliaden* eller *Odysseen*, og vi bør heller

ikke afvise Bibelen, når den har langt bedre dokumentation, der støtter op om den.

Derudover skal bogen være fri for modsigelser. Hvis en bog modsiger sig selv, er den ikke pålidelig. Dr. Gleason Archer sagde:

Efterhånden som jeg har arbejdet med den ene tilsyneladende uoverensstemmelse efter den anden og har studeret de påståede modsigelser mellem de bibelske optegnelser og beviserne fra lingvistik, arkæologi eller viden-skab, er min tillid til Skriftens troværdighed gentagne gange blevet bekræftet og styrket.⁶¹

Mange mennesker hævder, at der er modsigelser i Bibelen, men når de bliver bedt om at identificere en enkelt, kan de ikke. Nogle siger, at de har læst den fra ende til anden — men de har kun gjort det én gang for mange år siden.

Det fortæller os, at nogle mennesker baserer deres evige skæbne på noget, de læste, da de var tolv år gamle.

Vær sikker på at du ikke nøjes med at tro på, hvad andre mennesker siger, uden selv at undersøge de faktiske forhold.

De *eksterne* beviser for Bibelen er også helt utrolige. Tacitus, en romersk historiker, og Josephus, en jødisk historiker, støtter begge op om Bibelens historiske nøjagtighed. For eksempel var der sytten videnskabelige historikere, der skrev om Jesu død ved korsfæstelse. Denne hændelse kunne ikke være blevet opdigtet af en gruppe mennesker: Eksterne historiske optegnelser bekræfter Bibelens sandhed.

Bibelen beskriver nøje historien ned til de mindste detaljer, og historie bekræfter Skriftens nøjagtighed. F.eks. er store imperiers opståen og fald som Grækenland og Rom (Daniel 2:39-40) og ødelæggelsen af store byer (f.eks. Tyrus og Sidon; Esajas 23) beskrevet i Bibelen.

Tyrus' undergang er også blevet beskrevet af andre antikke historikere. De fortæller, hvordan Alexander den Store — efter at kong Nebukadnezar af Babylon mislykkedes i et trettenårigt forsøg på at erobre kystbyen — belejrede den i syv måneder og ødelagde den og dens indbyggere fuldstændigt.

Intensive og langvarige studier har vist, at Bibelens historiske nøjagtighed er langt bedre end de skriftlige optegnelser fra Egypten, Assyrien og andre tidlige nationer.

Arkæologisk evidens støtter Bibelen. Der er gjort over 25.000 arkæologiske fund, som understøtter de personer, titler og steder, der er nævnt i Bibelen. Det er interessant, at der ikke er et eneste af disse fund, der har modsagt Bibelen. Faktisk afslører disse fund, at Bibelen er sand. Nelson Glueck, den berømte jødiske arkæolog, skrev:

Det kan helt kategorisk fastslås, at ingen arkæologisk opdagelse nogensinde har modsagt en bibelsk reference.⁶²

Det er forbløffende: Bibelens tekst er historisk troværdig.
Millar Burrows fastslår:

Bibelen bliver gang på gang støttet af arkæologiske kendsgerninger. I det store hele kan der ikke herske tvivl om, at resultaterne fra udgravningerne har øget de lærdes respekt for Bibelen som en samling af historiske dokumenter.⁶³

Videnskabelig evidens støtter Bibelen. Et af de mest overbevisende detaljer, der støtter Bibelens sandhed, er bogens videnskabelige karakter. Jeg troede altid, at videnskab og Bibelen ikke kunne og ikke ville passe sammen — at de to ting faktisk stod i modsætning til hinanden.

I det følgende kan du læse, hvor meget jeg tog fejl:

For ca. 2.500 år siden sagde videnskaben, at der var omkring 1.100 stjerner på himlen. Men på omtrent samme tid sagde profeten Jeremias (33:22): Som himlens hær, der ikke kan tælles...” Jeremias sagde, at de var utællelige. Og nu, efter at have set på de helt fantastiske billeder, som Hubble-rumteleskopet har sendt tilbage til jorden, ved vi, at himlens stjerner *er* utællelige for mennesket.

(Selvfølgelig er de ikke utællelige for Gud, som “... bestemmer stjernernes tal og kalder dem alle ved navn.” *Salme 147:4*)

Videnskaben plejede at sige, at verden hviler på ryggen af et stort dyr. Grunden til at videnskabsfolk formidlede dette var, at de ikke kunne tro på, at den flade jord ikke blev støttet af noget.

Jeg læste for nylig om en lille dreng, der blev konfronteret med den fantastiske konstatering, at jorden simpelthen hænger i rummet, men han besluttede sig i stedet for at tro, at jorden hviler på ryggen af en skildpadde. Da han blev spurgt, hvad skildpadden står på, svarede han: "En anden skildpadde." Da han så blev spurgt, hvad *denne* skildpadde står på, sagde han: "Der er bare skildpadder hele vejen ned."

I Job 26:7 står der om Gud: "Han spænder nordhimlen ud over det øde rum, hænger jorden op over det tomme." Dette udsagn blev skrevet for 3.500 år siden. Bibelen har altid sagt, at jorden hænger i rummet. Og med vores videnskab og rumforskning i dag ved vi naturligvis, at det er en kendsgerning.

I Hebræerbrevet kan man læse følgende udsagn:

I tro fatter vi, at verden blev skabt ved Guds ord, så det, vi ser, ikke er blevet til af noget synligt. (*Hebræerne* 11:3)

Denne udtalelse blev nedskrevet for næsten 2.000 år siden. Med baggrund i dette ser vi, at Bibelen altid har gjort det klart, at de ting, vi kan se, er skabt af usynlige ting. Dette har aldrig givet mening for de fleste mennesker — naturligvis indtil man opdagede, at der virkelig findes usynlige elementer kaldet "atomer".

I Jobs bog, der blev skrevet for 3.500 år siden, kan vi læse følgende: "Sender du lynene ud, så de farer afsted, siger de til dig: Her er vi?" (*Job* 38:35)

Bibelen kommer her med en videnskabeligt set latterlig påstand — at lys sendes og derefter manifesterer sig i tale. Men vidste du, at radiobølger bevæger sig med lysets hastighed? Det er derfor, at man kan have øjeblikkelig trådløs kommunikation med en person på den anden side af jorden. Videnskaben opdagede først dette i 1864, da den britiske videnskabsmand James Clerk Maxwell foreslog, at elektricitet og lysbølger var to sider af samme sag.⁶⁴

Endnu en gang er Bibelen videnskabeligt korrekt. For 2.800 år siden nedskrev Esajas også en interessant observation. Han sagde:

Det er ham, der troner over jordens flade, men alle dens beboere er som græshopper; han spænder himlen ud som et slør, breder den ud som et telt til at bo i. (*Esajas 40:22*)

Christoffer Columbus' rejser var påvirket af denne sandhed:

Ved at læse Esajas 40:22, opdagede han, at jorden er rund. I en tid hvor de fleste mennesker troede på, at jorden var flad, var det Skriften, der inspirerede Christoffer Columbus til at sejle mod vest. Han skrev:

“Det var Herren, der lagde det i mit sind. Jeg kunne mærke Hans hånd over mig ... der er ingen tvivl om, at inspirationen kom fra Helligånden, for Han trøstede mig med stråler af vidunderlig indsigt fra De Hellige Skrifter.”⁶⁵

Universets Skaber ved naturligvis, hvordan Hans skabelse virker, og Han har givet os beviser på dette overalt i Bibelen.

En dag i en lufthavn, gik jeg ind i en bladkiosk og faldt i snak med Vanilla Ice, som var en populær rapper for nogle få år siden. Under vores samtale sagde jeg på et tidspunkt: “Jeg har hørt, at du er begyndt at blive kristen.” Han svarede: “Jeg var tidligere til den slags.” Det var en interessant udtalelse. Da vi fortsatte snakken, sagde han, at ifølge Bibelen vil en person, der begår selvmord, komme i helvede. Han forsøgte at citere Bibelen, men han vidste ikke, hvad der stod i den. Jeg fortalte ham, at der er seks selvmord nævnt i Bibelen, og ikke en eneste gang står der, at det er det rigtige at gøre. Men der står heller ikke, at det automatisk fører til helvede.

Han nævnte også, at han var meget interesseret i videnskab, så jeg delte nogle af de videnskabelige beviser, som Bibelen indeholder. Han var meget interesseret i beviserne, og han gav mig endda sin adresse, så jeg kunne sende ham en bog med flere oplysninger!

Vores logik og vores sind fortæller os, at vi virkelig ønsker beviser, der vil føre os til det rigtige svar på livets gåde — og på det som kommer efter vores død.

Fortæller din logiske sans og dit sind dig det?

Opfyldte profetier støtter Bibelen. De videnskabelige beviser for Bibelen er absolut forbløffende, men de kommer ikke engang i nærheden af at kunne sammenlignes med det faktum, der uden nogen skygge af tvivl viste mig, at Bibelen er Guds ord.

Hvad var det for et faktum? Hvad er det, der vil bevise, at Bibelen på ingen tænkelig måde kunne være fra mennesker, men er nødt til at være fra den Almægtige Guds hånd? En 100 procent nøjagtig forudsigelse af fremtiden. Hvis vi kunne finde dette i en religiøs tekst, ville vi have det svar, vi søger.

Næste spørgsmål: Hvilken bog tror du, der som den eneste i verden, indeholder hundredvis af meget detaljerede profetier og beskrivelser om opfyldelsen af disse profetier? Svaret er Bibelen. Det gør Mormons Bog for Sidste Dages Hellige ikke; det gør Koranen for muslimer ikke; det gør Bhagavad Gita for hinduer ikke.

Du finder ikke et eneste eksempel på en opfyldt profeti i skrifterne fra hverken Buddha,

Konfucius eller Lao-Tse. I Koranen er det eneste tilfælde af en specifik profeti, at Muhammed forudsagde, at

han ville vende tilbage til Mekka — en profeti, som han meget let selv kunne opfylde.

Bibelen indeholder derimod mere end 2.000 detaljerede profetier alene i Det Gamle Testamente. Faktisk er 25% af Bibelen af forudsigende karakter. Og bortset fra de profetier, der fortæller om Jesu genkomst i den sidste tid, er hver eneste profeti — herunder profetier om politiske, religiøse, intellektuelle og geografiske begivenheder, som leder til Jesu Kristi genkomst til jorden — blevet opfyldt ned til den mindste detalje.

En af de interessante ting ved Bibelen er, at den siger, at enhver, der ikke forudsiger med 100 procent nøjagtighed, er en falsk profet. At folk "forudsiger" noget i National Enquirer (amerikansk tabloidavis med sensationsartikler), gør dem ikke til sande profeter. I Det Gamle Testaments tid var straffen at dø ved stening, hvis nogen påstod at tale på Guds vegne, og profetien derefter ikke gik i opfyldelse. (Gud tager det meget alvorligt, hvis man

misrepræsenterer Ham.) Så når profeterne talte, sørgede de for, at de repræsenterede Guds ord ordentligt og ikke bare deres egne ord! Profetien er så vigtig, fordi det viser, hvem Gud er, og at man kan stole på Ham.

Husk, hvad der skete tidligere, for længe siden! For jeg er Gud, der er ingen anden, jeg er Gud, der er ingen som jeg.

Fra begyndelsen har jeg forkyndt fremtiden, i fortiden det, der endnu ikke var sket. Nu siger jeg: Min beslutning står fast, alt det, jeg vil, gør jeg.

Jeg kalder en rovfugl fra østen, fra det fjerne land ham, der udfører min beslutning. Knap har jeg talt, så lader jeg det ske, knap har jeg tænkt det, så gør jeg det. (*Esajas 46:9-11*)

Gud siger, at Han vil forkynde slutningen fra begyndelsen. Hvis Han gennem sine profeter siger, at Han vil gøre noget, så vil Han også gøre det. Lad os undersøge, om dette er sandt.

Det Gamle Testamente blev færdigskrevet mere end 400 år før det Nye Testamente blev skrevet. For at undersøge hvor god Guds forudsigelsesevne var, så lad os se på en lille del af disse profetier fra Det Gamle Testamente, som forudsiger, hvem Messias, den forventede Frelser, ville være.

1. I Det Gamle Testamente står der i Esajas 7:14: "Javel, så vil han [Gud] selv give jer et tegn: Se, jomfruen vil blive gravid. Hun skal føde en søn, og han skal kaldes Immanuel." *

Denne profeti blev opfyldt af Yeshua (det hebraiske navn for Jesus), som vi læser i Det Nye Testamente:

Med Jesu Kristi fødsel gik det sådan til: Hans mor Maria var forlovet med Josef, men før de havde været sammen, viste det sig, at hun var blevet med barn ved Helligånden.

Hendes mand Josef var retsindig og ønskede ikke at bringe hende i vanry, men besluttede at skille sig fra hende i al stilhed.

* Dette Bibelves er taget fra Bibelen på hverdagsdansk (3. udgave 3. oplag), fordi originalsproget, hebraisk, bruger ordet "almah", som indebærer, at den unge pige var jomfru. (Se evt. <https://biblehub.com/interlinear/isaiah/7-14.htm>)

Mens han tænkte på dette, se, da viste Herrens engel sig for ham i en drøm og sagde: "Josef, Davids søn, vær ikke bange for at tage Maria til dig som hustru; for det barn, hun venter, er undfanget ved Helligånden.

Hun skal føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus; for han skal frelse sit folk fra deres synder."

Alt dette skete, for at det skulle opfyldes, som Herren har talt ved profeten, der siger:

"Se, jomfruen skal blive med barn og føde en søn, og de skal give ham navnet Immanuel" – det betyder: Gud med os.

Da Josef var vågnet op af søvnen, gjorde han, som Herrens engel havde befalet ham, og tog hende til sig som sin hustru.

Men han lå ikke med hende, før hun fødte sin søn. Og han gav ham navnet Jesus. (*Matthæus 1:18-25*)

Gud sagde, at Han ville frembringe en Søn af en jomfru, og det gjorde Han.

2. Det Gamle Testamente profeterer, at denne Messias, denne Søn, som skulle være "Immanuel, Gud med os", ville være den Almægtige Guds inkarnation:

For et barn er født os, en søn er givet os, og herredømmet skal ligge på hans skuldre. Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste. (*Esajas 9:5*)

Og i Det Nye Testamente står der:

[Jesus sagde:] "Men I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende."

Da han havde sagt dette, blev han løftet op, mens de så på det, og en sky tog ham bort fra deres øjne.

Som de nu stirrede mod himlen, mens han fór bort, se, da stod der to mænd i hvide klæder hos dem.

De sagde: "Hvorfor står I og ser op mod himlen, galilæere? Den Jesus, som er blevet taget fra jer op til himlen, skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare op til himlen." (*ApG 1:8-11*)

Jesus sagde til dem: "Sandelig, sandelig siger jeg jer: Jeg er, før Abraham blev født." (*Johannes 8:58*)

Gud sagde, at Messias ville være “Vældig Gud, Evigheds Fader” i menneskelig skikkelse — og det var Han.

3. Det Gamle Testamente profeterer også, at selvom Messias ville have en menneskelig krop i denne verden, ville denne Frelser være Guds Søn.

Jeg vil forkynde, hvad Herren har bestemt: Han sagde til mig: “Du er min søn, jeg har født dig i dag...” (*Salme 2:7*)

Denne profeti blev opfyldt i Matthæus 3:17, hvor der står:

... og der lød en røst fra himlene: “Det er min elskede Søn, i ham har jeg fundet velbehag. Hør ham!”

Det blev igen bekræftet i Matthæus 17:5:

Mens han endnu talte, se, da overskyggede en lysende sky dem og der lød en røst fra skyen: “Det er min elskede Søn, i ham har jeg fundet velbehag. Hør ham!”

I Lukas 22:66–71 står der:

Da det blev dag, samledes folkets ældste med ypperstepræster og skriftkloge. De førte ham ind til Rådet

og sagde: “Er du Kristus, så sig os det!” Han svarede: “Hvis jeg siger jer det, vil I ikke tro det,

og hvis jeg spørger jer, vil I ikke svare.

Men herefter skal Menneskesønnen sidde ved Gud den Almægtiges højre hånd.”

Så sagde de alle sammen: “Du er altså Guds søn?” Han svarede dem: “I siger selv, at jeg er det.”

Da sagde de: “Hvad skal vi nu med vidneudsagn? Vi har selv hørt det af hans egen mund.”

Vi ser altså, at Gud sagde, at Hans Søn ville komme, og det gjorde Han.

4. Det Gamle Testamente profeterer derudover, at uanset hvem denne Messias ville være, så ville Han blive født i Betlehem. På det tidspunkt, hvor Jesus blev født, havde Betlehem kun omkring 1000 indbyggere:

Du, Betlehem, Efrata, du er lille blandt Judas slægter. Fra dig skal der udgå én, som skal være hersker i Israel; hans udspring er i fortiden, i ældgamle dage. (*Mika 5:1*)

Matthæus 2:1 viser opfyldelsen:

Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage, se, da kom der nogle vise mænd fra Østerland til Jerusalem.

Gud sagde, at Hans Søn ville blive født i Betlehem, og det blev Han.

5. Mika nævner også (ovenfor) Messias' præeksistens: "hans udspring er i fortiden, i ældgamle dage."

Da Jesus var i Judæa, fortalte han selv, at han opfyldte denne profeti, mens han talte til nogle mennesker, der var imod ham:

... Abraham, jeres fader, jublede over at skulle se min dag, og han fik den at se og glædede sig.

Da sagde jøderne til ham: "Du er endnu ikke halvtreds år, og du har set Abraham?"

Jesus sagde til dem: "Sandelig, sandelig siger jeg jer: Jeg er, før Abraham blev født." (*Johannes 8:56-58*)

Denne profeti er også opfyldt i Kolossenserbrevet 1:17, hvor der står:

Han er forud for alt, og alt består ved ham.

Gud sagde, at Hans Søn var forud for alle ting, og var Han.

6. 5. Mosebog 18:18 siger, at Messias ville være en profet:

Jeg vil af deres egen midte lade en profet som dig fremstå for dem, og jeg vil lægge mine ord i hans mund. Han skal forkynde dem alt det, jeg befaler ham.

Denne profeti blev opfyldt i Matthæus 21:11, hvor der står:

... og skarerne svarede: "Det er profeten Jesus fra Nazaret i Galilæa."

Gud sagde, at Hans Søn ville være en profet, og det var Han.

7. Messias ville have en usædvanlig manifestation af Helligånden. Om dette siger Esajas 11:2:

Over ham hviler Herrens ånd, visdoms og indsigts ånd, råds og styrkes ånd, kundskabs og gudsfrygts ånd.

Matthæus fortæller os om begivenheder, der bekræftede opfyldelsen af denne profeti, bl.a. i Matthæus 3:16-17, hvor der står:

Men da Jesus var døbt, steg han straks op fra vandet, og se, himlene åbnede sig over ham, og han så Guds ånd dale ned ligesom en due og komme over sig;

og der lød en røst fra himlene: "Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag!"

Gud sagde, at Hans Søn ville have en usædvanlig manifestation af Helligånden, og det havde Han.

8. Derudover ville Messias gøre tjeneste i form af mirakler, som det blev forudsagt i Esajas 35:6:

... da springer den halte som hjorten, den stummes tunge bryder ud i jubel. For vand vælder frem i ørkenen, bække i ødemarken.

Denne profeti blev opfyldt hele vejen igennem Jesus' tjeneste. For eksempel står der i Matthæus 9:35:

Jesus gik omkring i alle byerne og landsbyerne, underviste i deres synagoger, prædikede evangeliet om Riget og helbredte al sygdom og lidelse.

Og Matthæus 15:29-31 fortæller os, at:

Jesus gik videre derfra og kom til Galilæas Sø, og han gik op på bjerget og satte sig dér.

Og store folkeskarer kom hen til ham med lamme, vanføre, blinde, stumme og mange andre. De lagde dem for hans fødder, og han helbredte dem, så skaren undrede sig, da de så, at stumme talte, vanføre blev raske, lamme gik, og blinde kunne se. Og de priste Israels Gud.

Gud sagde, at Hans Søn ville udføre mirakler, og det gjorde Han.

9. Det Gamle Testamente profeterer, at Messias ville genopstå fra de døde. I Salme 16:10 står der:

For du vil ikke prisgive mig til dødsriget, din fromme vil du ikke lade se graven. (Salme 16:10)

I Apostlenes Gerninger 2:29-31 får vi at vide fra en apostel, at denne profeti blev opfyldt gennem Jesus' opstandelse, hvor han henviste til det forrige vers:

Brødre, om patriarken David kan jeg ligeud sige til jer, at han er både død og begravet, og hans gravsted er hos os den dag i dag.

Eftersom han var profet og vidste, at Gud med ed havde tilsvoret ham, at en af hans efterkommere skulle sidde på hans trone,

forudså og talte han om Kristi opstandelse, da han sagde, at han ikke skulle blive i dødsriget, og hans krop ikke skulle se forrådnelse.

Sikke en fantastisk profeti! Hundredvis af år før Guds Søn gik på jorden, blev det forudsagt, at Han ville genopstå fra de døde, og det gjorde Han!

10. Skriften fortæller os, at Messias ville blive forrådt af en ven. Blandt andre henvisninger til denne begivenhed står der i Salme 41:10:

Selv min nære ven, som jeg stolede på, og som spiste brødet med mig, har løftet hælen imod mig.

Matthæus 10:4 taler klart om "Judas Iskariot, han, som forrådt ham." Og Johannes 13:21-22, 25-26 fortæller mere specifikt om, hvordan det gik i opfyldelse:

Da Jesus havde sagt det, kom han i oprør og vidnede: "Sandelig, sandelig siger jeg jer: En af jer vil forråde mig."

Disciplene så på hinanden, usikre på, hvem han talte om...

Da det nu var ham [Johannes], der sad nærmest ved Jesus, spurgte han: "Hvem er det, Herre?"

Jesus svarede: "Det er ham, jeg giver det stykke brød, jeg nu dypper." Så dypede han brødet, tog det og gav det til Judas, Simon Iskariots søn.

Således tog Judas, som vidste, at han havde planlagt at forråde sin bedste ven, brødet og spiste det.

Gud sagde, at Hans Søn ville blive forrådt af en ven, som spiste sammen med Ham, og det blev Han.

11. Profeterne sagde, at Messias ville blive forrådt for tredive sølvmønter. I Zakarias 11:12 står der dette om forræderen:

Jeg sagde til dem: "Hvis I synes, så giv mig min løn, og hvis ikke, kan I lade være!" De afvejede da min løn, tredive sekel sølv.

Matthæus 26:15 viser opfyldelsen:

"Hvad vil I give mig for at forråde ham til jer?" De talte tredive sølvpenge op til ham.

Jesus blev forrådt af en ven for præcis det beløb, som var blevet forudsagt flere hundrede år før.

Gud havde sagt, at prisen til Hans Søns forræder ville være tredive sølvmønter, og det var den.

12. Det Gamle Testamente profeterer, at Messias ville blive hånet.

Men jeg er en orm, ikke en mand, en skændsel for mennesker, foragtet af folk.

Alle, der ser mig, spotter mig, de vrænger mund og ryster på hovedet:

"Han har overgivet sin sag til Herren, lad ham udfri ham, han må redde ham, han holder jo af ham!" (Salme 22:7-9)

I Matthæus 27:28-29 beskrives dens opfyldelse:

Og de klædte ham af og hængte en skarlagensrød soldaterkappe om ham, flettede en krone af torne og satte den på hans hoved, gav ham en kæp i højre hånd og faldt på knæ foran ham, håned ham og sagde: "Hil dig, jødekonge!"

I Matthæus 26:67 står der:

Da spyttede de ham i ansigtet og slog ham med knytnæve, og nogle slog ham med stokke

Gud sagde, at Hans Søn ville blive hånet, og det blev Han.

13. Salmernes Bog beskriver, hvordan Messias skulle dø.

Salme 22:15-21 beskriver Hans død i detaljer:

Jeg er som vand, der hældes ud, alle mine knogler falder fra hinanden, mit hjerte er som voks, det smelter i livet på mig.

Min gane er tør som et potteskår, min tunge klæber til gummerne, du lægger mig i dødens støv.

Hunde omgiver mig, en flok af forbrydere står omkring mig; de har gennemboet mine hænder og fødder,

jeg kan tælle alle mine knogler. De ser på mig med skadefryd,

de deler mine klæder mellem sig, de kaster lod om min klædning.

Men du, Herre, hold dig ikke borte, du, min styrke, skynd dig til hjælp!

Red mit liv fra sværdet, mit dyrebare liv fra hundene,

Denne forbløffende beskrivelse af de fysiske virkninger, af henrettelse ved korsfæstelse, blev skrevet hundrede af år før, romerne brugte denne henrettelsesmetode.

Korsfæstelse blev først praktiseret fra omkring år 200 f.Kr. og blev først praktiseret i en jødisk provins i år 63 f.Kr. Alligevel blev den forudsagt i detaljer i Salme 22, skrevet af kong David, som blev født mere end 1000 år før Jesus blev født. Ja, det blev forudsagt, at Messias ville dø på denne måde, og det gjorde Han. At Hans hænder og fødder ville blive gennemboet, og at der ville blive kastet lod om Hans klæder, er også slående profetiske detaljer fra Salme 22.

Bemærk hvordan dette blev opfyldt. Lukas 23:33-34 beskriver scenen for korsfæstelsen:

Og da de kom til det sted, som kaldes Hovedskallen, korsfæstede de ham og forbryderne dér, den ene på hans højre og den anden på hans venstre side.

Men Jesus sagde: "Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør." Så delte de hans klæder ved at kaste lod om dem.

I Matthæus 27:35 læser vi:

Og da de havde korsfæstet ham, delte de hans klæder mellem sig ved at kaste lod om dem.

Gud sagde, at Hans Søn ville dø på en bestemt måde, og det gjorde Han.

14. Det Gamle Testamente profeterer, at denne Messias ville råbe ud ved hans død. Salme 22:1 beskriver dette:

Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?...

Matthæus 27:46 beskriver opfyldelsen af denne profeti:

Og ved den niende time råbte Jesus med høj røst: “Elí, Elí! Lemá sabaktáni!”
Det betyder: “Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?”

Religiøse jøder, både mænd og kvinder, har altid lært og lærer stadig salmerne udenad og reciterer dem uafbrudt — især når de står over for vanskelige situationer, og endnu mere, når de er omgivet af vantro. Jeg er af den overbevisning, at eftersom Jesus udbrød begyndelsen af Salme 22, indikerer det, at Han havde reciteret salmerne for sig selv undervejs, sådan som den jødiske skik var og stadig er.

Og da han kom til Salme 22, som så fuldt ud og fuldstændigt beskrev scenen omkring Ham, sagde Han de første ord højt nok til, at de omkringstående — som alle kendte salmen, og som også vidste, at det var en messiansk profeti — ville begynde at recitere sammen med Ham.

Og pludselig, mens de reciterede den, ville de indse, at den var ved at blive opfyldt for øjnene af dem på en måde, som Jesus ikke selv kunne have arrangeret: Hans krop var ved at blive ødelagt på denne specifikke måde. Der blev kastet lod om hans klæder. Soldater gennemborede Hans hænder og fødder med store søm. Folk råbte fornærmelser efter Ham, som det var forudsagt i denne salme og andre steder (Esajas 53).

Folket ville senere huske, hvad alt dette fra Esajas’ messianske profeti betød:

Men det var **vore** sygdomme, han tog, det var **vore** lidelser, han bar; og vi regnede ham for en, der var ramt, slået og plaget af Gud.

Men han *blev* gennemboret, for **vore** overtrædelser og knust for **vore** synder. Han *blev* straffet, for at **vi** kunne få fred, ved hans sår *blev vi* helbredt.

Vi flakkede alle om som får, **vi** vendte os hver sin vej; men Herren lod al vor skyld ramme **ham**.

Han blev plaget og mishandlet, men han åbnede ikke sin mund; som et lam, der føres til slagting, som et får, der er stumt, mens det klippes, åbnede han ikke sin mund.

Fra fængsel og dom blev han taget bort. Hvem tænkte på hans slægt, da han blev revet bort fra de levendes land? For mit folks synd blev han ramt.

Man gav ham grav blandt forbrydere og gravplads blandt de rige, skønt han ikke *havde* øvet uret, der fandtes ikke svig i hans mund.

Det var Herrens vilje at knuse *ham* med sygdom. **Når hans liv er bragt som skyldoffer**, ser han afkom og får et langt liv, og Herrens vilje lykkes ved *ham*.

Efter sin lidelse ser han lys, han mættes ved sin indsigt. Min tjener bringer retfærdighed til de mange, og han bærer på **deres** synder. (*Esajas 53:4-11*)
[*fremhævelser tilføjet*]

Gud sagde, at Hans Søn ville råbe ud ved sin død, og det var det, Han gjorde.

15. Det Gamle Testamente profeterer, at Messias ville blive gennemboret. Vi har allerede læst profetier om hans hænder og fødder, der skulle gennembøres, og om hvordan dette blev opfyldt. For eksempel:

... men over Davids hus og Jerusalems indbyggere vil jeg udgyde nådens og bønnens ånd, og de skal se hen til mig, ham, de har gennemboret. De skal holde dødsklage over ham, ligesom man klager over sin eneste søn, og holde bitter sorg over ham, ligesom man sørger over sin førstefødte. (*Zakarias 12:10*)

Men der var også noget andet, end hans hænder og fødder, der blev gennemboret. Johannes beskriver, hvordan Jesus' side blev gennemboret, og hvorfor — og viser, at det var profetien der var i gang med at blive opfyldt:

Da de kom til Jesus og så, at han allerede var død, knuste de ikke hans ben, men en af soldaterne stak ham i siden med et spyd, og der kom straks blod og vand ud.

Den, der har set det, har vidnet om det, for at også I skal tro – og hans vidnesbyrd er sandt, og han ved, at han taler sandt.

Dette skete, for at det skriftord skulle gå i opfyldelse: “Ingen af hans knogler må blive knust.”

Og atter et andet skriftord siger: “De skal se hen til ham, de har gennemboret.” (*Johannes 19:33-37*)

Gud sagde, at Hans Søn ville blive gennemboret, og det blev Han.

16. Mørke ville dække landet. Amos siger:

På den dag, siger Gud Herren, lader jeg solen gå ned ved middagstid og bringer mørke over jorden ved højlys dag. (*Amos 8:9*)

Opfyldelsen er beskrevet af Matthæus:

Men fra den sjette time faldt der mørke over hele jorden indtil den niende time. (*Matthæus 27:45*)

Hvad tid er “den sjette time”? Det jødiske ur begyndte kl. 6.00 om morgenen, så den sjette time var faktisk middagstid.

Gud sagde, at Han ville gøre jorden mørk ved middagstid, og det gjorde Han — i et tidsrum på tre timer!

Overvej: Ovenstående er blot nogle få af de mange hundrede profetier, der er blevet opfyldt med forbløffende nøjagtighed.

Grunden til, at alle disse profetier er så *vigtige*, er noget, der kaldes sammensat sandsynlighed. Når vi overvejer, at vi har en *lang række* krav, der skal opfyldes af den samme person, er sandsynligheden for at finde en sådan person mindre for hvert krav der er. Og jo mere usædvanligt kravet er, jo mindre sandsynlighed er der for at finde sådan en person.

Overvej nu dette: Jesus Kristus opfyldte mere end 300 profetier i sit liv. For at sætte det i perspektiv, er der her noget, der kan hjælpe dig til at forstå oddsene, for at dette sker: Hvis *kun otte* af disse 300 profetier skulle gå i opfyldelse, gennem en enkelt person, ville det svare til dette:

- Byg et lille hegn omkring staten Texas,
- fyld området med sølvdollars, så der bliver et lag på en halv meter,
- mal én af mønterne rød,
- bland dem alle sammen,
- og gå så — fra Louisianas grænse — så langt ind i Texas, som du vil, med bind for øjnene,
- læn dig så forover, stadig med bind for øjnene,
- og tag den røde sølvdollar op.

Hvad tror du, sandsynligheden er for, at du samler den *røde* op? Ville du vædde din pension, hvis du kunne samle den røde solvdollar op? Ville du satse dit evige liv med sådanne odds? Det ville vi alle gøre, og det kun er oddsene for, at *otte* profetier går i opfyldelse gennem én person. Men Jesus havde mere end 300 profetier om Ham, som gik i opfyldelse.

Rabbinerne plejede at spekulere på, om der ville være to Messiasser, fordi Han både blev omtalt som en lidende tjener, der ville komme for at fjerne syndens barriere mellem mennesker og Gud, men også som en erobrende konge, der ville komme for at befri sit folk fra verdens undertrykkelse. Men de læste om to forskellige besøg af den samme Messias. Ét der er sket, og ét der kommer til at ske!

Rabbinerne plejede også at spekulere over, om der ville være tre Messiasser, fordi der står skrevet, at Han skulle fødes i Betlehem, at Gud skulle kalde Ham ud af Egypten, og at Han skulle kaldes en nazaræer.

De kunne ikke forestille sig, at én mand kunne opfylde alle disse tre krav. Men Jesus blev født i Betlehem og blev bragt med til Egypten af sine forældre for at undgå at blive myrdet af Herodes. Der boede Han, indtil Gud fortalte Josef, at det var okay at vende tilbage til Israel. Derefter flyttede de til Nazaret, hvor Jesus voksede op og lærte og arbejdede, indtil Han var 30 år.

Hvis det var svært at forestille sig, at en enkelt mand kunne opfylde disse tre krav for Messias, så forestil dig at undersøge oddsene for de 300 profetier, der er gået i opfyldelse gennem Jesus!

Man ville være nødt til at gå ned på neutron-, proton- og elektronniveau i et atom for at få en prøvestørrelse,

der er stor nok. Universet rummer bare ikke andre emner, der kan beskrive usandsynligheden for, at dette sker. Vi ved, at det er

komplet umuligt for mennesket at forudsige

fremtiden med en 100 procents nøjagtighed. Og især ikke i denne enorme størrelsesorden. Kun Gud kunne gøre det, og det gjorde Han!

Matthæus siger:

Men han svarede: "Der står skrevet: Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund." (*Matthæus 4:4*)

Vi har ordene, der udgår fra hans mund, her i Bibelen. Hvad fortæller det os om evigheden?

Johannes skriver at:

Pilatus sagde til ham: "Hvad er sandhed?"

Da han havde sagt det, gik han atter ud til jøderne og sagde til dem: "Jeg finder ham ikke skyldig." (*Johannes 18:38*)

Ligesom Pilatus søger vi alle efter sandhed, som vi kan stole på — ikke en blind tro, men en tro baseret på god, solid evidens.

Johannes siger:

Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed. (*Johannes 17:17*)

At sætte det hele sammen: Guds ord om Messias, som er nedskrevet i Bibelen, har vist sig at være sandt.

Undersøgelse af de faktiske fund fra videnskab, historie, arkæologi og profetier har vist os, at det — baseret på evidens — ikke giver mening at sige, at der ikke findes nogen Gud, eftersom alt i universet peger på intelligent design, og fordi ingen anden end Gud kunne give så mange komplette, detaljerede profetier — nogle gange tusindvis af år i forvejen — og derefter opfyldte dem simpelt og elegant i ét menneskes liv.

Indtil videre har vi set, at videnskaben skriger af evidens om en Skaber, der har skabt os og alt andet. Så fandt vi ud af, at Bibelen er et pålideligt, sandt dokument. Hvordan hænger det hele sammen? Støtter Bibelen de samme holdninger som videnskaben? Lad os tage et kig på det.

Bibelen, naturen, videnskaben og sandheden.

Når du søger efter sandheden om evigheden, skal du huske, at Herren siger, at du skal bruge din fornuft. Brug din logik. Det er ikke intellektuelt selvmord at tro på sandhed. Logikken er til for at hjælpe os til at finde sandhed. Vær fornuftig og hav øjnene åbne mens sandheden fortsat udfolder sig.

Kom, lad os gå i rette med hinanden, siger Herren... (*Esajas 1:18*)

Det at Bibelen er skrevet af mennesker, som ellers er tilbøjelige til at lave fejl, gør ikke erklæringen, at Bibelens ord er fra Gud, ugyldigt. Den utrolige opfyldelse af profetier er et stærkt bevis herpå.

Desuden begår mennesker ikke *altid* fejl. Ikke hele tiden. Vi kan skrive uden fejl. Faktisk *skal* vi ret ofte gøre dette fejlfrit — i skolen, på arbejdet og i vores checkhæfter og andre økonomiske anliggender.

Tooghalvfems gange står der i Bibelen: “Der står skrevet...”, hvilket betyder, at Gud har brugt et menneske til at skrive noget, som nu må betragtes som Guds tale.

Når du ser et smukt maleri, tænker du så, at det er maleren, der har malet det? Eller tænker du, at det er penslen, der har malet det? Vi ved naturligvis, at maleren har malet det, men vi ved også, at maleren har brugt penslen. På samme måde er det, at Gud hævder at være forfatteren af Bibelen, men Han brugte mennesket til at nedskrive den på pergament og til at bevare den gennem tiden.

Nogen sagde engang: “Gud kan tegne en lige linje med en skæv pind.” Det vil sige, at Han kan bruge et ufuldkomment menneske til at lave noget perfekt.

Vi ved, at Gud ikke kan fejle. Og nu hvor vi ved, at Bibelen er Guds ord, ved vi, at Bibelen heller ikke kan fejle. Der er ingen tvivl om, at Gud ville bevare sit ord og holde det fejlfrit. Vi behøver blot at se på beviserne for at kunne erkende, at dette er sandt:

- Bibelen siger, at det skabte tydeligt fortæller om Ham, der skabte det:

Himlen fortæller om Guds herlighed, hvælvingen beretter om hans hænders værk;

dag forkynder det til dag, nat kundgør det til nat.

Der lyder ingen ord, ingen tale, uden at deres røst høres;

deres røst når ud over hele jorden, deres ord til verdens ende. På himlen har han rejst et telt til solen,

den går som en brudgom ud af sit kammer, den gennemløber sin bane glad som en helt.

Fra himlens ene ende går den ud og når rundt til den anden, intet er skjult for dens glød. (*Salme 19:2-7*)

I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. (*1. Mosebog 1:1*)

- Da vi så på beviserne i kapitel 1, konkluderede vi, at man er er nødt til at være urimelig, for at tro, at universet ikke har en Skaber. Længe før vores konklusion, nåede Gud til den samme konklusion og kommenterede på dem, der ville benægte Hans eksistens:

Det, man kan vide om Gud, ligger nemlig åbent for dem; Gud har jo åbenbaret det for dem.

For hans usynlige væsen, både hans evige kraft og hans guddommelighed, har kunnet ses siden verdens skabelse og kendes på hans gerninger. De har altså ingen undskyldning (*Romerne 1:19-20*)

Tåberne siger ved sig selv: "Gud er ikke til!"

De handler ondt og afskyeligt, ingen gør godt. (*Salme 14:2*)

- Gud erklærede derudover alle tings begyndelse, idet Han sagde, at Han skabte dette univers:

I sin kraft skabte han jorden, i sin visdom grundlagde han verden, i sin indsigt spændte han himlen ud.

Når han tordner, bruser vandene i himlen, og han samler skyer fra jordens ender; han skaber lyn sammen med regn og slipper stormen løs fra forråds-kamrene.

Det menneske, der ikke ved det, er en tåbe. Enhver guldsmed får skam af sine gudebilleder, for det, han støber, er løgn; der er ikke ånd i dem. (*Jeremias 10:12-14*)

Min hjælp kommer fra Herren, himlens og jordens skaber. (*Salme 121:2*)

Lykkelig den, hvis hjælp er Jakobs Gud, hvis håb står til Herren, hans Gud, ham, som har skabt himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, ham, som bevarer sin troskab til evig tid, (*Salme 146:5-6*)

Du, Herre, er den eneste. Du skabte himlen, himlenes himmel med hele dens hær, jorden med alt, hvad den rummer, havene med alt, hvad de rummer. Du giver dem alle livet, og himlens hær tilbeder dig. (*Nehemias 9:6*)

- Gud sagde, at Han skabte dyrelivet:

Men spørg dog dyrene, lad dem belære dig, spørg himlens fugle, de kan give dig svar,

eller jordens buske, lad dem belære dig, havets fisk kan give dig besked.

Hvem af alle dem er uvidende om, at Herrens hånd har skabt det hele?

Alle menneskers liv har han i sin hånd, alt levendes livsånde. (*Job 12:7-10*)

- Gud holder alle levende væseners åndedræt i sine hænder og kun i sine hænder!

Herre, du har været vor bolig i slægt efter slægt.

Før bjergene fødtes, før jorden og verden blev til, fra evighed til evighed er du Gud. (*Salme 90:1-2*)

Forstå, at Herren er Gud, han har skabt os, og ham hører vi til, vi er hans folk og de får, han vogter. (*Salme 100:3*)

Dette siger Gud Herren, han, som skabte himlen og spændte den ud, som bredte jorden ud med dens vækster, som gav åndedræt til folkene på jorden, livsånde til dem, der færdes på den: (*Esajas 42:5*)

Det er mig, der har frembragt jorden og skabt menneskene på den. Mine hænder har spændt himlen ud, og jeg befaler over hele dens hær.

Det er mig, der har vækket ham i retfærd, jeg jævner alle hans veje. Han skal genopbygge min by og sende mit bortførte folk hjem, uden betaling og uden løn, siger Hærskarers Herre...

Du er en Gud, der skjuler sig, Israels Gud er frelser.

De er alle blevet til spot og spe, billedskærerne går bort med skam.

Men Israel frelses ved Herren, en evig frelse. I bliver ikke til spot og spe, aldrig i evighed!

Dette siger Herren, himlens skaber, han, som er Gud, han, som dannede jorden og frembragte den, han, som grundfæstede den; han, skabte den ikke i tomhed, men dannede den til beboelse: Jeg er Herren, der er ingen anden. (*Esajas 45:12-13, 15-18*)

- Gud skabte både dyr og mennesker hver især efter deres egen art. Det vil sige, at en art kun producerer sin egen art og ikke en anden art:

Gud skabte alle slags vilde dyr, krybdyr og husdyr, alle i stand til at formere sig, hver efter sin art; og Gud glædede sig over sit værk. (1. Mosebog 1:25)*

- Bibelen bliver endnu mere specifik og insisterer på, at makroevolution aldrig fandt sted:

Ikke alt kød er ens, men det er forskelligt for mennesker, kvæg, fugle og fisk. (1 Korintherbrev 15:39)

Ligesom den videnskabelige evidens viste os, så er hver slags kød forskellig, og hver slags kød kan kun producere sin egen slags kød. Bibelen siger præcis det samme!

Konklusion: Sandhed er blevet fundet. Bibelen fortæller os alt, hvad vi har brug for at vide, for at kunne tage et valg for, hvor vi vil tilbringe evigheden. Faktisk kan man sige, at BIBEL er et godt akronym for “Basic Information Before Leaving Earth.” (“Grundlæggende information før du forlader jorden.”)

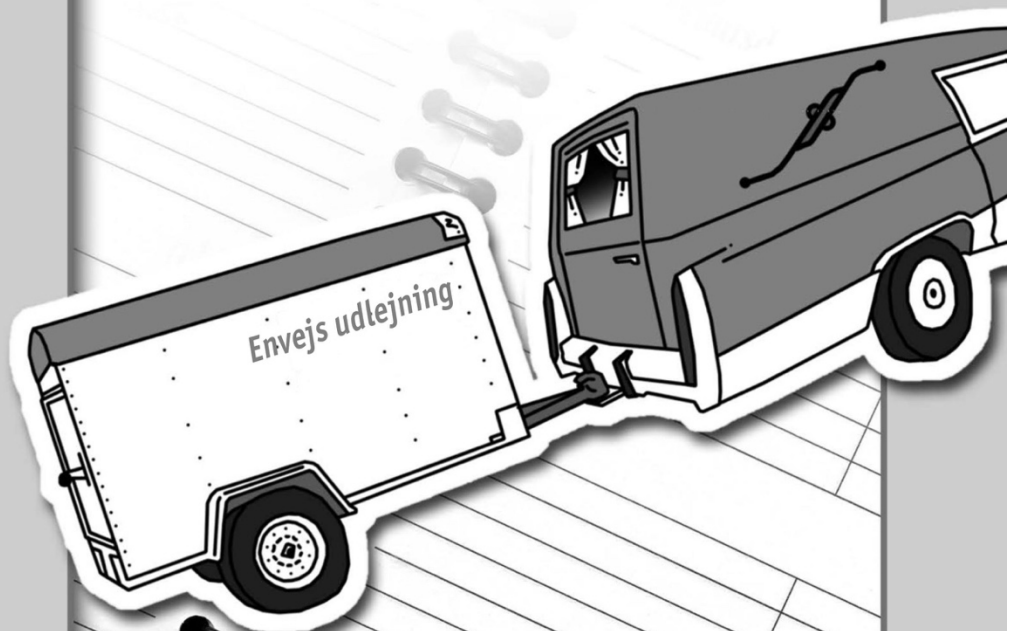
Det er ligegyldigt, hvem du er — Michael Jordan, præsidenten, dig eller mig — vi kommer alle til at forlade jorden en dag. Hvis du har de rigtige oplysninger om evigheden og gør det rigtige med dem, vil du ende på den rigtige destination.

Men hvis du har de *forkerte* oplysninger eller gør det forkerte med de *rigtige* oplysninger, vil du ende på den forkerte destination.

Isen bliver meget tykkere under os nu. Siden vi nu ved, at Bibelen er sand, bliver sandheden om evigheden mere og mere klar.

* Dette Bibelves er taget fra Bibelen på hverdagsdansk (3. udgave 3. oplag) for at understrege det, som originalsproget (hebraisk) siger (Se evt. <https://bible-hub.com/interlinear/genesis/1-25.htm>)

Vi skriver ikke "Død" i vores kalender,
men en dag vil den bare dukke op.

2 Lørdag

10:31 - Død

3 Søndag

Kapitel 4

“Flammerne! Flammerne!”

Mellem os og himlen eller helvede er der kun livet,
som er det skrøbeligste i verden.

— *Blaise Pascal*

Nu hvor mysteriet, om hvorvidt Bibelen er sand, er løst, er vejen banet for det næste skridt på vores rejse: at finde ud af, hvad Bibelen siger om vores evige destination.

Kan du genkende disse ord?

Alting har en tid,

for alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt.

En tid til at fødes, en tid til at dø.

En tid til at plante, en tid til at rydde.

En tid til at slå ihjel, en tid til at helbrede.

En tid til at rive ned, en tid til at bygge op.

En tid til at græde, en tid til at le.

En tid til at holde klage, en tid til at danse.

Nogle folk tror, at de her ord blev nedskrevet for nogle årtier siden til en sang af The Byrds (amerikansk rockband), men faktisk blev disse tidløse ord inspireret af Gud tusindvis af år før det (*Prædikernes Bog 3:1-4*).

Disse ord rammer os dybt, fordi de er sande: Der er en tid til at leve og en tid til at dø for hver enkelt af os. Spørgsmålet er nu, hvad der vil ske med os, når vores tid til at dø kommer? Hvad sker der med os efter det sidste hjerteslag? Er du klar, hvis dagen i dag skulle blive den dag for dig?

Gud har lagt en bevidsthed om evigheden i hjertet på hver enkelt mand og kvinde. Dybt inde i vores hjerter ved vi alle intuitivt, at der er mere end blot dette liv, at der er noget bagefter graven. Bibelen siger, at vi hver især har et legeme, en sjæl og en ånd (*1. Thessalonikerbrev 5:23*). Du kommer til at efterlade din krop ved døden, men hvad vil der ske med din sjæl og din ånd? Hvor ender

du med at tilbringe evigheden? Når man ser på de ord, der er graveret på en gravsten, ser man den afdødes navn, fødselsdato og dødsdato. Hvis der er 70 eller 80 år mellem personens fødsels- og dødsdatoer, vil de fleste af os mene, at personen har haft en fin og fuld levetid.

Men evigheden er uendeligt meget længere end firs år. Jeg kan garantere dig for, at du kommer til at være i live et sted efter din fysiske død i en hel del længere tid, end du vil være i live her på jorden.

Da det er sandt, giver det mening at finde ud af, hvad vi kan gøre ved det, der er på den anden side, i stedet for blot at fokusere på ting, der er midlertidige. Om hundrede og halvtreds år, fra nu af, vil det så betyde noget, om du tjente en million dollars, kørte i en cabriolet-Mercedes, ejede et helt utroligt hus eller spillede i Final Four? Nej. Man ser aldrig en flyttebil bag en ligvogn, for vi tager intet med os, når vi dør.

Det eneste der vil være vigtigt, den dag du dør, vil være, om du kender den Gud, som skabte dig, eller ej. Hvis du *gør*, vil du være sammen med Ham i al evighed. Og hvis du *ikke gør*, vil du være uden Ham i al evighed, fordi du derved vil have afvist Hans kærlige tilstedeværelse og accepteret de konsekvenser, der følger med denne afvisning. Det er kun de evige ting — ikke de midlertidige ting — der vil have betydning. Stil dig selv dette spørgsmål: Er du mere bekymret for dine relationer og ejendele i dette korte liv end for, hvor og hvordan du kommer til at til-

bringe evigheden? Bibelen fortæller os om en rig mand, som var ganske tilfreds med alle de ejendele, han havde anskaffet sig i løbet af sit liv. Han sagde til sig selv:

... Sådan vil jeg gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods.

Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad!

Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet?

Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud. (*Lukas 12:18-21*)

Døden kommer pludseligt. Døden er uindbudt. Døden er sikker. Vi skriver ikke “Død” i vores kalender, men en dag vil den bare dukke op.

Det er en rejse, hvorfra der ikke er nogen vej tilbage. Ingen af os ønsker nogensinde at blive kaldt en tåbe, hverken i dette liv eller i det næste. Så hvordan kan vi sikre os, at vi ikke et øjeblik *efter* vores død finder ud af, at vi har været tåbelige?

Livet byder på talrige valgmuligheder, uanset hvad vi står og overvejer: hvilken bil vi vil købe, hvad vi vil spise til aftensmad, hvor vi vil gå i skole, hvem vi vil giftes med, hvilket universitet vi vil gå på, hvordan vi vil bruge vores tid osv. Evigheden tilbyder os dog kun to valgmuligheder. Bibelen fortæller, at hver enkelt af os vil ende på én af de to endelige destinationer, efter vores død:

... dem, der sover i jorden, skal vågne, nogle til evigt liv, andre til forhånelse, til evig afsky. (*Daniel 12:2*)

Vi kommer alle til at være fuldt ud vågne og bevidste, enten lykkeligt i himlen eller i skam og evig afsky i helvede.

Mark Twain lavede en vittighed ud af det og foreslog, at vi skulle “tage til himlen for klimaet og til helvede for selskabet.” Men det vil ikke være en vittighed for dig eller nogen anden, hvis du ender i helvede.

“Imagine There’s No Heaven”

I sin sang *Imagine* tog John Lennon ikke det, som Guds ord siger om evigheden, alvorligt. (*Den fulde tekst kan findes på internettet.*) Verden, som Lennon forestillede sig den, havde “ingen himmel”, “intet helvede”, “ingen lande”, “intet at dræbe eller dø for”, “ingen religion” og “ingen ejendele”.

Lennons forestillinger om, hvad der ville gøre denne verden lykkelig, var fuldstændig forkerte. Folk ønsker lykke, men det har vist sig, at man ikke opnår denne lykke ved at skille sig af med ejendele, lande og Gud.

Er det virkelig en god idé at smide Gud ud samt alle de ting, som Bibelen siger, at Han ønsker for os — ejendele, lande osv.? Ikke hvis Gud er virkelig. Og alle de beviser, vi har undersøgt indtil nu, siger, at Han er det.

Hvad angår det, som vil være derude efter vores død, så lad os finde ud af, om de destinationer, som Lennon benægtede, faktisk eksisterer. Eftersom Gud har et meget bedre syn på evigheden end vi har — og at Han ønsker, at vi skal kende sandheden, for at vi kan tilbringe evigheden sammen med Ham — så lad os se på, hvad Bibelen har at sige om det, der venter os på den anden side. Du bliver sikkert overrasket over det, du finder ud af.

Ifølge en undersøgelse foretaget af Barna Group tror et flertal af amerikanerne (76 procent) på, at himlen eksisterer. 46 procent beskriver den som “en tilstand af evig eksistens i Guds nærvær”, mens 30 procent betragter den som “et reelt sted med hvile og belønning, som sjæle kommer hen til efter døden”. Yderligere 14 procent mener, at himlen blot er “symbolsk”.⁶⁶

Hvordan tror du, at himlen er?

Mange mennesker forestiller sig himlen som den ultimative legeplads, hvor de kan blive genforenet med alle deres gamle venner og familie og nyde uendelig spas og fornøjelse. De tror, at hele formålet med himlen vil være personlig nydelse, og at få alle deres spontane ønsker opfyldt. Men hvis alle tænker egoistisk på sig selv, lyder det så ikke lidt som livet på jorden, hvor folk stræber efter at få det, de vil have, endda på bekostning af andre? Faktisk er “en hensynsløs, søvnløs, smilløs koncentration på sig selv... helvedes tegn,” og ikke himlens tegn ifølge C. S. Lewis.

Det er ikke sådan, Guds ord beskriver himmeriget. Bibelen beskriver himlen som:

... et bedre fædreland, de længtes efter, nemlig det himmelske. Derfor skammer Gud sig ikke ved dem eller ved at kaldes deres Gud. For han har allerede grundlagt en by til dem. (*Hebræerne 11:16*)

Jesus sagde, at himlen indeholder mange boliger, og at Han ville gå derhen for at forberede en plads til os (*Johannes 14:2*).

I himlen vil der ikke være noget materielt forfald eller korrup-tion; det vil være et sted, hvor vi trygt kan stole på, at alting er godt:

Men saml jer skatte i himlen, hvor hverken møl eller rust fortærer, og hvor tyve ikke bryder ind og stjæler. (*Mattæus 6:20*)

Vi vil få nye “åndelige” legemer, i form af en fysisk substans. De vil være fuldkomne og sunde og fri for alle de fysiske fejl, som vi lider med på jorden (*1. Korinther 15:44*). Der vil ikke længere være sult eller tørst, og ingen tårer eller smerte i al evighed (*Åbenbaringen 7:16-17*). I himlen vil vi modtage belønninger, og vi bliver i stand til at hvile os fra vores arbejde, forklarer Bibelen. Himlen er et sted med fred og trøst for de trætte, og det er et bedre land, end det du lever i nu. Det er der, hvor Gud og Hans engle kommer til at være. Vi er nødt til at spørge os selv, om det er der, vi kommer til at være.

En af mine venner døde for nylig — en kristen. Han var koblet til en dialysemaskine, da hans hjerte stoppede. Lægerne skyndte sig over til ham med en defibrillator og gav hans hjerte stød, så han kom tilbage til livet.

Han kiggede på sin far, der sad ved siden af ham, og han sagde: “Far, du vil ikke tro, hvad jeg lige har set!” Det utrolige ved denne konstatering var, at *han ikke havde kunne se i tyve år*; han havde mistet sit syn årtier tidligere på grund af denne diabetes, som langsomt var ved at slå ham ihjel.

Han forklarede, at hans sjæl havde løftet sig ud af kroppen, og at han så den vandrette linje på hjertemonitoren ved siden af sin seng. Derefter tog han af sted på en rejse. Han sagde, der var et hvidt, opslugende lys med en herlighed af nærværende kærlighed, som kom over ham, og han så blomster, der havde de mest levende, smukke farver, han nogensinde havde set! Han sagde til sin far: “Far, hvis det er sådan døden er, så er døden OK!” Fem dage senere døde han.

Himlen er et meget virkeligt sted, hvor du måske kommer hen en dag.

Ved begravelsen for sin kristne mand sagde enken til en anden: “Han er den heldige; jeg ville ønske, at det var mig, der tog til himlen i dag. Hvorfor kunne det ikke have været mig?” Når vi ved, hvor vores kære tager hen, og hvor vi selv tager hen, er døden noget, vi kan se frem til uden frygt.

Jeg hørte en historie om en ung dreng, der kiggede op på sommerhimlen og sagde: “Hvis himlen er så smuk udenpå, gad jeg godt vide, hvor smuk den må være indeni!” Ingen af os har nogen reel anelse om den herlighed, som Gud har forberedt til dem, der følger Ham. Bibelen siger, at der vil være gader af guld og mure lavet af perler, smaragder og ædelsten i himlen.

Jeg tænkte, det var interessant, at noget, der har stor værdi her på jorden, er noget, vi kommer til at gå på i himlen — et almindeligt, ordinært brolægningsmateriale! Hvad siger det om himlens spektakulære skønhed? Ord kan ikke beskrive, hvor fantastisk der kommer til at være. Ingen smerte, ingen lidelse, ingen sygdom, ingen gråd, ingen død. Det bedste ved himlen — som er det eneste, vi vil tænke på, når vi endelig kommer dertil — er dog, at himlen er det sted, hvor vi kommer til at kunne tale ansigt til ansigt med vores fantastiske Skaber.

Vil dette blive din destination for evigheden?

“Intet helvede under os”

Den anden valgmulighed er et sted, der hedder helvede. John Lennons sang beder folk om at forestille sig, at der “intet helvede [er] under os.” Helvede er gået af mode i dag, men det er ikke gået ud af drift! Bare fordi vi ikke bryder os om tanken om helvede, betyder det ikke, at det ikke eksisterer.

Mange mennesker siger, at de ikke tror på helvede, så dermed kan helvede ikke eksistere. Men husk: Det er ligegyldigt, hvad vi tror på; det vigtige er, hvad der er sandt. At man ikke tror på det, ændrer ikke virkeligheden. Vi tror måske, at gift ikke slår os ihjel, men det vil den alligevel gøre. Vi tror måske, at jorden er flad,

men det er den ikke. Sørg for at du søger sandheden og ikke bare efter noget, som du har lyst til at tro på.

Mange mennesker har fortalt mig, at de ikke ville have noget imod at komme i helvede, fordi alle deres venner vil være der. Men helvede er ikke et sted med afslapning eller fornøjelser. Det er et sted, hvor man bliver straffet. Kun en tredjedel af voksne, fra en undersøgelse foretaget af Barna Group, tror på, at helvede er et reelt sted for pine, mens fire ud af ti bare betragter det som en evig adskillelse fra Guds nærvær.⁶⁷ Uanset hvad vi tror, hvordan beskriver Guds ord det så?

Ifølge Bibelen er helvede et ganske virkeligt sted. Vi ved, at Jesus treogtredive gange talte om det og beskrev dets rædsler i grafiske detaljer. Det er et sted med en evig, bevidst pine, hvor der er frygtelige lidelser og “en ild der aldrig slukkes”. (*Matthæus 3:12*) Bibelen siger, at de, der ikke adlyder Gud, “skal straffes med evig undergang” (2. *Thessalonikerbrev 1:9*), og at han vil “kaste dem i ovnen med ild. Dér skal der være gråd og tænderskæren.” (*Matthæus 13:42*). Dette kaldes “Helledes ild” (*Matthæus 5:22*), hvor dets indbyggere vil blive konfronteret med “evig straf” (*Matthæus 25:46*), og hvor “vrede og harme”, “Nød og angst rammer hvert menneske, som gør det onde” (*Romerne 2:8-9*).

Jesus advarer os, for at vi kan undgå helvede for enhver pris:

Og hvis din hånd bringer dig til fald, så hug den af; du er bedre tjent med at gå lemlæstet ind til livet end med begge hænder i behold at komme i Helvede, til den uudslukkelige ild,

hvor deres maddiker ikke dør, og ilden ikke slukkes.

Og hvis din fod bringer dig til fald, så hug den af; du er bedre tjent med at gå halt ind til livet end med begge fødder i behold at kastes i Helvede,

hvor deres maddiker ikke dør, og ilden ikke slukkes.

Og hvis dit øje bringer dig til fald, så riv det ud; du er bedre tjent med at gå ind i Guds rige med ét øje end med begge øjne i behold at kastes i Helvede,

hvor deres maddiker ikke dør, og ilden ikke slukkes. (*Markus 9:43-48*)

Vi får at vide, at da englene i himlen gjorde oprør mod Gud, “styrtede [Gud] dem i afgrunden, hvor de holdes i mørkets lænker

indtil dommen” (2. *Peter* 2:4). Prøv at forestille dig, hvor mørkt et sådant sted må være. Har du nogensinde været på rundvisning i en grotte? Normalt vil rundviseren slukke for alt lys for at give folk en fornemmelse af total mørke. Med det fuldstændige fravær af lys er mørket så fuldstændigt, at man kunne stikke fingeren i øjet uden at se den komme. Mørket er så undertrykkende, at folk nogle gange går i panik efter bare et minut. Forestil dig, hvor mange minutter der er i en uendelig evighed. Mørket alene ville være pinsel nok.

Bibelen omtaler helvede som “mørkets rige” og erklærer, at “Rigets egne børn skal kastes ud i mørket udenfor. Dér skal der være gråd og tænderskæren” (*Matthæus* 8:12). Der står, at mennesker, der afviser Gud, gør det, fordi de elsker mørket frem for lyset. Eftersom mørket er det, som disse mennesker ønsker, er det det, som de får i al evighed. Og der er ingen flugt fra dette sted, for der er kun en indgang — ingen udgang.

Hvorfor et Helvede?

Nogle mennesker vælger, at de ikke vil tro på Bibelens Gud, fordi de ikke bryder sig om tanken om en vred Gud, der ville straffe folk evigt i helvede. Jeg plejede at tænke det samme. Før jeg blev kristen, vidste jeg ikke, at der er mange egenskaber ved Gud. De fleste mennesker kender til Bibelferset “Gud er kærlighed.” Og det er Han. Men Han er også retfærdig. Han er også hellig. Han er retskaffen. Og på grund af disse andre egenskaber har Han også en hård side — og det har Han ret til.

Gud hader synd. Punktum. Ingen af os på jorden kan fuldt ud forstå, hvor meget Gud hader endda den mindste synd. Jeg brød mig ikke om at forestille mig en Gud, der havde denne strenge side.

Men en dag indså jeg dog, at jeg ikke bare kunne skabe en Gud, sådan som jeg ønskede Ham. Gud er ikke en øvelse i fantasi, eller en visualisering eller en tankekonstruktion. Han eksisterer uafhængigt af mine

tanker om Ham. Men det var sådan, jeg forsøgte at gøre, da jeg ignorerede, hvad Bibelen havde at sige om Gud. Den *sande* Gud er den, som jeg kommer til at stå foran, når jeg dør, og ikke min indbildte “Gud”.

Da vi ved, at Bibelen er sand, ved vi også, at den Gud, vi kommer til at stå over for, vil være Bibelens Gud. Så vi er nødt til at finde ud af og inderligt forstå, hvorfor Han har denne vrede side. Og vi er nødt til at vide, hvad vi kan gøre for at sikre os, at vi *ikke* ser den side af Ham, når vi dør. Bibelen, Guds ord, fortæller os, hvorfor vi pådrager os Hans vrede, og hvordan vi kan undgå den:

Så lad da det jordiske i jer dø: utugt, urenhed, lidenskaber og onde lyster, og griskhed, for det er afgudsdyrkelse. Det nedkalder Guds vrede over ulydighedens børn. (*Kolossenserne* 3:5-6)

Vi læser også i Bibelen, at:

... Guds vrede åbenbares fra himlen over al ugudelighed og uretfærdighed hos mennesker, der undertrykker sandheden med uretfærdighed. (*Romerne* 1:18)

Med dit hårde og ubodfærdige hjerte samler du dig vrede på vredens dag, da Guds retfærdige dom skal åbenbares.

Han vil gengælde enhver efter hans gerninger:

Dem, der søger herlighed og ære og uforgængelighed ved udholdende at gøre det gode, vil han gengælde med evigt liv;

og over dem, der søger deres eget og er ulydige mod sandheden, men lydige mod uretten, kommer vrede og harme. (*Romerne* 2:5-8)

Så hvis folk møder Guds vrede og kommer i helvede, vil det være fordi, de selv vælger det. Den Gud, der skabte dette univers, har givet os beviser på sin eksistens, men mange nægter at anerkende det.

Bibelen forklarer, at “ildsøen” oprindeligt blev forberedt “for Djævelen og hans engle”, men mennesker, der adlyder disse onde væsener, skal gå i ildsøen sammen med dem.

Da skal han også sige til dem ved sin venstre side: Gå bort fra mig, I forbandede, til den evige ild, som er bestemt for Djævelen og hans engle. (*Mattæus* 25:41)

Ved I ikke, at den, I stiller jer til rådighed for som trælle og viser lydighed, må I også være trælle for og vise lydighed, hvad enten det er synden, og det fører til død, eller det er lydigheden, og det fører til retfærdighed? (*Romerne 6:16*)

Det er ikke Guds ønske, at folk skal komme i helvede, men Han har givet os en fri vilje til at vælge.

Som vi læser i Salme 139:8: “Stiger jeg op til himlen, er du dér, lægger jeg mig i dødsriget, er du dér.”

Der er en talemåde, der siger: “Du har redt din seng; læg dig nu i den!” Hvorved det at “rede sin seng” er en forberedelse til at ligge i den. Det vil sige, at vores handlinger bestemmer vores fremtid — om end vi kan lide det eller ej.

Mens vi bruger vores tid på at *forberede* os til at komme i helvede, er Gud med os. Vi kan vende os om til Ham når som helst og sige: “Gud, undskyld, at jeg har fornærmet dig. Vær sød at få mig ud af dette rod og at få mig på rette spor”, og så vil Han også hjælpe os. Men når først vi er døde og er i helvede, er det for sent at bede om hjælp.

I passagen fra Matthæus ovenfor lærte vi, at helvede ikke oprindeligt var skabt til mennesker. Men det var himlen:

Da skal kongen sige til dem ved sin højre side: Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt. (*Matthæus 25:34*)

Bibelen er meget udtrykkelig med at fortælle, at Gud ikke har nogen form for glæde over de gudløses død. Han siger:

... Så sandt jeg lever, siger Gud Herren: Jeg ønsker ikke den uretfærdiges død, men tværtimod at den uretfærdige vender om fra sin vej, så han bevarer livet ... (*Ezekiel 33:11*)

Herren er ikke sen til at opfylde sit løfte, sådan som nogle mener, men han har tålmodighed med jer, fordi han vil, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse. (2. *Peter 3:9*)

Det er ikke en lykkelig dag for Ham, når nogen dør og kommer i helvede. Vil det blive en dårlig dag for Gud, når du dør?

Mange mennesker synes, at det er uretfærdigt, at Gud sender nogen til helvede for al evighed. Men Gud er helt igennem retfærdig, eftersom det er på grund af deres egen afvisning af Ham.

Hvis folk ikke vil have noget med Ham at gøre her på jorden, hvorfor skulle man så tænke, at de vil have noget at gøre med Ham på den anden side? Hvis de hader tanken om Gud i dette liv, vil de hade at være sammen med Ham i det næste liv.

Forfatteren Frank Harber konstaterede:

Hvis Gud tvang folk til at komme i himlen mod deres vilje, ville det ikke være himlen — det ville være helvede. Den ateistiske forfatter Jean-Paul Sarte skrev, at helvedes porte er låst indefra efter den frie vilje for mænd og kvinder.⁶⁸

C. S. Lewis skrev:

Der er to slags mennesker: dem, der siger til Gud, “Lad din vilje ske”, og dem, til hvem Gud siger, “Okay så, så gør det på din måde.”⁶⁹

Vi har fået frihed til at vælge mellem det onde og det gode, mellem Guds vilje og vores egen. Gud respekterer blot vores valg — og lader os tage konsekvenserne.

En af de ting, jeg fik at vide for mange år siden, var, at helvede ganske enkelt er at blive adskilt fra Guds nærvær i al evighed. Men ifølge Åbenbaringen 14:10–11 er dette ikke en fyldestgørende forklaring. Ingen af os kan fuldt ud forstå, hvad Guds fravær i vores liv ville betyde. Uanset om vi tror på Hans eksistens eller ej, så er det i Ham vi lever, vi ånder og vi er (*ApG 17:28*), og “alt består ved ham” (*Kolossenserne 1:17*). Eksistens uden Hans opretholdende tilstedeværelse er rædselsvækkende. Men vi slipper for at fantasere os frem til det; Bibelen præsenterer denne virkelighed for os:

Og røgen fra deres pinsler stiger op i evighedernes evigheder, og de har ingen hvile, hverken dag eller nat, de, der tilbeder dyret og dets billede eller tager dets navn som mærke. (*Åbenbaringen 14:11*)

Gud opleves for personerne i helvede på to meget forfærdelige måder: For det første er Han til stede som et vidne sammen med de hellige engle:

Og en tredje engel fulgte efter dem og sagde med høj røst: "Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede og sætter dets mærke på sin pande eller hånd, skal han også drikke Guds harmes vin, skænket ufortyndet i hans vredes bæger, og **han skal pines i ild og svovl for øjnene af de hellige engle og Lammet...** (Åbenbaringen 14:9-10) [*fremhævelse tilføjet*]

For det andet vil Han være i de fordømtes hukommelse. En af de største pinsler for dem vil være at huske, hvordan Gud hele tiden talte til dem, dybt inde i deres hjerte, og sagde til dem: "Her er vejen, den skal I følge" (*Esajas 30:21*). Og da vil de huske, at de nægtede at lytte til Ham. I helvede er mennesker ikke i stand til at "slippe væk" fra Gud. De afviste og fornægtede Hans alkærlige tilstedeværelse i hvert sekund af hvert minut af deres liv på jorden, og de skal eksistere, gennemsyret af fortrydelse, i hvert sekund af evigheden.

Men igen og igen har Gud tydeligt sagt, at vi må tage et valg. For eksempel:

Den, der tror på ham, dømmes ikke; den, der ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne søns navn. (*Johannes 3:18*)

Hvis vi agtede på os selv, ville vi ikke blive dømt. (*1. Korintherbrev 11:31*)

Gud er himlens herlighed og helvedes rædsel. Det er Guds vrede, der gør helvede til helvede. Hvis du ender i helvede, ender du med at være væk fra Herrens herlighed — Hans godhed — men du vil aldrig komme væk fra Hans vrede.

Nogle mennesker tror, at Satan er ansvarlig for helvede, men Satan er en besejret fjende og er ikke ansvarlig for noget som helst. Gud har altid kommandoen! Han er den suveræne hersker over hele himlen og jorden — og helvede. Helvede er ikke et kongerige, som Satan hersker over, eller et sted, hvor folk kan feste. Det er et sted for evig straf.

Det værste ved helvede er ikke pinen, men at pinen aldrig vil ophøre. Hvis du er en af dem, der afviser Guds sandhed, vil det blive en forfærdelig ting for dig at stå foran Gud en dag. Forestil dig den scene, som profeten og apostlen Johannes skildrer:

Og jeg så en stor hvid trone og ham, der sad på den. For hans ansigt måtte både jord og himmel flygte, og der var ingen plads til dem.

Og jeg så de døde, både store og små, stå foran tronen, og bøger blev åbnet, og en anden bog blev åbnet, det er livets bog, og de døde blev dømt efter deres gerninger ifølge det, der stod skrevet i bøgerne.

Og havet gav sine døde tilbage, og døden og dødsriget sine døde, og de blev dømt, enhver efter sine gerninger.

Døden og dødsriget blev styrtet i ildsøen. Det er den anden død, ildsøen.

Og hvis nogen ikke fandtes indskrevet i livets bog, blev han styrtet i ildsøen. (*Åbenbaringen 20:11-15*)

Den første død er, når vores sjæl skilles fra vores krop. Hvis vi tror på og elsker Gud vil vores sjæl også komme hen til og være ved Gud. Paulus skrev følgende, idet han tænkte på sin egen kommende død:

Men vi er ved godt mod og vil hellere bryde op fra legemet og have hjemme hos Herren. (*2. Korinther 5:8*)

Den anden død sker ved den sidste dom, som er, når en sjæl, der ikke valgte at gå med Gud, og som har været i helvede indtil da, formelt dømmes sammen med resten af de fordømte mennesker til evig adskillelse fra Guds fuldkomne kærlighed og går ind til ildsøen for evigt.

Vi kommer alle til at opleve den første død, men hvordan kan du og jeg sikre os, at vi ikke kommer til at opleve den anden død? Vi vil meget snart se på, hvad der afgør forskellen mellem et evigt liv i himlen og evig lidelse i helvede. Du må sikre dig, at du aldrig kommer så meget som i nærheden af det i bare ti sekunder, og da slet ikke i ti-millioner-plus år.

“Det er ikke sikkert at dø”

Jeg snakkede en dag med en ung mand, som fortalte, at han for noget tid siden var kommet til skade og var endt på et operationsbord på skadestuen. Han fortalte, at hans hjerte var stoppet med at slå, og idet hans sjæl steg ud af hans krop, begyndte han med det samme at føle et ondt nærvær, og han kunne høre en ond hvæsende latter. Han fortalte mig, at han var virkelig glad for at komme tilbage i sin krop og være i live! Han ved nu, hvor virkeligt det onde er.

En sygeplejerske, som arbejder på en skadestue, fortalte mig om en patient, der gik i “alarm rød” — han fik et hjertestop. Både hun og andet medicinsk personale skyndte sig hen til ham med en hjertestarter for at forsøge at bringe ham tilbage til livet. De anvendte elektroderne og genoplivede ham. Hun sagde, at han begyndte at skrike og råbe: “Varmen, varmen!” Så stoppede hans hjerte igen. De bragte ham tilbage en anden gang. Han råbte: “Flammerne, flammerne!” De mistede ham igen. Fire gange fik manden et hjertestop og blev bragt tilbage, og hver gang råbte han om varmen eller flammerne. Efter den sidste gang døde han, og de kunne ikke bringe ham tilbage. Hun fortalte, at alle lægerne og sygeplejerskerne bare stod i et par minutter og stirrede på liget. De vidste allesammen, at den mand var havnet i helvede. Han skreg det til dem, før han overhovedet var kommet væk herfra.

Jeg har mødt adskillige mennesker (*alle i en tilstand, der ikke var påvirket af stoffer eller alkohol*), som oplevede et brændende helvede frem for at være sammen med Jesus eller det typiske scenarie med en “tunnel og hvidt lys”. Så tro ikke, at dejlige og lyse nærdødshistorier er den eneste slags, folk rapporterer om.

Dr. Maurice Rawlings, en kardiolog, har været vidne til adskillige patienter under og efter deres nærdødsoplevelser og har rapporteret sine observationer i bogen *Beyond Death's Door*. Efter at have interviewet 300 patienter umiddelbart efter

genoplivningen siger Dr. Rawlings, at næsten halvdelen af dem fortæller, at de så en ildsø, djævlaegtige skikkelser og andre syner, der afspejler helvedes virke-

lighed. “Der er et liv efter døden,” sagde Rawlings, “og hvis jeg ikke ved, hvor jeg kommer hen, er det ikke sikkert at dø.”

Han opdagede også, at når patienter, der ellers havde beskrevet deres oplevelser fra helvede livagtigt, blev spurgt, om disse oplevelser et par dage senere, så kunne de ikke huske dem. Dette kan være en forklaring på, hvorfor mange forskere kun finder de “gode tilfælde”. Han mener, at nogle patienter ændrer deres historie, fordi de er flove over at indrømme, hvor de har været, selv over

for deres familie, mens de, der havde himmelske visioner, husker og rapporterer detaljerne.⁷⁰

Så du skal derved ikke få en falsk følelse af sikkerhed af, at det, der kommer efter døden, altid er en behagelig ting. Helvede er et meget virkeligt sted — et sted, som du virkelig *ikke* ønsker at komme hen, når du dør.

Voltaire, den berømte, franske forfatter, filosof og ateist, blev engang spurgt, om han kunne sige noget for at berolige en ven, der var døende. Voltaire svarede: “Det tror jeg ikke, at jeg kan. Tanken om, at der måske i virkeligheden er et helvede, plager mig konstant.”

Der findes et helvede, og et af de tydeligste billeder af dette, i Bibelen, er den velkendte historie om den rige mand og Lazarus:

Der var en rig mand, som klædte sig i purpur og fint linned og hver dag levede i fest og pragt.

Men en fattig mand ved navn Lazarus lå ved hans port, fuld af sår, og ønskede kun at spise sig mæt i det, der faldt fra den riges bord, og hundene kom tilmed og slikkede hans sår.

Så døde den fattige, og han blev af englene båret hen i Abrahams skød. Også den rige døde og blev begravet.

Da han slog øjnene op i dødsriget, hvor han pintes, ser han Abraham langt borte og Lazarus i hans skød.

Fader Abraham! råbte han, forbarm dig over mig og send Lazarus, så han kan dyppe spidsen af sin finger i vand og lække min tunge, for jeg pines i disse luer.

Men Abraham svarede: Barn, husk på, at du fik dit gode, mens du levede, og Lazarus på samme måde det onde; nu trøstes han her, mens du pines.

Desuden er der lagt en dyb kløft mellem os og jer, for at de, som vil herfra over til jer, ikke skal kunne det, og de heller ikke skal komme over til os derved.

Da sagde han: Så beder jeg dig, fader, at du vil sende ham til min fars hus, for jeg har fem brødre, for at han kan advare dem, så ikke også de kommer til dette pinestæde.

Men Abraham svarede: De har Moses og profeterne, dem kan de høre.

Nej, fader Abraham! sagde han, men kommer der en til dem fra de døde, vil de omvende sig.

Abraham svarede: Hvis de ikke hører Moses og profeterne, vil de heller ikke lade sig overbevise, selv om en står op fra de døde. (*Lukas 16:19-31*)

Læg mærke til, at da den rige mand var i helvede, virkede alle hans fem sanser stadig helt fint. Han var i så stor en pine, at han tiggede om bare én dråbe vand. En ting, der rammer mig hårdt, når jeg læser dette, er, at der ikke er nogen mulighed for at krydse over. Dommen er fastlagt, når du tager dit sidste åndedræt. Den rige mand kunne ikke få nogen til at bringe ham vand, og Lazarus kunne ikke løbe over og hjælpe ham, selv hvis han ville det.

Når du dør, kan du ikke ændre din evige destination. Du har en enkeltbillet til evigheden. *Inden* dit sidste hjerteslag er du nødt til at vide, hvilken side af afgrunden du kommer til at stå på for evigt... og for evigt og altid. Den rige mand ønskede sine brødre advaret, så de ikke ville ende i helvede sammen med ham i al evighed. Jeg håber, at du vil betragte denne bog som din advarsel. Gud ønsker ikke, at du skal komme i helvede, og det ønsker jeg heller ikke.

Hvis de mennesker, der deltog i den nylige Barna-undersøgelse, havde ret i deres mening, hvilket jeg ikke tror, at de havde, ville helvede være et ret tyndt befolket sted. Kun en halv procent af amerikanerne sagde, at de forventer at komme i helvede, når de dør, mens næsten to tredjedele (64 procent) mener, at de er på vej til himlen.⁷¹

Men hvad sagde Jesus?

Gå ind ad den snævre port; for vid er den port, og bred er den vej, der fører til fortabelsen, og der er mange, der går ind ad den. (*Matthæus 7:13*)

Derfor skal I også være rede, for Menneskesønnen kommer i den time, I ikke venter det. (*Matthæus 24:44*)

Hvad er det, der afgør din endelige destination? Hvilke kriterier bestemmer, hvor du kommer hen? Dette afgørende spørgsmål er emnet for det næste kapitel, hvor vores søgen efter den evige sandhed bliver mere og mere snæver.

1 Fredag

7:15 - Død

2 Lørdag

3 Søndag

Ledere, trænere,
lærere og andre bedømmer
os på grundlag af det arbejde,
som vi gør eller ikke gør.
Samfundet, som helhed, kender
ikke til nogen anden måde.

Kapitel 5

Det er loven!

Jeg ønskede en perfekt afslutning. Nu har jeg lært på den hårde måde, at nogle digte ikke rimer, og at nogle historier ikke har en klar begyndelse, midte og slutning. Livet drejer sig om at være uvidende, indstillet på forandringer, om at bruge øjeblikket og få det bedste ud af det uden at vide, hvad der kommer til at ske bagefter. Vidunderlig tvetydighed.

— *Gilda Radner*

Gilda Radner, den berømte komiker, vidste ikke, hvad der ville ske bagefter — men det gør du. Du ved, at der kun er to destinationer, når du forlader denne verden, og kommer til det ene eller det andet sted lige efter dit sidste hjerteslag.

Dette leder os til et andet spørgsmål — et spørgsmål, som de fleste mennesker er meget bevidste om.

På et fly til Cincinnati sad jeg en dag ved siden af en mand, der arbejdede for 'Procter and Gamble'. Jeg spurgte ham, hvad han troede, der var derude efter hans død.

Han svarede: "Jeg tror på, at der er en himmel eller et helvede, når vi dør. Det jeg ikke kan finde ud af er, hvad kriteriet er for tildelingen af det sted, hver enkelt får?" Og dette er selvfølgelig spørgsmålet: Hvad er den afgørende faktor, som vil bringe os til det ene eller det andet sted for al evighed?

For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds. Det skyldes ikke gerninger, for at ingen skal have noget at være stolt af. (*Efeserne* 2:8-9)

[Da] frelst han os, ikke fordi vi havde gjort retfærdige gerninger, men fordi han er barmhjertig; det gjorde han ved det bad, der genføder og fornyer ved Helligånden, (*Titus* 3:5)

Det første der overraskede mig var, at det ikke vil give os adgang til himlen at gøre mange gode gerninger. Dette går jo fuldstændig imod så godt som hele vores tankegang. Ledere, trænere, lærere og andre bedømmer os på grundlag af det arbejde, som vi gør eller ikke gør. Vil Gud ikke gøre det samme?

Jeg husker, at jeg som teenager engang sad i kirken, hvor jeg fik et af mit livs største øjeblikke: Jeg begyndte at tænke på, hvordan Gud ville dømme mig. Jeg forestillede mig, at Gud havde en stor pointtavle i himlen, og at jeg fik et kryds, hver gang jeg var sød mod mine brødre og søster, et kryds, hver gang jeg smed en mønt til indsamling, et kryds, hver gang jeg afleverede mine lektier, et kryds, når jeg gik i kirke osv.

Men jeg stod tilbage med et stort spørgsmål: Hvor mange afkrydsninger skulle jeg have for at komme ind i himlen? Var det 500 eller 501? Hvad var svaret? Hvad giver os adgang til himlen?

Og hvad er det, der får os i helvede? Folk bliver temmelig oprørte, bare ved tanken om det! Her er et eksempel fra *Seattle*

Post-Intelligencer, onsdag den 4. februar 2004:

PIGE SUSPENDERET FOR AT SIGE "HELVEDE" I SKOLEN

Dan Nephin, journalist ved Associated Press

Pittsburgh, AP — ... Brandy McKenith, 7 år, blev suspenderet for at bande... at have sagt ordet "helvede" i skolen, men hendes familie siger, at hun henviste til det bibelske sted med ild og svovl.

Hun blev suspenderet i tirsdags.

Pittsburgh Public Schools' adfærdskodeks for elever forbyder blasfemi, men den indeholder ikke nogen definition, sagde talskvinde Pat Crawford. Skolen ville ikke kommentere yderligere.

... "Skolens politik siger 'ingen blasfemi', og det er ikke yderligere defineret," sagde Walczak. "Hvordan skulle denne lille pige kunne vide, at 'helvede' ikke er tilladt? Det er tvivlsomt, om 'helvede' overhovedet er et bandeord, og det er det i hvert fald ikke ved den måde, hun brugte det på."

McKenith, der er politibetjent i en forstad til Pittsburgh, sagde, at familiedlemmerne ikke er "religiøse fanatikere", men at der er en sund respekt for Herren, så han accepterer sin datters forklaring. "Hun er af den opfattelse, at gode mennesker kommer i himlen og ... onde mennesker kommer i helvede," sagde han onsdag.

Hvorfor ville denne andenklassers elev tænke, at gode mennesker kommer i himlen og dårlige mennesker kommer i helvede? Og hvorfor tænker mange andre på samme måde?

Den dag, hvor Terri Schindler Schiavo døde, lyttede jeg til Bill O'Reillys radioprogram. Han sagde: "Jeg håber, at hun er i paradiset. Hvad er der galt i at tro på det? Håber du ikke, at dårlige mennesker bliver straffet, og at gode mennesker bliver belønnet?"

Jeg ved ikke, hvordan så mange mennesker får den idé, at gode mennesker kommer i himlen, og at dårlige mennesker kommer i helvede, men det synes at være indgroet i os alle.

Efterhånden som min søgen fortsatte, begyndte jeg at indse, at uanset hvad verden fortalte mig om at være "god nok" til at komme i himlen, så havde Gud en anden standard. Og jeg indså, at jeg havde brug for at vide, hvad denne standard er, så jeg kunne træffe de rigtige beslutninger for evigheden. Vores evige destination vil blive bestemt efter denne standard.

Så hvad siger Guds troværdige ord om denne standard? Og hvad afgør, om en person har levet op til denne standard eller ej, så vedkommende er "god" eller "dårlig"? Romerbrevet 3:23 fortæller os det:

for alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud,

Hvad betyder det, når der står, at vi alle har "syndet"? Ordet "synd" betyder "at ramme ved siden af målet", refererende til bull's-eye på en skydeskive. Vi vil gerne ramme lige i midten, men her siger Guds ord altså, at hvis du ikke rammer pletsud, men at din pil lander lidt ved siden af, så har du "syndet" — du har "ramt ved siden af målet".

Apostlen Paulus fortæller os følgende:

men Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre. (*Romerne 6:23*)

Så mit næste spørgsmål var meget enkelt: Hvad er det mål, vi alle skal ramme for at undgå døden og få evigt liv?

I Romerbrevet 3:19-20 står der:

Og vi ved, at alt, hvad loven siger, taler den til dem, der er under loven, for at hver mund skal lukkes og hele verden stå strafskyldig over for Gud.

For af lovgerninger bliver intet menneske retfærdigt over for ham; det, der kommer ved loven, er jo syndserkendelse.

Det er her indlysende, at denne lov vil give mig syndserkendelse. Hvad er det for en lov? Salme 19:8 fortæller os at:

Herrens lov er fuldkommen, den styrker sjælen. Herrens vidnesbyrd står fast, det giver den uerfarne visdom.

Denne lov kan føre mig til Gud? Hvad er det for en lov? 1. Johannesbrev 3:4 siger klart og tydeligt:

Enhver, som gør synden, begår også lovbrud, for synd er lovbrud.

Hvis man bryder denne lov, er det synd? Hvad er det for en lov? Romerbrevet 7:7 spørger:

Skal vi da sige, at loven er synd? Aldeles ikke! Men synden kom jeg først til at kende gennem loven. Begæret vidste jeg ikke af, før loven sagde: "Du må ikke begære!"

Og her har vi den store ledetråd, som vi søgte efter! Vi genkender her, at der citeres en lov — "Du må ikke begære". Det er det tiende af De Ti Bud!

I de første fem bøger i Bibelen, skrevet af Moses, giver Gud os De Ti Bud to gange (2. Mosebog 20:1-17; 5. Mosebog 5:6-21). Jeg ved bare, at når min mor havde sagt noget to gange, da jeg var barn, var det klogest ikke at glemme det! Eftersom Gud gentog disse bud inden for så kort et tidsrum, må det være vigtigt for os at kende disse bud og vide, hvordan vi skal følge dem.

Ted Koppel, som er vært på ABC's Nightline, sagde i en åbningstale på Duke University:

Vi har faktisk overbevist os selv om, at slogans vil redde os. "Tag et skud, hvis du skal, men brug en ren nål." "Nyd sex når som helst med hvem du vil; men brug kondom." Nej! Svaret er nej. Ikke nej, fordi det ikke er cool eller smart, eller fordi du måske ender i fængsel eller dør på en AIDS-afdeling — men nej, fordi det er forkert. Det, som Moses bragte ned fra Sinaibjerget, var ikke Ti Forslag, det er Bud – **er**, og ikke var. Det geniale ved de Ti Bud er, at de med en håndfuld ord kodificerer acceptabel menneskelig adfærd. Ikke bare for dengang eller nu, men for altid.⁷²

Selv Ted Koppel ved, at det, Gud gav os, ikke var Ti Forslag, men Ti Bud, som er beregnet til, at vi skal leve vores liv efter.

Og disse bud er ikke opstillet for at gøre Gud glad, men for at gøre os hellige, hvilket giver os tilfredshed.

Jeg kan f.eks. nævne et af de steder, hvor jeg for nylig blev inviteret til at holde tale, Officers' Christian Fellowship, som er den største organisation på USA's militærakademi i West Point. Jeg kan slet ikke beskrive, hvilken velsignelse det var at være der. Det var en ydmyg og rørende oplevelse at vide, hvor mange store kadetter der har gået i disse haller, og som derefter er gået ud og har påvirket den amerikanske kultur.

Gud tillod mig at tale i halvdelen time til en tiendedel af kadetkorpset. Hvilken velsignelse det var at møde disse unge mænd og kvinder! Hæren er i gode hænder med de fremtidige officerer, som jeg mødte der.

Da jeg var færdig med at tale, gav en af kadetterne mig en bog med titlen *Absolutely American* af David Lipsky — en fænomenal bog, der følger en gruppe kadetter gennem deres fire år på West Point. Forfatteren har specialiseret sig i at skrive om studerende i universitetsalderen for magasinet *Rolling Stone*.

En af de ting, han skrev i sin bog, forbløffede mig. Han sagde, at efter at have besøgt studerende på 30 forskellige colleges rundt om i USA, konstaterede han, at de studerende på West Point var de lykkeligste studerende, han havde mødt nogen steder.

Han var aldeles overrasket over det, han fandt ud af. Han troede, at stedets mange regler og bestemmelser ville gøre kadetterne ulykkelige. Selvfølgelig er der lidt brok og klager, men de var uden tvivl de lykkeligste af alle de universitetsstuderende, han havde lært at kende.

Jeg begyndte at undre mig over, hvorfor det er sådan. Men det er let at regne ud, når man tænker over det. Hvis vi lever i en verden uden regler, har vi faktisk ingen frihed. Vi kan ikke være rigtigt lykkelige. Men når der er grænser og regler, har vi "en verden af frihed". Vi kan være lykkelige mennesker. Lyder det mærkeligt?

Da jeg talte med en fyr en dag, gav jeg ham dette eksempel: Hvis du boede på 30. etage på et hotel, ville du så gå ud på balkonen, hvis den bare var en betonplade uden gelænder? Ville du sætte dit barn derud?

Selvfølgelig ville du ikke det. Det ville være for farligt. Men når man først har sat nogle gode og stærke gelændere på balkonen, ville du så gå derud? Ville du gå derud med dit barn?

Selvfølgelig! De fleste af os ville ikke bare gå derud, men vi ville endda læne os op ad gelænderet, mens vi var derude! Hvorfor ville vi gøre det? Når der først er en grænse, har du al den frihed, du ønsker, inden for denne grænse. Du kan spise frokost derude, hvis du har lyst. Grænser giver frihed.

Engang på Myrtle Beach talte jeg med to 18-årige. De fortalte mig, at de aldrig ville blive kristne. Jeg spurgte dem hvorfor. De sagde, at det ville tage alt det sjove ud af livet.

Jeg så dem i øjnene og sagde: "I dag er der nul procent chance for, at jeg kommer til at gøre nogen gravid. Der er nul procent chance for, at jeg får AIDS i dag. Der er nul procent chance for, at jeg kører spirituskørsel i dag. Vidste du, at der er ret gode fordele ved at blive kristen?"

Begge de unge mænd tabte kæben. De fortalte mig, at de aldrig havde tænkt over dét før. De havde *tænkt*, at de havde frihed, men det havde de ikke. De tænkte, at de kunne gøre hvad som helst, men de var ikke bevidste om, at de ville være slaver af konsekvenserne fra deres valg.

Gud giver os regler og love at følge. Når vi holder os inden for disse grænser, er vi de frieste folk i verden.

Når vi træder uden for disse grænser, er det som at træde over gelænderet og forsøge at gå ud over kanten af balkonen på tredivte etage. Det næste, vi oplever, er ikke en straf; det er derimod blot konsekvensen af at være oprørsk og kortsynet.

En interessant undersøgelse af John Hagee siger, at 97 procent af amerikanerne "tror på" De Ti Bud, men kun 5 procent kan rent faktisk nævne tre eller flere.

Vi læste tidligere, at loven kan fortælle os alt det, vi har brug for at vide for at guide vores livsbane mod himlen. Og vi har fundet ud af, at loven er De Ti Bud.

Så lad os tage et kig på disse bud, som så mange mennesker tror på, men som så få ved ret meget om. Lad os bruge listen over bud fra 2. Mosebog 20:1-17 til at se på, hvordan vi kommer til at stå i forhold til Guds standard for menneskelig opførsel, den dag vi skal stå foran Ham.

Første bud

Gud talte alle disse ord:

Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset.

Du må ikke have andre guder end mig. (2. Mosebog 20:1-3)

Det første bud betyder, at Gud bør være omdrejningspunktet for alle dine længsler. Dit forhold til Ham bør være den vigtigste del af dit liv.

Et perfekt eksempel er den rige, unge leder, som Matthæus fortæller os om i Det Nye Testamente:

Og se, der kom en hen til Jesus og spurgte: "Mester, hvad godt skal jeg gøre for at få evigt liv?"

Han svarede ham: "Hvorfor spørger du mig om det gode? Én er den gode. Men vil du gå ind til livet, så hold buddene!"

Han spurgte: "Hvilke?" Jesus svarede: "'Du må ikke begå drab, du må ikke bryde et ægteskab, du må ikke stjæle, du må ikke vidne falsk,

ær din far og din mor!' og: 'Du skal elske din næste som dig selv.'"

Den unge mand sagde: "Det har jeg holdt alt sammen. Hvad mangler jeg så?"

Jesus sagde til ham: "Vil du være fuldkommen, så gå hen og sælg, hvad du ejer, og giv det til de fattige, så vil du have en skat i himlene. Og kom så og følg mig!"

Da den unge mand hørte det svar, gik han bedrøvet bort, for han var meget velhavende.

Og Jesus sagde til sine disciple: "Sandelig siger jeg jer: Det er vanskeligt for en rig at komme ind i Himmeriget.

Ja, jeg siger jer, det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige.” (*Matthæus 19:16-24*)

Det er interessant at se, hvordan Jesus talte med den rige unge leder ved at bruge De Ti Bud som udgangspunktet i en diskussion om spørgsmålet: “hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?” Og med disse bud var Han i stand til at vise manden hans selvretfærdighed. Dette er en fantastisk historie. Den rige unge leder kunne ikke engang komme forbi det første bud: Han havde en anden gud før universets Gud, og det var hans penge.

Vi tilbyder alle noget. Uanset om vi er ateister, agnostikere eller troende på en eller anden religion, er vi alle tilbedere.

Hvor vender du dit sind og hjerte hen for at få mening, opfyldelse, kontrol, beskyttelse og betydning i dit liv? Hvad har fået din kærlighed? Hvad mediterer du over? Når du lægger dit hoved på din pude om natten, hvad tænker du så på? Hvem eller hvad er din Gud?

Stil nu dig selv dette spørgsmål: Har jeg overtrådt det første af De Ti Bud?

Andet bud

Du må ikke lave dig noget gudebillede i form af noget som helst oppe i himlen eller nede på jorden eller i vandet under jorden.

Du må ikke tilbede dem og dyrke dem, for jeg, Herren din Gud, er en lidenskabelig Gud. Jeg straffer fædres skyld på børn, børnebørn og oldebørn af dem, der hader mig;

men dem, der elsker mig og holder mine befalinger, vil jeg vise godhed i tusind slægtled. (*2. Mosebog 20:4-6*)

Det andet bud omhandler tilbedelse af afguder. Vi bryder dette bud, når vi skaber en gud, der passer ind i vores egne overtrædelser. Det vil sige, når vi siger: “Min gud bliver ikke vred over at

man lyver. Min gud ville aldrig straffe folk ved at sende dem i helvede. Min gud vil lade gode mennesker komme i himlen”, så skaber vi en afgud efter vores egen forestilling.

Problemet er, at vi ikke kan skabe vores egen gud. Vi kan *forestille* os at gøre det, men Gud den Almægtige forbliver den, Han

er. Vi har ikke magt til at gøre Gud til det, vi ønsker, at Han skal være. Vi kan kun skabe eller tro på afguder og lade som om de er Gud.

Uanset om vi selv har opfundet dem, eller om de er opstået igennem vores kultur, har afguder en vis magt over os. Ejendele, penge, sport, at følge sportshold, mad, stoffer, kærestes, tv, film, job osv. kan alle blive afguder i vores liv.

Tænk på tv-showet "American Idol". Alle disse mennesker ønsker at være den afgud, alle vil se op til! Vi kan endda gøre *os selv* til afguder.

Jeg talte engang på en kristen high school på vestkysten. Efter at have talt med nogle elever i den første lektion gik jeg udenfor, da klokken havde ringet.

Jeg så en elev pudse sin smukke Mustang af — jeg tror, det var en model fra 1966 — hvid med en blå racerstribes ned langs midten. Det var en smuk bil. Jeg gik hen og spurgte ham, hvad han lavede. "Jeg vil være sikker på, at der ikke er kommet trævæske eller noget andet på min bil." Jeg sagde: "Vi har kun været inde på skolen i halvtreds minutter! Hvad tror du, der kan ske med din bil i halvtreds minutter?" Det var tydeligt, at han elskede sin bil.

Jeg undrede mig dog over, *hvor meget* han elskede den, så jeg spurgte ham: "Må jeg køre din bil?" Han svarede: "Aldrig i livet. Det er kun min far og mig, der kører den her bil." Jeg fortalte ham, at når jeg besøgte Charles Barkley, en af mine venner fra college, vil han kaste mig nøglerne til sin Mercedes til 100.000 dollars og lade mig køre den. Eleven ville dog stadig ikke lade mig køre hans Mustang. Vi stod og snakkede i endnu et minut eller to, før han afslutningsvist sagde: "Jeg vil tænke over det."

Senere på dagen kom han hen til mig og sagde: "Okay. Du må køre min bil, så længe jeg med ved siden af dig." Jeg svarede: "Jeg ville egentligt ikke køre din bil. Jeg ønskede bare se, om du ville lade mig køre i den. Jeg prøvede at finde ud af, om din bil var din afgud, og det er den." Hans ansigtsudtryk vidnede om, at han vidste, at det, jeg sagde, var sandt. Er det ikke utroligt, at vi kan elske en bil mere end universets Gud?

Vi kan sandsynligvis finde ud af, hvad vi reelt tilbeder ved at betragte plakaterne på vores vægge.

Men Gud ønsker ikke, at du skal elske og tilbede noget andet, når Han ved, at det ikke kan tilfredsstille dig. Kun Hans kærlighed kan tilfredsstille dig. Er det det, du længes efter? Eller noget ringere?

Angående De Ti Bud hørte jeg engang en fyr spørge: "Hvilken del af 'du må ikke', forstår du ikke?" Det er faktisk ikke, fordi vi ikke *forstår*, hvad Gud siger. Sandheden er, at vi ikke ønsker at *gøre* det, Gud siger.

Det virker ret ligetil, at Gud siger "nej" til nogle ting, men et eller andet sted dybt inde i os er der en oprørske ånd, som ønsker at gøre noget andet.

Men man kan ikke tjene to guder på samme tid. Den ene vil altid have prioritet over den anden. I Mattæusevangeliet advarer Jesus os f.eks. om kærlighed til penge:

Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon. (*Matthæus 6:24*)

Menneskets instinkt er at tilbede noget. Og det, du tilbeder, vil kontrollere dig.

Ved I ikke, at den, I stiller jer til rådighed for som trælle og viser lydighed, må I også være trælle for og vise lydighed, hvad enten det er synden, og det fører til død, eller det er lydigheden, og det fører til retfærdighed? (*Romerne 6:16*)

Hvad tilbeder du i dit liv? Stil dig selv dette spørgsmål nu: Har jeg brudt det andet bud ved at have afguder i mit liv?

Tredje bud

Du må ikke misbruge Herren, din Guds, navn. Jeg straffer den, der misbruger mit navn. (*2. Mosebog 20:7*)

Hvad menes der med at "misbruge"? Der menes "ubrugeligt" eller "til ingen nytte". På samme måde som man f.eks. kan sige: "Mit arbejde for at nå målet var til ingen nytte."

At misbruge Guds navn betyder at bruge det respektløst og unyttigt, fordi vi ikke reelt henvender os til Ham.

Vores handling viser Ham, at vi ringe-agter Ham. På den måde bruger vi, måske uden at vide det, noget kraftigt og magtfuldt og forsøger at forringe og billiggøre det, gennem den måde vi bruger det på.

I Det Gamle Testamente fik folk dødsstraf for at bruge Guds navn uden respekt. Nogle jøder anser Guds navn for at være så helligt, at de nægter at *tale* eller *skrive* det overhovedet, for at de ikke utilsigtet bryder dette bud.

Hvordan kan man frygte Gud og samtidig misbruge Hans navn? Nogle mennesker taler ondt om Gud eller beskylder Ham for ondskab. Nogle afgiver løfter til Gud, som de ikke holder. Nogle siger: "Jeg sværger ved Gud" og har ikke anelse om, hvad de lige har sagt.

Hvis vi klager over Gud eller nedgør Hans navn og karakter, så misbruger vi Hans navn.

Her er et trist eksempel: På et fly til Newark for nylig sad der ingen ved siden af mig. Det var lidt mærkeligt, eftersom jeg havde bedt for, at der skulle sidde nogen ved siden af mig, så jeg kunne tale med dem om Herren. Men der var en fyr ved siden af mig på den anden side af gangen.

Jeg plejer ikke at tale på tværs af gangen, fordi der er folk, der går frem og tilbage, og det afbryder samtalen. Men efter et stykke tid og efter at have bedt besluttede jeg mig for at se, om manden ville indlede en samtale. Det gjorde han.

Hans navn var Michael. Han fortalte mig, at hans fødselsdag er den 11. september. Han fortalte, at på hans fødselsdag i år 2001 ville hans svigerinde, som arbejdede på World Trade Center, have ham til at komme derhen, så han kunne få sin gave.

Han tog så derhen. Hun kom ned kl. 8.45. Tre minutter senere ramte det første fly bygningen. Han råbte, at hun skulle løbe. Hun arbejdede på en af de etager, hvor alle blev dræbt undtagen hende. Han fortalte, at han var på stedet, da det andet fly ramte.

Det var helt igennem forfærdeligt, sagde han. Han fortalte, at mens han stod der, kom en dame styrtende ned gennem luften, ramte et gadeskilt og blev delt i to stykker.

Eftersom han er professionel massør, blev han på ulykkesstedet for at give brandmændene behandling. Gennem vores samtale, fortalte han mig, at han var homoseksuel og gerne ville vide, om han kom i helvede på grund af det. To gange pegede han på sin taske og sagde: "Hvis jeg skal i helvede, har jeg min solcreme lige her."

Under vores samtale hånede han flere gange Gud og de ting, der har med Gud at gøre. Denne episode gav mig en lyst til aldrig nogensinde at håne Gud eller misbruge Hans navn igen. Jeg bliver samtidig taknemmelig for Guds livsforvandlende nærvær blandt sit folk. Jeg fortsætter med at bede for Michaels frelse. Han lever i en verden, der foragter Gud og som ikke er bange for at misbruge Hans dyrebare navn.

Hvor mange gange har du set en sportsbegivenhed, hvor spillernes og trænerens læber ikke misbruge Guds hellige navn? Selv det at bruge Hans navn på en letfærdig eller jokende måde er ikke i orden i forhold til Gud. JC eller GD er *ikke* respektfulde måder at omtale universets Skaber.

I Filipperbrevet 2:9-11 står der:

Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne, for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden,

og hver tunge bekende: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære.

Det mest retfærdige, hellige navn i universet er blevet nedgjort til et modbydeligt skældsord som almindelig brug. Spørg dig selv: Har jeg overtrådt det tredje bud ved at bruge Guds navn respektløst?

Fjerde bud

Husk sabbatsdagen og hold den hellig.

I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal;

men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde, hverken du selv eller din søn eller datter, din træl eller trælkvinde eller dine husdyr, og heller ikke den fremmede i dine byer.

For på seks dage skabte Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han. Derfor har Herren velsignet sabbatsdagen og helliget den. (2. Mosebog 20:8-11)

Gud har afsat en dag om ugen, til at vi skal hvile os. Det er en gave, som Gud har givet os. Det er ikke meningen, at vi skal passe vores arbejde eller noget andet arbejde på sabbatten. Gud bekymrer sig om hele vores væsen.

På Moses' tid blev de, der arbejdede på sabbatten, stenet til døde. Folk siger i dag, at dødsstraf ikke virker afskrækkende på kriminalitet, men undersøgelser viser, at når den håndhæves, er kriminaliteten lav. Jeg tror på, at det er derfor, at Bibelen kun beretter én hændelse om stening af en person for at bryde sabbatten (4. Mosebog 15:32-36).

De fleste kristne anser den første dag i ugen (søndag) for at være sabbat. Sætter vi dagen til side for at tilbringe ekstra tid med Gud? Eller er det dagen, hvor vi indhenter vores søvn fra ugen?

Hvorfor ser vi i dag så mange fodboldturneringer søndag morgen? Er det en dag, vi indhenter den motion, som vi har forsømt i løbet af ugen? Uanset hvordan vi definerer sabbatten, er der ingen af os, der har holdt den på den måde, som Gud har skabt den til.

Femte bud

Ær din far og din mor, for at du må få et langt liv på den jord, Herren din Gud vil give dig. (2. Mosebog 20:12)

Dette er en erklæring, der er fuldstændig uden forbehold. Vi skal ære vores forældre, ganske enkelt fordi de er vores forældre. Vi vælger ikke selv, hvem vores forældre er. Vi skal adlyde dem, alene fordi Gud har sat dem over os. Vi skal anerkende vores forældres betydning og store værdi.

Til gengæld får vi en stor velsignelse for det: et langt liv. Dette understreges i Det Nye Testamente:

Børn, adlyd jeres forældre i Herren; for det er ret og rigtigt.

“Ær din far og din mor!” Det er det første bud, der er knyttet et løfte til:
 “for at det må gå dig godt, og du må få et langt liv på jorden.”
 (Efeserne 6:1-3)

Vi vanærer vores forældre, når vi behandler dem letfærdigt eller respektløst. Vores attitude overfor vores forældre er en forudsætning for vores attitude overfor de autoritetsfigurer, vi møder i livet.

Dette bud har intet at gøre med vores mening om vores forældres værdighed, men buddet handler om den lydighed og respekt, som børn bør vise deres forældre, uanset hvor værdige eller uværdige forældrene synes at være.

“Dumhed”, siger Bibelen (*Ordsprogene* 22:15), “er bundet til den unge mands hjerte, en tugtende stok kan drive den ud af ham.” Det vil sige, at vi bliver vise ved at blive irettesat af vores forældre, hvilket afholder os fra at adlyde tåbelige, barnlige impulser. Vi bryder os ikke om at blive stoppet i vores tåbeligheder, men det hjælper os til at vokse i visdom. Hvis vi gør oprør mod vores forældres omsorg, er vi værre end tåbelige:

Men genstridighed er som spådomssynd, trods som afgudsdyrkelse. (1. Samuel 15:23)

Gud betragter genstridighed for at være spådomssynd eller hekseri. Hvorfor gør Han det? Fordi hekseri er at vende sig til en anden kilde end Gud for at opnå resultater. Og genstridighed er at nægte vejledning og i stedet beslutte sig for at gennemtvinge sin egen vilje overfor en person eller situation.

Trodsighed er som synd og afgudsdyrkelse. Hvis vi ikke underordner os vores forældre, så underordner vi os heller ikke, og kan heller ikke underordne os, Gud.

Basketball var min sportsgren, da jeg var en ung mand. Da jeg gik i gymnasiet, spillede vi om mesterskabet i underdivisionen mod Columbia High School. Første gang vi spillede mod dem, slog vi dem 69-66. Den aften scorede jeg 36 point. Hvis du nogensinde scorer mere end halvdelen af dit holds point, så har du haft en god kamp.

Den næste gang vi spillede mod dem om mesterskabet, scorede jeg ni point, og vi tabte. Jeg spillede dårligt. Sent i kampen følte jeg, at dommeren tog en forkert afgørelse: Jeg var blevet slået til jorden, men han dømte ikke fejl.

Jeg slog i gulvet og sagde: "Kom ind i kampen, dommer!" Han dømte en teknisk fejl til mig. Jeg skældte ham ud og bandede faktisk ad ham. Han gav mig endnu en teknisk fejl. *Den* havde jeg helt sikkert fortjent.

Imens dette skete, havde mine forældre en perfekt udsigt fra siddepladserne til at se deres dejlige, ulydige søn gøre sig selv til grin. Da jeg kom hjem efter kampen den aften, sagde mine forældre ikke et ord.

Det behøvede de heller ikke. Jeg vidste, at jeg var gået langt over grænsen for dårlig opførsel. Jeg lavede faktisk Carl Lewis' længdespring over grænsen for dårlig opførsel. På dette tidspunkt i mit liv troede jeg ikke på Gud, men selv dengang var jeg klar over, at det var forkert at vanære mine forældre på denne måde.

Engang, efter at jeg havde talt ved et aftenarrangement, kom en 18-årig ung mand hen for at tale med mig. Men i begyndelsen kunne han ikke tale. Han sad bare der og græd. Til sidst fortalte han mig, at da jeg nævnte Guds bud om at ære vores forældre, fik Gud ham til at tænke på alle de ting, han havde gjort i ulydighed mod sine forældre, lige siden han var fem år gammel. Har du æret dine forældre fra det øjeblik, du blev født og indtil nu? Ligesom os andre har du brudt dette bud.

Sjette bud

Du må ikke begå drab. (2. Mosebog 20:13)

Traditionelt set præsenteres dette bud som "Du må ikke begå drab", men de hebraiske ord for at "dræbe" og at "myrde" er forskellige. I dette bud er ordet, der bruges, at "myrde".

Hvorfor er denne forskel vigtig? Fordi Bibelen siger, at vi har ret til at forsvare vores liv, vores familier, vores hjem og vores

nationer — også selv om vi er nødt til at dræbe de mennesker, der angriber os.

Det er ikke at myrde, hvis du dræber en person, der forsøger at dræbe dig. Du *forhindrer* faktisk et mord ved at stoppe morderen.

Det første mord, der er registreret i historien, fandt sted, da en af Adams sønner, Kain, dræbte sin bror Abel.

Det var det første mord, men det var bestemt ikke det sidste. Der sker i gennemsnit 44 mord om dagen i USA. Hver dag bliver op til 4.000 ufødte babyer myrdet ved at blive revet fra hinanden (aborteret) i Amerika. Columbine High School massakren. Hitler. Saddam Hussein. De mord, vi ser omkring os, er ufattelige.

Vi ser titusindvis af uretfærdige drab i løbet af vores levetid skildret på tv, i film og gennem videospil. Vi ser så mange realiserede mord i medierne, at det ikke synes at have nogen større effekt på os. Vi er blevet ufølsomme overfor det hele.

Barområdet i enhver by tiltrækker altid interessante mennesker. En aften hang jeg ud i barområdet i Denver og talte med folk om Gud, og jeg gik hen til tre mennesker for at komme i snak med dem. En af fyrene ville have mig til at gå ind i en spiritusforretning for at købe noget alkohol til gruppen. Det ville ikke komme til at ske, så han og pigen gik ud og ledte efter en anden, der kunne hjælpe dem.

Men én fyr blev tilbage, fordi han ville tale med mig. Under snakken spurgte jeg ham, om han nogensinde havde syndet. Han sagde "Ja", men så spurgte han, "Hvad mener du med 'synd'?"

Jeg svarede: "Tja, for eksempel De Ti Bud."

"Åh, jeg har brudt dem alle sammen."

"Har du nogensinde slået nogen ihjel?", spurgte jeg.

Meget letfærdigt svarede han: "Ja."

"Ti mennesker?"

Han svarede: "Jeg ved ikke hvor mange."

Han fortalte mig, at han var vokset op i en bande i Long Beach i Californien, og at han reelt set ikke vidste, hvor mange mennesker han havde dræbt.

Engang, da han var 14 år gammel, var han ved at spille basketball i sin indkørsel, da nogle bandemedlemmer kørte forbi og skød hans kæreste. Hun blødte ihjel i hans arme. "Hun var den, jeg var overbevist om, at jeg ville gifte mig med," sagde han. "Hun var den, jeg ønskede at få børn med, og hun døde i mine arme."

Kan du forestille dig at skulle gå igennem dét som 14-årig? Kan du forestille dig ikke at vide, hvor mange mennesker du har dræbt? Men det er vel noget, du ikke behøver at bekymre dig om, ikke sandt? Lad os se nærmere på det.

Jesus sagde:

I har hørt, at der er sagt til de gamle: 'Du må ikke begå drab', og: 'Den, der begår drab, skal kendes skyldig af domstolen.'

Men jeg siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen; den, der siger: Raka! til sin broder, skal kendes skyldig af Det store Råd; den, der siger: Tåbe! skal dømmes til Helvedes ild. (*Matthæus 5:21-22*)

Og om dette skriver Johannes:

Enhver, som hader sin broder, er en morder, og I ved, at ingen morder har evigt liv i sig. (*1. Johannes 3:15*)

Hvis du derfor har været vred eller hadefuld over for nogen, er det det samme som mord i den Almægtige Guds øjne. Hvorfor er det sådan? Gud kigger både på vores indre og vores ydre. Han ser både vores tanker og vores handlinger. Det er derfor, at vi alle er i problemer efter denne standard.

Stil dig selv dette spørgsmål: Har jeg overtrådt dette bud, ifølge Guds standard, ved at være vred eller hadefuld overfor nogen bare én gang i mit liv?

Syvende bud

Du må ikke bryde et ægteskab. (*2. Mosebog 20:14*)

De fleste af os tænker sikkert, at vi ikke har gjort dette. Men igen gør Jesus' ord dette bud lidt mere interessant:

I har hørt, at der er sagt: 'Du må ikke bryde et ægteskab.'

Men jeg siger jer: Enhver, som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte. (*Matthæus 5:27-28*)

Hvis du har set på nogen med begær, bare én gang, har du brudt dette bud, ikke efter bogstaven, men efter ånden. Og Jesus siger, at vi vil blive dømt efter ånden, ikke efter bogstaven. Så det er ikke OK med Gud, at du falder til ro med utroskabstanker. Hvem vil opdage det? Mennesker kan ikke læse tanker, men Gud kan, og Gud gør det.

Hvis du desuden har set pornografi på noget tidspunkt, har du brudt dette bud. Mange forskellige typer af medier, herunder musik, kan få dig til at begære. Og vi kan blive så bedøvet og ufølsomme overfor onde tanker, at de til sidst kan føre til handling. Det siges, at det første blik ikke er lyst, men at det *andet blik er*. Det er ikke selve blikket, der får dig i synd, det er derimod dit betragende blik. Hvor mange gange har du taget et ekstra kik efter nogen? Det gør dig skyldig efter den standard, som Gud har sat.

Hvert otteogfyrrende sekund bliver der begået en voldtægt i Amerika. Seksuelt overførte sygdomme er udbredte på grund af den uhemmede lyst i vores kultur. Lysten adskiller dig fra Gud og fører dig til steder, du virkelig ikke ønsker at komme hen. Stil dig selv dette spørgsmål: Sætter jeg mit forhold til Gud i fare ved de ting, jeg tænker på eller ser på?

Ottende bud

Du må ikke stjæle. (*2. Mosebog 20:15*)

Nogle gange betragter vi det ikke som om, at vi reelt set “stjæler”, når værdien af en genstand er lille, men tyveri er tyveri, uanset værdien. Uanset om du stjal 5 eller 100 kroner fra din mors taske i din barndom, var det stadig tyveri. Hvis du snød til en prøve i skolen, stjal du en løsning fra en andens besvarelse. Du stjæler fra staten, hvis du snyder med din skat. At stjæle tid fra en medarbejder er også tyveri. Bibelen beskriver Satan som en tyv, men vi har alle gjort det samme. Kriminelle stjæler. Hvis jeg har stjålet, vil det gøre mig til en kriminel — en tyv.

På vej til Florida, på en ferie i min collegetid, stoppede mine kammerater og jeg ind for at fylde benzin på min bil. Jeg tankede benzin på og gik ind for at betale. Da jeg kom tilbage til bilen, råbte en af fodboldspillerne til mig, at jeg skulle skynde mig at køre.

Det gjorde jeg, men mens jeg kørte, spurgte jeg ham hvorfor. Han sagde, at da jeg var indenfor, var han gået ind i lagerrummet ved siden af butikken og havde stjålet en kasse øl og lagt den i bilen.

Mit hjerte begyndte at slå meget hurtigt, mens jeg satte farten op. Hvorfor vendte jeg ikke om? Hvorfor bankede mit hjerte hurtigt? Alt i mit indre fortalte mig, at det, vi lige havde gjort, var forkert, men alligevel kørte jeg videre.

Der står i Bibelen:

For når hedningerne, der ikke har loven, af naturen gør, hvad loven siger, så er de, uden at have en lov, deres egen lov.

De viser, at de har den gerning, som loven kræver, skrevet i deres hjerte, og deres samvittighed optræder som vidne, og deres tanker anklager eller forsvaret hinanden... (*Romerne 2:14-15*)

Her siger Gud klart, at han har indskrevet sin lov i menneskehedens hjerter, og at vores samvittighed (con-science = med-viden) vil afsløre en viden om rigtigt og forkert.

Selvom vi ikke bryder os om at indrømme det, har vi kendskab til vores egen synd. Vi *ved*, når vi gør noget forkert.

Jeg så engang en video af en missionær, der arbejdede i Papua Ny Guinea. Missionæren fortalte, at befolkningen i området ikke havde noget skriftsprog; alt blev overleveret mundtligt. Det interessante var dog, at de havde en mundtlig adfærdslov, som de levede efter. En af deres regler var, at man ikke måtte røre naboens kone. Dette lyder som det syvende bud om ikke at begå utroskab.

En anden regel var, at man ikke måtte tage andre folks ting. Det er det, der står i det ottende bud, når der står, at vi ikke må stjæle. Andre regler var, at man ikke måtte myrde folk eller fortælle usandheder om dem. Selvom byboerne ikke havde skriftlig

kommunikation, var Guds lov skrevet i deres *hjerter*, og de kunne kende forskel på rigtigt og forkert.

Da jeg talte med en ung mand i et indkøbscenter, spurgte jeg ham, om han nogensinde havde stjålet noget. Han fortalte mig om en episode en dag, hvor han skulle hente sin søster, som arbejdede i en souvenirbutik. Da han gik ind i centeret, så han, at sikkerhedsvagten stod i den anden ende af centeret, og han vidste, at der ikke var nogen overvågningskameraer i denne butik.

Mens han ventede på sin søster, lagde han mærke til en Camaro-nøglering, der hang på et udstillingsstativ. Hans mor havde en Camaro, og han kunne godt tænke sig at købe nøgleringen til hende. Hvad var denne genstand værd — omkring 15 kroner? Alligevel lagde han nøgleringen i sin lomme og begyndte at gå væk fra stativet. Han indrømmede, at hans hjerte pludselig begyndte at banke meget hurtigt, og der kom små svedperler frem på hans pande.

Jeg spurgte: “Hvad gjorde du så?” Han fortalte, at han hurtigt vendte sig om og gik hen til stativet, tog nøgleringen ud af lommen og hængte den tilbage på krogen. Det bevirkede, at hans hjertebanken blev mindre, og sveden stoppede. Ingen behøvede at fortælle denne unge mand, at det var forkert at stjæle. Hele hans indre slog alarm — og det er præcis sådan, som Gud sagde, at Han har designet os: Han har skrevet loven i vores hjerter!

Stil dig selv dette spørgsmål: Har jeg nogensinde i mit liv stjålet en ting, lille eller stor? Det gør mig til en tyv i en hellig og retfærdig Guds øjne.

Niende bud

Du må ikke vidne falsk mod din næste. (2. Mosebog 20:16)

En overskrift i *Chicago Sun-Times* lød: “Sandheden er — alle lyver!” Er det sandt?

Nogle mennesker hævder, at de kun har fortalt “hvide løgne”. Men jeg tror virkelig ikke, at Gud imponeres over farven på vores løgne.

Hele vores retssystem er baseret på den forudsætning, at vidnerne "fortæller sandheden — hele sandheden og intet andet end sandheden." "Mened", som er at lyve i retten, er en strafbar handling af en god grund: Hvordan kan der være retfærdighed, når sandheden ikke er kendt?

En undersøgelse viste, at 91 procent af alle amerikanere indrømmer, at de lyver regelmæssigt. Nogle vil nok insistere på, at de ikke har løjet — men blot drejet sandheden en smule. Men hvor langt skal vi dreje sandheden, før den bliver en løgn? At udelade en del af sandheden til fordel for os selv er også at lyve. Vi lyver også, når vi ved, at der bliver fortalt usandheder, og bare lader det få lov at stå. Og at fortælle bare én løgn gør os til løgnere. I en teenageundersøgelse fra år 2000 indrømmede syv ud af ti elever, at de havde snydt ved en prøve inden for den seneste måned. Dybest set løj de ved at få det til at se ud som om, at de kendte de oplysninger, de skrev i deres besvarelse.

Nogle gange lyver vi, fordi vi tænker, at det er lettere end at fortælle sandheden. Det *tænker* vi. Men hvad mener *Gud* om det at lyve?

Men de feje og troløse og afskyelige og morderne og de utugtige og troldmændene og afgudsdyrkerne og **alle løgnerne** skal få deres lod i søen, der brænder med ild og svovl; det er den anden død." (*Johannes' Åbenbaring 21:8*) [*fremhævelse tilføjet*]

En af de ting, der gik op for mig, da jeg gennemgik De Ti Bud, var, at Gud tager synden meget mere alvorligt, end jeg gør.

Jesus sagde:

Men jeg siger jer: På dommens dag skal mennesker aflægge regnskab for ethvert tomt ord, de har talt.

På dine ord skal du frikendes, og på dine ord skal du fordømmes. (*Matthæus 12:36-37*)

Ethvert tomt ord, vi siger, vil blive holdt op imod os på dommens dag. Hvis *tomme* ord bliver dømt, hvad så med *onde* ord? *Vanhellige* ord? *Blasfemiske* ord?

Bibelen fortæller os, at vi skal tale enkelt, klart og ærligt:

Men i jeres tale skal et ja være et ja og et nej være et nej. Hvad der er ud over det, er af det onde. (*Matthæus 5:37*)

I Bibelen kunne et enkelt øjenvidne ikke domfælde nogen for en forbrydelse. Vidnet kunne lyve eller tage fejl. Så der var brug for to eller tre vidner, for at en person kunne dømmes.

Og her er noget endnu mere interessant: Hvis en person blev idømt dødsstraf — normalt ved stening — ved du så, hvem der skulle kaste de første sten? Øjenvidnerne!

Hvorfor? For at afskrække vidnerne fra at lyve. Gud vidste, da han gav denne lov, at folk, som måske ville være villige til at lyve om nogen — af misundelse, hævn eller for penges skyld — *ikke* ville være villige til at stå ansigt til ansigt og kaste en sten i hovedet på personen for at dræbe dem. Og hvis de kastede stenen halvhjertet eller virkede skamfulde, idet de konfronterede den anklagede, ville der blive sat spørgsmålstejn ved deres vidnesbyrd mod den dømte, og den der anklagede falsk kunne risikere at blive henrettet for mordforsøg.

Gud ønskede en sand dom, ikke en falsk dom. Hvordan vil dine ord blive vurderet på Dommedag?

Guds ord advarer os:

Men hvis I ikke gør det, har I syndet mod Herren, og så skal I få at mærke, hvordan jeres synd rammer jer! (*4. Mosebog 32:23*)

Vi tror ofte, at vi kan skjule vores synder, men vores synder vil bestemt afsløre sig. Alt er blotlagt for den Almægtige Guds øjne:

Ingen skabning kan være usynlig for ham, alt ligger blottet og åbent for hans øjne, og ham står vi til regnskab for. (*Hebræerne 4:13*)

George O’Leary, tidligere fodboldtræner på Georgia Tech, blev tilbudt sit “drømmejob”: chefræner på Notre Dame Universitet. På hans ansigtsudtryk ved pressekonferencen, kunne man se, hvor begejstret han var. En person fra hans hjemby ønskede at skrive en positiv artikel om ham til den lokale avis. Så journalisten fik fat i hans CV og begyndte at slå ting op, men fandt et par uoverensstemmelser med hensyn til hans uddannelse.

Det viste sig, at O'Leary havde forfalsket et CV tidligt i sin karriere for at få et trænerjob, og at han aldrig havde ændret det. Da stormen nåede sit højdepunkt blot seks dage senere, sagde han op — på grund af noget på et CV fra 30 år tidligere.

Tiden tilgiver ikke synd. Det kan vi godt lide at tænke, at den gør, men det gør den ikke. Hvis George havde gjort op med løgnene, ville han have haft det godt.

Er der en måde, hvorpå vi kan gøre op med vores synder over for Gud? Eftersom vi netop har læst Åbenbaringen 21:8, hvor der står, at "alle løgnerne skal få deres lod i søen, der brænder med ild og svovl", er vi nødt til at finde ud af, om der er en måde hvorpå vi kan gøre op med vores løgne inden dommens dag. Charles Spurgeon, den fantastiske præst fra det nittende århundrede, som i en alder af 21 år var den mest populære prædikant i London og prædikede for tusinder hver søndag i mere end fyrre år⁷³, sagde:

Den mindste fornærmelse mod Gud er så utålelig, at selv om helvedes ild blev slukket, kunne en enkel synd antænde den igen.⁷⁴

Gud tager løgn meget alvorligt. Gør du det? Stil dig selv dette spørgsmål: Har jeg nogensinde fortalt en løgn i hele mit liv? Hvis jeg har, gør det mig til en løgner i den Almægtige Guds øjne.

Tiende bud

Du må ikke begære din næstes hus. Du må ikke begære din næstes hustru, hans træl eller trælkvinde, hans okse eller æsel eller noget som helst af din næstes ejendom. (2. Mosebog 20:17)

Begær — at ønske noget, som ikke retmæssigt er vores — åbner sluserne for utrolig mange synder i vores livstid. Vi begærer, før vi stjæler. Vi begærer nogen, før vi begår ægteskabsbrud. Vi begærer noget og fristes til at være ulydige over for vores forældre eller landets love for at få det.

Begærlighed indebærer, at vi ønsker at få livets ejendele eller livets omstændigheder — succes, ægteskab, berømmelse — på en forkert måde.

Reklamefolk arbejder på folks håb og begær for at få dem til at købe et bestemt produkt. Hvis dette håb eller ønske vækkes i folk,

kan de begynde at begære — at være misundelig eller jaloux på det, andre har. Det forkerte, næste skridt er at stjæle det, man ønsker sig, i stedet for at tjene det eller undvære det. Vi slår Gud i ansigtet og viser utilfredshed over det, Han har valgt at give os. Gud ser på hjerterne.

Har du nogensinde i dit liv brudt dette bud? Gud fortæller os:

Vi blev alle som den urene, og al vor retfærdighed blev som snavset tøj. Vi visnede alle som løv, som vinden rev vor synd os bort. (*Esajas 64:5*)

Vores synd er blevet en stank for Gud. Vi er alle urene. Vi kunne gøre millioner af gode gerninger, men de har ikke magt til at udviske så meget som én eneste synd fra vores liv.

Jerry Springer sagde engang: “Der er mange mennesker, der hepper på, at jeg må komme i himlen. Hvorfor? Fordi hvis jeg kommer derhen, så kommer alle derhen!” Springer vil måske joke med det, men det er ikke en joke. Ved at sige sådan afslører han trods alt sin viden om de fleste menneskers tro på, at Guds standard for at komme i himlen er, at man skal være god — men han tager ikke den standard alvorligt.

Og nu kender *du* denne standard, og spørgsmålet, du skal stille dig selv, er: Hvordan lever jeg op til standarden?

Mark Twain sagde, at det ikke var den del af Bibelen, som han ikke forstod, der bekymrede ham mest, men derimod den del han forstod!

Sikke et udsagn! Ingen af os ved alt om Guds ord. Men når vi hver især betragter De Ti Bud, Guds lov, finder vi det mest bekymrende, at hvis vi har overtrådt ét af dem, er det lige som at have overtrådt dem alle sammen.

Hvad? Er det rigtigt?

Her er, hvad Gud har sagt om det:

Den, som ellers overholder hele loven, men fejler blot på ét punkt, er blevet skyldig i dem alle. (*Jakob 2:10*)

Et andet aspekt, som måske vil overraske dig, er, at det at være religiøs, at gøre gode gerninger, at være et aktivt medlem af en

menighed eller et trossamfund eller at bidrage til gode formål ikke har nogen indflydelse på, om vi kommer i himlen eller ej.

Her er, hvad Jesus sagde om det:

Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje.

Mange vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn?

Og da vil jeg sige dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer. Bort fra mig, I, som begår lovbrud! (*Matthæus 7:21-23*)

Hvis det at være religiøs ikke frelser os, hvad vil så frelse os? Dette afsnit fra Bibelen lader os vide, at helvede vil overraske mange mennesker. Kommer du til at være et af disse mennesker?

Vores søgen efter den evige sandhed kommer tættere og tættere på at finde det rigtige svar.

"Hvad tror du, der er på den anden side efter din død?"

Kapitel 6

De dårlige nyheder

Den højtbegavede mand er nødt til at bekymre sig
mere om sandheden end om, hvad folk tænker.

— Aristoteles, filosof, 384-322 f.Kr.

Forestil dig en anklaget mand i en retssal, som er løgner, tyv, morder og voldtægtsforbryder. Men nogle mennesker rejser sig op og vidner om, at han var en god nabo: Han sørgede for at holde sin have ren, han passede på andre mennesker i nabolaget, og han kom altid på arbejde til tiden.

Ville dommeren lade ham gå fri på grund af disse gode gerninger? Både du og jeg ved, at en god dommer under ingen omstændigheder ville lade ham gå fri.

En god dommer må træffe en retfærdig afgørelse. Manden har overtrådt loven, og der er konsekvenser, som han må se i øjnene. Han kendte til loven, da han brød den, så det er ikke nogen overraskelse for ham. Han håbede bare, at han ikke ville blive fanget.

Vi ved, at dommere burde træffe retfærdige afgørelser. Og vi ved inderst inde, at vi *ønsker*, at dommeren træffer en retfærdig afgørelse — især hvis den anklagede har gjort noget imod os.

Betyder det så ikke, at den retfærdige Gud i dette univers også er nødt til at træffe retfærdige beslutninger, når *vi* står foran *Ham*?

Vi ønsker alle retfærdighed i denne verden. Men hver enkel af os kommer til at stå over for en retfærdig Dommer ved slutningen af dette liv — vil retfærdighed være det, vi ønsker til *den* tid?

Efter at have gennemgået De Ti Bud, kan vi måske tænke, at vi ikke er så slemme, hvis vi kun har brudt et par stykker af dem. Vi har måske ikke ramt plet, tænker vi, men vi kan prøve lidt hårdere fra nu af.

Men, som jeg citerede lidt tidligere:

Den, som ellers overholder hele loven, men fejler blot på ét punkt, er blevet skyldig i dem alle. (*Jakob 2:10*)

Så hvis vi har overtrådt bare ét af De Ti Bud, er dét det samme, som hvis vi har overtrådt dem alle. Dette er en ret hård standard at leve op til.

Ifølge den standard ville Adolph Hitler, Moder Teresa, Joseph Stalin, Billy Graham, Timothy McVeigh, Osama bin Laden, du og jeg — alle blive fundet skyldige. Jeg blev overrasket, da jeg fandt ud af, at alle seks milliarder af os på jorden er skyldige. Det er fordi ingen af os opfylder den standard, som Gud har fastsat for os i loven.

Vi er alle skyldige. Jeg har fornærmet Gud med mine synder. Du har fornærmet Gud med dine synder. Vi er alle i samme båd. Og alvoren af vores synd måles ikke kun på gerningen, men også på hvem den blev begået mod: Gud den Almægtige.

Er det sandt? Har vi syndet mod Gud og ikke kun mod andre mennesker? Ja, det står klart i Bibelen.

Kong David stjal f.eks. en mands kone, mens hendes mand var ude at kæmpe mod fjenden. Så blev hun gravid. Derfor kaldte David hendes mand tilbage fra fronten, idet han troede, at manden ville være sammen med sin kone, så det forventede barn fremstod som at være hans.

Men manden var en god og hæderlig mand, så da han kom for at se David, sov han i et hjørne og ville ikke gå hjem.

Urias svarede David: "Både arken og israelitterne og judæerne bor i grenhytter, og min herre Joab og dine mænd, herre konge, har slået lejr på den bare jord. Skulle jeg så tage hjem, spise og drikke og ligge med min kone? Så sandt du lever: Jeg gør det ikke!" (2. Samuel 11:11)

Til sidst myrdede David Urias for at dække over sin synd. Gud sendte en profet til David for at stå ansigt til ansigt med ham og forklare ham den uret, han havde begået. Indtil da havde han følt, at han var konge og kunne gøre præcis, hvad han ville. Men da sagen blev vist for ham fra Guds synspunkt, fik det ham til at vågne op til virkeligheden af det, han havde gjort. Hans reaktion er citeret i 2. Samuelsbog 11 og i den bønnesang, hvori David talte til Gud om det:

Mod dig alene har jeg syndet, jeg har gjort, hvad der er ondt i dine øjne; Så er du retfærdig når du anklager og ren når du dømmer (*Salme 51:6*)

Problemet er, at de fleste af os ikke tænker sådan.

Jeg talte ved en basketball festmiddag, hvor der var børn fra anden klasse og op til gymnasiet. Jeg holder ikke ret mange taler til børn fra anden klasse, så jeg var ikke helt sikker på, hvad jeg skulle fortælle dem.

Da jeg begyndte min tale, flokkedes alle eleverne fra anden klasse omkring scenen for at høre mig tale. Jeg gennemgik hvert af De Ti Bud. Derefter kastede jeg navne ud til publikum og spurgte dem, hvordan hver enkelt af disse personer ville klare sig i forhold til De Ti Bud, nu hvor de vidste, at man vil blive skyldig, hvis man bare har brudt ét af dem?

Jeg nævnte navnene Timothy McVeigh, Hitler, Osama bin Laden, og alle råbte naturligvis "skyldig." Så nævnte jeg Moder Teresa og spurgte publikum, om hun efter denne standard ville være skyldig eller ikke skyldig på dommedag?

Det er altid interessant, når jeg gør dette, for nogle råber "skyldig", og andre råber "ikke skyldig." Vi har fået bestemte indtryk af visse personer, som er svære at bryde. Ved denne begivenhed sagde folkemængden begge svar. Pludselig rejste en af 2. klasseeleverne sig op og sagde: "Vent lige lidt. Tror du ikke, at hun har løjet mindst én gang i sit liv?" Wow! 2. klasseseleven kendte sandheden, men det gjorde mange af de voksne ikke.

for alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud (*Romerne 3:23*).

som der står skrevet: Der er ingen retfærdig, ikke en eneste. (*Romerne 3:10*)

Efter De Ti Buds standard kan ingen af os sige, at vi er: "Ikke skyldig."

På en flyvning sad jeg en dag ved siden af en forsker fra flyvevåbnet. Han var meget fascineret og ville have mere information om beviserne for Gud og for Bibelens pålidelighed.

Da han først havde hørt beviserne, ville han vide, hvad der skulle til for at komme i himlen. Så gennemgik jeg De Ti Bud med ham. Jeg spurgte: "Har du nogensinde fortalt en løgn?" Han

svarede: "Ja." Jeg spurgte: "Hvad er du så, hvis du har løjet?" Han svarede: "Menneske." Et ganske godt svar. Og meget sandt!

Jeg sagde: "Hvis nogen myrder, er han en morder. Hvis nogen voldtager, er han en voldtægtsforbryder. Hvis du lyver, hvad gør det så dig til?" Han svarede: "En løgner." Jeg spurgte: "Har du nogensinde stjålet noget?" Han svarede: "Ja." Jeg spurgte: "Hvad gør det dig til?" Han sagde: "En tyv."

Jeg spurgte: "Har du nogensinde følt begær i dit hjerte?" Han svarede: "Ja." Jeg fortalte ham, at Jesus sagde, at hvis vi begærer i vores hjerter, er det det samme som at begå ægteskabsbrud.

"Har du nogensinde brugt Herrens navn til at bande?" Han sagde, at det havde han gjort. Jeg fortalte ham, at det er blasfemi i Guds øjne.

"Har du nogensinde været vred på nogen?" Han sagde, at det havde han. Jeg fortalte ham, at vrede er det samme, i Guds øjne, som mord. Det er at myrde nogen i dit hjerte.

Så kiggede jeg på ham og sagde: "Du har lige fortalt mig, at du er en løgner, en tyv, en ægteskabsbryder, en bespotter og en morder ifølge Guds lovs standard. Ville du efter denne standard være skyldig eller uskyldig på dommedag?" Han svarede: "Skyldig."

Jeg spurgte: "Ville det betyde himmel eller helvede?" Han svarede: "Helvede." Jeg spurgte ham derefter: "Generer det dig, at du kommer i helvede?" Han svarede: "Ja."

Så spurgte han mig, hvad der skulle til, for at han kunne sikre sig, at han *ikke* kommer i helvede for al evighed. Og jeg blev glad.

Ser du, Guds lov får os til at indse, at vi vil være skyldige på dommedag, og det gør, at vi begynder at søge ærligt efter en måde at gå fra "skyldig" til "ikke-skyldig", når vi til sidst skal stå foran Gud som vores dommer. Bibelen fortæller os:

... loven var vores opdrager, indtil Kristus kom, for at vi kunne blive gjort retfærdige af tro. (*Galaterne 3:24*)

Når du ser Guds lov i øjnene, taler den til din samvittighed, ligesom det skete med forskeren fra flyvevåbnet. Vores

samvittighed fortæller os, at vi har overtrådt den Almægtige Guds bud, hvis lov er skrevet i vores hjerter, hvilket vores samvittighed også viser os gang på gang, som vi har set på:

De viser, at de har den gerning, som loven kræver, skrevet i deres hjerte, og deres samvittighed optræder som vidne, og deres tanker anklager eller forsvarer hinanden (*Romerne 2:15*)

Efter Guds standard, hvordan klarer du dig så lige nu?

Tiger Woods og De Ti Bud

Hvis Tiger Woods blev dømt efter Guds standard lige nu, hvordan tror du så, at han ville klare sig? Den følgende beretning afslører, hvad hans eget svar var.

Da jeg var i Florida, fik jeg at vide, at min ven Charles Barkley var omkring en halv time væk fra mig, for at optage en ny reklamefilm for Nike sammen med Tiger Woods. Jeg havde ikke Charles' telefonnummer med mig, så jeg besluttede mig bare for at tage forbi det sted, hvor de skulle optage.

Men der var et lille problem. Jeg vidste, at der ville være en masse sikkerhedsfolk ved optagelserne, og jeg var ikke helt sikker på, hvordan jeg skulle komme igennem dem, for at komme i kontakt med Charles. Så mens jeg kørte derhen, begyndte jeg at bede. (Hvis du ikke allerede ved det, så ændrer bøn virkelig ting!) Jeg kørte hen til Grand Cypress Resort og snakkede med en sikkerhedsvagt. Han fortalte mig, at optagelserne ikke var på hotellet, men i countryklubben.

Så gik en dame hen for at ringe fra telefonen. Jeg gættede på, at hun ringede for at se, hvem der stod på listen til at komme ind. Jeg vidste, at jeg ikke var på listen, så jeg kaldte hende over til min bil. Jeg begyndte at snakke med hende, og spurgte hende så: "Hvis du dør i aften, er du så 100 procent sikker på, at du vil komme i himlen?"

Ja, så blev det spændende. Hun fortalte mig, at hun elsker Herren, at hun underviser i bibelstudier og så videre. Jeg fortalte hende, at jeg havde skrevet en bog, min første bog, og hun sagde, at hun gerne ville have et eksemplar.

Jeg tog en af bøgerne fra af en kasse på bagsædet og signerede den til hende. Og nu ville sikkerhedsvagten, som *ikke* var troende, også have et eksemplar af bogen! Ret sejt.

Så fortalte den kvindelige vagt mig, at hun ville tage mig med hen til det sted, hvor reklamefilmen blev optaget! Hun satte sig ind i sin bil, og jeg fulgte efter hende derhen. Hun kørte mig lige igennem alle sikkerhedsfolkene!

Da jeg kom frem til stedet, stod Charles Barkley i sin trailer og ventede på optagelsen. Jeg hang ud med ham og hans agent og nogle andre. Pludselig gik døren op, og en ældre mand kom ind. Charles præsenterede os for ham. Manden satte sig ned, og det blev klart, at han var instruktøren af reklamefilmen. Mens jeg sad og lyttede, gik det op for mig, hvem han var: Denne mand er nok den mest berømte reklamefilmsdirektør i verden.

Han har instrueret fire eller fem reklamefilm, der blev vist under kampene i Super Bowl. Jeg havde faktisk set et særligt indslag om ham i en af udsendelserne fra nyhedsmagasinerne. Men på trods af sin succes var han ikke en glad mand. Han var en af de mest arrogante, vrede og ulykkelige mænd, jeg har mødt i mit liv. Han nævnte, at han havde været igennem en skilsmisse, som han sagde, var virkelig hårdt for ham. Men jeg følte, at det ikke var dér, hans vrede kom fra. Jeg følte, at hans vrede i virkeligheden var rettet mod Gud. Jeg ville snart finde ud af, om denne intuition var rigtig.

Da vi sad i traileren, spurgte han, hvad vi hver især lavede. Da han kom til mig, fortalte jeg ham, at jeg var i byen for at holde nogle taler for "Fellowship of Christian Athletes." Han kiggede på mig og sagde: "Du er ikke en af *dem*, vel?" I de følgende ti-femten minutter forsøgte denne fyr at genere kristne så meget som muligt. Han begyndte at tale om andre emner, men kom så tilbage og stillede et fjendtligt spørgsmål til mig.

Til sidst kiggede han på mig og sagde, at han gerne ville spille en en-mod-en basketballkamp mod mig! Så han rejste sig og begyndte at gå ud af traileren. Jeg sagde til ham: "Mit ene knæ er

skadet.” Han sagde: “Jeg har ingen brusk i mine knæ, så lad os komme i gang!”

Det var allerede blevet nævnt af Tigers folk, at Tiger var ved at blive lidt irriteret og ville have optagelserne i gang. Men instruktøren ville spille basketball!

Så de fik sat et mål op, og vi gik ud og spillede. Jeg undrede mig over, hvorfor denne ældre mand ville spille en-mod-en basketball mod mig. Måske ønskede han at slå den kristen i gulvet. Så vi spillede. Under spillet besluttede jeg mig for at bruge tiden på at vidne til ham. Jeg ville bare stille ham spørgsmål for at få ham til at tænke. Det så ud til at virke OK. Til sidst gjorde jeg en ende på hans lidelser og slog ham, så han kunne begynde at optage reklamefilmen!

Da vi kom over til starthullet, præsenterede Charles mig for dem, der var omkring. Han præsenterede mig for Tiger som smilende og gik videre. Så gik de i gang med at optage reklamefilmen.

Tja, hvis du kender mig, ved du, at jeg måtte finde nogen at tale med. Så jeg gik over og faldt i snak med en fyr, Richard, som viste sig at være Tiger Woods’ stand-in.

Jeg spurgte ham: “Hvad laver du? Hans stunts?” Jeg kunne ikke finde ud af, hvorfor han havde brug for en stand-in.

Han fortalte mig, at når der er en håndholdt optagelse eller en optagelse fra lang afstand med Tiger i en reklamefilm, så er det faktisk Richard! Richard voksede op i Mississippi og havde — fordi han var gledet væk fra det, han havde lært som barn — virkelig brug for at blive opfordret til at begynde at udleve sine overbevisninger.

Så kom jeg snak med Vince Coleman, som tidligere spillede Major League baseball. Han var en fantastisk spiller og spillede i mange år for New York Mets og St. Louis Cardinals. Jeg havde faktisk mødt ham før i Charles’ hus i Phoenix.

Som vi talte, fortalte han mig, at han går i kirke hver søndag i Phoenix. Så viste jeg ham min første bog. Han kiggede på den og

sagde to gange: "Jeg vil have din bog lige nu." Han fortalte mig, at han ville begynde at læse den på sit hotel samme aften.

Han var lige kommet til Orlando for at arbejde med Atlanta Braves' instruktionslige-spillere på deres basisløb.

Jeg fortalte ham, at jeg havde troet, at jeg var kommet den dag for at vidne for Tiger, men at begrundelsen for min ankomst måske i virkeligheden var, at vække ham til modigt at gå i gang med at fortælle sine venner om Jesus.

I mellemtiden fyrede reklamefilmens instruktør fjendtlige spørgsmål efter mig hvert tiende eller femtende minut under optagelserne på en afstand af 15 meter foran alle. Han troede, at han ville kunne modarbejde mig med sine spørgsmål. Men det var Satan, der forsøgte at genere mig, mens jeg gjorde Herrens arbejde.

På et tidspunkt affyrede direktøren en udmelding: "Jesus kunne ikke være Guds søn, for Han ville have været vegetar." Jeg begyndte at smile. Han sagde, at Jesus spiste fisk, så derfor kunne han ikke være Guds søn. Jeg begyndte at grine. Han kiggede på mig to gange og sagde begge gange: "Stop med at grine!" Han fortalte mig, at Guds søn ikke ville have dræbt et andet væsen. Han havde tidligere nævnt nogle indianske trosretninger, så jeg var ret sikker på, at denne fyr tilbad skabningen og ikke Skaberen.

Jeg kiggede på ham og sagde: "Jesus skabte fisk. Han kan spise en, hvis Han har lyst til det!" Alle på nær direktøren så ud, som om de forsøgte at skjule et smil. Det interessante var, at denne mand tydeligvis forsøgte at komme ind under huden på mig foran en masse andre mennesker. Men som jeg forsøgte at holde stand på en meget kærlig måde, kunne man se, at det gav bagslag for direktøren.

Jeg så denne fyr køre hårdt på mange af medarbejderne og angribe dem verbalt. Han må ikke have været en alt for sjov fyr at arbejde for. Så folk på stedet satte pris på, at jeg tog kampen op.

Et par timer senere var Charles færdig med sin del af reklameoptagelserne og tog afsked med dem. Folk gik hen til Tiger og Charles for at få autografer. Jeg gik så hen til Tiger, som var i gang

med at give autografer. Da jeg nærmede mig, var det, som da Gud delte det Røde Hav; alle gik væk, og Tiger og jeg stod der alene.

Jeg tog min bog op af tasken og fortalte ham, at jeg lige havde skrevet min første bog og gerne ville signere et eksemplar til ham. Jeg spurgte, hvor hans assistent var, så jeg kunne overdrage den til ham. Han udpegede en, som jeg kunne give bogen til, og derefter var vi på vej ud af startområdet.

I dette øjeblik vidste jeg, at jeg måtte gøre mere end blot at give ham min bog. Men jeg blev nervøs og blev stille. Jeg spurgte mig selv: "Vil jeg lade frygten for mennesket vinde over mig i denne situation? Eller min kærlighed til Gud?"

Jeg havde i de sidste to måneder bedt om en chance for at fortælle Tiger Woods om Gud, og nu havde Gud givet mig denne mulighed, og jeg ønskede ikke at undvige den.

Som vi begyndte at gå væk fra startområdet, følte jeg, at Herren sagde: "Det her er, hvad du har bedt for. Bare gå til den."

Så mens vi gik, sagde jeg: "Tiger, jeg har altid ville stille dig et spørgsmål." Han sagde: "Gå til den." Det var det samme svar, som Gud lige havde givet mig!

Jeg sagde: "Når du dør, hvad tror du så, der er på den anden side? Hvad tror du, der er derude, når du går herfra?"

Tiger standsede op, kiggede op på mig og sagde: "Det ved jeg ikke." Jeg svarede: "Uanset om det er Payne Stewart, der dør [Payne var en berømt golfspiller, der døde for et par år siden, og jeg vidste, at Tiger havde været til hans begravelse], eller John Ritter eller Johnny Cash, så tænker vi alle sammen på disse ting." Han nikkede bare med hovedet.

Jeg kiggede på ham og sagde: "Har du hørt, hvad der skete for Charles' bror?" Han sagde "Nej", og jeg kunne se, at han var nysgerrig.

Charles' bror, Darryl, fik engang et hjerteanfald, som førte til et hjertestop, og han døde. Lægerne gav ham stød med elektroderne, og han kom tilbage i sin krop. Han fortalte mig, at da hans hjerte stoppede med at slå, hvor han døde, steg hans sjæl ud af hans krop. Han sagde, at han da var taget hen til venteværelset og

kunne fortælle, hvem der var i venteværelset, hvad de sagde, og hvad de havde på, mens han klinisk set var død.

Dette kunne umuligt have været en forestilling i hans hoved, eftersom han havde så tydelige ydre beviser (fra venteværelset), der viser, at han var uden for sin krop, mens hans krop var død.

Han fortalte mig, at han derefter tog af sted på en rejse, og at han kunne se træer i brand, glødende jord omkring træerne og en ildsø foran ham.

Jeg spurgte: "Hvad så du, Darryl?"

Han svarede: "Jeg så helvede."

Han fortalte, at det, han så, var meget mere virkeligt end fx den bog, du holder i hænderne lige nu.

Han sagde, at hans sanser virkede perfekt, og at han bogstaveligt talt kunne mærke varmen fra den ildsø.

Tiger har naturlige, store øjne, men hans øjne var næsten dobbelt så store som normalt i dette øjeblik. Han var lamslået over, at nogen havde oplevet sådan noget. Og at det var broren til den mand, som han lige havde lavet en Nike-reklame med!

Så kiggede jeg på ham og sagde til ham: "Sådan her kan du finde ud af, hvor du vil tilbringe evigheden. Har du nogensinde hørt om De Ti Bud?"

Han sagde: "Ja."

Jeg spurgte: "Har du nogensinde løjet før?"

Han svarede: "Ja."

Jeg fortsatte: "Hvad gør det dig til?"

Han tøvede ikke engang. "En løgner."

Så spurgte jeg: "Har du nogensinde stjålet noget?"

Han svarede: "Ja."

Han blev anspændt, da jeg fortsatte med mine spørgsmål. *(Guds lov er skrevet i vores hjerter og i vores samvittighed. At konfrontere vores synder bringer hver enkelt af os i en ubehagelig situation).* Jeg var ikke ude efter detaljer, så jeg svarede hurtigt med: "Det har vi alle gjort i større eller mindre grad. Det gør os alle til tyve. Har du nogensinde begæret nogen før?"

Han svarede: "Ja."

Jeg svarede: "Jesus sagde, at det er det samme som at begå ægteskabsbrud. Han vil undersøge vores indre såvel som vores ydre. Har du nogensinde været vred på nogen før?"

Han sagde: "Ja."

Jeg fortsatte: "Jesus sagde, at hvis du har været vred på nogen, er dét det samme som at begå mord. Han kontrollerer vores tanker såvel som vores handlinger."

Jeg sagde så: "Tiger, du har lige fortalt mig, at du er en løgner, en tyv, en ægteskabsbryder og en morder efter Guds lovs standard. Vil du være skyldig eller uskyldig på dommens dag?"

Han kiggede på mig og sagde: "Skyldig."

Jeg spurgte: "Ville det betyde himmel eller helvede?"

Han svarede: "Sandsynligvis helvede."

Lige i dette øjeblik kom en fyr hen for at få Tigers autograf og fortalte ham, at de var nødt til at tage videre til det næste sted for at afslutte reklamen. Tiger begyndte at gå ud af startområdet, og det var ved at være afslutningen på min samtale.

Derfor sagde jeg til ham, at jeg ville give min bog til den dame, han havde anvist, og sagde: "Hav en rigtig god dag." Jeg havde det mærkeligt efter denne afbrudte samtale, men besluttede mig for at betro det hele til Gud. Han kunne fortælle resten af historien til Tiger Woods, når det rette tidspunkt var inde. Tiger havde et hjerte, der var meget åbent for Guds sandheder, og han svarede på disse svære spørgsmål med en åbenhed og ærlighed, som jeg satte pris på.

Glem nu Tiger for et øjeblik. Har du tænkt dig at være lige så ærlig? Hvad med dit hjerte? Hvor åbent er det? Uanset om det er mig eller dig, så må vi hver især sige, at vi er løgnere, tyve, ægteskabsbrydere og mordere efter Guds standard. Vi ville sige "skyldig" på dommens dag efter denne standard. Det er noget, der giver stof til eftertanke. Tak Gud, at han har fundet en løsning på dette problem for hver enkelt af os. Er dit hjerte klar til at vende om til Gud?

Da filmholdet var på vej til det næste sted, gik jeg hen for at hente et par bøger i min bil til folk, der havde spurgt efter dem. Da

jeg kom tilbage og gav bøgerne til nogle stykker, kiggede instruktøren over og sagde til dem: "I skal ikke læse det skidt!"

Så kom jeg hen og fortalte ham, at jeg havde nydt at snakke med ham. Han ville ikke give mig hånden — men endte med at kramme mig farvel! Måske skete denne ændring, fordi jeg havde talt sandheden til ham på en kærlig måde som svar på hans fjendtlighed.

"For alle har syndet..."

Fordi vi alle er skyldige efter Guds standard, vil vi alle komme til destinationen helvede — medmindre Gud har skabt en udvej, og at vi tager imod den udvej, som han har givet os.

Charles Spurgeon sagde:

"I hænger ovenover helvedes mund i én enkelt tråd, og den tråd er ved at bryde. Bare et enkelt åndedræt, bare et enkelt øjeblikkeligt stop i hjertet, og du vil være i en evig verden — uden Gud, uden håb, uden tilgivelse. Åh, kan du ikke indse det?"⁷⁵

Jesus talte til en syg mand og stillede ham et meget interessant spørgsmål:

Da Jesus så ham ligge der og vidste, at han allerede havde været der i lang tid, sagde han til ham: "Vil du være rask?" (*Johannes 5:6*)

Synd er meget dyrt. Den koster os meget i dette liv... og i det som kommer. Spørgsmål til dig: "Vil du være rask?" Ønsker du at blive helet? Hvad er dit svar?

Det er utroligt at indse, at hver eneste af os er skyldig i forhold til den standard, som Gud har sat. Selvom jeg forsøger at ignorere min synd, betyder det ikke, at Gud vil gøre det.

Seks milliarder af os er skyldige efter denne standard. Det betyder, at seks milliarder af os kommer i helvede, når vi dør, medmindre vi vælger Guds løsning på dette enorme problem.

Vejen, der fører til den evige sandhed, bliver fortsat smallere, og redningen for vores syndsproblem er kun et enkelt sideskift væk.

Billetten til den
smalle vej er fundet,
og den skal stemples
med det rette blod.

Kapitel 7

De gode nyheder

Eureka! [Jeg har fundet det!]

— Archimedes, 287-212 f.Kr.

“**E**ureka!” menes den store græske ingeniør, Archimedes, at have råbt, da han løste et meget vanskeligt problem, der handlede om kongekronens massefylde: Kongen ville vide, om kronen var lavet af rent guld eller blandet med sølv.

Archimedes sad i sit badekar for at tænke over problemet og bemærkede, at vandet løb over og ned på gulvet, og han indså da, at den mængde vand, der blev presset ud af badekarret, svarede til volumen af hans krop.

Det vil sige, at når en genstand er nedsænket i vand, stiger vandstanden, fordi genstanden flytter noget af vandet af vejen for at gøre plads til sig selv. “Eureka!” Han havde fundet en måde at bestemme kronens volumen på: Eftersom han kendte gulds vægt, kunne han nu besvare kongens spørgsmål ved at beregne vægten af guld for denne volumen.

På samme måde har vi alle et spørgsmål med stor betydning, men som virker vanskeligt at løse: Hvordan kan vi komme på Guds gode side og undgå helvede? Måske råber du ligefrem “Eureka!”, når du læser svaret i dette kapitel.

Lige før skuespilleren W. C. Fields døde, besøgte en ven Fields’ hospitalsværelse og blev overrasket over at finde ham i gang med at bladere i en Bibel. Da han blev spurgt om, hvad han lavede med en bibel, svarede Fields: “Jeg leder efter smuthuller.”

Nu, hvor vi ved, at Bibelen er sand — og at der ikke er nogen smuthuller — begynder der at ske nogle interessante ting. Gud siger:

Vend dig til mig, og bliv frelst, hele du vide jord! For jeg er Gud, der er ingen anden. (*Esajas 45:22*)

Gud siger, at han er den eneste Gud. Der findes ingen andre. Men hvordan kan jeg blive forenet med ham? Hvad er vejen? Gud siger, at der er én Frelser:

Og der er ikke frelse i nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved. (*ApG 4:12*)

Hvad er navnet på denne ene person, som kan frelse os alle? Gud siger...

For der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus (*1. Timotheus 2:5*)

Enhver, som fornægter Sønnen, har heller ikke Faderen. Den, der bekender Sønnen, har også Faderen. (*1. Joh 2:23*)

Og dette er vidnesbyrdet, at Gud har givet os det evige liv, og det liv er i hans søn. Den, der har Sønnen, har livet; den, der ikke har Guds søn, har ikke livet. (*1. Joh 5,11-12*)

Den, der tror på ham, dømmes ikke; den, der ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne søns navn. (*Johannes 3:18*)

... hvis I ikke tror, at jeg er den, jeg er, skal I dø i jeres synder. (*Johannes 8:24b*)

Jesus sagde til ham: "Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig." (*Johannes 14:6*)

... og der er mange andre vers, der siger, at Jesus er den *eneste* vej til at skabe fred og finde venskab med Gud på. Når Jesus er denne "eneste formidler", hvad er det så, der gør ham så speciel? Hvorfor er han det eneste rigtige svar?

Der må være et rigtigt svar, som kan trøste os, når vi skal gå herfra og ind i evigheden. Der er nødt til at være et rigtigt svar, som vil forhindre os i at komme i helvede. Og her er det: Du er nødt til at bringe det rigtige offer. Offer? Læs videre.

Det, der er så interessant, når du læser Det Gamle Testamente, er, at Gud lige fra begyndelsen brugte dyreofre til at tilgive synden. Senere skulle det jødiske folk bringe dyreofre til templet i Jerusalem for at sone deres synd.

Når det uskyldige dyrs blod blev udgydt, blev det forstået som en byttehandel for deres eget blod. På grund af deres synd

fortjente de at dø. Men fordi erstatningsdyrets blod blev udgydt på deres vegne, blev deres synd fjernet.

For kødets liv er blodet, og det har jeg givet jer til at komme på alteret for at skaffe soning for jer; det er blodet, der skaffer soning, fordi det er livet. (3. Mosebog 17:11)

Hver eneste familie fra Israels slavebundne børn tog blodet fra et lydefrit lam og strøg det på dørstolperne på deres huse, så dødsenglen ville "gå forbi" dem.

For et par år siden fik jeg et opkald fra ESPN Classic (Amerikansk Tv-kanal). De var i gang med at lave en specialudsendelse om Charles Barkley og ville komme til Atlanta for at interviewe folk.

På en eller anden måde fandt de mit navn i en søgemaskine og fik fat i mig. En ung fyr, der lige var blevet færdig med college, stillede mig spørgsmålene foran kameraet.

Efter interviewet faldt vi i snak. Han fortalte mig, at han som barn voksede op halvt luthersk og halvt jødisk. Jeg spurgte ham, om han stadig gik i synagoge. Han sagde, at han gik i synagoge på de højhellige dage.

Interviewet fandt sted to dage før forsoningsdagen (Yom Kippur på hebraisk), så vi talte om denne helligdag. Det er dagen, hvor hele Israel skal bekende sine synder, ofre dyr som erstatning for sig selv og modtage tilgivelse.

Idet vi talte om synd, spurgte jeg ham, hvad jøderne gjorde på denne dag for at slippe af med synden. Han vidste, at jøderne engang plejede at ofre dyr som syndoffer, men at de ikke længere gjorde det, fordi ofringen skulle ske i templet i Jerusalem, som blev ødelagt i år 70 e.Kr.

Jeg nævnte, at vi ikke bare kan ændre den måde, Gud fjerner synden på. Hvis han kræver et blodoffer, så skal det være sådan.

Denne unge mand var nysgerrig for at finde ud af, hvad dette blodoffer skulle være i dag, eftersom templet i Jerusalem har været nedbrudt i næsten 2000 år. Så jeg fortalte ham netop det, som jeg er i gang med at fortælle dig.

I slutningen af samtalen sagde han: “Hvordan ved du så meget om det, du tror på?” Han elskede at høre den sandhed, som du har læst om i denne bog, men det, han var mest interesseret i at vide, var grunden til blodofferet — og hvorfor det ikke længere er muligt eller nødvendigt at ofre.

To af Jesu disciple sagde om ham:

Næste dag så han Jesus komme hen imod sig og sagde: Se, dér er Guds lam, som bærer verdens synd. (*Johannes 1:29*)

I ved jo, at det ikke var med forgængelige ting som sølv eller guld, I blev løskøbt fra det tomme liv, I havde overtaget fra jeres fædre, men med Kristi dyrebare blod som af et lam uden plet og lyde (*1. Peter 1:18, 19*)

Og det er her, hvor det hele begynder at passe sammen. Gud, som kræver et blodoffer for synd, siger:

Ja, efter loven bliver næsten alt rensat med blod, og der finder ingen tilgivelse sted, uden at der udgydes blod. (*Hebræerne 9:22*)

på sit legeme bar han selv vore synder op på korset, for at vi, døde fra synden, skal leve for retfærdigheden. Ved hans sår blev I helbredt. For I fór vild som får, men er nu vendt om til jeres sjæles hyrde og tilsynsmand. (*1. Peter 2:24-25*)

Vi kan ikke, og vil aldrig kunne ændre Guds standard. Jesus kaldes også det perfekte offer, som betalte straffen

for al synd — én gang for alle. Vi må huske, at

Gud kræver et perfekt offer. Hvis Jesus var en synder ligesom os, et menneske og kun et menneske, da ville denne betaling

ikke være tilstrækkelig. Mange mennesker døde på et kors, men Jesus var nødt til at være anderledes. Og det var Han — og er:

For vi har ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse med vore skrøbeligheder, men en, der er blevet fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd. (*Hebræerne 4:15*)

Han gjorde ikke synd, og der fandtes ikke svig i hans mund, han svarede ikke med skældsord, da han blev skældt ud, under sine lidelser truede han ikke, men overgav sin sag til ham, der dømmer retfærdigt (*1. Peter 2:22-23*)

Det er forskellen. Jesus syndede aldrig. Ikke en eneste gang. Aldrig. Han blev fristet ligesom vi, men Han faldt aldrig i synd.

Fordi Han altid valgte at gøre det, som Han i sit hjerte vidste var det rigtige, kan Han og kun Han være det perfekte én-gang-for-alle offer for alle synderes skyld. Det er derfor, at Han kunne være lammet uden nogen fejl. Han er det perfekte forsoningsoffer for alle vores synder overfor den Almægtige Gud af dette univers.

Jeg var i Kansas City og var ved at stige på mit fly. Jeg lagde min taske på det sæde, jeg skulle sidde på. Damen ved siden af mig var klædt helt i sort med sølvfarvet hår og guldsmykker. Det var en rigtig dejlig kontrast; hun så ud til at være omkring 60 år gammel. Jeg sagde "Hej", og hun gav venlig respons. Men jeg lagde mærke til, at hun læste *New York Times*, som er en meget liberal (der-er-ingen-Gud) avis.

Jeg husker, at jeg tænkte, at dette ville blive en kort samtale.
(*Pas i øvrigt på med, hvad du tror; du kan tage helt fejl.*)

Efter vi havde sat os til rette, præsenterede vi os selv; hun hed Sheila. Så spurgte jeg hende, hvorfor hun havde været i Kansas City. Hun fortalte mig, at hun havde været til en begravelse. Mit håb om en god samtale voksede, fordi jeg vidste, at hun havde døden i tankerne.

Jeg spurgte hende, hvem der var død, og hun fortalte mig, at det var hendes nevø. Jeg spurgte hende, hvordan han var gået bort. Hun kiggede på mig og sagde: "Jeg har lige mødt dig. Jeg ved ikke, om jeg burde fortælle dig det."

Jeg kiggede på hende og sagde, at hvis hun havde det godt med at fortælle mig det, var det helt fint. Så fortalte hun mig, at hendes nevø havde begået selvmord. Jeg fortalte hende, at en af mine elever havde gjort det samme for et par år siden. Så begyndte vi at tale rigtigt sammen.

Omkring tyve minutter inde i samtalen skete der noget helt utroligt. Jeg havde på et tidspunkt nævnt "Gud" lidt generelt. Hun havde nævnt "åndelig" på et andet tidspunkt. Men der var ikke blevet talt om noget dybdegående med hensyn til åndelige emner.

Jeg spurgte Sheila, om hun var jøde, og hun fortalte mig, at det var hun.

Pludselig kiggede hun på mig og spurgte helt ud af ingenting: “Hvorfor er en som mig nødt til at modtage Jesus for at få tilgivelse for mine synder? Hvorfor kan jeg ikke bare være et godt jødisk menneske, der overholder De Ti Bud for at være i overensstemmelse med Gud? Hvorfor har jeg brug for at modtage Jesus for at få tilgivelse for mine synder? Det ville være meget nemmere for mig at blive kristen og gå fra at være i mindretal til at være i flertal. Hvorfor skulle jeg gøre det?”

Min kæbe var nær ved at ramme gulvet. Jeg kunne ikke tro, at denne dame stillede dette spørgsmål. Det er utroligt, at jeg tit tænker, at folk ikke vil tale med mig, når det drejer sig om spørgsmål om evigheden. Og så sætter Gud en person ved siden af mig, som er i “søgetilstand”, og så skal jeg blot være lydig i det, jeg siger til vedkommende. Gud har arbejdet i deres hjerter, og de er klar. Det eneste, der skal gøres, er at plante sandhedens frø eller at vande det frø, der allerede er sået.

Efter at Sheila havde stillet dette enorme spørgsmål, eller denne række af spørgsmål, rejste jeg mig op og tog min Bibel frem fra min taske i rummet over mig, og vi talte hele flyveturen om de steder, hvor Yeshua nævnes i Det Gamle Testamente. (Jesus’ oprindelige hebraiske navn er Yeshua, som betyder “Frelse”)

Jeg lyttede engang til et bånd om en fyr, der var fuldendt jøde — det vil sige, at han havde accepteret Jesus som den jødiske Messias. Han fortalte, at han kom til at tro på dette, efter at en jødisk person, der troede på Jesus, foreslog, at han skulle læse fire steder i Det Gamle Testamente og derefter stille sig selv spørgsmålet: “Hvem refererer dette til?”

Han syntes, at det lød rimeligt, så det prøvede han.

1. Esajas 53 taler om en lidende tjener. Hans svar var, at kapitlet talte om Jesus.

2. Salme 22 taler om Messias’ korsfæstelse. Han vidste, at det beskrev Jesu død.

3. Jeremias 31:31-34 taler om, at der er en gammel pagt, og at der en dag vil komme en ny pagt. Han havde ikke kendt til den nye pagt. Nu kendte han den.

4. Daniel 9:24-27 taler om, hvordan Messias vil blive afskåret, og derefter vil byen blive ødelagt. Når Det Gamle Testamente taler om "byen", er det altid med henvisning til Jerusalem. Og vi ved fra historien, at Jerusalem blev ødelagt i år 70 e.Kr. Så Messias måtte være kommet før det!

Denne mand sagde, at han på dette tidspunkt vidste, at det var Jesus, og kun Jesus alene, der kunne have opfyldt denne profeti.

Jeg kan også godt lide et femte vers:

5. Ordsprogene 30:4 fortæller os, at der er en Gud, og stiller derefter spørgsmålet: "og hvad hedder hans søn?"

Så de jødiske skrifter proklamerer i disse og mange andre passager, at Guds Søn ville komme på en bestemt tid og måde.

Sheila var virkelig i gang med at tænke, som vi talte om alt dette. Vi talte om hendes synd ved at se på De Ti Bud, som hun havde nævnt som en måde at være okay med Gud på. Det var en fantastisk snak.

I slutningen af vores samtale fandt jeg et eksemplar af min første bog frem, signerede den og gav den til hende. Hun kiggede på mig og sagde: "Jeg har i meget lang tid ønsket at få denne samtale."

Jeg fortalte hende, at jeg på vej til lufthavnen havde bedt for, at personen ved siden af mig på flyet ville have et åbent hjerte for en samtale om Jesus. Jeg så på Sheila og sagde til hende: "Du var svaret på den bøn."

Hendes ansigtsudtryk var uforglemmeligt. Sheila kiggede på mig og sagde: "Jeg kommer til at huske denne samtale i lang, lang tid." Jeg beder for Sheila om at tage imod Yeshua/Jesus som sin Frelser, hvis hun ikke allerede har gjort det, så hun ikke bliver dømt efter loven.

Engang i Winter Park, Colorado, stod jeg på ski det meste af dagen. Jeg kan godt lide at tale med folk på skiliftene om det, der betyder noget for evigheden. Jeg mener, hvad kan de gøre, hoppe ned? De kører jo altid helt op til toppen sammen med dig!

En dag på skilften talte jeg med en lærer fra en jødisk synagoge og hans søn. Vi talte om tilgivelsen for synd. Forsoningsdagen var om et par dage, så han fortalte mig om den faste og bøn, der foregår på denne dag.

Mens vi talte, fandt jeg ud af, at han vidste, at de jødiske skrifter taler om dyreofering, og at deres blod opfattes som et dække for synd. Han vidste også, at jøderne i næsten 2000 år ikke har været i stand til at ofre dyr, fordi det tempel, hvor de skulle ofres, blev ødelagt af romerne for næsten 2000 år siden.

Så jeg forklarede ham, at Jesus er det perfekte offer for al synd, og at tempelofferet derfor ikke længere er nødvendigt. Det er grunden til, at templet ikke er der mere.

Vi havde en god snak på liften. Lige da vi kom til toppen — hvor man vipper sine ski opad, så de ikke rammer landingsområdet så de hopper af fødderne — kiggede han på mig og sagde: "Jeg har aldrig før tænkt over, at der er et menneskeoffer for synd."

I hans tanker begyndte to og to at blive lig fire. Han kendte den jødiske lov, som skulle opfyldes for at få et virkningsfuldt syndoffer, og nu forstod han for første gang, hvorfor Jesus virkelig kom til denne jord: For at være det perfekte syndoffer én gang for alle. Gud siger om Jesus:

Han er Guds herligheds glans og hans væsens udtrykte billede, og han bærer alt med sit mægtige ord. Da han havde skaffet renselse for vore synder, tog han sæde ved den Højestes højre hånd i det høje. (*Hebræerbrevet 1:3*)

At kende sandheden og leve efter den sandhed vil altid gøre dig fri.

Jesus sagde nu til de jøder, som var kommet til tro på ham: "Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple,

og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie." (*Johannes 8:31-32*)

Buddha sagde ved slutningen af sit liv: "Jeg ved ikke engang, om der findes en Gud. Jeg søger stadig efter sandheden."

Koranen, der blev skrevet mange år efter Muhammeds død, citerer Muhammed for at sige: "Jeg har brug for tilgivelse."

Men hør, hvad Jesus siger:

... Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. (*Johannes 14:6*)

Her hvor Jesus siger, at han er den eneste vej til himlen, står vi overfor et dilemma. Vi må afgøre, hvem og hvad Jesus virkelig er: en galning, en løgner eller Herren. Lad os se på dette.

Hvis han lyver og *ikke ved*, at han lyver, så ville han være en galning. Han ville være sindssyg. Det er ikke hver dag, at nogen påstår at være Gud og at være den eneste vej til himlen. Hvis man kommer med en sådan påstand, er det vigtigt at kunne dokumentere det.

Opførte denne mand, der havde så stor en indflydelse på 2.000 års historie, sig som en sindssyg? Kunne manden, hvis fødsel delte historien i f.Kr. og e.Kr. virkelig have været skør?

Men hvis han lyver, og han *ved*, at han lyver, så ville han være den største bedrager, verden nogensinde har set — idet han fortalte folk, at han var vejen til himlen, når han ikke var det.

Jesus' udtalelser trænger gennem samfundet den dag i dag, og de har en sandhedens klang for de fleste mennesker. Hans fjender kunne ikke finde nogen synd hos ham. Han havde en pletfri karakter.

En person, hvis ord er den største morallære, verden nogensinde har kendt, og hvis ord og gerninger har haft den største påvirkning på denne verden — kan denne mand samtidig have været en løgner hhv. om sig selv, om Gud og om, hvor menneskeheden skal tilbringe evigheden?

Vi kan se, at det ikke giver mening at tro på, at Jesus var en sindssyg. Det giver heller ikke mening at tro, at han var en løgner. Det efterlader os kun én mulighed: Han talte sandt, og han vidste, at han talte sandt. Det gør ham til Gud manifesteret i et menneskeligt legeme, som det var forudsagt i Bibelen.

Underviseren C. S. Lewis skrev:

Enten var og er denne mand Guds søn, eller også var Han en galning eller det der er værre. Man kan lukke munden på Ham som en tåbe, man kan spytte på Ham og dræbe Ham som en dæmon; eller man kan falde for Hans fødder og kalde ham Herre og Gud. Men lad os ikke komme med noget

nedladende vrøvl om, at Han var en stor menneskelig lærer. Han har ikke ladet dette stå uafklaret for os. Det var aldrig Hans hensigt.⁷⁶

Kristi påstande er enestående sammenlignet med påstandene, fra alle andre religioners grundlæggere. Josh McDowell siger:

Muhammed hævdede aldrig at være Gud; Buddha forblev tavs i spørgsmålet om Gud; Konfucius nægtede at diskutere ideen om Gud; Moses hævdede blot at være en Guds profet. Kun Jesus hævdede at være den inkarnerede Gud [i kød og blod]. Folk har beskrevet Ham som en "klog lærer", en "stor mester", men det var ikke kun Hans ord, men også Hans mirakler, der blev betragtet som ægte og autentiske. Og sammen med de gamle skrifter (Det Gamle Testamente) taler det hele om Ham som Guddommen i kød.⁷⁷

Jesus, hvis navn i sig selv betyder "frelse", fortalte sandheden: Han er den eneste vej til himlen. Den vej, vi har ledt efter for at komme til himlen, er blevet fundet. Mysteriet er blevet løst. Han og kun Han kan tilgive din synd. Han er den eneste måde at komme til Faderen og komme i overensstemmelse med Gud:

Gå ind ad den snævre port; for vid er den port, og bred er den vej, der fører til fortabelsen, og der er mange, der går ind ad den.

Hvor snæver er ikke den port, og hvor trang er ikke den vej, der fører til livet, og der er få, som finder den! (*Matthæus 7:13-14*)

Søgning efter sandhed er altid en snæver søgning, fordi sandheden kun er lige præcis, hvad den er, og udelukker enhver anden vej eller ethvert andet svar. Billetten til den smalle vej til himlen er blevet fundet, og den skal stemples med Jesu blod. Der er mange forkerte svar, men ét rigtigt svar, når du står over for Gud på dommedag: "Jesus betalte alt!"

... hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu, hans søns, blod renses os for al synd. (1. Joh. 1:7)

Hans blod kan rense os for al synd. Og det betyder al synd. Den eneste måde, en hellig Gud kan lukke os ind i himlen, er, hvis vi er rene for al den synd, vi har begået i vores liv. Derfor vil vores "gode gerninger" aldrig give os adgang til nærværet med en fuldkommen, hellig Gud.

Overvej dette: Hvis du har en brændt kage og smører hvid glasur henover den, hvordan ser den så ud? Den ser selvfølgelig godt

ud udenpå, men når du tager en bid af den, hvordan smager den så? De fleste af os har sikkert prøvet at tage en bid af en brændt cookie eller kage, og vi var glade, indtil vi ramte den brændte del. Det smager forfærdeligt.

Det er på samme måde med gode gerninger: Hvis vi stoler på, at vores gode gerninger vil give os adgang til himlen, forsøger vi at se godt ud på ydersiden. Indeni er vi dog stadig ulækre og forfærdelige, fordi vi bryder De Ti Bud dag for dag.

For at komme i himlen, hvor intet urent er tilladt, kan vi ikke blot dække vores synd til med gode gerninger; vi må slippe af med det hele fuldstændigt. Jesu blod, og Jesu blod alene, kan gøre dine synder så rene og hvide som et smukt, frisk snefald og slippe af med dem én gang for alle:

Kom, lad os gå i rette med hinanden, siger Herren. Er jeres synder som skar-lagen, kan de blive hvide som sne; er de røde som purpur, kan de blive som uld. (*Esajas 1:18*)

Der er kun én ting, der kan fjerne alle vores synder én gang for alle: Det rene, rensende blod fra Jesus som er Messias (eller Kristus, som det hedder på græsk).

Men nu, da I er i Kristus Jesus, er I, som engang var langt borte, ved Kristi blod kommet nær. (*Efeserne 2:13*)

Da kan vi stå foran Gud klædt i Jesu retfærdighed, og vores anklage vil hverken være “skyldig” eller “ikke skyldig”, men “Jesu, hans søns, blod renser os fra al synd.” (1. Joh 1:7)

Charles Spurgeon sagde:

Midt i bjergene blev Kristi hjerte som et vandreservoir. Alle sidefloder af uretfærdighed og hver eneste dråbe af hans folks synd løb ned og samlede sig i én stor sø, dyb som helvede og bredløs som evigheden. Alle disse mødtes så at sige i Kristi hjerte, og han udholdt det hele.⁷⁸

Han var den eneste, der kunne udslette hele menneskehedens synd, og netop dette gjorde Han for os.

Spurgeon sagde følgende om denne uselviske handling af Guds Søn:

Forundringen over himmel og jord, over tid og evighed er Jesus Kristus' betalende død. Dette er mysteriet, som bringer mere ære til Gud end hvad hele skabelsen gør.⁷⁹

Der var intet, vi kunne gøre for at frelse os selv. Enhver nuværende god gerning ville kun være det rigtige i dét øjeblik, og den ville ikke betale for noget tidligere. Vi var åndeligt set bankerot; kun en syndfri person kunne betale vores gæld:

For mens vi endnu var svage, døde Kristus for ugudelige, da tiden var inde.

Der er næppe nogen, som vil gå i døden for en retfærdig; måske vil man vove livet for en, som er god;

men Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere.

Så meget mere skal vi, der nu er blevet gjort retfærdige i kraft af hans blod, ved ham frelses fra vreden.

For mens vi endnu var hans fjender, blev vi forligt med Gud, ved at hans søn døde; så skal vi så meget mere, når vi er forligt med Gud, frelses, ved at han lever. (*Romerne 5:6-10*)

Jeg talte en dag med en fyr i et indkøbscenter og forsøgte at hjælpe ham med at forstå, hvad Jesus' blod havde gjort for ham. Mens vi talte, gik nogen ud af en butik, og alarmen gik i gang, fordi sælgeren havde glemt at fjerne sikkerhedsmærket fra en vare.

Jeg spurgte fyren: "Hvad ville der ske, hvis nogen havde glemt sikkerhedsmærket på dine jeans, og du gik ud af et stormagasin?" Han svarede, at alarmen ville gå i gang. Jeg sagde: "Her er en metafor til dig. Forestil dig, at himlens porte har sensorer, en på hver side, og når du går igennem, er der én ting, der ville udløse alarmen. Hvad ville det være?"

Hans svar var: "Min synd."

Jeg svarede: "Præcis. Men hvis alle dine synder er blevet tilgivet og vasket væk, kan du så gå ind gennem disse porte, når du forlader planeten jorden for evigt?"

Hans øjne lyste pludselig op, og han sagde: "Ja!" På samme måde som at ingen af os ønsker, at alarmen går i gang, når vi går ud af en butik, ønsker vi bestemt heller ikke, at denne alarm går i gang, når vi forsøger at træde ind i himlen.

Jesu blod vil, når du tror på det, det vaske alle dine synder væk. Punktum. Der vil ikke gå nogen alarm i gang, når du nærmer dig Guds trone.

Charles Spurgeon sagde:

Mit hjerte lå brak og dækket med ukrudt, men en dag kom den store landmand og begyndte at pløje min sjæl. Ti sorte heste var hans hold, og det var et skarpt plovskær, Han brugte, og de lavede dybe furer. De Ti Bud var disse sorte heste, og Guds retfærdighed var som et plovskær og rev min ånd i stykker. Jeg var fordømt, knust, ødelagt, fortabt, hjælpeløs, håbløs. Jeg troede, at helvede lå foran mig. Men efter pløjningen kom såningen. Gud, der pløjede hjertet i barmhjertighed, gjorde det tydeligt, at det havde brug for evangeliet, og da blev evangeliets sæd modtaget glædeligt.⁸⁰

Lovens formål er at vise mennesker, at de har brug for en Frelser. Ingen kan holde loven, så hvis det er det, vi forsøger at gøre, er vi uden håb. Når vi indser vores håbløse tilstand, bør vi blive meget glade for at høre om, hvad Jesus har gjort for os.

Er du klar til at tage glædeligt imod det, som Jesus har gjort for dig, som manden i beretningen nedenfor?

Og da de kom til det sted, som kaldes Hovedskallen, korsfæstede de ham og forbryderne dér, den ene på hans højre og den anden på hans venstre side.

Men Jesus sagde: "Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør." Så delte de hans klæder ved at kaste lod om dem.

Og folket stod og så på. Også rådsherrerne gjorde nar af ham og sagde: "Andre har han frelst, lad ham nu frelse sig selv, hvis han er Guds salvede, den udvalgte."

Også soldaterne kom hen og hånede ham; de rakte ham eddike

og sagde: "Hvis du er jødernes konge, så frels dig selv."

Der var nemlig sat en indskrift over ham: "Han er jødernes konge".

Den ene af de forbrydere, som hang dér, spottede ham og sagde: "Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!"

Men den anden satte ham i rette og sagde: "Frygter du ikke engang Gud, du som har fået den samme dom?"

Og vi har fået den med rette; vi får kun løn som forskyldt, men han har intet ondt gjort."

Og han sagde: "Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige."

Og Jesus sagde til ham: "Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis."

Og det var nu omkring den sjette time, og der faldt mørke over hele jorden indtil den niende time,

fordi solen formørkedes; og forhænget i templet flængedes midt igennem.

Og Jesus råbte med høj røst: "Fader, i dine hænder betror jeg min ånd." Da han havde sagt det, udåndede han.

Da officeren så, hvad der skete, priste han Gud og sagde: "Den mand var virkelig retfærdig."

Da alle de skarer, som var strømmet sammen til dette skue, så, hvad der skete, slog de sig for brystet og vendte hjem.

Alle de, som kendte ham, også de kvinder, som var fulgt med ham fra Galilæa, stod og så alt dette på afstand. (*Lukas 23:33-49*)

Sandheden er, at vi alle er som den ene eller den anden af de to tyveknegte, der blev korsfæstet ved siden af Jesus: Den ene spottede Ham, og den anden erkendte, at Han var Gud og vendte sig til Ham for at få sine synder tilgivet.

Ovenstående passage viser også, at vi ikke kommer i himlen ved at være gode, men ved at angre vores synder og ved at sætte vores tro og tillid til det, som Jesus har gjort *for* os.

Hvis alt afhænger af tro, hvad er tro så egentlig? En ting, som tro IKKE er, er en følelse. Du kan udøve stor tro uden nogen følelser eller fysisk fornemmelse. Du tror på, at det, du sidder på lige nu, vil holde dig oppe. Du tror det med en fuldkommen tro, men du føler intet ved det.

Derimod er tvivl en følelse. Du kan bestemt føle dig følelsemæssigt og fysisk forstyrret, hvis du tror, at det, du sidder på lige nu, kan kollapse når som helst. Tvivlen er altså en følelse og på ingen måde et åndeligt element. Men tro er ikke en følelse. Det er et afklaret valg, som man træffer ved beslutning af egen vilje. "Den stol ser OK ud til mig." Og du sætter dig uden at tænke videre. Du stoler bare på dit valg af synspunkt.

Det er på samme måde med tro på Jesus' kærlighed til dig og Hans planer for at du skal frelses. Når du først har besluttet dig, er

der ikke nødvendigvis nogen følelser eller sanser involveret. Du ved bare, at Jesus er din Frelser, og du hviler i hans løfter uden at nære tvivl.

Begge tyve havde valget om, hvordan de ville håndtere Jesus. Resultatet var, at den ene kom i helvede, og den anden kom i himlen. Du har også et valg. Uanset hvad du beslutter dig for at gøre med Jesus, vil det være afgørende for, hvor du skal tilbringe evigheden. Tænk over, hvorfor Han kom, og hvad det betyder for dig personligt:

... troværdigt er det ord og al modtagelse værd! For Kristus Jesus kom til verden for at frelse syndere, og af dem er jeg den største.

Men netop derfor fandt jeg barmhjertighed, for at jeg kunne være den første, Kristus Jesus viste hele sin langmodighed på, til eksempel for dem, der skal komme til tro på ham og få evigt liv. (1. Timotheus 1:15-16)

Han slettede vort gældsbevis med alle dets bestemmelser imod os; han fjernede det ved at nagle det til korset (Kolossenserbrevet 2:14)

“Slette” betyder, at Han “annullerer og skriver ‘fuldt ud betalt’ på listen over vores gæld til Gud.” Da Jesus sagde: “Det er fuldbragt”, gav Han udtryk for, at alle profetierne var blevet opfyldt omhandlende Messias’ arbejde på jorden med at betale menneskeheds syndgæld “fuldt ud”.

Og tænk over dette: Din gæld blev betalt for 2.000 år siden! Retfærdigheden er sket, din gæld er blevet betalt, og Gud ser ikke længere på dig som en synder på vej til helvede, men som et elsket barn, der gøres klar til at vende hjem til Ham.

Det eneste “hvis” i denne situation er dette: Alt dette er dit, HVIS — og kun HVIS — du beslutter dig for at acceptere det.

Gud vil ikke tvinge dig til at elske Ham. Det er det egentlige formål med livet i denne verden: Vi er her for at få en attitudejustering. Gud har skabt os med en fri vilje, og vi er her for at udøve den. Det store spørgsmål, vi må besvare, er: Vil jeg styre mit eget liv, eller vil jeg bede Gud om at styre det?

Hvis jeg sætter mig selv op som min egen gud, vil Han sørgeligt nok lade mig gøre det. Men Han vil også fortsætte med at drage mig til sig selv.

Men hvis jeg siger til Ham, at jeg er ked af den uret, jeg har gjort, især mod Ham, og beder om at leve i fællesskab med Ham her på jorden, og at komme til Ham, når jeg dør, vil hans svar helt sikkert være "Ja!"

Det er på grund af at Jesus har betalt det hele, at jeg er fri til at komme til Gud og se Ham i øjnene uden frygt. Det er det, som evangeliet, de gode nyheder, handler om: Gud ønsker at vise barmhjertighed over for mig og tilbyder mig den mest kærlige gave nogensinde — total og fuldstændig tilgivelse gennem Jesus Kristus. Hvis jeg tager imod Guds gave af tilgivelse, vil jeg være sammen med Ham efter min død og ikke i helvede.

Dette tilbud er også dit, hvis du med Hans hjælp vender dig fra din syndige livsstil og beslutter dig for at leve et gudfrygtigt liv i Kristus Jesus.

Ja, du er fri fra gælden fra dine overtrædelser, hvis du beslutter dig for at acceptere det, som Han har gjort for dig, og leve i taknemmelighed over det.

Ikke alene døde Jesus på korset for vores synder, Han gjorde også noget fantastisk, så vi med sikkerhed kunne vide, hvem Han er:

Han opstod fra de døde:

Meget tidligt om morgenen den første dag i ugen kom kvinderne til graven med de vellugtende salver, som de havde tilberedt.

De fandt stenen væltet bort fra graven,

og de gik derind, men fandt ikke Herren Jesu legeme.

Mens de stod og ikke vidste, hvad de skulle tro, var der med ét foran dem to mænd i lysende klæder.

Kvinderne blev forfærdede og bøjede sig med ansigtet mod jorden, men mændene sagde til dem: "Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde?"

Han er ikke her, han er opstået. Husk, hvordan han talte til jer, mens han endnu var i Galilæa,

og sagde, at Menneskesønnen skulle overgives i syndige menneskers hænder og korsfæstes og opstå på den tredje dag."

Så huskede de hans ord.

Og de vendte tilbage fra graven og fortalte alt dette til de elleve og alle de andre.

Det var Maria Magdalene og Johanna og Maria, Jakobs mor, og de andre kvinder, som var sammen med dem. De sagde dette til apostlene,

men det lød for dem som løs snak, og de troede ikke kvinderne.

Dog rejste Peter sig og løb ud til graven, og da han bøjede sig ind, så han linnedklædet og ikke andet. Han gik så hjem, forundret over, hvad der var sket. (Lukas 24:1-12)

... og efterlod graven tom:

Men Gud gjorde en ende på dødens veer og lod ham opstå, for han kunne umuligt holdes fast af døden. (ApG 2:24)

Brødre, jeg vil gøre jer bekendt med det evangelium, som jeg har forkyndt jer, det, som I også har taget imod, som I også står i,

og som I også frelses ved, hvis I da holder fast ved det ord, hvormed jeg forkyndte jer det – ellers var det til ingen nytte, I kom til tro.

Jeg overleverede jer nemlig først og fremmest, hvad jeg også selv har modtaget: at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne,

at han blev begravet, at han opstod på den tredje dag efter Skrifterne,

og at han blev set af Kefas og dernæst af de tolv.

Dernæst blev han set af over fem hundrede brødre på én gang, de fleste af dem er endnu i live, men nogle er sovnet hen.

Dernæst blev han set af Jakob, siden af alle apostlene.

Men sidst af alle blev han også set af et misfoster som mig;

for jeg er den ringeste af apostlene, ikke værdig til at kaldes apostel, fordi jeg har forfulgt Guds kirke.

Men af Guds nåde er jeg, hvad jeg er, og hans nåde imod mig har ikke været forgæves; jeg har arbejdet mere end nogen af dem, det vil sige ikke jeg, men Guds nåde, som har været med mig.

Men hvad enten det nu er mig eller de andre: Sådan prædiker vi, og sådan kom I til tro.

Men når det prædikes, at Kristus er opstået fra de døde, hvordan kan så nogle af jer sige, at der ikke findes nogen opstandelse fra de døde?

Hvis der ikke findes nogen opstandelse fra de døde, er Kristus heller ikke opstået;

men er Kristus ikke opstået, er vores prædiken tom, og jeres tro er også tom.

Vi kommer så også til at stå som falske vidner om Gud, fordi vi har vidnet imod Gud, at han har oprejst Kristus, som han altså ikke har oprejst, hvis døde ikke opstår.

For hvis døde ikke opstår, er Kristus heller ikke opstået;

men er Kristus ikke opstået, er jeres tro forgæves, så er I stadig i jeres synder,

og så er også de, som er sovet hen i Kristus, gået fortabt.

Har vi alene i dette liv sat vort håb til Kristus, er vi de ynkverdige af alle mennesker. (1. Korinther 15:1-19)

Kan du huske, hvad vi sagde om øjenvidner tidligere? Vi så, at ét øjenvidne ikke blev anset for at være nok til at bevise noget i en jødisk retssal. Der skulle mindst to øjenvidner til for at fastslå sandheden om noget som helst.

Da Jesus genopstod fra de døde, blev Han set af mindst 552 mennesker på tretten forskellige steder i løbet af en periode på fyrre dage. Jesus' opstandelse og Hans aktive tilstedeværelse i verden i fyrre dage *efter* opstandelsen foregik ikke bag lukkede døre, men ude i det åbne land, så alle kunne se Guds vidunderlige værk ved Hans Søns opstandelse.

Dette beviste for dem, der så Ham, uden en skygge af tvivl, at Han var den inkarnerede Gud: Messias. Tænk over det. Han måtte sikre sig, at folk gennem tiderne, inklusiv os i dag, havde beviser nok til at træffe den rigtige evige beslutning.

Og Paulus gik endnu længere. Han sagde, at hvis Jesus ikke er opstået fra de døde, er vores tro forgæves. Den er ikke andet end en stor skrøne. Og alligevel var alle Jesus' tilhængere villige til at dø for deres tro, fordi *de alle havde set den opstandne Frelser!*

I min første bog [Lukasevangeliet] fortalte jeg dig, Theofilus, om alt det, som Jesus gjorde og lærte fra begyndelsen

lige til den dag, han blev taget op til himlen, efter at han ved Helligånden havde givet sine befalinger til de apostle, han havde udvalgt.

Efter sin lidelse og død trådte Jesus frem for dem med mange beviser på, at han levede, idet han i fyrre dage viste sig for dem og talte om Guds rige. (ApG 1:1-3).

Jeg var en dag på en kunstfestival og snakkede med to kvinder. De fortalte mig, at de bare ikke kunne tro på, at Jesus var den eneste vej til himlen. Jeg brugte noget tid på at tale med dem om Jesus' liv, Jesus' død og Jesus' opstandelse.

Da jeg var færdig med at tale om opstandelsen, kiggede den ene dame på mig og sagde: "Hvis den mand opstod fra de døde, så kan Han i hvert fald påstå, at Han er den eneste vej til himlen."

Selv hun, som ikke troede på Jesus, vidste, at hvis en person forudsiger sin egen død, og forudsiger, at han vil stå op af graven, og så rent faktisk gør det, så kan man tro på alt andet, han siger.

Der kan siges mange ting om Jesus, men én ting er sikkert: Hans opstandelse fra de døde sætter Ham i en anden kategori end alle andre, der nogensinde har vandret på jorden.

Han forudsagde sin død og forudsagde, at Han ville genopstå fra de døde, og sådan gjorde Han. Mohammed kunne ikke gøre det. Buddha kunne ikke gøre det. Konfucius kunne ikke gøre det. Jesus *kunne* ikke bare gøre det, men Han *gjorde* det.

Pascals væddemål

Blaise Pascal, den store matematiker og filosof, foreslog, at det er et bedre væddemål, at leve som om der findes en Gud, end at leve som om der ikke findes nogen Gud. Dette er blevet kendt som "Pascals væddemål".

Her er væddemålet skrevet ud: Hvis du lever, som om Gud ikke eksisterer, og du har *ret*, dør du bare og går i graven. Men hvis du lever som om Gud ikke eksisterer, og du *tager fejl*, går du ind i evig lidelse i helvede. Omvendt, hvis man lever som om Gud eksisterer, og man *tager fejl*, så dør man bare og går i graven. Men hvis du lever som om Gud eksisterer, og du har *ret*, har du vundet jackpotten og får en evighed i himlen.

Pascals pointe var: Hvorfor ikke satse på, at der findes en Gud? Hvis du tager fejl, har du intet tabt, og du har haft et godt liv her

på jorden. Men hvis du har ret, og Gud virkelig findes, har du en evighed til at være taknemmelig for, at du valgte med omtanke. Vi satser, hver gang vi sætter os ind i en bil eller et fly, når vi bruger en maskine eller spiser på en restaurant. Så hvorfor skulle vi ikke satse på dette, hvor der er alt at vinde og intet at tabe?

Da jeg så på dette argument en dag, tænkte jeg, at Pascal havde overset noget, fordi han ikke nævnte Jesus. Man kan tro på, at der findes en Gud, men hvis man ikke vælger den rigtige Gud, nemlig Frelseren Jesus Kristus, har man begået en evig fejltagelse.

Noget kan ikke være sandt og ikke-sandt på samme tid. Enten er Jesus Guds søn, der er Vejen, Sandheden og Livet, og som opstod fra de døde — eller også er Han det ikke, og gjorde det heller ikke.

Ved nærmere undersøgelse fandt jeg ud af, at Pascal ikke blot sagde, at man skulle tro på en Gud, men på Gud, som den er repræsenteret i kristendommen. Han sagde også, at hvis man tror på noget, så vil man handle derefter. Han anbefalede altså i virkeligheden Jesus, men eftersom han talte til ateister, gjorde han det indirekte ved at starte med Gud.

Hvor står du i dette spørgsmål?

Der er 100 procent chance for, at du vil dø en dag. Har du den rette billet til at komme i himlen en dag? Den billet skal — og jeg mener virkelig *skal* — være stemplet med Jesus' blod. Enten kommer du i himlen som Guds barn, eller også kommer du slet ikke ind. Der er ingen mellemvej her. Et valg er nødt til at blive truffet.

Her er, hvordan Josh McDowell talte om troen på Jesus:

Kristendommen er den største religion i verden, men der er noget særdeles specielt ved den. I en vis forstand er det en religion, men det hele handler om én person. Hvis Joseph Smith ikke havde været der, ville mormonismen stadig være her. Hvis der ikke havde været nogen Buddha, ville buddhismen stadig være her, fordi så mange har hævdet at være Buddha. Men hvis der ikke var nogen Jesus, ville der ikke være nogen kristendom. Religionen ville være uddød. Uden Jesus, der gik rundt og talte og blev korsfæstet og genopstod fra de døde, ville der ikke være nogen kristendom. Det hele drejer sig om Guds Søn, Jesus. Spørgsmålet er nu, hvad vil du gøre med Ham?⁸¹

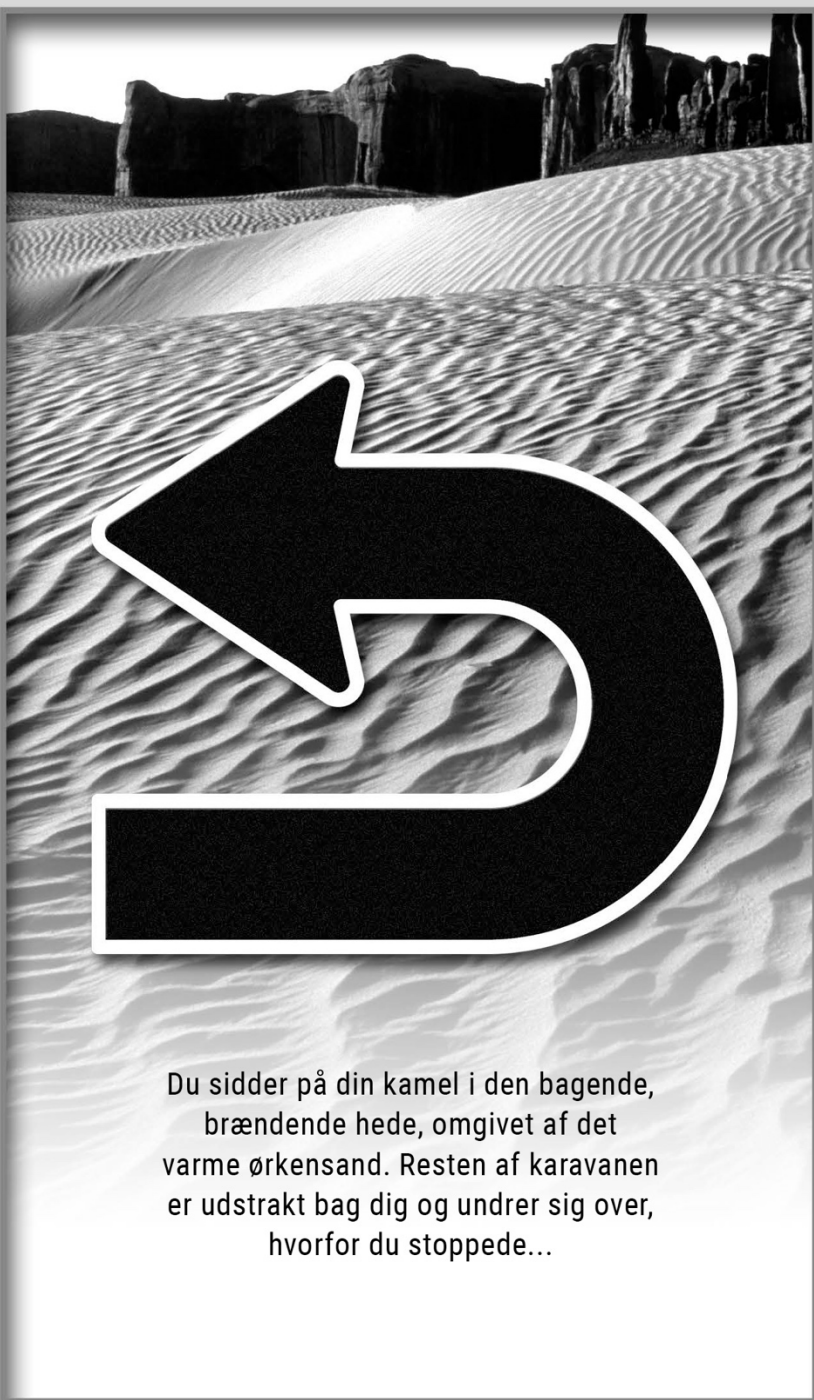
Jeg hørte engang en fyr sige:

Forestil dig, at vi befinder os i et dybt hul af synd. Der er ingen måde at kravle op af dette hul på. Nogen kaster en stige ned til dig. Der er ti trin på stigen. Du prøver at klatre op, men hvert af trinene er et af De Ti Bud, og reglen er, at du ikke må sætte din fod på et trin af de bud, som du har overtrådt. Der er ingen vej ud af hullet. Du sidder fast. Pludselig kommer Jesus ned, og hvis du vil, vil han tage dig på sin ryg. Og Han klatrer op af hullet, idet Han træder på hvert trin, som den perfekte, syndfrie Frelser, der bærer dig op af hullet.

Ønsker du, at Jesus skal bære dig op af syndens og dødens hul?

Mysteriet om den evige sandhed er blevet løst. Nu må du beslutte, hvad du vil gøre med det.

Du sidder på din kamel i den bagende,
brændende hede, omgivet af det
varme ørkensand. Resten af karavanen
er udstrakt bag dig og undrer sig over,
hvorfor du stoppede...

Kapitel 8

Det næste skridt

Synd og helvede er et ægtepar, medmindre
omvendelse proklamerer skilsmissen.
— Charles Spurgeon

Lad os se, hvor vi står: Beviserne er overvældende. Vi har hver
Lisær brudt buddene fra den Almægtige Gud. Jeg ville være
skyldig på Dommedag. Du ville være skyldig på Dommedag.

Så hvad er det næste skridt for dig og mig for at få fred med
Gud?

Der er et ord, som vi ikke bruger ret meget i daglig tale længere,
og det er ordet “omvendelse”. Det repræsenterer et væsentligt be-
greb i menneskelivet, og Bibelen nævner det mere end hundrede
gange.

Hvad betyder “omvendelse (repent)”? På engelsk, og på latin,
hvorfra meget af sproget stammer, har “re” betydningen “igen”, og
“pent” betyder “tænke.” Så “re-pent” betyder at “tænke igen” eller
at “genoverveje” noget. På hebraisk i Det Gamle Testamente bety-
der ordet, der er oversat til “omvendelse” også, “at vende tilbage”,
hvilket indebærer betydningen “at vende tilbage til Gud”. På
græsk i Det Nye Testamente betyder ordene, der oversættes med
“omvendelse” her “fortryde” og “genoverveje”.

Så når vi omvender os, vender vi os væk fra vores synder og
mod Gud, idet vi genovervejer eller revurderer det, vi har tænkt og
gjort, i lyset af hvordan Han ønsker, at vi skal tænke og gøre. Vi er
kede af at have fornærmet Ham, og vi har en intention om at æn-
dre vores vej med Hans hjælp. På det tidspunkt vi omvender os,
har vi en trang til at kaste alt det væk i vores liv, som får os til at
gøre de ting, vi omvender os fra, og vi beslutter os for, med Guds
hjælp, ikke at vende tilbage til det rod. Gud sammenligner en til-
bagevenden til synden efter at have omvendt sig og modtaget
Guds rensende tilgivelse med at vende tilbage til bræk eller til en
svinestald:

Så er det gået dem, som ordsproget træffende siger: "Hunden vender tilbage til sit eget bræk," og: "Når en so er vasket, vælter den sig i sølet." (2 Peter 2:22)

Samtidig sætter vi vores tro og tillid til Jesus som vores Frelser. Med andre ord går omvendelse og tro hånd i hånd.

Og det er sådan, vi bliver frelst fra at blive erklæret "skyldige": Når vi omvender os og tror, bliver vi nye skabninger, der er født ind i Guds familie, og vi er ikke længere under lovens fordømmelse.

Lad os se, hvad Bibelen ellers siger om dette:

Nej, siger jeg, men hvis I ikke omvender jer, skal I alle omkomme ligesom de. (*Lukas 13:3*)

Jeg siger jer, at der vil være mere glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige mennesker, som ikke har brug for omvendelse. (*Lukas 15:7*)

Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere til omvendelse. (*Lukas 5:32*)

Jeg har givet hende tid til at omvende sig, men hun vil ikke vende om fra sin utugt.

Nu kaster jeg hende på sygelejet, og dem, der horer med hende, styrter jeg ud i stor trængsel, hvis de ikke omvender sig fra hendes gerninger (*Johannes Åbenbaring 2:21-22*)

Men resten af menneskene, som ikke blev dræbt af disse plager, omvendte sig ikke fra deres hænders værk, så at de holdt op med at tilbede dæmonerne og afgudsbillederne af guld og sølv og kobber og sten og træ, som hverken kan se eller høre eller gå,

og de omvendte sig ikke fra deres myrderier og trolddomskunster og utugt og tyveri. (*Johannes Åbenbaring 9:20-21*)

Fra den tid begyndte Jesus at prædike: "Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!" (*Matthæus 4:17*)

Jesus havde haft hele evigheden til at tænke over, hvad Hans første ord skulle være, når Hans tjeneste skulle begynde. Du ved, hvor vigtigt det er at sige de rigtige ting lige fra starten. Derfor var Jesus' første ord i sin offentlige tjeneste: "... omvend jer og tro på evangeliet!" (*Markus 1:15*).

Hvorfor valgte Han så “omvend jer”?

Herren er ikke sen til at opfylde sit løfte, sådan som nogle mener, men han har tålmodighed med jer, fordi han vil, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse (2. Peter 3:9)

Derfor skal I omvende jer og vende om, for at jeres synder kan blive slettet ud (ApG 3:19)

Men jeg forkyndte først for dem i Damaskus og derefter i Jerusalem og i hele jødernes land og så for hedningerne, at de skulle omvende sig og vende om til Gud og gøre de gerninger, som omvendelsen kræver. (ApG 26:20)

Efter at Gud har båret over med tidligere tiders uvidenhed, befaler han nu mennesker, at de alle og overalt skal omvende sig. (ApG 17:30)

Han skal med mildhed irettesætte dem, der siger imod, om dog Gud vil få dem til at omvende sig, så de kommer til erkendelse af sandheden (2. Timotheus 2:25)

[Nu er jeg glad], ikke fordi I blev bedrøvede, men fordi I blev bedrøvede til omvendelse. Jeres bedrøvelse var nemlig efter Guds vilje, så I altså ikke har lidt skade af os.

For bedrøvelse efter Guds vilje virker omvendelse til frelse, som ikke fortrydes, men bedrøvelse i verdens forstand virker død. (2. Korinther 7:9-10)

At være ked af, at man er blevet taget i noget, er ikke omvendelse. “Omvendelse” på græsk, som Det Nye Testamente er skrevet på, indebærer en stærk indikation af forandring. En ændring af hjerte og sind. En ændring i det, man ønsker at gøre.

Frelse er ikke: drikke øl, tage stoffer, have uretmæssig sex, snyde til prøver, være ulydig mod dine forældre, give dit liv til Jesus Kristus. Og derefter fortsat drikke øl, tage stoffer, have uretmæssig sex, snyde til prøver og være ulydig mod dine forældre. Når du omvender dig, sker der en synlig forandring i dit liv. Din gentænkning, fortrydelse og genovervejelse resulterer i en ændring i den måde, du tænker og opfører dig på. For når Jesus kommer ind i et liv, forandrer dét liv sig.

Efter du er blevet frelst, vil du nok stadig kæmpe med fristelser, men med Jesus til at hjælpe dig, vil du kunne overvinde

fristelserne. Så vil der ske forandringer i dit liv. Du vil undgå de ting, som tidligere adskilte dig fra Gud. Du vil ønske et andet liv.

Mine gymnasiekammerater ser på mit liv nu og fortæller mig, at jeg er så ændret, at de næsten ikke kan kende mig. De kan se forandringer *udenpå* på grund af det, der har ændret sig *indeni* mig — mit hjerte og sind! Jeg ændrede mine tanker om Gud, og Han har været i gang med at ændre mig til at være den, Han ønsker, at jeg skal være.

Der er to forskellige stadier i omvendelsen. Lad mig illustrere det på denne måde: Du sidder på din kamel i den bagende, brændende hede, omgivet af det varme ørkensand. Resten af karavanen er udstrakt bag dig og undrer sig over, hvorfor du stoppede. Mens du skuer ud i horisonten, kommer du til den uundgåelige konklusion, at dette ikke er den retning, du skal gå. Det er det første stadium. Derefter, i fase to, vender du din kamel og går tilbage gennem den mumlende flok... Omvendelsen er ikke fuldstændig eller gyldig, før du vender din kamel om.

Charles Spurgeon sagde:

En mand kan hade synd, ligesom en morder hader galgen, men det beviser ikke omvendelse. Hvis jeg hader synd på grund af straffen, har jeg ikke angret synden. Jeg ærgrer mig blot over, at Gud er retfærdig. Men hvis jeg kan se synden som en krænkelse af Jesus Kristus og afskyr mig selv, fordi jeg har såret ham, så har jeg et sandt knust hjerte.⁸²

Konsekvenserne alene bør ikke medføre omvendelse. At fornærme Gud bør få mig til at ønske at foretage drastiske ændringer i mit liv. Vi bør have lyst til at lægge det syndige liv bag os. Vil du det? Ønsker du et forandret liv, der vil forherlige Gud? Ønsker du, at alle dine synder bliver tilgivet? Ønsker du, at Gud begynder at forberede dig på et liv i himlen for evigheden?

Charles Spurgeon sagde:

At hade synden, fordi den forårsagede, at Kristus' pande blev gennemboret med tornekrone, og at Kristus' ansigt blev vanæret med spyt, og at Kristus' hænder blev gennemboret med søm — det er omvendelse — ikke fordi jeg er bange for helvede, ikke fordi synden bringer smerter og straffe med sig, men fordi den fik Jesus Kristus til at lide for mig med sådanne ubeskrivelige smerter.⁸³

At rejse og holde taler er altid et eventyr. Jeg har talt på Floridas Universitet flere gange. Der er normalt 600–700 universitetsstuderende til foredragene, hvilket altid er en god oplevelse.

Jeg forlod engang Florida for at tage til Los Angeles morgenen efter mit foredrag. Jeg skulle nå frem i tide til et live tv-show. Da jeg ankom til lufthavnen i Florida, så alting ud til at være fint. Jeg fandt dog hurtigt ud af, at tågen havde noget at sige om situationen! Det fly, jeg skulle på, ville ikke lande, fordi det var for tåget. På grund af forsinkelsen ankom jeg sent til Atlanta, hvor jeg skulle skifte fly til LA, og du gættede ret: Jeg ankom til gaten, netop som mit fly var ved at lette!

Jeg var bestemt ikke glad!

Efter at have talt med ekspedienterne fik jeg at vide, at jeg stadig kunne nå til LA til tiden, men at jeg var nødt til at lande i en anden lufthavn. Medmindre du kender lufthavnenes beliggenhed og trafikken i LA, siger det dig måske ikke så meget. Men efter landingen skulle jeg køre hele vejen gennem LA *i myldretiden* for at nå frem til showet i tide.

Så jeg ringede til showets producere og spurgte dem, om de ville have mig til at aflyse. De sagde, at jeg skulle give det et forsøg, og at de ville få mig med i slutningen af showet. Da vi landede i LA, hentede en chauffør fra studiet mig og begyndte at køre mig hen til optagelsesstedet. Hans navn var Anakhandia. Han var fra Bahamas. Jeg begyndte at snakke med ham. Mens han kørte, spurgte jeg ham: "Hvem er den mest uhøflige person, du nogensinde har kørt rundt med?" Han fortalte mig, at det kunne han ikke fortælle. Men til sidst fortalte han det alligevel, og det var en meget kendt berømted.

En af de ting, han fortalte mig, var, at han i sin branche ikke har lov til at indlede samtalen med kunden. Det er kunden, der skal komme med den første udtalelse. Han fortalte, at mange mennesker ikke engang siger et ord til ham. Det er for mig at se en trist kommentar til den måde, vi lever vores liv med dem omkring os på, fordi det viser, at vi ikke erkender værdien af hvert enkelt menneske, vi ser.

Tænk over det: Hvilken værdi har en sjæl? Guds svar til Jeremias var:

Før jeg dannede dig i moders liv, kendte jeg dig, før du kom ud af moders skød, helligede jeg dig; jeg gjorde dig til profet for folkene (*Jeremias 1:5*)

Det var Guds svar til Jeremias, og det er også Hans svar til dig om *din* sjæls værdi. Du er lige så elskværdig og lige så vigtig.

Før Gud formede dig i din mors livmoder, kendte Han dig! Det var sådan, Han vidste, at Han skulle gøre din krop til en passende afspejling af din sjæl og et passende redskab for sin plan gennem dit liv.

Du er så ufattelig værdifuld for Ham.

Gud sagde, at Han skabte mennesket i sit eget billede og skikkelse:

Gud sagde: "Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os! De skal herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden." (*1. Mosebog 1:26*)

At være skabt i Guds billede er noget, som du ikke bør tage let-sindigt. Enhver sjæl er af ufattelig værdi for Gud:

Det var dig, der dannede mine nyrer, du flettede mig sammen i min mors liv.

Jeg takker dig, fordi jeg er underfuldt skabt, underfulde er dine gerninger, jeg ved det fuldt ud!

Mine knogler var ikke skjult for dig, da jeg blev formet i det skjulte, blev vævet i jordens dyb.

Da jeg endnu var foster, havde du mig for øje; alle dagene stod skrevet i din bog, de var formet, før en eneste af dem var kommet. (*Salme 139:13-16*)

Du er forunderlig og vidunderlig skabt i den Almægtige Guds øjne, uanset hvad andre måtte mene eller sige.

Under min samtale med Anakhandia, min chauffør, stillede jeg ham spørgsmålet: "Når du dør, hvad tror du så, der er derude, når du går herfra?"

Det åbnede op for en fantastisk samtale. Han voksede op halvt kristent og halvt muslimsk. Så vi havde en god snak, mens vi kørte

afsted på LA's motorveje. Da jeg nåede til at nævne omvendelse, fortalte han mig, at han var træt af sit liv og ønskede en forandring, og han vidste, at tiden var inde til det.

Senere, som vi talte sammen, råbte han til Gud og angrede sine synder og bekendte sin tro på Jesus som sin Frelser. Man kunne bogstaveligt talt se forvandlingen i hans ansigt, efter at vi havde bedt. "Sådan, siger jeg jer, bliver der glæde hos Guds engle over én synder, som omvender sig." (*Lukas 15:10*)

Han fortalte mig, at han vidste, at Gud havde sendt mig for at tale med ham den dag. Tænk over dette. For at møde denne fyr måtte jeg gå glip af et fly, tage til en anden lufthavn og blandt alle chauffører få den rigtige chauffør. Det kaldes Guds arbejde. Det var ikke tilfældigt; det var meningen, at vi skulle mødes, fordi universets Gud havde arrangeret dette møde.

Ja, Gud gør det mange gange. Er det Guds arbejde, at du læser denne bog lige nu? Sandheden er blevet lagt foran dine øjne. Er du klar til at omvende dig og overgive dit liv til Jesus?

Dit møde med Gud vil komme en dag. Vil du sikre dig, at du er afklaret med Ham, *før* du møder Ham? Inden du læser denne bog færdig, vil du få den mulighed. Er du klar til at lægge dit liv i Guds hænder og stole på, at Han vil gøre det bedre for dig, end hvad du nogensinde kunne gøre for dig selv? Er du klar til at vende dig bort fra synden og gøre dig klar til at drage op til Ham? Hvis ja, så venter der dig fantastiske nyheder.

Mysteriet om den evige sandhed er ved at komme i fokus, og det vil blive fuldstændig løst i næste kapitel.

Der er mange "næsten" i dette
liv — men **ingen** "næsten" i det
som kommer.

Du skal træffe et valg. Det er din beslutning.

Ja Nej

Kapitel 9

Beslutninger, beslutninger

Kristendommen er ikke blevet afprøvet og fundet mangelfuld.

Den er blevet fundet vanskelig og derfor uprøvet.

— G. K. Chesterton

Timothy McVeigh sagde noget meget interessant, før han døde. Hans sidste ord var: “Jeg er herre over min skæbne. Jeg er kaptajn for min sjæl.” Han citerede fra digtet *Invictus*. Han havde ret i den forstand, at han selv kunne bestemme, hvor han ville tilbringe evigheden. Men han tog helt fejl, hvis han troede, at han havde kontrol over hele evigheden. Biblens Gud har kontrol. Men Han tillader, at du bestemmer, hvem eller hvad du vil tilbede. Forresten, hvad er din beslutning?

En af Frank Sinatras mest berømte sange hed *I Did It My Way* (*Jeg gjorde det på min måde*). Men min måde, din måde — ingen andre måder end Guds måde er det afgørende på Dommedag. Er du klar til at gøre det på Guds måde? Vi går alle mod kanten til dødens kløft. Vi træder alle ud over kanten. Det eneste spørgsmål er: Har du den rigtige faldskærm? Har du den faldskærm, der vil få dig til at lande blødt i himlen? Eller vil din faldskærm ikke åbne sig, så du lander i helvede med et smæld?

Nogle mennesker tænker, at de vil leve dette liv, som de ønsker, og at de så, når de bliver gamle, vil vende om til Gud. Men her er noget at tænke over: Om du er gammel eller ung afgøres ikke af din alder, men af hvornår du dør. Hvis du er 18 år, og du skal dø som 80-årig, har du meget liv tilbage. Så relativt set er du stadig et meget ungt menneske. Men hvis du er 18 år, og du dør om en uge, er du meget gammel i forhold til din levetid. Vi tror, at “gamle” mennesker har rollatorer eller kørestole, men det er ikke nødvendigvis tilfældet. Det afhænger af, hvornår du dør. Det betyder, at du ikke ved, om du er gammel eller ung, uanset hvilken alder du har. Jeg har et simpelt spørgsmål til dig: Kan du garantere, at du

vil vågne op i morgen tidlig? Selvfølgelig ved du, at du ikke kan garantere det.

Bibelen siger:

For I ved selv ganske nøje, at Herrens dag kommer som en tyv om natten.
(1. Thessalonikerbrev 5:2)

Eftersom du ikke kan være sikker på at have dagen i morgen, så gør dagen i dag til din frelses dag.

... Se, nu er det den nåderige tid, se, nu er det frelsens dag! (2. Korintherbrev 6:2)

Du bør ikke lægge dit hoved på din pude i aften, medmindre du er helt sikker på, at himlen er din evige destination, når du har taget dit sidste åndedræt.

I det jeg talte med en nittenårig bygningsarbejder, spurgte jeg ham, hvad han kunne lide at lave i sin fritid. Han sagde, at han var en bygningshopper, så jeg spurgte, hvad det var. "Du ved, ligesom man ser i fjernsynet, når folk hopper fra toppen af en bygning til en anden," svarede han. "Det giver et ægte sus."

Det vil jeg tro, at det gør! Eftersom jeg godt kan lide at stille folk spørgsmål, spurgte jeg ham: "Har du nogensinde misset?"

"Én gang," sagde han. Han forklarede, at engang, da han hoppede, fik han kun lige akkurat fingrene over bygningens afsats, og hans krop smældede imod væggen. Han hang der i et øjeblik og havde knap nok energi til at trække sig selv op i sikkerhed over toppen af bygningen.

Hver eneste af os vil på et eller andet tidspunkt i vores liv komme til dødens rand. Vi hænger alle i fingerspidserne — ét åndedræt væk fra evigheden. Problemet er, at vi ikke vil have kræfter nok til at trække os selv "op over toppen." Kun Guds gennemborede hånd kan række ned og trække os op i evig sikkerhed. Er du klar til at gribe den hånd nu for at sikre dig, at du er i sikkerhed for al evighed?

For at komme i helvede for evigt er det eneste, du skal gøre — at gøre ingenting. Du er født med en natur, der er indstillet på at

forkaste Guds bud. Så medmindre du gør noget for at imødegå dette faktum, er helvede din standarddestination. Men Jesus har sørget for, at du kan komme i himlen. Han har betalt for dine synder og banet vejen. Så for at komme i helvede, gør ingenting. Hvis du vil i himlen, skal du vende dig mod Jesus og “omvende dig, bekende og slippe af med dit rod”, som den gamle prædikant plejede at sige. Valget er dit. Alle skal træffe et valg uanset hvad. At “sidde på hegnet” er ikke en rigtig mulighed, for Satan ejer hegnet. Hvis man ikke vælger, vælger man automatisk helvede.

For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham.

Den, der tror på ham, dømmes ikke; den, der ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne søns navn. (*Johannes 3:17-18*)

Jesus siger, at ikke-tro er en beslutning om at forkaste Ham. En sådan beslutning giver ingen mening efter alle de beviser, der er blevet præsenteret for dig i denne bog. Faktisk er det virkelig svært at komme i helvede, når man først ser på beviserne og erkender sin synd og indser, at man er blevet inviteret til himlen. På den anden side har du ikke fået en invitation til at komme i helvede, så hvorfor indløser du ikke invitationen til at komme i himlen?

Men der er noget andet, som du skal vide, før du træffer denne beslutning. Gud lover ikke, at alting vil blive nemt i dit liv, og at der ikke vil være nogen problemer, efter du har overgivet dit liv til Jesus. Ja, Bibelen lover igen og igen, at Gud vil tilgive dine synder og “give jer alt, hvad I har brug for, af sin rigdom på herlighed” (*Filipperne 4:19*). Det at følge Jesus handler dog ikke om at opnå en livsforbedring. Men hvorfor giver Han os så sådanne løfter som de følgende?

Jesus sagde: “Sandelig siger jeg jer: Der er ingen, der har forladt hjem eller brødre eller søstre eller mor eller far eller børn eller marker på grund af mig og på grund af evangeliet,

som ikke får det hundreddobbelte igen nu i denne verden, både huse og brødre og søstre og mødre og børn og marker, tillige med forfølgelser, og evigt liv i den kommende verden. (*Markus 10:29-30*)

Dette synes at love materiel overflod, men hvad er det egentlig, det siger? Det giver os en vigtig klynge af oplysninger, som skal hjælpe os med at håndtere denne verden, mens vi er her:

For det første får vi at vide, at vi ikke kan tabe ved at gå bort fra vores verdslige ejendele for Jesus' skyld. Det vil sige, at hvis der er et valg mellem at holde os tæt til Jesus eller at holde os tæt til vores familie, venner og ejendele, og vi vælger Jesus, vil Han give os alt det, vi har mistet, tilbage — og mere til. Mange har set og oplevet dette. Og Han vil gøre det “nu i denne tid”. Vi hader ikke vores familie og venner eller ønsker at miste vores ting, men hvis det er et valg mellem dem og Jesus — og det er mærkeligt, hvordan verden ofte stiller de troende over for disse valg — kan vi vide, at Jesus vil sørge for, at vi bliver velsignet med meget mere end det, vi har mistet: “huse og brødre og søstre og mødre og børn og marker”.

En måde, hvorpå dette opfyldes, er, at når du bliver født ind i Kristi legeme, bliver alle, der allerede er i legemet, din bror, søster, mor, far osv. Og deres hjem bliver i en vis forstand dine hjem. Læs Bibelen og se, hvor ofte der står, at troende mennesker spiste sammen eller besøgte folk, der ikke hørte til deres familie. Livet i Jesus er et liv med rigelige forsyninger. Ikke penge i banken, så vi kan sige: “Se, hvad jeg har fået!”, men en sikker forsyning af alt, hvad vi har brug for.

Så hvor kommer vanskelighederne fra? Se afsnittet igen, og læg mærke til den lille sætning “med forfølgelser”. Hvad betyder det? Det betyder, som Jesus har fortalt, at folk, der er på den brede vej, som fører til ødelæggelse, vil rejse sig mod os.

... i forfølgelser, i lidelser som dem, jeg kom ud for i Antiokia, Ikonion og Lystra. Hvad jeg end har måttet udstå af forfølgelser, så har Herren reddet mig ud af dem alle.

Forfulgt bliver alle, som vil leve et gudfrygtigt liv i Kristus Jesus.
(2. *Timotheus* 3:11-12)

Det sker ikke hele tiden. Men fra tid til anden sker det. Og jo mere vi lever et liv for Herren, jo mere bliver vores liv et vidnesbyrd om Guds godhed, og ondskaben hos mennesker, der hader Gud. Selvom vi kan forvente, at folk vil afvise os på grund af vores

tro på Jesus, kan vi også forvente, at Gud vil beskytte os og redde os. Jesus sagde:

Når de forfølger jer i én by, så flygt til den næste. Sandelig siger jeg jer: I når ikke til ende med Israels byer, før Menneskesønnen kommer.

En discipel står ikke over sin mester, og en tjener ikke over sin herre.

Det må være nok for en discipel, når det går ham som hans mester, og for en tjener, når det går ham som hans herre. Har de kaldt husbonden Beelzebul, hvor meget snarere da ikke hans husfolk!

Frygt derfor ikke for dem. For der er intet hemmeligt, som ikke skal åbenbares, og intet skjult, som ikke skal blive kendt. (*Matthæus 10:23-26*)

Forfølgelse og trængsler følger dem, der virkelig lever deres liv for Jesus. Det er et løfte. Hvorfor? Denne verden er ikke interesseret i at forherlige Gud, og den ønsker ikke at ændre sig. Satan vil også forsøge at gøre alt for at trække dig væk fra din tro. Jeg tror, Satan forestiller sig, at du vil opgive Jesus Kristus og ikke følge Guds søn, hvis han sætter din tro på prøve. Men faktisk gør prøven lige det modsatte. Prøvelsen styrker din tro.

Husk, at du aldrig skal acceptere Jesus blot for at forbedre dit liv i denne verden. Det handler ikke om at få ting i dette liv, men om at blive forsonet med den Gud, som vi skal stå foran på dommedag. Og igennem vores tid på jorden giver Gud os alt, hvad vi har brug for.

Faktisk vil en del af forfølgelsen komme fra ugudelige religiøse mennesker, som er misundelige på, hvor lykkelig du er, og hvor velsignet du er i åndens sager, såvel som i verdens sager — de huse, lande, venner og familie, som Gud giver dig som erstatning for det og dem, du mistede, da du vendte dig om til Jesus.

Med andre ord kan dit liv i Jesus vække misundelse hos nogle, som erklærer at tro på Jesus, men som ikke gør det. Fristelsen til at skade dig med sladder eller på enhver anden måde, de kan finde på, vil være for stor til, at de kan modstå den.

Der er kun to mulige relationer mellem en troende og enhver anden person: tjeneste og trosfællesskab.

Vi kan gøre tjeneste for alle, både troende og ikke-troende. Tjeneste betyder, at vi er venlige og interesserede i personens evige skæbne, og at vi leder efter muligheder for at tale med dem om Jesus. Mit møde med chaufføren fra LA var et møde i tjeneste.

Trosfællesskab er et forhold, som en troende kun kan have med en anden troende. Det kan måske omfatte tjeneste fra den ene til den anden, men det kan også omfatte deling af dybe tanker og spørgsmål og forespørgsel om forbøn eller råd. En troende kan ikke gøre disse ting med en ikke-troende, fordi en ikke-troendes råd vil være baseret på verdslige overvejelser snarere end på Guds nærvær, der taler gennem den ene troende til den anden. Det er derfor, Jesus advarer os mod at komme for tæt på dem, der endnu er hans fjender:

Giv ikke det hellige til hundene, og kast ikke jeres perler for svin, for at de ikke skal trampe dem ned med deres ben og så vende sig om og sønderrive jer. (*Matthæus 7:6*)

Det er ikke sådan, at det er spild af perler at kaste perler for de utaknemmelige. Gud har flere perler, hvor de kom fra. Problemet er, at disse svin har stødtænder til at opsprætte dem, der nærmer sig for tæt på. Så når vi bliver fristet til at behandle vantro, som om de var troende, er det virkelig en dårlig idé. Det vil provokere dem til at angribe os — enten i vores ansigt eller bag vores ryg.

Forfølgelse, som vi ikke selv har fremprovokeret, undtagen ved vores eksistens som Jesu ven, bringer os velsignelse!

Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed, for Himmeriget er deres.

Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på.

Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene; således har man også forfulgt profeterne før jer. (*Matthæus 5:10-12*)

James Emery White skrev:

Kristen spiritualitet handler ikke om at sidde ved fødderne af en guru til et seminar på et retræte. Det handler ikke om at have en dejlig, behagelig, sikker dosis spiritualitet i sit liv, som får en til at føle sig godt tilpas, når tankerne går dybt omkring ultimative spørgsmål og evige skæbner. Jesus kaldte

folk til at følge Ham — og der var kun ét sted, Han var på vej hen: et kors. Det åndelige livs sande natur indebærer offer, pligt og engagement.⁸⁴

Forfølgelse hører med til vilkårene, når du følger Jesus Kristus, men uden tvivl er Han det værd. Ja, nogle mennesker vil muligvis kalde dig en “Jesus-freak” eller en “hellig jaseen”, men det er en lille pris at betale sammenlignet med det, Han gjorde for dig på det kors.

Nogle mennesker bliver bogstaveligt talt udstødt fra deres familie, fordi de tror på Jesus for tilgivelse for deres synder. Nogle muslimske eller jødiske familier vil ikke længere have noget som helst med deres søn eller datter at gøre, hvis de træffer den beslutning. Det er en stor pris at betale. Men evigheden med Guds Søn er det værd. Jesus fortæller os, hvad vi skal gøre på disse tidspunkter: “Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender, og bed for dem, der forfølger jer” (*Matthæus 5:44*). Når du begynder at bede for de mennesker, der forfølger dig, ændrer det dit syn på dem. Og ofte ændrer det også deres syn på dig!

Jeg havde venner, som engang stod mig meget nær, som ikke længere ringer tilbage til mig. Det er OK. Jeg sørger for, at jeg beder for, at de bliver venner med Jesus. Venskab med Jesus er mere værd end alt, hvad verden har at byde på. Og det er Guds største gave til os:

Men skulle I også komme til at lide for retfærdigheden, er I salige. Frygt ikke, hvad de frygter, nær ingen rædsel;

men I skal hellige Herren Kristus i jeres hjerte og altid være rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har,

men I skal gøre det med sagtheds og gudsfrygt og med en god samvittighed, for at de, der håner jeres gode livsførelse i Kristus, må blive gjort til skamme, når de bagtaler jer. (*1. Peter 3:14-16*)

Mange mennesker siger, at de er Jesus’ venner, men deres opførsel fortæller sandheden om dette:

Mens de var undervejs, var der en, der sagde til ham: “Jeg vil følge dig, hvor du end går hen.”

Jesus sagde til ham: “Ræve har huler, og himlens fugle har reder, men Menneskesønnen har ikke et sted at hvile sit hoved.”

Og Jesus sagde til en anden: "Følg mig!" Men han svarede: "Herre, giv mig lov til først at gå hen og begrave min far."

Men Jesus sagde til ham: "Lad de døde begrave deres døde, men gå du ud og forkynd Guds rige."

Og en anden sagde: "Jeg vil følge dig, Herre, men giv mig lov til først at tage afsked med dem derhjemme."

Jesus sagde til ham: "Ingen, der lægger sin hånd på plogen og ser sig tilbage, er egnet for Guds rige." (*Lukas 9:57-62*)

Jesus sagde også, at vi er på vej i problemer, hvis ugudelige mennesker priser os:

Ve jer, når alle taler godt om jer. Således behandlede deres fædre også de falske profeter. (*Lukas 6:26*)

Hvad betyder "ve" (Engelsk: "woe")? Ifølge Merriam-Webster Online Dictionary (www.m-w.com) betyder det:

- 1: en tilstand af dyb lidelse som følge af ulykke, trængsel eller sorg
- 2: ruinerende problemer: katastrofe, lidelse <økonomisk ulykke>

Så i verset ovenfor siger Jesus, at hvis Djævelens folk kan lide dig, er du på vej mod lidelse og ødelæggelse. Hvis *de* kan lide dig, er det et sikkert tegn på, at du er på det forkerte spor.

Selvfølgelig er det modsatte sandt: Djævelens folkemængde vil aldrig kunne lide os, hvis vi er trofaste mod Jesus. Vi er nødt til at acceptere, at ikke alle vil kunne lide os. Faktisk må vi indse, at når Djævelens folk er fjendtligt indstillet over for os, betyder

det, at vi må gøre noget rigtigt! Andre menneskers meninger om os er faktisk ligegyldige. Det er kun Guds mening, der betyder noget. At følge Ham er det eneste, der betyder noget.

Du ønsker ikke, at det følgende vers skal være en beskrivelse af dig:

De elskede nemlig ære fra mennesker frem for ære fra Gud. (*Johannes 12:43*)

Husk altid, at uanset hvordan folk behandler dig, så er Guds vej ikke bare den bedste vej, det er den *eneste* vej, der fører til evigt liv

i himlen. Og mens folk taler dårligt om dig, roser Gud dig og er meget stolt af dig!

En af mine venner er stand-up-komiker. Jeg var til et af hans shows. En del af hans nummer var at gøre grin med Jesus Kristus. Det varede omkring tyve minutter af hans indslag. Efter showet spurgte han, hvad jeg havde lavet på det seneste. Så fortalte jeg ham, at jeg var blevet kristen, og forklarede ham derefter, hvad jeg lavede. Han spurgte mig, hvad jeg syntes om den tyve minutter lange del af hans nummer. Jeg fortalte ham bare, at jeg ikke tænkte, det var en god ting at håne Guds Søn. Vi fortsatte med at tale og havde en god aften sammen.

Et par år senere var jeg i en anden by og tog nogle venner med for at se ham optræde. Han kom til den del af nummeret, hvor han lavede sin første Jesus-joke. Da han gjorde det, kiggede han hen på mig for at se, hvad min reaktion ville være. Jeg sad bare der. Jeg grinede ikke. Det var ikke sjovt. Og han kunne se på mit ansigt, at jeg ikke syntes, det var sjovt — på ingen måde.

Pludselig sprang han den del over og gik over til en anden del af sit program. På dette tidspunkt troede han ikke på Jesus— selv om jeg stoler på, at Gud nok skal få hans opmærksomhed — men han respekterede min tro.

Mange mennesker vil sætte pris på din beslutning og reagere positivt, når du beslutter dig for at stå for det, du tror på. De er ikke langt fra Guds rige.

Husk det ord, jeg sagde til jer: En tjener er ikke større end sin herre. Har de forfulgt mig, vil de også forfølge jer; har de holdt fast ved mit ord, vil de også holde fast ved jeres. (Johannesevangeliet 15:20)

Så kaldte han skaren til sig sammen med sine disciple og sagde til dem: "Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig.

For den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig og evangeliet, skal frelse det. (*Markusevangeliet 8:34-35*)

Dit liv kan kun findes i Jesus. Er du klar til at miste dit liv for Hans skyld? Det var Paulus. Her er, hvad han skrev:

Thi Gud, der sagde: "Af mørke skal lys skinne frem," han har ladet det skinne i vore hjerter til oplysning og til kundskab om Guds herlighed på Jesu Kristi ansigt.

Men denne skat har vi i lerkar, for at den overvældende kraft skal være Guds og ikke vores.

I alt er vi trængt, men ikke stængt inde. Vi er tvivlrådige, men ikke fortvivlede.

Vi forfølges, men lades ikke i stikken. Vi slås til jorden, men går ikke til grunde.

Altid bærer vi den død, Jesus led, med i legemet, for at også Jesu liv kan komme til syne i vort legeme.

Altid overgives vi midt i livet til døden for Jesu skyld, for at også Jesu liv kan komme til syne i vores dødelige krop. (2. Korintherbrev 4:6-11)

Jeg talte for nylig i en kirke i Florida. Et af kirkens medlemmer arbejdede for postvæsenet. Hver jul gav han hver eneste kunde et julekort med et venligt, enkelt, kærligt kristent budskab. Efter at have hørt mig tale vidste han, at han var nødt til at være mere specifik med det budskab, han gav sine kunder. Han bad over det, og Herren ledte ham til at skrive spørgsmålet: "Hvis du døde i aften, er du så 100 procent sikker på, at du ville komme i himlen?" på hvert kort.

Det er et godt spørgsmål, og han fik en del positiv feedback fra kunderne. Men en mand brød sig ikke om det og ringede til postmandens chef. Kunden var ikke tilfreds med den samtale, så han gik et niveau højere op i ledelseshierarkiet.

De ville fyre postmanden for det, han havde gjort, indtil det gik op for dem, at det eneste, de kunne finde imod ham, var, at han havde afleveret sine kort uden porto på dem. Så de kom tilbage med en uges suspension i stedet. Med løn!

Denne postmand vidste uden tvivl, at Guds hånd beskyttede ham gennem hele denne proces. Han var så glad for, at han stod op for Herren. Han sagde, at denne situation havde berørt manges liv langt ud over hans eget. Han fik talt med mange mennesker om det, der var sket, og han fik mulighed for at dele sin tro med mange af sine kunder. Forfølgelsen var det hele værd, sagde han,

fordi han vidste, at han havde stået op for sandheden, og at Gud havde hjulpet ham og mange andre igennem det!

Paulus skriver om de helliges lidelser og triumfer fra det gamle testamente. Her er Paulus' sammenfatning:

Men hvorfor sige mere? Tiden vil jo slippe op, mens jeg fortæller om Gideon, Barak, Samson, Jefta, David og Samuel og om profeterne,

alle dem, som ved tro besejrede riger, øvede retfærdighed, fik løfter opfyldt, stoppede løvers gab,

slukkede voldsom ild, undgik truende sværd, blev styrket, når de var svage, blev stærke i krig og slog fjendtlige hære på flugt.

Kvinder fik deres døde igen ved opstandelse; andre blev pint til døde og afviste at lade sig købe fri, for at de kunne opnå en bedre opstandelse.

Andre igen måtte udstå spot og piskeslag, ja, lænker og fængsel.

De blev stenet, gennemsavet, døde for sværdet eller gik omkring i fåreskind og gedehuder og led nød og trængsler og blev mishandlet;

de var for gode til denne verden og måtte flakke om i ørkener, på bjerge, i huler og i jordens kløfter.

Alle disse, hvis tro er bevidnet, opnåede dog ikke at se løftet opfyldt,

for Gud havde for vor skyld noget bedre for øje, nemlig at de ikke skulle nå målet uden os. (*Hebræerne 11:32-40*)

Disse trofaste helgener triumferede til sidst ved at komme ind i Himlens rige, indledt af Jesus selv — sikke en stor dag det var for dem!

Alt for mange kristne lever deres liv i et forsøg på at passe ind i denne verden. Jeg ønsker at leve et liv, der er værdigt i Guds øjne, ikke i verdens øjne. Jeg søger på ingen måde problemer. Men når det handler om at tage parti, vil jeg altid stå op for Jesus. Jeg ønsker, at han skal være stolt af mig:

Jeg kan tale ligeud til jer; jeg kan være stolt af jer. Jeg er fuld af fortrosthed, overvældet af glæde midt i al vores trængsel. (*2. Korinther 7:4*)

Ja, jeg regner så vist alt for tab på grund af det langt større at kende Kristus Jesus, min Herre. På grund af ham har jeg tabt det alt sammen, og jeg regner det for skarn, for at jeg kan vinde Kristus (*Filipperne 3:8*)

Her er et brev, som jeg modtog fra en veninde, der fortæller om, hvordan hun vovede at fortælle en ung kvinde om Jesus:

Min ven Brandon og jeg var på vej hjem fra en kaffebar kl. 10 om morgenen, da vi gik forbi en pige og sagde "Hej" til hende. Vi var kun gået et par skridt videre forbi hende, da jeg følte, at jeg måtte vende om, så det gjorde jeg.

Jeg spurgte hende, om hun var okay, og hun sagde: "Nej, jeg har bare brug for at finde Jesus Kristus!" Det er vidst unødvendigt at sige, at vi blev ret overraskede over det svar! Så vi spurgte hende, om hun havde lyst til tage i parken og snakke med os. Vi satte os ned og lyttede til hendes historie.

Hendes navn var Heidi, og hun havde været i fængsel, tog stoffer og kæmpede med homoseksualitet. Under alt dette havde hun altid troet på Gud, men den morgen følte hun, at hun ville møde Jesus. Så hun havde gået op til tilfældige hjem, kirker og folk og spurgt, hvordan hun kunne finde Jesus!

Vi delte skriftsteder fra Bibelen med hende, og... hun gav sit liv til Kristus lige der i parken! Jeg kan bare sige, at englene holdt en fest sammen med Brandon og mig.

Hun kom derefter hjem til mig og skyllede sine stoffer ud i toilettet, ødelagde sin pibe og tilbragte de næste 24 timer sammen med os, mens vi talte med hende, lyttede til hende og forkyndte for hende. Det var UTROLIGT!!!!

Ville du have været modig nok til at gøre det, som disse unge mennesker gjorde? Du kan aldrig vide, hvornår der er nogen lige i nærheden af dig, som har brug for at lære om Jesus. Men hvis du frygter afvisning og menneskers meninger, vil du miste fornemmelsen af at skulle fortælle nogen om Jesus og derved gå forbi dem. Du vil lade dem gå videre mod helvede, fordi du var bange eller skammede dig over at fortælle dem om Jesus. Lad det ikke ske.

I en artikel fra Voice of the Martyrs — en tjeneste, der informerer folk om de millioner af kristne, der er døde for deres tro, eller som forfølges for deres tro — læser vi historien om Soon Ok Lee:

"Jeg vidste aldrig, hvad disse fangere sang, før jeg blev kristen."

Soon Ok Lee var fange i Nordkorea fra 1987 til 1992. Hun blev dog ikke kristen, før hun flygtede til Sydkorea. Da hun først modtog Kristus, blev hun overvældet af sine minder om, hvad hun havde set og hørt i fængslet.

Det var simple ting, som f.eks. de kristne, der sang, mens de blev henrettet. På det tidspunkt forstod hun det ikke og havde troet, at de var skøre. Det var

forbudt for hende at tale, så hun havde aldrig haft mulighed for at tale med en kristen. Hun husker dog, at hun hørte ordet "Amen".

"Mens jeg var der, så jeg aldrig kristne, der fornægtede deres tro. Ikke en eneste. Når disse kristne var tavse, blev officererne rasende og sparkede dem. Dengang kunne jeg ikke forstå, hvorfor de risikerede deres liv, når de kunne have sagt: 'Jeg tror ikke', og bare havde gjort, som betjentene ønskede."

"Jeg så endda mange, der sang salmer, mens sparkene og slagene blev mere og mere intense. Betjentene kaldte dem skøre og førte dem til det elektriske behandlingsrum. Jeg så ikke en eneste komme ud i live."

Det var sangen, der blev hængende hos hende. Måske var det disse dyrebare helliges sang, der plantede et frø i hendes ånd og til sidst førte hende til Kristus.

Ligesom spioner går de, der er nysgerrige på kristendommen, i gang med at finde de troende, så de selv kan vurdere sandheden. De observerer. De holder øje. De tager mentale noter. Når kristne går igennem prøvelser, håber disse stille observatører ofte at se de troende falde, så de kan forsikre sig selv om, at kristne alligevel er som alle andre.

Men når kristne smiler gennem problemer, er de forbløffede. Når de troende klapper i stedet for at græde, bliver de forbløffede. Når Kristi tilhængere synger midt i sorgen, bliver de draget af det, de ikke kan forklare.⁸⁵

Gud er med sit folk:

... uophørligt over for vor Gud og Fader mindes [vi] jeres gerninger i troen, jeres arbejde i kærligheden og jeres udholdenhed i håbet til vor Herre Jesus Kristus. (1. Thessalonikerbrev 1:3)

Her er endnu et utroligt vidnesbyrd om tro. Kun få troende bliver sat så meget på prøve, men de, der bliver det, herunder børn og kvinder, lever som regel op til denne standard. Vi er nødt til at vide, at Gud er på arbejde og viser deres forfølgere, at Jesus er virkelig:

"Knus ham moralsk eller tilintetgør ham fysisk!"

Bureaukraterne i Turkmenistan havde ikke mere tålmodighed med denne gadeprædikant. Shageldy Atakov blev tilbudt sin frihed i henhold til præsident Saparmurat Niyazovs amnesti af 23. december 2000, på betingelse af, at

han ville sværge troskabsed til præsidenten og recitere den muslimske trosbekendelse. Shageldy afviste amnestien — igen.

Shageldy var tidligere blevet truet af statsembedsmænd til at stoppe med at prædike. Han blev arresteret i december 1998 og idømt to års fængsel, men en anklager appellerede dommen som værende “for mild.” Han blev derefter idømt yderligere to års fængsel. Shageldy havde så store smerter efter de hårde tæsk, at han bad sine børn om ikke at røre ham.

I februar 2000 var hans kone og fem børn blevet tvangsfjernet fra deres hjem og sendt i eksil til det fjerntliggende Kaakhka, hvor de var i “landsbyarrest.”

Da hans familie besøgte ham i begyndelsen af februar 2001, sagde Shageldy farvel. Hans kone bemærkede, at “under besøget var han så smadret og mishandlet, at han havde ondt i nyterne og leveren, og at han led af gulsot. Han kunne knap nok gå og mistede ofte bevidstheden.” Han forventede ikke at overleve meget længere.

På trods af dette var Shageldy stadig ikke knækket. Han ville ikke give op, og selv om frigivelse var inden for rækkevidde, ville han ikke acceptere den, hvis det betød, at han skulle opgive sin troskab mod Kristus.

Mennesker kan leve i mange uger uden mad, men vi kan ikke overleve mange dage uden vand. På samme måde har vores ånd også brug for åndelig næring. Vi kan gå flere dage, måneder og endda år uden selskab — vores ånd kan overleve på trods af ensomhed. Vi kan klare os uden fred og udholde sygdom, selvom det er en langvarig sygdom — vores ånd vil overleve, selvom den er modløs. Hvis vi forsøger at holde ud længe uden håbet om Jesus Kristus, bliver vores sjæl imidlertid mindre og mindre. Vi kan ikke leve uden håb, som er Guds dyrebare gave til sine børn. Hvis du føler, at du ikke kan fortsætte, så bed Gud om at opmuntre og motivere dig. Du vil kunne udholde alle ting med et stærkt håb på Jesus Kristus.⁸⁶

Hvor mærkeligt det end kan lyde, så er Guds børns død dyrebare for Ham:

Dyrebart i Herrens øjne er hans frommes liv. (*Salme 116:15*)

Og jeg hørte en høj røst i himlen sige: Nu er frelsen og magten og Riget vor Guds og herredømmet hans salvedes, for vore brødres anklager er styrtet, han, som dag og nat anklagede dem for Gud.

De har besejret ham ved Lammets blod og ved deres vidnesbyrds ord. De havde ikke livet for kært til at gå i døden. (*Åbenbaringen 12:10-11*)

De fleste af os vil ikke komme til at lide i sådan en grad, selv om mange lider på præcis denne måde for Gud mange steder rundt

om i verden i dag. Det er kun rimeligt at gøre dig kendt med nogle af de konsekvenser, der kan opstå, før du træffer beslutningen om at følge Jesus. Men at træffe denne beslutning for Jesus er uden tvivl denne midlertidige, jordiske forfølgelse værd, især når man sammenligner det med det, Han har i vente til dem, der tror, når vi tager herfra.

Men alle belønningerne er ikke kun på den anden side. Når du ser nogen, som har forfulgt dig, komme til frelsende erkendelse af Jesus Kristus, gør det al forfølgelse i dette liv det hele værd! I Apostlenes Gerninger, kapitel 17, prædiker apostlen Paulus på Mars Hill (Areopagos) i Athen. Mens han prædiker om Jesus' opstandelse, er der en interessant reaktion fra folkemængden. Nogle i mængden håner ham, nogle tøver, og nogle tror.

Det er præcis det samme, der sker i dag. Hvis vi vælger at stå op for Jesus, vil nogle gøre nar ad os, nogle vil tøve, og nogle vil tro. Vi må træffe et valg.

Og husk, at *ikke* at vælge er at vælge. Folk tror måske, at de bare sidder på hegnet og ikke træffer en beslutning for Gud eller for Satan, men som jeg sagde før, så *ejer Satan hegnet*. Enten vælger man at elske Jesus Kristus, eller også vælger man at forkaste Ham — enten det ene eller det andet.

Mange mennesker har set et af TV-programmerne Crime Scene Investigation. CSI-programmerne har været meget populære, siden de blev sendt ud. De gør noget meget interessant i dette program. De fortæller ikke, hvem de tror, at gerningsmanden er indenfor de første fem minutter. De kigger på beviserne i ca. 55 minutter og ser, hvor de fører hen, og i slutningen af programmet viser de den person, som beviserne førte dem hen til.

Nu, hvor du har set de beviser, der er blevet fremlagt i denne bog, er du så klar til at forpligte dig til den person, som beviserne har ført dig til: Jesus?

Bibelen fortæller (ApG 25 og 26), at Paulus forsøgte at overbevise kong Agrippa om sandheden om Jesus Kristus. Kong Agrippa fortalte Paulus, at han næsten havde overtalt ham til at blive kristen. Kong Agrippa blev næsten kristen den aften.

Du fik *næsten* et 4,0. Du scorede *næsten* i sidste sekund i den basketballkamp. Du fik *næsten* det job. Du havde *næsten* vundet i lotto. Der er mange “*næsten*” i dette liv — men der findes ingen “*næsten*”, i det som kommer. Du kommer ikke *næsten* i himlen. Du kan ikke *næsten* overgive dit liv til Jesus Kristus. Enten træffer du beslutningen, eller også gør du ikke. Det ene eller det andet. Dit valg.

Om emnet “*næsten*” sagde Charles Spurgeon:

Der var en mand, som næsten blev reddet i en brand, men han blev brændt. Der var en anden, som næsten blev helbredt for en sygdom, men han døde. Der var en, som næsten blev sat fri, men han blev hængt. Og der er mange i helvede, som næsten var frelst.⁸⁷

I 1. Kongebog 18:21 læser vi:

Da trådte Elias frem for hele folket og sagde: “Hvor længe vil I halte til begge sider? Hvis det er Herren, der er Gud, så følg ham; hvis det er Ba'al, så følg ham!” Men folket svarede ham ikke et ord.

Hvem kommer *du* til at følge — Jesus eller Satan? Jesus ønsker, at du skal forlade alt og følge Ham. Gør ikke som folket gjorde, da Elias udfordrede dem til at slå sig ned på den ene eller den anden side: “folket svarede ham ikke et ord”; De sagde ingenting.

Men *ubeslutsomhed er et svar*. Det betyder, at du ikke vil følge Herren. Jeg ønsker virkelig, at du vil følge Jesus — for din egen evigheds skyld.

Spurgeon sagde også:

Vi er fortabt med vilje og frivilligt; fortabt på en pervers og komplet måde; men vi er stadig fortabt af egen fri vilje, hvilket er den værste form for fortabelse. Vi er fortabte for Gud, idet Han har mistet vores hjertes kærlighed, tillid og lydighed; fortabte for kirken, som vi ikke kan tjene; fortabte for sandheden, som vi ikke kommer til at se; fortabte for retten, hvis sag vi ikke forsvarer; fortabte for himlen, hvis hellige område vi aldrig kan komme ind på; fortabte, så fortabte, at hvis ikke almægtig barmhjertighed griber ind, vil vi blive kastet i den bundløse grav for at synke for evigt.

Fortabt! Fortabt! Fortabt! Hellere en hel verden i brand end en sjæl tabt! Hellere hver stjerne slukket og rummet en ruin end en eneste sjæl, der går tabt.⁸⁸

Læs de følgende to bønner, og beslut dig for, hvilken der bedst beskriver dig. Selv om du ikke bevidst beder nogen af dem, beder du i virkeligheden den første som en standard — for når du lægger denne bog fra dig, vil du tjene nogen. Det eneste spørgsmål er, hvem du vil tjene?

Kære Satan,

Bibelen fortæller mig, at du er denne verdens gud og løgnens fader. Du forfører folkene og gør dem, der ikke tror, blinde i deres sind.

Gud advarer mig om, at jeg ikke kan komme ind i Hans rige, fordi jeg har syndet. Jeg har løjet og stjålet, jeg har kigget med begær og har dermed begået ægteskabsbrud i mit hjerte. Jeg har næret had, som ifølge Bibelen er det samme som mord. Jeg har bespottet, nægtet at sætte Gud først, overtrådt sabbaten, begæret andres ting, vanæret mine forældre, og jeg har gjort mig skyldig i afgudsdyrkelse — jeg har skabt en gud, der passer til mig selv.

Alt dette har jeg gjort på trods af min samvittighed. Jeg ved, at det var Gud, der gav mig livet. Jeg har set en solopgang. Jeg har hørt naturens lyde. Jeg har nydt et utroligt udvalg af glæder, som alle kom fra Hans gavmilde hånd. Jeg er klar over, at hvis jeg dør i mine synder, vil jeg aldrig mere opleve nydelse.

Jeg ved, at Jesus Kristus udgød sit livs blod for mine synder og opstod igen for at ødelægge dødens magt, men i dag nægter jeg at bekende og forlade mine synder.

På dommedag, når jeg bliver kastet i ildsøen, kan jeg alene bebrejde mig selv. Det er ikke Guds vilje, at jeg skal gå til grunde. Han viste sin kærlighed til mig ved at lade sin Søn dø, som kom for at give mig liv. Det var dig, Satan, der kom for at stjæle, dræbe og ødelægge. Du er min åndelige far. Jeg vælger at fortsætte med at tjene dig og gøre din vilje. Det er fordi jeg elsker mørket og hader lyset.

Hvis jeg ikke kommer til fornuft, vil jeg være din for evigt. Amen.

* * *

Kære Gud,

Jeg har syndet mod dig ved at bryde dine bud. På trods af den samvittighed, du har givet mig, har jeg kigget med lyst og derfor begået ægteskabsbrud i mit hjerte. Jeg har løjet, stjålet, forsømt at elske dig, forsømt at elske min næste som mig selv og forsømt at holde sabbatten hellig.

Jeg har været begærlig efter andres ting, og jeg har næret had i mit hjerte, hvilket har gjort mig skyldig i mord i dine øjne. Jeg har misbrugt dit hellige navn, jeg har skabt en gud, der passer til mig selv, og på grund af min syndige natur har jeg vanæret mine forældre.

Hvis jeg stod foran dig i din brændende hellighed på dommedag, hvis hver eneste hemmelige synd, jeg har begået, og hvert eneste tomme ord, jeg har sagt, kom frem som bevis på mine forbrydelser mod dig, ville jeg være fuldstændig skyldig og med rette fortjene helvede.

Ord kan ikke beskrive, hvor taknemmelig jeg er for, at Jesus tog mit sted ved at lide og dø på korset. Han blev knust for mine synder. Han betalte min bøde, så jeg kan forlade retssalen. Han afslørede, hvor højt du elsker mig. Jeg tror på, at Han derefter opstod fra de døde i overensstemmelse med Skrifterne.

Jeg bekender og forlader nu min synd og overgiver mig selv til Jesus som min Herre og Frelser. Jeg vil ikke længere leve for mig selv. Jeg giver dig mit legeme, min sjæl og min ånd som et levende offer for at tjene dig til gavn for dit rige. Jeg vil læse dit ord dagligt og adlyde det, jeg læser. Det er alene på grund af Golgata's kors, at jeg kommer til at leve for evigt.

Jeg er evigt din. I Jesu navn beder jeg dig. Amen.

Jesus fortæller os:

Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon. (*Matthæus 6:24*)

Ingen af os kan tjene to herrer. Hvem vil du vælge at tjene i resten af dette liv og i al evighed? Hvis du svarer "mig selv", har du givet det samme svar på dette spørgsmål, som Satan gav, og så vil du faktisk være på linje med ham i dette liv og i det næste.

Men hvis det er jer imod at dyrke Herren, så vælg i dag, om I vil dyrke de guder, jeres fædre dyrkede på den anden side af floden, eller amoritternes guder, i hvis land I bor. Jeg og mit hus vil tjene Herren. (*Joshua 24:15*)

Hvem vil du tjene? I virkeligheden tjener du nogen lige nu. Isen er meget tyk, og du er nu nødt til at træffe en beslutning. Du sidder på snescooteren med rampen forude. Er du klar til at tænde for tændingen, tage turen ud og foretage springet ind i evig frelse?

Hvis ja, så bed lige nu en af de to foregående bønner fra din sjæls inderste dyb, alt efter hvilken af de to aftaler du ønsker at indgå.

Charles Spurgeon sagde:

Vil du gøre mig en tjeneste?... Vil du tage dig lidt tid alene i aften, og efter at du har afvejet din egen tilstand foran Herren, skrive et af to ord ned? Hvis du føler, at du ikke er en troende, så skriv "Fordømt." Og hvis du er troende på Jesus og sætter din lid til ham alene, så skriv "Tilgivet."

Gør det, selv om du er nødt til at skrive ordet "Fordømt" ned. Vi modtog en ung mand i et kirke-fællesskab, som sagde: "Hr., jeg har skrevet ordet 'Fordømt' ned, og jeg kiggede på det. Der stod det. Jeg havde selv skrevet det: 'Fordømt.'" Da han så på det, begyndte tårerne at flyde, og hjertet begyndte at blive helt knust. Og inden længe flygtede han til Kristus, lagde papiret i il-den og skrev "Tilgivet."

Denne unge mand var omkring den sjette, der var blevet ført til Herren på samme måde. Så jeg beder dig om at prøve det. Husk, at du er enten det ene eller det andet — fordømt eller tilgivet. Stå ikke imellem de to. Lad det blive afgjort. Og husk, at hvis du er fordømt i dag, er du ikke i helvede endnu. Der er stadig håb.⁸⁹

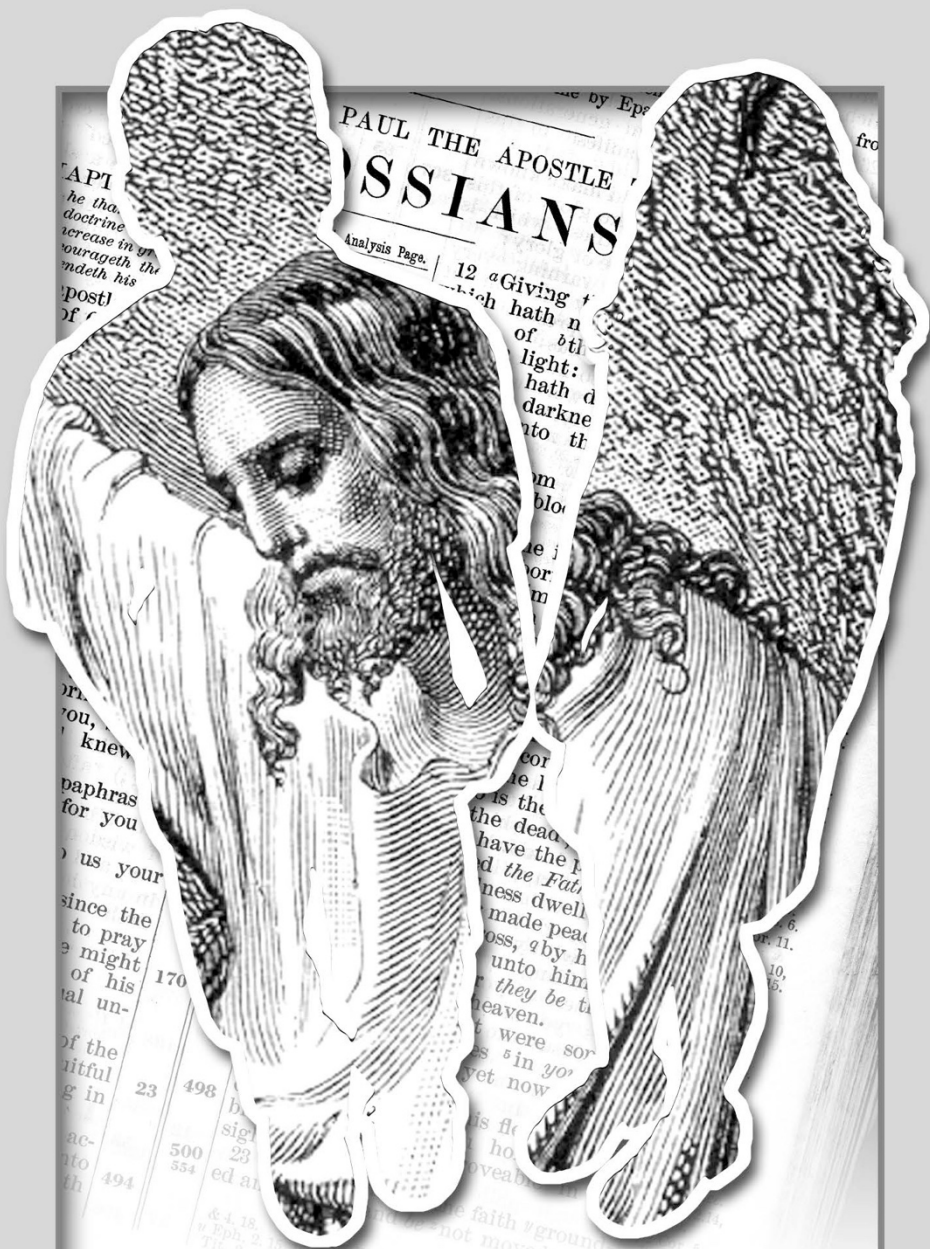

Lad mig endelig vide, hvilken beslutning du har truffet.

Du kan sende mig en e-mail på: Mydecision@markcahill.org
Mit håb og min bøn er, at du vil vælge at tjene dette universets

Gud med hver eneste fiber af dit væsen.

Jeg håber inderligt at se dig i himlen en dag!

...Kristus i jer, herlighedens håb.
- Kolosenserne 1:27

Kapitel 10

Hvem er jeg?

Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning.

Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!

— Apostlen Paulus, 2. Korintherbrev 5:17

Der sker noget utroligt, når man bliver en kristen. De ting, du engang elskede, hader du nu, og de ting, du engang hadede, elsker du nu. Tænk over det mens rejsen til at tjene kongen nu fortsætter.

Hvis du *ikke* har truffet beslutningen om at følge Jesus endnu, så læs videre for at se, hvad du vil opleve, hvis du engang vil overgive dit liv til Ham.

Hvis du *har* truffet din beslutning for Jesus Kristus, vil du blive overrasket over det, du vil læse nu. Du er nu officielt en helt anden person i Guds øjne — en ny skabning i Guds øjne! Du er blevet retfærdiggjort. Løsesummen er blevet betalt fuldt ud. Der er ikke mere gæld, der skal betales for din synd. Den er tilgivet! Du er et andet menneske!

En person udtrykte det på denne måde:

Hvis du spillede fodbold, er du lige så god som dit talent og dit arbejdsniveau. Men hvis Michael Vick (professionel i amerikansk fodbold) en dag kom til at leve inde i dig, så se på forandringerne: Du kunne løbe en 4.2 40-yard dash (36,58 meter, som man bruger til at vurdere, hvor hurtige de amerikanske fodboldspillere er), du ville have lynhurtige bevægelser og en arm, der kunne kaste en fodbold ned ad banen så let som ingenting. Du er nu en helt anden spiller. Hvorfor? Noget har ændret sig indeni.

Dette udelader dog én ting: At have Michael Vick indeni dig vil ikke give dig Michael Vick's krop. Så *ønsket* om at være god er der måske, men ville du da have *evnen* til at være god?

Men når Guds Søn bor inde i dig og har ændret dit liv ved det, Han gjorde for dig, er livet virkelig værd at leve! Selv om det *måske* ville ændre dit liv, at Michael Vick tog bolig i dig, så gør du klogt i at tro på, at Guds Søn VIL ændre dit liv på ufattelige måder, nu hvor du tror på Ham!

Gud fortæller os at:

den hemmelighed, som har været skjult for alle tider og slægter, men som nu er blevet åbenbaret for hans hellige;

for dem ville Gud kundgøre, hvor rig på herlighed for hedningerne denne hemmelighed er: Kristus i jer, herlighedens håb. (*Kolossenserne 1:26-27*)

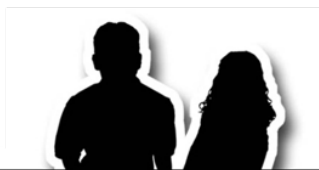
Du har nu Guds søn, boende indeni dig. Du vil blive ydmyget gennem de forandringer, der kommer til ske i dit liv! Prøv engang at se, hvem du bliver som en efterfølger af Jesus Kristus:

Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig. (*Galaterne 2:20*)

Jesus lever nu i dig og gennem dig. Som Spurgeon sagde:

Jo mere du bekræfter, hvem du er i Kristus, jo mere vil din adfærd begynde at afspejle din sande identitet!²⁰

Se på hvem du er blevet! (Fra *Victory Over the Darkness*, af Dr. Neil Anderson.)

HVEM ER JEG?

Jeg er accepteret...

- Jeg er Guds barn: *Johannes 1:12*
- Jeg er Kristus' ven: *Johannes 15:15*
- Jeg er blevet retfærdiggjort: *Romerne 5:1*
- Jeg er bundet til Herren, og jeg er én ånd med Ham: *1. Korintherbrev 6:17*
- Jeg er blevet købt med en pris. Jeg tilhører Gud: *1. Korintherbrev 6:19-20*
 - Jeg er et medlem af Kristi legeme: *1. Korintherbrev 12:27*
 - Jeg er en hellig: *Efeserne 1:1*
 - Jeg er blevet adopteret som Guds barn: *Efeserne 1:5*
 - Jeg har direkte adgang til Gud gennem Helligånden: *Efeserne 2:18*
 - Jeg er blevet forløst og tilgivet for alle mine synder: *Kolossenserne 1:14*
 - Jeg er fuldkommen i Kristus: *Kolossenserne 2:9-10*

Jeg er i sikkerhed...

- Jeg er for evigt befriet fra fordømmelse: *Romerne 8:1-2*
- Jeg ved, at alt virker sammen til det gode: *Romerne 8:28*
- Jeg er fri for enhver fordømmende anklage mod mig: *Romerne 8:31-34*
 - Jeg kan ikke blive adskilt fra Guds kærlighed: *Romerne 8:35-39*
- Jeg er blevet knyttet, salvet og beseglet af Gud: *2. Korintherbrev 1:21-22*
 - Jeg er skjult med Kristus i Gud: *Kolossenserne 3:3*
- Jeg har tillid til, at det gode værk, som Gud har begyndt i mig, vil blive fuldført: *Filipperne 1:6*
 - Jeg er en borger i himlen: *Filipperne 3:20*
- Jeg har ikke fået en ånd af frygt, men af kraft, kærlighed og besindighed: *2. Timotheus 1:7*
- Jeg kan finde barmhjertighed og nåde i nødens stund: *Hebræerbrevet 4:16*
 - Jeg er født af Gud, og den Onde kan ikke røre mig: *1. Johannes 5:18*

Jeg er betydningsfuld...

- Jeg er jordens salt og lys: *Matthæus 5:13*
- Jeg er en gren på det sande vintræ, en kanal for Hans liv: *Johannes 15:1-5*
 - Jeg er blevet udvalgt og udpeget til at bære frugt: *Johannes 15:16*
 - Jeg er et personligt vidne om Kristus: *ApG 1:8*
 - Jeg er Guds tempel: *1. Korinther 3:16*
 - Jeg er Guds forligelsestjener: *2. Korinther 5:17-21*
 - Jeg er Guds medarbejder: *2. Korinther 6:1*
- Jeg er blevet sat med Kristus i det himmelske rige: *Efeserne 2:6*
 - Jeg er Guds værk: *Efeserne 2:10*
- Jeg kan nærme mig Gud med frimodighed og tillid: *Efeserne 3:12*
 - Jeg formår alt i Kristus, som giver mig kraft: *Filipperne 4:13⁹¹*

Alt dette er det bogstavelige resultat af den transformation, der sker i en person, der tror på Jesus. Guds kraft til at forandre os er ufattelig.

Når du ved, hvem du er i Guds øjne som en af Hans efterfølgere, er det næste spørgsmål: Hvad ønsker Han at gøre gennem mig? Du vil føle dig ydmyg over de herlige planer, som Gud har med dig i dette liv. ***Læs videre!***

Pottemageren
ønsker at forme
vores liv for os,
fordi Han har
utrolige ting at
gøre for os og
gennem os.

Kapitel 11

Reflekter Sønnens lys

Selvom ingen kan gå tilbage og lave en helt anden begyndelse,
kan alle begynde nu og lave en helt anden slutning.

– Anonym

Nu hvor du er blevet retfærdiggjort, er det tid til at blive helliggjort. Det betyder, at Gud er i gang med at danne og forme dig til den mand eller kvinde af Gud, som Han ønsker, at du skal være. I Bibelen er der en analogi med en pottemager og ler:

Men, Herre, du er jo vor fader; vi er ler, og du har formet os, vi er alle sammen dine hænders værk. (*Esajas 64:7*)

Ligesom en pottemager sidder ved et pottemagerhjul og former leret til det, han ønsker, så ønsker Gud at forme vores liv og gøre store ting i os og gennem os, mens vi endnu er her på jorden.

Hvis en pottemager ikke kan lide det, som leret er ved at forme sig til, smider han ikke leret væk; han trykker det blot sammen og begynder at forme det til det, han *ønsker*, det skal blive. Det er på samme måde med Gud. Han smider ikke sine børn væk, når vi gør noget forkert. I stedet lægger Han et ønske i vores hjerter om at ydmyge os selv — at trykke os selv ned og omvende os til ham. Så begynder Han at omforme os.

Det er her, det sjove ligger i at følge Gud. Efterhånden som Han fortsætter denne formningsproces, bliver vi hver især mere og mere fuldkomne i vores personlighed. Og samtidig bliver vi mere ligesom Ham. Vi er på en rejse, hvor vi bliver så lydige mod Ham, at Han kan bruge os på måder, som vi ikke engang kan forestille os på nuværende tidspunkt i vores liv!

Charles Spurgeon sagde:

Det er bemærkelsesværdigt, at Helligånden har givet os meget få dødslejsener i Guds bog. Vi har meget få i Det Gamle Testamente, og endnu færre i Det Nye. Og jeg tror, at det kan være fordi, at Helligånden ønsker, at vi har mere fokus på, hvordan vi lever, end hvordan vi skal dø, for livet er det egentlige arbejde. Den, der lærer at dø dagligt, mens han lever, vil ikke have

svært ved at udånde sin sjæl ved afslutningen i sin trofaste Skabers hænder.⁹²

Paulus, der talte om sin oplevelse af at møde den herliggjorte Jesus på vejen til Damaskus, sagde, at han ikke kunne lade være med at fortælle folk om Jesus:

Men jeg forkyndte først for dem i Damaskus og derefter i Jerusalem og i hele jødernes land og så for hedningerne, at de skulle omvende sig og vende om til Gud og gøre de gerninger, som omvendelsen kræver. (*ApG 26:20*)

Ligesom med Paulus ønsker Gud, nu hvor du er frelst, at arbejde gennem dig for at gøre dit liv til en sand afspejling af omvendelse og tro. Når du omvender dig og tager imod Jesus, er Guds Ånd i dig, og din taknemmelighed for det, Han har gjort og vil gøre for dig, vil fylde dig med et ønske om at gøre store gerninger for Ham.

Det, du virkelig tror på, er det, der driver dig til handling. Nu er det tid til at handle:

De forsikrer, at de kender Gud, men i handling fornægter de ham; de er afskyelige og ulydige og er ude af stand til at udrette noget godt. (*Titus 1:16*)

Thi Kristi kærlighed tvinger os, fordi vi har sluttet, at når én er død for alle, er de alle døde.

Og han døde for alle, for at de, der lever, ikke længere skal leve for sig selv, men for ham, der døde og opstod for dem.

Altså kender vi fra nu af ingen rent menneskeligt. Og selv om vi har kendt Kristus rent menneskeligt, så gør vi det nu ikke længere.

Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til! (*2. Korinther 5:14-17*)

For hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i. (*Efeserne 2:10*)

Gud har skabt sit folk til at leve et liv fyldt med gode gerninger. Han ønsker, at du skal leve dit liv på en måde der herliggør Ham. På godt og ondt vil dine gerninger vidne om, hvad og hvem du elsker. En af mine venner siger: "Du gør måske ikke det, du siger, men du vil gøre det, du tror." Vores handlinger er bestemt af vores tro. Hvis jeg mener, at det er forkert at stjæle, vil jeg ikke gøre det.

Hvis jeg mener, at mord er forkert, vil jeg ikke gøre det. Hvis jeg mener, at det er rigtigt at hjælpe de fattige, vil jeg gøre det. Og nu, hvor du er et barn af Gud, vil dine gerninger vise den kærlighed, du har til Ham.

Charles Spurgeon sagde:

Jeg har nu koncentreret alle mine bønner til én, og denne ene bøn er den: at jeg må dø fra mit eget selv og leve helt og holdent for Ham.²³

Du skal ikke gøre arbejdet. Du skal bare være villig til at lade Ham gøre det gennem dig. Er du klar til at give alt, hvad du har, for Ham? Det er den eneste måde at leve dette liv på. Under skandalen om præsident Clintons moralske karakter kommenterede Alan Keyes situationen i et tv-show, og han kom med en meget interessant iagttagelse. Han sagde, at præsidenten hævdede, at disse ting omhandlede hans privatliv og ikke havde indflydelse på hans job som præsident.

Keyes sagde, at USA's præsident er leder af den frie verden. Når man accepterer et job af den størrelse, er man præsident 24 timer i døgnet, syv dage om ugen. For så kan man faktisk aldrig være ikke USA's præsident.

På samme måde er du, nu hvor du har valgt at være en troende på Jesus Kristus, en troende på Jesus Kristus 24 timer i døgnet, syv dage om ugen. Du er altid en troende, og folk vil altid holde øje med dig — enten i håb om, at du fejler, eller i håb om, at du har succes.

Vi er dog overbevist om, at det står bedre til med jer, I kære, og at frelsen venter jer, selv om vi taler, som vi gør.

For Gud er ikke uretfærdig, så han glemmer jeres arbejde og den kærlighed, som I har vist hans navn, ved at I har tjent og stadig tjener de hellige.

Men vi ønsker, at hver eneste af jer til det sidste vil vise den samme iver efter den rigdom, som håbet rummer,

så I ikke bliver sløve, men efterligner dem, som ved tro og tålmodighed arver det, som Gud har lovet. (*Hebræerne* 6:9-12)

Hvis Jesus lever INDENI jer, behøver I ikke på noget tidspunkt, at spekulere på, hvad Hans vilje er. Du kan bare *spørge Ham*. Læs

din Bibel og bed Ham om at lære dig sin sandhed. Hvis Han siger, at du skal opføre dig på en bestemt måde, så bed Ham om at hjælpe dig med at opføre dig på den måde. Og tal med Ham hele tiden om alting. Det kaldes "at bede". Find et Bibeltro fællesskab eller en forsamling af troende. Tilbed Gud, når du er alene, og når du er sammen med andre troende.

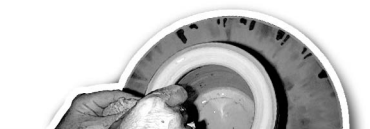
Hjælp andre uden at forvente hjælp til gengæld.

Du kan arbejde frivilligt i de hundredvis af organisationer, der hjælper fattige, hjemløse, syge, misbrugte eller forladte. Der er masser af Jesus-arbejde på

krisecentre for gravide, hjemløsecentre og andre institutioner. Bliv frivillig til at læse op for blinde eller besøge indlagte spædbørn, der ikke har nogen, der kommer for at se dem. Undervis voksne i læsning. Når du elsker Jesus, vil du elske mennesker, fordi det er Ham i dig, der elsker dem. Og du vil søge andres interesser før du søger dine egne interesser, fordi det er Jesus i dig, der søger deres interesser.

Bibelen omtaler os som *medarbejdere* sammen med Jesus Kristus, ikke som *medtilskuere* sammen med Ham. Vi bør bruge vores energi på at fremme Hans rige ved at vise Ham til de mennesker, der er omkring os — uanset om vi kender dem eller ej. Husk på, at Gud kender dem og ønsker, at de skal komme til Ham.

I Bibelen er Satan beskrevet som en, der siger: "Jeg vil..." igen og igen og igen. Men Jesus er beskrevet som en, der siger: "Ikke min vilje, men må din vilje ske." Vi er nødt til at leve et liv, hvor det ikke er "min vilje", der sker, men "Hans vilje". Hvis vi lever tæt nok på Jesus, vil vi ønske at forherlige Gud med hver eneste fiber af vores væsen. Vi får lyst til at gøre det, som Han ønsker, at vi skal gøre. Jesus sagde i Bibelen: "Følg mig". Jeg er overbevist om, at når vi siger "OK" og begynder at følge Ham, så giver alting i denne verden så meget mere mening. Gamle og uløselige problemer begynder at blive løst.

Vi er nødt til at adlyde og følge Ham for at få den højeste livs-kvalitet, vi kan opleve, og et liv der bringer Gud ære. Lydighed er et valg, og sikke et fantastisk valg det er!

hun har fået givet at klæde sig i lysende rene linnedklæder – for linnedklæderne er de helliges retfærdige gerninger. (*Åbenbaringen 19:8*)

Når du først er blevet frelst, er du en af Guds hellige. Du blev skabt til at forherlige Gud med dine retfærdige handlinger. Gud ønsker, at du skal forlade alt og forherlige Ham. Gå efter det!

For vi skal alle fremstilles for Kristi domstol, for at enhver kan få igen for det, han har gjort her i livet, hvad enten det er godt eller ondt. (*2. Korintherbrev 5:10*)

Dette er en dom, alle troende vil komme til, når de dør fysisk. Det er ikke en dom over, hvorvidt man kommer i himlen eller i helvede. Til den tid er de troende trods alt allerede i himlen. Det er en dom over, hvor godt du lader Jesus styre dit liv her på jorden.

Hvis nogen bygger på grundvolden med guld, sølv, ædelsten, træ, hø, halm, skal det vise sig, hvad slags arbejde enhver har udført. Dagen skal gøre det klart, for den bryder frem med ild, og ilden skal prøve, hvordan hver enkelts arbejde er.

Hvis det, han har bygget, bliver stående, skal han få løn, men hvis hans arbejde går op i luer, skal han gå glip af lønnen, men selv blive frelst, dog som gennem ild. (*1. Korintherbrev 3:12-15*)

Hele dit liv, efter at du har overgivet dig til Jesus, vil blive dømt. Hver eneste handling. Og det, du har gjort for Gud, vil blive belønnet i himlen.

For Menneskesønnen skal komme i sin faders herlighed sammen med sine engle, og da vil han gengælde enhver efter hans gerninger. (*Matthæus 16:27*)

Ikke to mennesker får den samme belønning i himlen, fordi ikke to mennesker blev skabt til at være ens; derfor er ikke to liv ens. Jesus vil belønne dig for det, du har gjort med dit liv, *efter* at du har givet dit liv til ham. Og Hans dom vil ikke indebære en sammenligning med nogen, som Han har skabt til at være anderledes, men med den måde, som Han har skabt dig til at være på. De ting, du lader Ham gøre gennem dig, vil blive belønnet, og de

ting, du selv gør — ting, der kun har midlertidig værdi og ingen evig værdi — vil blive brændt op som et bål.

Dette ønske om at fortælle folk om Jesus eller om at opføre sig som Jesus over for dem er ikke noget nyt. Vi læser, at det samme skete for mennesker i Bibelen, når de mødte Jesus. De ønskede at fortælle andre mennesker om, hvad Jesus havde gjort for dem. Andreas, Peter, kvinden ved brønden, Paulus, Johannes — alle havde de et møde med Guds Søn, og de måtte bare fortælle det til nogen.

Det bringer ære til Jesus at fortælle andre om Ham. Gud kan bruge dig på en måde, der kan få dem til at omvende sig og sætte deres lid til Jesus. Det er en af hovedårsagerne til, at Gud beholder os her på jorden, efter at vi er blevet frelst: at nå ud til de fortabte, før de dør og kommer i helvede.

Når en kvinde får et barn, fortæller hun det til alle. Hvorfor? Fordi hun har gode nyheder! Hun har båret barnet i ni måneder, barnet er født, og mor er spændt. Hun er nødt til at fortælle det til nogen.

Ordet “evangelium” betyder “gode nyheder”. Sandheden er, at det er *fantastiske* nyheder: Gud er ikke vred på mig. Jeg ved, hvordan jeg kan få tilgivelse for mine overtrædelser, jeg har gjort mod den Almægtige Gud. Jesus døde for mine synder og genopstod fra de døde! Hvis folk ønsker at dele den gode nyhed om et nyfødt barn med andre, hvorfor skulle de så ikke ønske at dele denne store nyhed med alle, de møder?

Nu, hvor du er en efterfølger af Jesus Kristus, er det tid til at fiske efter mennesker:

Han sagde til dem: “Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere.”
(*Matthæus 4:19*)

Engang fortalte nogen mig, at hvis du ikke fisker, så følger du ikke efter. Lad mig gentage det: Hvis du ikke fisker efter menneskers sjæle, følger du ikke Jesus på den måde, som Han befaler dig at følge Ham. Det er på tide, at vi når ud til de fortabte. Det er på tide at sørge for, at ingen dør og kommer i helvede i al evighed.

Det er på tide at tage dit lys med til en meget mørk verden og lade det skinne meget klart.

Jesus sagde, at vi er jordens salt. Salt gør folk tørstige. Folk skal se vores liv og høre vores stemmer og tørste efter Jesus, og kun Jesus alene.

For Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte. (*Lukas 19:10*)

Jesus sagde, at vi skal opsøge og frelse det fortabte. Hvis det er vigtigt for Jesus at nå ud til de fortabte, bør det også være vigtigt for os at gøre det samme. Der kan ikke være en mere enkel befaling end denne. Vi er her for at forkynde evangeliet for alle mennesker, som Gud fører os hen til. Vi er her for at lave disciple. Vi er her for at plante frø i hjerter, som Gud har forberedt, og så kan Han få frøet til at vokse.

Vi er her for at plyndre helvede og befolke himlen.

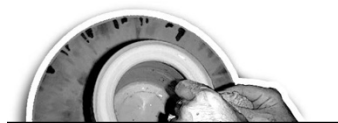
Charles Spurgeon sagde:

Hvis et menneske først har fået kærlighed til fortabte syndere og til sin salige Mester, vil det være en altabsorberende passion for ham, at sjæle bliver frelst. Det vil rive ham så meget med, at han næsten vil glemme sig selv i frelsen af andre. Han vil være som den modige brandmand, der ikke bekymrer sig om brænde eller varme, så han kan redde det stakkels væsen, som den sande menneskehed har sat sit hjerte på.²⁴

En dag da jeg var på vej til mine forældres hus, holdt jeg for et rødt lys, og en kvinde gik over vejen foran min bil. Der kom en bus på tværs af gaden, og en anden kvinde råbte til hende, at hun skulle skynde sig, så hun ikke ville komme for sent til bussen. Hun begyndte at løbe over gaden foran mig og løb så over den anden gade for at nå bussen. Pludselig ramte en SUV den løbende kvinde. Hun fløj op i luften, ramte forruden og rullede ud til siden.

Så snart jeg kunne, kørte jeg ind til siden og gik hen til det sted, hvor hun lå på jorden. Der var allerede kommet folk, som tog sig af hende. De ringede 112, og jeg bad.

Ud fra det, som jeg kunne høre hendes veninde sige til hende, var kvinden tilsyneladende østeuropæer. Så slog det mig: Da

damen blev ramt, løb *alle* hen til hende. Mænd, kvinder, hvide, sorte, latinamerikanere — alle løb hen til hende.

Der var ingen racemæssige barrierer. Ingen økonomiske barrierer. De så en person i nød, og de gik hen for at hjælpe. Intet stoppede dem.

Jeg ved ikke, hvad der skete med denne kvinde, men jeg ved, at jeg var der for at bede for hende. Tænk nu på alle de mennesker, der er i åndelig nød og falder i helvede, mens du læser dette. Der er så mange mennesker, som ikke er på det rene med Gud og ikke er klar til evigheden. De er evigt fordømt.

Hvordan kan jeg løbe hen til de mennesker, der er midlertidigt *fysisk* sårede, men ikke løbe hen til dem, der er evigt *åndeligt* sårede? Hvis jeg går forbi en swimmingpool, mens nogen er ved at drukne, kan jeg ikke bare fortsætte med at gå. Jeg *må* gøre noget.

En fyr fortalte mig, at han helt klart ville “reagere” og gå hen og redde den druknende person. Hvis du tror på Jesus for tilgivelse for dine synder, bør du blot “reagere”, og gøre alt hvad du kan, for at sikre dig, at ingen omkring dig kommer i nærheden af helvede for al evighed.

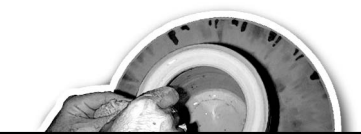
Spurgeon sagde:

Du kan ikke forhindre, at de dør, men åh, at Gud må hjælpe dig med at forhindre, at de bliver fordømt! Du kan ikke forhindre deres ånd i at gå ud af deres kroppe, men, åh, hvis evangeliet bare kunne forhindre deres sjæle i at gå ned til undergang!²⁵

Der er én ting, du ikke kan gøre, når du kommer til himlen, og det er at dele din tro med fortabte mennesker. De vil ikke være der, så din tid til at nå dem er *nu*! Der er kun ét sted, du kan nå dem, og det er her på jorden.

Min første bog hedder *One Thing You Can't Do in Heaven* (Én ting du ikke kan

gøre i himlen). Mange mennesker har fortalt mig, at denne bog har vakt en passion i dem for at nå de fortabte mennesker med frimodighed. Du kan gå til www.markcahill.org og bestille et eksemplar.

At leve i denne verden er en god ting, så vi kan nå ud til de fortabte. Derfor var Paulus så fast besluttet på at leve så længe som muligt, selvom han længtes efter at komme til himlen:

Jeg vil have, at I skal vide, brødre, at forholdene her hos mig snarest har ført til fremgang for evangeliet,

så det er blevet klart i hele borgen og for alle andre, at det er for Kristi skyld, jeg er i lænker,

og i tillid til Herren har de fleste af brødrene ved mine lænker fået større mod til at tale ordet uden frygt.

Nogle prædiker ganske vist Kristus af misundelse og lyst til kiv, men andre gør det af god vilje,

og de gør det af kærlighed, da de ved, at jeg er sat til at forsvare evangeliet; men de andre forkynnder Kristus for at hævde sig selv og ikke med rene motiver, for de tror, at de kan føje ny trængsel til mine lænker.

Men hvad! Kristus bliver i alle tilfælde forkyndt, hvad enten det er på skråmt eller oprigtigt, og det glæder jeg mig over. Men jeg vil også blive ved med at glæde mig.

For jeg ved, at dette ved jeres forbøn og med Jesu Kristi ånds hjælp skal ende med min frelse.

Det venter jeg med længsel på, og jeg håber, at jeg ikke skal blive til skamme i noget, men at Kristus nu som altid må blive forherliget i fuld offentlighed ved det, der sker med mit legeme, hvad enten jeg skal leve eller dø.

Thi for mig er livet Kristus, og døden en vinding.

Men hvis fortsat liv på jorden betyder frugt af mit arbejde, så ved jeg ikke, hvad jeg helst vil.

Der trækkes i mig fra begge sider: Jeg længes efter at bryde op og være sammen med Kristus, for det er langt det bedste;

men at blive i live er det mest nødvendige af hensyn til jer.

Ja, det ved jeg bestemt: Jeg skal blive her og blive hos jer alle til jeres fremgang og glæde i troen,

så Kristus Jesus endnu mere kan være jeres stolthed ved hjælp af mig, når jeg igen er hos jer. (*Filipperbrevet 1:12-26*).

Husk, at Jesus ikke har *spurgt* os om at nå de fortabte. Han har ikke gjort det til en mulighed. Han har *befalet* os at nå de fortabte. Tænk over dette, mens du læser Hans ord om emnet:

Så sagde han til dem: Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen. Den, der tror og bliver døbt, skal frelses; men den, der ikke tror, skal dømmes. (*Markus 16:15-16*)

Der er to ting, som vi skal lægge mærke til her. Den ene er, at de troende er befalet at gå ud og forkynde evangeliet “for hele skabningen.” Den anden er, at alle, der tror på det, som de har fået at vide om de gode nyheder, vil komme i himlen, mens de, der afviser det, som de har fået at vide, vil komme i helvede.

I militæret kaldes det at “desertere”, hvis man ikke adlyder en befalingsmands ordre. Hvis man tager autoriten fra kaptajnen på et skib, kaldes det “mytteri”. Hvad kaldes det at være ulydig mod den Øverstbefalende, Kaptajnen og hele skabelsens Frelser? Vi bør ikke engang begynde at tænke på det. Bare adlyd Ham og ræk ud til de fortabte.

En af mine venner fik et brev fra en ateist. Du vil blive overrasket over, hvad han skrev. Læs videre med et åbent hjerte:

Du er virkelig overbevist om, at du har alle svarene. Du har virkelig fået snydt dig selv til at tro, at du har 100 procent ret. Nå, men lad mig fortælle dig bare én ting. Mener du, at du er medfølelse [over for] andre mennesker? Hvis du har ret med hensyn til Gud, som du siger, du har, og du tror det, hvordan kan du så sove om natten?

Når du taler med mig, taler du med en person, som du tror er på vej direkte ind i den evige fordømmelse, ind i et endeløst angreb af forfærdelig smerte, som din kærlige Gud har skabt, og alligevel står du og gør ingenting.

Hvis du troede en smule på, at tusindvis af mennesker hver dag falder ind i en evig og urokelig skæbne, burde du løbe på gaden som en gal af raseri over deres blindhed. Det svarer til at stå på et gadehjørne og se hver eneste person, der passerer dig, gå blindt direkte ind foran en bus og dø, mens du bare står passivt og ikke gør noget som helst. Du triller bare tommelfingrene og er glad i visheden om, at en dag vil gå-signalet lyse for dig mens du krydser vejen.

Tænk over det. Forestil dig de rædsler, som helvede må have i vente, hvis Bibelen er sand. Vil du bare lade det ske og ikke bekymre dig om at redde andre end dig selv? Hvis du har ret, så er du en hensynsløs, følelsesløs og helt

igennem egoistisk [skældsord], der ikke har ret til at tale om emner som kærlighed og omsorg.

Jeg finder det er utroligt at en ateist ved, at kristne bør dele deres tro med alle de møder, men at nogle kristne ikke har fundet ud af det endnu. Hans pointe er, at kristne, der ikke deler deres tro, er de mest egoistiske af alle mennesker. Jeg beder dig, vær ikke denne type kristen. Jeg beder dig indtrængende om at undgå det. Hver eneste sjæl er vigtig for Gud. Han døde for dem. Lad dem vide, hvad Han har gjort for dem.

Jeg så en T-shirt med et citat af general Douglas MacArthur:

Fjenden er foran os, fjenden er bag os, fjenden er til højre, fjenden er til venstre. De slipper ikke væk denne gang.

Sikke et udsagn! Jeg behøver ikke at flygte fra Satan og de fortabte. Jeg skal løbe lige *imod* dem, og vide, at Gud har min ryg! Gud har invitationer til alle om at komme i himlen. Det er nu vores opgave at dele disse invitationer ud til alle, vi møder.

Det, jeg ikke fortalte jer tidligere i Vanilla Ice historien, var noget, som virkelig skal nævnes. Jeg spurgte ham under vores snak, om han var interesseret i kristendom. Han fortalte mig: "Jeg var tidligere til den slags." Jeg undrede mig over, hvordan nogen kunne være "tidligere" interesseret i Guds Søn. Så viste han mig et kors tatoveret på sin underarm og fortalte mig, at han havde "Jesu hellige hjerte" (et katolsk symbol) tatoveret på sit bryst.

Jeg spurgte ham, hvad han troede nu. Han fortalte mig, at han var til Scientology. Jeg spurgte: "Hvordan kom du ind i det?" Jeg vil aldrig glemme hans svar til den dag, jeg dør. Han sagde: "John Travolta havde en snak med mig."

Jeg var forbløffet. Hvad lavede John Travolta? Han stod op for det, han troede på. John Travolta forsvarede modigt usandheden, fordi han tror på den, men her er vi med sandheden, og alligevel tøver vi med at stå op og blive hørt? Sådan må det ikke være! Jeg kan ikke, jeg *vil ikke* lade John Travolta evangelisere mere end mig. Lad heller aldrig John Travolta evangelisere mere end dig!

En anden ting at huske på er, at når du deler din tro, vil Gud vande det frø, du har plantet. Og du får måske aldrig noget at vide om det, før du kommer til himlen og ser, hvem der er der.

Da jeg vidnede for Tiger Woods, hvor han gik væk, før jeg overhovedet nåede at fortælle ham, hvordan han bliver erklæret “ikke skyldig”, blev jeg skuffet, for jeg havde mere på hjerte. Men senere viste Gud mig, at jeg havde plantet sandhedens frø, og at Han havde vandet det frø. Her er resten af historien.

Fordi jeg følte, at der var uafsluttede sager med Tiger, bad jeg nogle mennesker om at bede for ham og bede om, at Gud ville lade det frø, jeg havde plantet, vokse. I løbet af en uge fik en af mine venner mulighed for at tale med Tiger om evige spørgsmål, og en af Tigers venner fik mulighed for at vidne til ham over en middag. Gud havde alle disse opfølgninger i gang, og jeg vidste ikke engang noget om det! Jeg burde have vidst, at Han ville tage sig af det, for det er det, HAN ønsker at gøre:

så hverken den, der planter, eller den, der vander, er noget, men det er Gud, som giver vækst. (1. Korintherbrev 3:7)

Hvis du har talt med Gud, så bed ham lige nu om at redde både Tiger Woods og den kommercielle direktør. Bare stop og gør det lige nu. Og gør det også for din familie og dine venner. Gud er *mere* end trofast. Spørgsmålet er: Er du og jeg så trofaste? Kan Han regne med os til at fremme sit rige?

Min overbo, Jay, har en lille pige. De var på vej op til Minnesota i ferien. Han kan godt lide at køre i stedet for at flyve, når han rejser, så jeg tænkte, at han ville køre derhen. Jeg gav ham en kuvert med nogle penge i, der kunne hjælpe ham med udgifterne. Han overraskede mig ved at sige, at han ville flyve, så jeg sagde, at han kunne købe noget til sin datter i forbindelse med ferien.

Omkring 30 minutter senere bankede Jay på min dør og fortalte mig, at han ikke kunne tage imod pengene — det var for meget. Jeg fortalte ham, at jeg ikke kunne tage dem tilbage, fordi det var en gave — at Gud havde fået en masse mennesker til at købe min første bog, så jeg havde et par ekstra dollars i lommen, og at jeg elsker at velsigne andre med det. Jeg fortalte ham, at jeg endelig

har lært, at det er "saligere at give end at få." Jeg sagde: "Hvorfor ikke invitere det basketballhold, du træner, ud og spise efter sæsonen?" Så tog han afsted til Minnesota.

Da han kom tilbage fra sin tur, fortalte Jay mig, at han under hele turen havde tænkt på mig og de penge, jeg havde givet ham. Man kunne se i hans øjne, at gaven virkelig havde velsignet ham. Derefter gav han mig en gave, som han havde købt til mig i Minnesota, og han fortalte, at han havde tænkt sig at læse min bog på rejsen, men at han bare fik for travlt.

Den næste dag skulle Jay over til en kvinde. Denne kvinde havde fire børn og kæmpede med lupus (kronisk gigtsygdom). Han havde besluttet at velsigne hende med halvdelen af de penge, som jeg havde givet ham! Så tog han af sted.

Dagen efter blev der banket på døren igen! Jay havde dette udtryk i øjnene. Han var så begejstret. Da han havde givet pengene til damen, var hun begyndt at græde. Hun havde det svært økonomisk, og pengene var en kæmpe velsignelse. Man kunne se, hvilken effekt det havde på Jay. En dag senere åbnede jeg min dør og fandt en seddel tapet fast til den. Jay havde skrevet et to siders brev til mig og takket mig for pengene. Han skrev i brevet, at han havde 29 dollars og lidt småpenge tilbage, og at han ville give sin treårige datter, der bor hos sin mor, sin første Bibel.

Tænk over det. Han går ikke i kirke, men nu ville han købe en Bibel til sin datter. Der var en børnebibel hos mine forældre, så jeg tog den med over til Jay, så han kunne give den til sin datter. Han var så taknemmelig. Jeg spurgte, om han havde en Bibel; det havde han ikke. "Vil du gerne have en?" Det ville han gerne. Jeg gav ham en Bibel, og han bad om hjælp til at komme i gang med at læse den. Ræk ud efter andre, som Gud har rakt ud efter dig. Det sker på tusinde forskellige måder. Men du er nødt til at lytte til den "stille, svage stemme" fra Jesus i dit hjerte og adlyde.

Spurgeon sagde:

Hvis vi skulle prædike for tusinder i år efter år og aldrig redde andet end én sjæl, ville denne ene sjæl være fuld belønning for al vores arbejde, for en sjæl har uendelig stor værdi.²⁶

Jeg skulle holde en tale for en flok koreanske voksne og teenagere fra forskellige ungdomsgrupper fra hele USA. Konferencen fandt sted på North Central College i en forstad til Chicago.

Da jeg ankom til kollegiet, bemærkede jeg, at der sad nogle piger i collegealderen ved et bord ved siden af det kollegieværelse, hvor jeg boede. Så jeg indledte en samtale med dem. De arbejdede med en

gruppe, der hed Premier. Formålet med denne gruppe var at samle alle minoritetsstuderende på campus i ca. seks uger før skolestart, så de kunne "knytte bånd", inden de andre studerende dukkede op.

Dette lød interessant, men jeg ledte efter at kunne gøre en evig forskel i deres liv. Guds kraft i Jesus' navn vil nedbryde alle racemæssige barrierer. Jeg begyndte at vidne for dem, men de ville ikke være med i samtalen. Så jeg fortalte dem, at jeg havde skrevet en bog, og at jeg ville signere et eksemplar til hver af dem.

Som jeg var i gang med at signere en bog til hver af dem, kom en ung dame hen til mig og spurgte, hvad jeg lavede. Hun hed Tamara og var leder af afdelingen for den multikulturelle diversitet, som sponsorerede arrangementet. Man kunne høre på hendes tonefald og kropssprog, at hun overhovedet ikke var glad for min tilstedeværelse. Så jeg fortalte hende, hvad jeg havde gang i. Hun fortalte mig, at det var i orden at jeg talte med de ansatte, men at jeg venligst ikke skulle tale med de studerende fra minoriteterne, når de ankom til campus! Der er intet som et frit og åbent samfund, hvor vi kan udøve vores rettigheder i henhold til den første tillægsparagraf i vores forfatning!

Så jeg begyndte at vidne for hende, og hun ville ikke have noget med det at gøre. Så jeg gik hen og hentede en bog til hende og signerede den til hende. Senere tjekkede jeg en skraldespand i nærheden og fandt ingen af bøgerne i den! Jeg troede, at jeg ville finde mindst én.

Næste dag talte jeg med nogle af de andre i min gruppe, da Tamara henvendte sig til mig. Hun sagde, at det ikke var meningen,

at jeg skulle snakke med nogen af de studerende her på universitetet. Jeg gjorde hende opmærksom på, at jeg havde ret til at gøre det. Hun tilkendegav, at sikkerhedsvagten på campus allerede var blevet tilkaldt. Hun kiggede op og sagde: "Og her er han."

Rundt om hjørnet kom en sikkerhedsvagt i starten af tyverne med solbriller på. Han kiggede på mig og sagde: "Du kan ikke være på dette campus og tale med folk og dele litteratur ud. Hvis du ikke forlader campus med det samme, bliver du arresteret." Endnu en helt almindelig dag i Mark Cahills liv! Så jeg så på ham og sagde: "Jeg er med den koreanske gruppe, der er her, og jeg mener, at jeg har ret til at tale med folk."

Nu var det ham, der var i defensiven. Han havde vist troet, at jeg bare var en fremmed, der hang ud på kollegiet. Han fortalte mig så, at jeg kunne tale med folk i min gruppe, men ikke med folk i andre grupper! Jeg kiggede på ham og spurgte: "Har jeg mistet mine rettigheder i henhold til første tillægsparagraf, da jeg kom ind på dette campus?" Jeg stillede ham dette spørgsmål tre gange, men han ville ikke svare mig. Han fortalte mig, at vi skulle tale med den ansvarlige for lejrene, som havde underskrevet en kontrakt, der gav os lov til at være der.

Jeg spurgte ham derefter: "Hvad var formålet med klagen mod mig?" Han sagde, at det kunne han ikke fortælle mig. Så jeg kiggede på ham og sagde: "Et spørgsmål til dig. Hvis du døde i aften, er du så 100 procent sikker på, at du ville komme i himlen?" Det interessante er, at hvis det, jeg gjorde, var ulovligt, burde han have arresteret mig på stedet! Men det gjorde han selvfølgelig ikke.

Han sagde: "Jeg vil afvise at svare på det spørgsmål lige nu." Det, vi alle må huske, er, at folk måske beslutter sig for ikke at ville svare på dette spørgsmål nu, men vi *skal* alle svare på det en dag. Jeg gik over til frokost. Jeg endte med at sidde sammen med nogle fodboldspillere fra universitetet, som var i gang med at lede en fodboldlejr for nogle unge fyre. Vi kom til sagen med det samme. Nogle var troende, andre var ikke. En katolsk fyr fortalte mig, at han havde åbnet sin Bibel for første gang to dage tidligere! Han sagde, at han havde nogle spørgsmål, så jeg gav ham nogle svar!

Alle disse fyre ville have min bog, så jeg signerede den til dem. Mens jeg signerede, kiggede jeg til siden, og der stod Tamara og stirrede på mig! Dette forløb ikke som hun havde planlagt.

Næste dag fandt jeg ud af, at den katolske fyr havde læst mere end 80 sider af min bog på én dag! Og senere fandt jeg ud af, at en af disse fodboldspillere startede et bibelstudie på campus, som, så vidt jeg har hørt, har mere end tyve deltagere.

Pastor David, som var leder af vores gruppe, gik hen og talte med lederen af lejrene om, hvad der var sket med mig. Det var på en mandag.

Om søndagen, altså dagen forinden, havde de koreanske unge delt sig op og var taget til forskellige kirker rundt om i byen for at tage til søndagsgudstjeneste. Lederen af lejrene fortalte pastor David, at en gruppe af de koreanske børn var i hans kirke om søndagen! Han sagde, at det var en stor velsignelse at have dem der, og fortalte pastor David, at det, jeg gjorde, var helt i orden, at sikkerhedsvagten var gået over stregen, og at han ville tage sig af ham i den forbindelse.

Pastor David fortalte ham derefter, at der — efter at jeg havde talt med teenagerne den aften — ville være omkring 90 koreanere, der ville gøre nøjagtig det samme! Lederen af lejrene sagde til pastor David, at det også ville være i orden. Wow!

Og Herren sagde til Paulus i et syn om natten: "Frygt ikke! Men tal, og ti ikke, for jeg er med dig,

og ingen skal lægge hånd på dig og gøre dig fortræd; for jeg har et talstærkt folk i denne by." (ApG 18:9-10)

Vær ikke tavs. Herren ønsker, at vi radikalt skal stå modigt op for Ham. Han er med os. Han har folk på alle de rigtige steder — som f.eks. lederen af lejren — som vi ikke engang kan forestille os. Vores opgave er blot at stå stærkt forankrede i Jesu Kristi sandhed.

Nogle af de koreanske børn havde gode samtaler med de universitetsstuderende i den uge. Du må meget gerne bede for at Tamara og sikkerhedsvagten tager imod frelsen.

Spurgeon sagde:

Hvis en mand fortalte mig, at han stoppede Niagara vandfaldet med ét ord, ville jeg ikke være misundelig på hans magt, hvis Gud blot vil tillade mig at stoppe én synder i hans gale karriere i synd. Hvis et væsen kunne sætte sin finger på Vesuv og slukke dens flamme, ville jeg slet ikke ærgre mig over at mangle denne magt, hvis jeg blot kunne være midlet til at standse én blasfemiker og lære ham at bede. Denne åndelige beføjelse er den største beføjelse, man kan forestille sig, og den mest ønskværdige.⁹⁷

Juni er en god måned. For mange byer og stater er den blevet det, som mange kalder "Pride Måned". Det betyder, at det er en måned, hvor man fejrer den homoseksuelle livsstil. Det er den tid på året, hvor denne bevægelse fejrer det, der sker i deres samfund, men deres hovedformål er at overbevise andre folk om, at deres livsstil virkelig er OK.

Jeg har altid syntes, at "Pride"(stolthed) er en fantastisk titel for deres arrangementer. Stolthed har altid haft et dårligt ry:

Hovmod går forud for ulykke, overmod går forud for fald. (*Ordsprogene 16:18*)

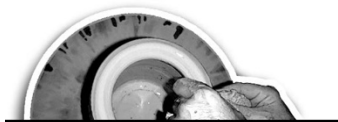
Alle mennesker må indse, at stolthed kommer før evig ødelæggelse; og for alle, der er stolte og hovmodige, er det sikkert, at faldet vil komme en dag.

Juni 2003 havde en særlig betydning for det homoseksuelle samfund på grund af Højesterettens afgørelse om, at homoseksuel sex i hjemmets private rum er lovlig. Husk altid på, at uanset hvad mennesker siger, herunder mennesker i Højesteretten, så er Guds ord det vigtigste.

På den tid var der ingen konge i Israel. Enhver gjorde, hvad han fandt for godt. (*Dommerne 21:25*)

Hvis folk ikke følger kongen Jesus, har de en tendens til at følge flokken, eller gøre hvad de ellers føler for. Der vil altid være negative konsekvenser i vores liv, hvis vi insisterer på at gøre det, der er rigtigt i vores egne øjne, frem for det, der er rigtigt i Guds øjne.

Den sidste weekend i juni er den tid, hvor større byer rundt om i landet er vært for festivaler, der fejrer den forventende sejr for den homoseksuelle bevægelse. I Atlanta kaldes begivenheden for

“Pride Festival”. Netop i år fandt festivalen sted få dage efter, at højesteretsdommen blev offentliggjort. Så du kan nok forestille dig, at de homoseksuelle var meget spændte og klar til at holde en fest.

I de sidste seks eller syv år har jeg været til denne festival. Atlanta har den næststørste gay-pride-festival i landet med 200.000 til 300.000 deltagere. Og grunden til, at jeg tager afsted, er selvfølgelig for at tale med nogle mennesker og dele evig sandhed med dem. Der var omkring ti af os, der vidnede på festivalen den weekend. Vi kunne helt sikkert godt bruge noget hjælp til disse festivaler. Der er mange fortabte mennesker der, og der er kun få kristne, som elsker dem nok til at forsøge at række ud til dem. Hvorfor løber vi *væk fra* syndere i stedet for at løbe direkte *hen til* dem med den sandhed, som de rent faktisk leder efter?

Om lørdagen så jeg en gruppe på omkring seks mennesker, der sad ned. Så jeg bad og gik så hen til dem. En pige havde bevæget sig væk fra gruppen for at tale i telefon. Jeg indledte en samtale med resten af dem og stillede dem så alle dette spørgsmål: “Når I dør, hvad tror I så, der er på den anden side?”

Pludselig kiggede en af fyrene på pigen med telefonen og sagde: “Michelle, kom herover lige nu.” Jeg kunne ikke finde ud af, hvad der foregik. Da hun kom over, bad han mig om at gentage spørgsmålet. Det gjorde jeg så, og pludselig blev hendes øjne store.

“Hvad så?” spurgte jeg. Hun svarede: “For en uge siden talte vi om præcis dette spørgsmål i fire timer!” Derefter fortalte hun mig, at de faktisk har en notesbog, hvor de tager noter om det, de har diskuteret! Så vi talte i over en time om, hvad der er derude, efter vi dør.

Under denne samtale spurgte jeg f.eks. en fyr, hvordan det var med hans forhold til sin far. Han fortalte mig: “Jeg hader min far!” Han sagde, at hans far slog ham så hårdt engang, at han faktisk slog ham ud af et vindue. Han fortalte mig, hvordan hans far havde slukket sine cigaretter på ham, da han var barn. Jeg spurgte ham derefter, om der havde været seksuel misbrug i hans liv. Han fortalte mig, at da han var 15 år gammel, havde en andens far

misbrugt ham seksuelt på en spejderlejr. Han fortalte, at hans homoseksuelle tanker begyndte efter det tidspunkt. Mens han fortalte mig om dette, væltede tårerne frem i hans øjne.

Senere samme dag talte jeg med en 17-årig ved navn Alex. Han fortalte mig, at han havde et forfærdeligt forhold til sin far. Han fortalte også, at hans onkel havde misbrugt ham seksuelt i tre år i en alder af seks til otte år.

Ofte tror vi, at vi ser et problem, men i virkeligheden ser vi kun et symptom. For eksempel tror de fleste mennesker, at homoseksualitet er problemet. I virkeligheden er det kun et symptom. Forskere er ved at lære, at samfundsmæssige faktorer skubber folk i retning af homoseksualitet. Der er to store faktorer i dette skub. Den ene er et brud i barnets forhold til en forælder af samme køn. Der er f.eks. et brud i forholdet mellem en søn og hans far eller mellem en datter og hendes mor. Ofte er der tale om skilsmisse, eller at den ene forælder arbejder hele tiden.

Den anden store faktor, der sætter et barn i retningen mod homoseksualitet, er misbrug, der som regel er af seksuel karakter. Så her har vi at gøre med folk, som har en enorm smerte i deres liv, og vi har faktisk svaret på deres smerte. Det er kraften, helbredelsen, tilgivelsen og forløsningen gennem Jesus Kristus. Men hvor mange gange fordømmer vi ikke homoseksuelle mennesker i stedet for at bringe dem sandheden, som helbreder?

Hjælp til at blive forløst fra den homoseksuelle livsstil kan findes både hos Exodus Global Alliance (www.exodusglobalalliance.org) og Stephen Bennett Ministries (www.sbmworldwide.com). Begge har en masse god information, som du kan bruge til at blive frigjort eller til at hjælpe dig, når du deler din tro med homoseksuelle.

For at vende tilbage til samtalen med Michelle på festivalen: Mod slutningen af vores snak kiggede hun på mig og sagde, "Jeg har været desperat efter at finde nogen, der passioneret tror på det, de tror på om evigheden. Jeg kan se på dine øjne og dit ansigt, og jeg ved med sikkerhed, at du er helt sikker på, at det er sandt."

Tænk over det i et øjeblik. Vi tror altid, at det er vores *ord*, som de har brug for at høre. Men det er ikke kun ordene, men også den måde, hvorpå vi overbringer ordene, der virkelig kan påvirke disse sårede mennesker mod Jesus. Du kan ikke forfalske passion. Enten elsker du Herren, eller også gør du ikke. Når du virkelig elsker Ham, kommer det stærkt og tydeligt igennem til dem, der er omkring dig. Michelle og en af hendes venner har efterfølgende sendt mig en e-mail for at få et eksemplar af min første bog. Åndeligt sultne mennesker leder efter det, der kan tilfredsstille dem for evigheden. Hvis du har Jesus, giver du Ham så væk til disse sultne mennesker?

Charles Spurgeon — har du bemærket, at jeg virkelig godt kan lide denne fyr? — sagde:

Hvis der kun fandtes én mand eller kvinde, som ikke elskede Frelseren, og hvis denne person boede i Sibiriens vildmark, og hvis det var nødvendigt, at alle millioner af troende på jorden skulle rejse dertil og hver eneste af dem bønfulde ham om at komme til Jesus, før han kunne blive omvendt, ville det være al den ihærdighed, det arbejde og de udgifter værd... Én sjæl ville være den fulde belønning for myriader af ihærdige kristnes arbejde, for der kan ikke sættes nogen pris på en sjæls værdi.²⁸

På et fly til Dallas for nylig sad jeg ved siden af en fyr, der boede i San Francisco, og han havde sådan en fantastisk fransk accent. Han var født i Frankrig, men havde boet i USA i de sidste femten år.

Vi havde en god snak, hvor vi talte om livet og om ting, der vedrører Gud. Han var endnu ikke troende, men han var meget åben og havde en masse spørgsmål. Efter et stykke tid fortalte han mig, at han var nødt til lave noget arbejde, men at han gerne ville fortælle mig en historie senere.

Kort tid før vi landede, lagde han sit arbejde væk og fortalte mig, at hans far døde seks måneder tidligere. Hans far havde boet i Frankrig, og på grund af tidsforskellen havde han først fået besked om sin fars død ca. tolv timer senere.

Den morgen, hans far døde, vågnede han op og faldt så i søvn igen. Men det var en slags mellemtilstand — ikke rigtig vågen, ikke rigtig sovende — og han havde dette syn af en mand, der talte

til ham. Manden havde hvidt hår og lignede en tv-prædikant, sagde han, men meget mere end det. Han vidste, at manden prøvede at fortælle ham om Gud, men han kunne ikke høre ham. Jeg spurgte ham hvorfor han ikke kunne høre, og han svarede: "Fordi jeg ikke ville lytte." Er det ikke sandheden! Nogle mennesker vil bare ikke lytte, når Gud forsøger at få deres opmærksomhed.

Den 11. september 2001 var et "wake-up call" for Amerika. Mange mennesker begyndte at tænke på Gud. Men de fleste af dem bevægede sig hurtigt væk fra Gud igen og tilbage til livets travlhed og hurlumhej.

Men hør nu, hvad der herefter skete med denne fyr, jeg mødte på flyet: Drømmescenen ændrede sig. Pludselig befandt han sig i et stort teater eller auditorium. Den samme mystiske mand stod på scenen med en masse mennesker foran sig. Folk gik hen til ham en ad gangen.

Fyren fra San Francisco så alt dette fra bagsiden af scenen. Han sagde, at den mand, der talte, var den samme mand, som han havde set før, men nu kunne han kun se ham bagfra. Manden havde langt, hvidt, bølgende hår, og han havde en lang, hvid, bølgende kappe på.

Min sidemand vidste, at denne scene var vigtig, men han vidste ikke, hvordan han skulle forholde sig til den. Jeg trak min Bibel frem og viste ham Apostlenes Gerninger 2:17, som citerer den gammeltestamentlige profet Joel, der sagde:

Det skal ske derefter: Jeg vil udgyde min ånd over alle mennesker. Jeres sønner og døtre skal profetere, jeres gamle skal have drømme, jeres unge skal se syner.

Selv over jeres trælle og trælkvinder vil jeg udgyde min ånd i de dage. (*Joel 3:1-2*)

Og Gud gør dette i disse dage! Jeg har hørt nogle fantastiske historier om drømme, som folk har haft. Jeg var sikker på, at Gud forsøgte at nå denne utroende gennem drømmen. Jeg viste ham Åbenbaringen 1:14, som beskriver Jesus ved at sige: "Hans hoved og hår var hvidt som den hvideste uld, som sne..." I Markus 9:3

står der også, at da Jesus blev forvandlet på bjerget, var Hans klæder skinnende hvide.

Jeg fortalte denne mand, at jeg troede, at han havde set et syn af Herren, som han en dag skal stå foran. Så jeg spurgte ham: "Er du klar til at stå der? Din far stod der. Og jeg skal stå der, og du skal stå der."

Dommen kommer for alle. Spørgsmålet er: Er du klar til Dommedag? Hvis ja, hjælper du så andre med at blive klar til den dag? Det er derfor, vi er her. Mit motto er: Hvis de trækker vejret, har de brug for Jesus.

Den retfærdiges frugt er livets træ, og den vise vinder mennesker for sig.
(Ordsprogene 11:30)

Du ønsker altid at leve dit liv som et klogt menneske. I Guds øjne er en person, der vinder sjæle, et klogt menneske. Vær vis.

Charles Spurgeon sagde:

Vil du have argumenter for sjælevinding? Se op mod himlen og spørg dig selv, hvordan syndere nogensinde kan nå frem til disse guldharper og lære den evige sang, medmindre de har nogen til at fortælle dem om Jesus, som er "mægtig til at frelse." Men det bedste argument af dem alle er at blive fundet i Jesus' sår. Du ønsker at ære ham, du ønsker at sætte kroner på hans hoved, og det kan du bedst gøre ved at vinde sjæle for Ham. Det er det bytte, Han begærer, det er de trofæer, Han kæmper for, det er de juveler, der skal være hans bedste pryde.⁹⁹

En dag begyndte min lejlighed at blive oversvømmet af vand! Der måtte være et rørbrud et eller andet sted, men reparationsholdet kunne ikke se, hvor det kom fra —de var dog sikre på, at det ikke kom fra min lejlighed.

De fandt endelig problemet i lejligheden ved siden af. De fortalte mig, at hvis jeg ikke havde været hjemme til at opdage det, ville hele min lejlighed have været dækket med 15 cm vand, inden jeg kom hjem. Jeg ville have haft brug for en ark for at komme rundt!

Nå, men jeg begyndte at bede. Jeg bad Gud om at lade mig håndtere dette på en kristen måde, selvom jeg ikke var tilfreds

med at have så meget vand på mit gulvtæppe. Jeg bad Gud om at give mig en mulighed for at vidne for de mennesker, som Han bragte på min vej på grund af alt dette.

Reparatørens navn var Ramadan. Sikke et fantastisk muslimsk navn! Da jeg begyndte at vidne over for ham, opdagede jeg, at han var en stærk kristen. Han fortalte mig, at han ikke ønskede at ændre sit navn, fordi det åbnede mange døre for ham i forhold til at dele Jesus med andre! Jeg gav ham min første bog, og han var begejstret over at få den.

Lidt senere kom en fyr forbi for at skære mit tæppe op og smide det ud. Hans navn var Laurence. Da jeg begyndte at tale med ham, åbnede han virkelig op. Han var ikke troende, men vi talte i mere end tyve minutter om, hvordan man bliver frelst fra helvede. Han ville have en bog om det, så jeg gav ham en. Hver anden weekend besøger han sin mor, som er ved at dø af lupus. Han er med til at betale hendes lægeregninger. Jeg havde lige modtaget en økonomisk velsignelse fra nogle folk i Alabama, så jeg besluttede at velsigne ham med den, så han kunne få hjælp til sin mors udgifter.

Jeg fik muligheden for at bede for ham, inden han tog af sted, og han var meget rørt. Jeg kunne se det i hans øjne, og han fortalte mig også, hvor meget det betød for ham, at jeg tog mig tid til at tale med ham.

Folk tørster efter sandhed. Giv dem Guds levende vand for at stille tørsten i deres sjæl. Kom ud af din gamle, døde komfortzone. Uden for denne zone er det eneste sted, man bør leve. Jeg talte på en ungdomskonference i Tennessee, og her er en forkortet version af et brev fra en af de ungdomspræster, der var der:

Det var ved at være nytårsaften. På vej hjem [fra lejren] stoppede vi ved en Taco Bell for at spise frokost. Da vi kom derhen, eksploderede et dæk, så vi kontaktede en mekaniker. Mens vi ventede på ham, opdagede Desi, at en del af bremsen var gået af og havde ramt dækket, så det punkterede.

Tja, forestil dig Desi der forsøgte at finde en reservedel til en gammel skolebus på nytårsaften! OG mig, der sidder fast på Taco Bell med 19 teenagere — i næsten fire timer!

Det var her, miraklerne begyndte at ske. En efter en begyndte de unge at komme ind i bussen og hente deres “*One Thing You Can't Do in Heaven*”-bøger, som de havde fået af dig. De fleste unge mennesker får sikkert disse bøger og læser dem aldrig. Men disse børn var fastlåste, så de sad alle sammen og læste dem. Så begyndte de en efter en at vidne — på Taco Bell og på tankstationen ved siden af.

Jeg blev overrasket, da en anden bus kom for at hente os. Jeg spurgte chaufføren, hvordan det var gået til, for der var gået næsten fire timer siden min mand var taget af sted, og jeg havde stadig ikke hørt fra ham. Hun sagde, at hun i Knoxville tilfældigvis havde overhørt min mand beskrive vores problem, og eftersom hun ejede en flåde af busser, besluttede hun at komme og hente os og køre os tilbage til vores motel.

De unge mennesker begyndte alle at samle de penge sammen, som de havde tilbage, hvilket var nok til at kunne betalte for endnu en nat på motellet — efter at lederen havde været så sød at givet os rabat. De unge var så brændende for Jesus, at lederen faktisk måtte tale med os, fordi han havde fået nogle klager over, at der var for mange mennesker, der talte om Jesus! (Det viste sig imidlertid kun at være én mand, efter at vi havde spurgt nærmere ind til detaljerne.)

Den nat endte med at blive den mest velsignede af alle. De unge sagde, at bogen havde ændret deres liv! De talte om, at de i begyndelsen var dødsensbange for at vidne, og at det blev lettere, jo mere de gjorde det. De begyndte at få en stor byrde for folk derhjemme i Indiana.

De ønskede at gøre det ved at lave lister for hver klasse og gøre det til et mål at tale med hver enkel om Jesus.

Det var sååååååååå utroligt, hvordan Gud fik det hele til at lykkes, Mark. Sikke en velsignelse!

Hvad angår en personlig note, så følte jeg, at der faldt flager af MINE øjne, da jeg hørte din tale! Jeg havde læst Ordet mere end nogensinde før og havde “travlt” med min tjeneste... men den nærhed, jeg plejede at føle med Gud, manglede, og jeg kunne ikke finde ud af hvorfor. (Det er interessant, hvordan Satan kan gøre selv kristne blinde.)

Så ramte det mig som et ton af mursten: Jeg er næsten stoppet med at vinde sjæle personligt én til én. Ja, unge folk kommer til Herren gennem tjenesten. Men personlig én-til-én uden for tjenesten er det, jeg gik glip af! Det er som om, at jeg havde “travlt” med “Guds arbejde”, men havde glemt, hvordan det VIRKELIGT er at være i Guds arbejde: den fantastiske enhed, man føler med Gud, når man er sjælevinder; at have den byrde for sjæle, der kommer

fra personlig sjælevinding; at se Ham arrangere tingene og alt det der — du ved, hvad jeg mener!

Dit budskab gik virkelig igennem. Gud brugte dig virkelig til at nå vores ungdomsgruppe OG dens ledere!

Hvorfor hører teenagere sandheden om, hvordan man kan nå de fortabte og går bare i gang, mens nogle af os voksne tænker for meget over det og derefter ikke gør noget?

Er det nu mennesker, jeg vil have på min side, eller Gud? Eller søger jeg at være mennesker til behag? Var det stadig mennesker, jeg ville være til behag, var jeg ikke Kristi tjener. (*Galaterbrevet 1:10*)

De elskede nemlig ære fra mennesker frem for ære fra Gud. (*Johannesevangeliet 12:43*)

Det er lige meget, hvad din chef eller dine venner siger om dig. Det eneste, der betyder noget, er, hvad Jesus siger om dig. Så vær ikke en menneske-tilfredsstiller. Vær en Gud-tilfredsstiller! Det er den eneste måde at leve på!

Charles Spurgeon sagde:

Hvis I aldrig har søvnløse timer, hvis I aldrig har grædende øjne, hvis jeres hjerter aldrig hæver op, som om de ville bryde, så skal I ikke regne med, at I vil blive kaldt nidkære. I kender ikke begyndelsen på sand nidkærhed, for fundamentet for kristen nidkærhed ligger i hjertet. Hjertet skal være tungt af sorg og dog skal det slå højt af hellig iver. Hjertet må være heftig i sin længsel, og hele tiden hige efter Guds ære, ellers vil vi aldrig nå frem til noget, der ligner den nidkærhed, som Gud ønsker, at vi skal kende.¹⁰⁰

En stor forfatter af bønnesange skrev:

... den grundfæstes for evigt som månen, står fast, så længe himlen er til. Sela. (*Salme 89:38*)

Jeg tænkte på dette vers en dag. Månen er et trofast vidne, der er på himlen. Vi ved fra denne bogs første kapitel (om skabelsen), at månen forherliger Gud ved blot at være oppe på himlen.

Vi ser på månen, og vi undrer os over, hvordan den bare hænger der. Vi undrer os over, hvor finjusteret universet er, og hvordan videnskabsfolk kan fortælle os den nøjagtige dag, der vil forekomme fuldmåne eller en formørkelse. Vi ved, at månen spiller en vigtig rolle for tidevandet og endda for jordens rotation. Men for

os almindelige mennesker, som ikke er så videnskabeligt orienterede, gør månen én væsentlig ting: Den reflekterer solens lys. Det kan være en aftagende/tiltagende måne, en halvmåne eller en fuldmåne. Men her er nøglen: Månen skal være korrekt vinklet i forhold til solen og i forhold til os, for at folk kan se solens lys reflekteret fra månen.

Så slog det mig: Er det ikke det samme for troende i Jesus Kristus? Er det ikke meningen, at vi skal afspejle Sønnens lys? Vi bør afspejle Guds Søns lys. Men hvad er nøglen? Vi er nødt til at være korrekt vinklet i forhold til Sønnen.

Når vi læser Guds ord og adlyder det — når vi beder, tilbeder og udlever det, vi ved, så kan vi afspejle lyset fra Jesus Kristus, Guds Søn, ind i andre menneskers liv. Folk hungrer efter sandhed, og vi ønsker at “reflektere” den, så de kan se den.

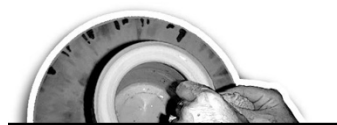
Charles Spurgeon sagde:

Jeg er sikker på dette: Det er umuligt at kende værdien af frelse uden at ønske at se andre blive ført ind. Den berømte prædikant Whitfield sagde: “Så snart jeg var blevet omvendt, ønskede jeg at være midlet til omvendelse for alle dem, jeg nogensinde har kendt. Der var en række unge mænd, som jeg havde spillet kort med, syndet med og begået overtrædelser med. Det første, jeg gjorde, var, at jeg gik hjem til dem for at se, hvad jeg kunne gøre for deres frelse. Jeg kunne heller ikke hvile, før jeg havde fornøjelsen af at se mange af dem ført til Frelseren.”¹⁰¹

For nylig talte jeg ved et bibelstudie i Atlanta. En af deltagerne var Ernie Johnson, som er vært for “Inside the NBA”-programmet på TNT-udsendelserne. Han er en meget ydmyg Guds mand, og vi havde en god snak bagefter. Han inviterede mig til at komme med til en af optagelserne i TNT’s hovedstudier. Så jeg tog derhen en onsdag aften. Da jeg kørte ind på parkeringspladsen, faldt jeg i snak med sikkerhedsvagten. Han var en trofast kirkegænger, men han var ikke 100 procent sikker på, at han ville komme i himlen, når han døde. Jeg signerede en bog til ham og parkerede min bil.

Ernie kom og hentede mig og tog mig med op på sit kontor. Vi havde en god snak, men han skulle hurtigt afsted og gøre sig klar til showet. Så han sagde til en af de damer, der arbejdede der, at hun skulle komme og tale med mig. Hun og jeg havde en

fantastisk snak. Hun var i "søge tilstand" på dette tidspunkt i sit liv. Hun var vokset op i en katolsk familie, men hun længtes efter at finde sandheden selv. Jeg var i gang med at signere en bog til hende, da Ernie kom ind i rummet igen.

I øvrigt, søg efter muligheder for at nå de fortabte, uanset hvor du kommer hen i livet. Der er muligheder om hvert eneste hjørne.

Ernie og jeg gik ud til tribunen, og han viste mig rundt. Jeg var interesseret i, hvordan hele showet var bygget op, og han viste mig stort set alle detaljerne omkring showet.

Inden showet går i gang, sidder Magic Johnson, Charles Barkley og Kenny Smith, som er medværter af showet, og ser kampen og snakker sammen i et stort kontrolrum. Der bliver snakket en masse og ikke set så meget på kampen!

Efter halvlegsshowet, men før showet efter kampen, fik jeg muligheden for at tale med Magic Johnson i omkring tyve minutter om emner om Herren. Det var en fantastisk samtale. Magic fæstnede sit blik på mig under hele samtalen på nær ét tidspunkt.

Magic er en trofast kirkegænger i LA, og han er vokset op med kirken. På et tidspunkt kiggede jeg over på Charles i den anden ende af lokalet og sagde til Magic: "Vil du gerne se Charles i himlen en dag?" Han svarede, at det ville han. Jeg kiggede på ham og sagde: "Hvad vil du gøre ved det?" Det blev lidt anspændt i det øjeblik, men folk har brug for at blive udfordret til at stå op for Jesus med deres liv. Vi ønsker måske at se nogen i himlen, men det virkelige spørgsmål er: Hvad vil vi gøre ved det? Jeg signerede et eksemplar af min bog om at vidne og gav den til Magic. Ernie Johnson fortalte mig senere, at Magic havde sagt til ham: "Jeg kan virkelig godt lide den ven, du tog med i aften."

Efter showet gik Charles og nogle af de ansatte ud på en klub i barafdelingen i Atlanta. Jeg besluttede mig for at gå med dem. På den første klub sagde en fyr til mig i slutningen af min samtale med ham: "At tale med dig har gjort det til en meget åndeligt tilfredsstillende aften."

En pige fortalte mig, at hun elskede Herren af hele sit hjerte, men at hun bare godt kunne lide at komme ud og drikke og danse. Jeg spurgte hende, om hun troede, at der var nogen, der var på vej til døden og helvede på denne klub. Hun svarede "Ja."

Jeg spurgte hende derefter, hvad hun ville gøre ved det. Hun begyndte bare at græde. Hvis vi siger, at vi tror, men ikke gør noget ved det faktum, at folk dør og kommer i helvede, så er spørgsmålet: Tror vi virkelig? Charles Spurgeon sagde: "Har du intet ønske om at se andre blive frelst? Så er du ikke selv frelst, det kan du være sikker på." De fleste mennesker, der hævder at være kristne, har et ønske om at se andre blive frelst. De ved bare ikke, hvordan de skal dele deres tro.

Jeg vil gerne endnu en gang opmuntre dig til at få et eksemplar af min første bog, *One Thing You Can't Do in Heaven*, så du kan lære, hvordan du effektivt og bibelsk deler din tro (www.markcathill.org).

Lidt senere tog vi til en anden klub i området. Terrell Owens, som er wide receiver for San Francisco 49ers og Philadelphia Eagles, var på klubben. Vi fik chancen for at tale lidt sammen. Jeg blev nødt til at se ham i øjnene og stille ham spørgsmålet: "Hvis du døde i aften, er du så 100 procent sikker på, at du kommer i himlen?"

Da jeg gik ud af klubben, delte jeg nogle traktater ud til nogle af bartenderne, dørmændene og de tilstedeværende. En fyr talte med mig i et par minutter. Jeg fortalte ham, at jeg havde skrevet en bog, og gav ham mit kort, så han kunne sende mig sin adresse på e-mail. Jeg sagde til ham, at jeg ville sende ham min bog. Jeg vendte mig om og gik ud, for klokken var 3.30 om morgenen. Men et par dage senere sendte denne mand mig en e-mail, og jeg sendte ham min bog. Overalt venter folk på at høre de gode nyheder. Eftersom du ved, at det er sandt, så fortæl dem det!

Charles Spurgeon sagde:

Nu om dage kræver kutymen ofte af en kristen, at han ikke skal trænge sin religion ind i et selskab. Ud med den slags kutymen! Det er helvedes kutyme.

Ægte høflighed overfor min medmenneskes sjæl får mig til at tale til ham, hvis jeg mener, at denne sjæl er i fare.¹⁰²

Spurgeon sagde også:

Efter at være blevet en del af Guds kirke, er I så tilfredse med at være tavse? Er I tilfredse med at lade dem omkring jer synke ned til helvede? Hvad! Aldrig fortælle andre om Kristi kærlighed? Hvad! Aldrig tale om frelse med jeres egne børn? Kan dette være rigtigt? I Guds navn, vågn op! Hvad er årsagen til, at du stadig er tilbage på denne jord? Hvis der ikke er noget for jer at gøre, hvorfor er I så i denne syndige verden?¹⁰³

Når du tager med til en begravelse, så gå ikke med på den løgn, at personen er død. Det er simpelthen ikke sandheden. Ja, deres krop er død, men kroppen er kun det køretøj, som sjælen bruger til at navigere i på jorden. Sjælen er den sande person, ikke kroppen. Og sjælen er udødelig. Den kan aldrig dø — den kan bare flytte sig.

Så sjælen fra alle mennesker, hvis krop ligger i en kiste, er enten i live og har det godt i himlen eller i live i helvede. En af to destinationer: Det er det. Hvad gør du for at være sikker på, at alle du møder, en dag vil være sammen med dig i himlen?

Læs nu det sidste ønske og testamente fra en mand, hvis passion for sjæle voksede frem fra hans kærlighed til Jesus:

DE FRIMODIGES FÆLLESSKAB

(En afrikansk martyrs sidste ord)

Jeg er en del af de frimodiges fællesskab.

Terningerne er blevet kastet. Jeg er gået over linjen.

Beslutningen er taget. Jeg er en discipel af Jesus Kristus.

Jeg vil ikke se tilbage, give slip, bremse ned, trække mig tilbage eller være stille. Min fortid er forløst, min nutid giver mening, og min fremtid er sikker.

Jeg er færdig og slut med at leve livet lavt, at gå rundt og se på, småplanlægning, glatte knæ, farveløse drømme, tamme visioner, verdslig snak, billige gaver og dværgmål.

Mit tempo er sat, min gang er hurtig, mit mål er himlen, min vej er smal, min vej er barsk, mine ledsagere er få, min Guide er pålidelig, min mission er klar.

Jeg vil ikke give op, bakke ud, give slip eller holde mund,

før jeg har færdigprædike, færdigbedt, færdigbetalt, færdigsamlet
og er færdig med at stå op for Kristi sag.

Jeg må gå, indtil Han vender tilbage, give, indtil jeg falder,
prædike, indtil alle ved det, og arbejde, indtil Han kommer.

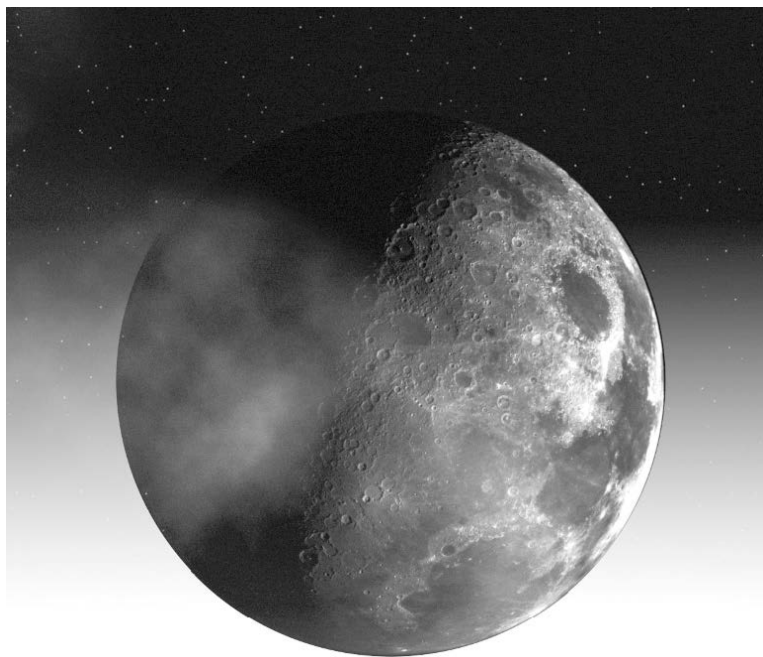
Og når Han kommer for at hente sine egne,
vil han ikke have problemer med at genkende mig.

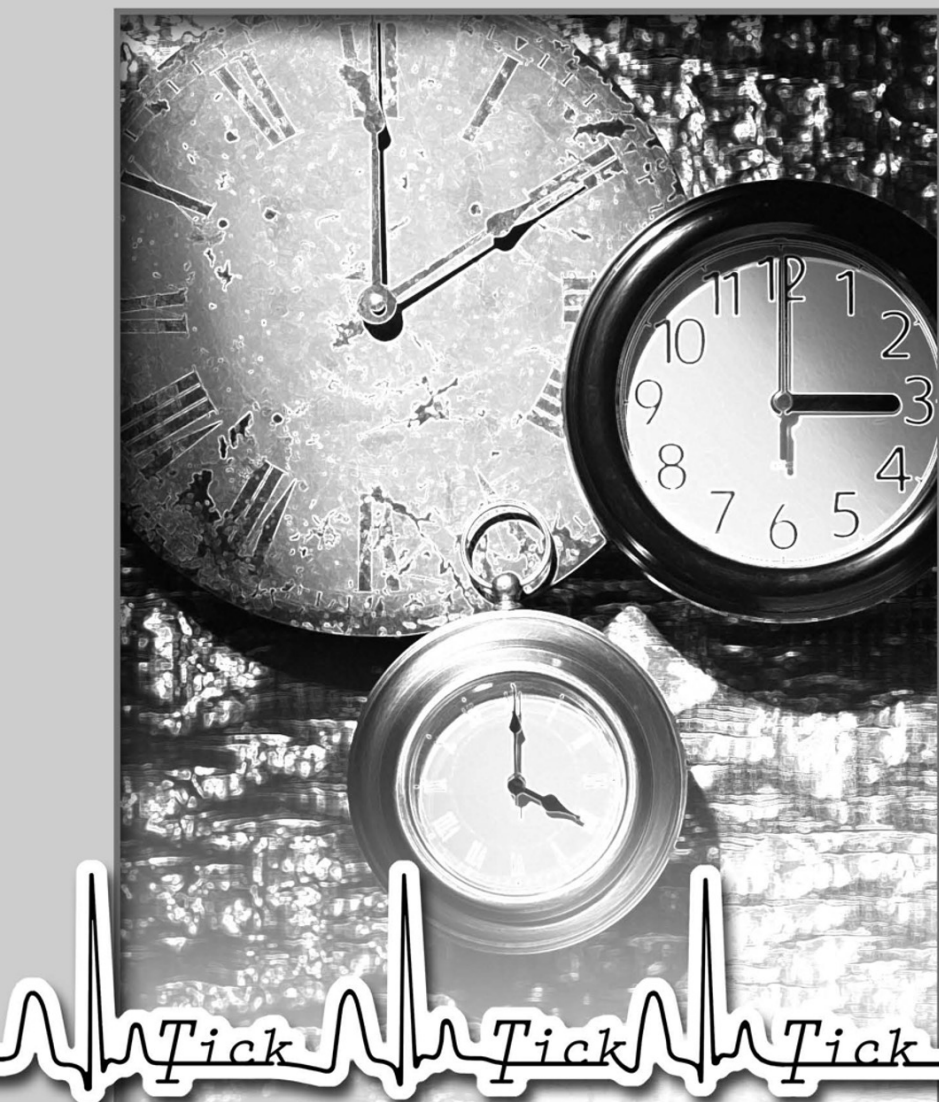
Mine farver vil være klare. "For jeg skammer
mig ikke ved evangeliet." [Romerne 1:16]¹⁰⁴

Dette er passionen af en frelst sjæl, som forstår tragedien ved at
folk dør ufrelst. Han dedikerede sit liv til at bringe så mange men-
nesker som muligt ind i Guds rige sammen med ham.

Jeg håber, at disse historier opmuntrer dig, når du nu begynder
rejsen i at sikre dig, at alle, du møder, vil se dig i himlen en dag og
sige: "Tak, fordi du fortalte mig om, hvad Jesus gjorde for mig!"

*Der er en fortabt verden, der skal nås, og nu er tiden inde til at
gøre det!*

Det eneste, vi ikke ved, er, hvor meget
tid vi har tilbage på uret.

Kapitel 12

Tik, tik, tik

Lev hver dag, som om det var din sidste,
og en dag vil du få ret.

— Anonym

Når du går ind i en basketballarena, er der altid en resultattavle med et ur på. Jeg kiggede på uret en dag, mens det tikkede nedad. Fem, fire, tre, to, to, en, nul — hornet lød, og kampen var slut.

Så slog det mig: Vores liv er præcis ligesom det. Vores ur tikker ned hver dag, og en dag vil vi dø. Uret tikker altid. Det eneste, vi *ikke* ved, er, hvor meget tid vi har tilbage på uret.

Men én ting ved vi med sikkerhed: Uret bliver ved med at tikke, tikke, tikke... Hvad vil du gøre med den tid, du har tilbage?

Charles Spurgeon sagde:

Lyt et øjeblik til urets tikken! Det er slaget på evighedspulsen. Det er dødens fodtrin, der forfølger dig! Hver gang uret tikker, rammer dødens fodtrin på jorden tæt bag dig!¹⁰⁵

Spurgeon sagde også:

Lyt til urets tikken! Når pendulet svinger frem og tilbage, siger det til nogle af jer: "Nu eller aldrig! Nu eller aldrig! Nu eller aldrig! Nu eller aldrig!" Vil du betro din sjæl til Jesus?¹⁰⁶

Gud advarer os om, at vi bør få mest muligt ud af hvert eneste minut, vi har:

Brug det gunstige øjeblik, for dagene er onde. (*Efeserne 5:16*)

Du skal få det bedste ud af din tid. Vi lever i en ond tid. Vi ser ting ske i dag, som mange af os troede, vi aldrig ville se i vores levetid; alligevel sker de.

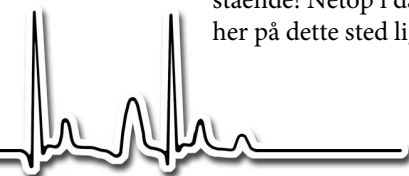
Hvis du giver din skjorte væk, kan du gå i butikken og få en ny. Hvis du giver 100 dollars væk, kan du få et arbejde og tjene penge tilbage. Men tid er en ting, som man aldrig kan få tilbage, når man først har givet den væk.

Gud kender den dag, du blev født, og den dag du vil dø. Din tid på jorden er begrænset og flygtig; den har en bestemt grænse. Men din tid er uendelig, når du går ud herfra.

Hvad vil du gøre med din tid her for at sikre, at din evighed bliver en glæde?

Charles Spurgeon sagde:

Himlen og helvede er ikke langt væk. Du kan være i himlen, før uret tikker igen, så tæt på er det. Åh, at vi i stedet for at tøve med sådanne ting, fordi de synes så langt væk, ville indse dem højtideligt, fordi de er så nært forestående! Netop i dag, inden solen går ned, kan en lytter, der sidder her på dette sted lige nu få himlens eller helvedes realiteter at se.¹⁰⁷

Sidste ord

Noget af det mest fantastiske er at læse, hvad folk sagde lige før de døde — den sidste udtalelse, der kom før deres allersidste åndedræt. Man kan lære meget om, hvad der var vigtigt for disse mennesker ved at læse, hvad de sagde. Og det kan give en et indblik i, hvad der måske lå i vente for dem, efter de tog deres sidste åndedræt.

Joan Crawford: “Hvor vover du at bede Gud om at hjælpe mig.”

Cardinal Borgia: “Jeg har gennem mit liv sørget for alt undtagen døden, og ak, nu kommer jeg til at dø uforberedt.”

Joe DiMaggio: “Jeg får endelig Marilyn at se.”

Elizabeth den Første: “Alle mine ejendele for et enkelt øjeblik tid.”

Thomas Hobbs (ateistisk forfatter af “Leviathan”, skrevet for at retfærdiggøre enevældige monarkers styre og undertrykkelse af folket): “Jeg er ved at tage min sidste rejse; et stort spring i mørket.”

Anne Boleyn (hustru til Henrik den ottende, som lod hende henrette): "O Gud, forbarm dig over min sjæl. O Gud, forbarm dig over min sjæl."

Henry, prins af Wales: "Bind et reb om min krop, træk mig ud af sengen og læg mig i aske, så jeg kan dø med angrende bønner til en fornærmet Gud. Åh! Forgæves ønsker jeg mig den tid, som jeg mistede med dig og andre for meningsløse aktiviteter."

Sokrates: "Al denne verdens visdom er blot en lille tømmerflåde, som vi må sætte sejl på, når vi forlader denne jord. Hvis bare der var et fastere fundament at sejle på, måske et guddommeligt ord."

Tony Hancock (britisk komiker): "Ingen vil nogensinde vide, at jeg har eksisteret. Der er intet at efterlade bag mig. Intet at give videre. Ingen til at sørge over mig. Det er det bitreste slag af alle."

Phillip III, konge af Frankrig: "Sikke et regnskab jeg skal aflægge for Gud! Hvor ville jeg gerne leve anderledes, end jeg har levet."

Voltaire (skeptisk filosof): "Jeg er opgivet af Gud og mennesker! Jeg vil give dig halvdelen af det, jeg er værd, hvis du vil give mig seks måneders liv. Så skal jeg gå til helvede, og du skal gå med mig. Åh Kristus! Åh Jesus Kristus!"

Denne talentfulde franske forfatter sagde engang om Jesus: "Forbandet være den stakkel!"

Aldous Huxley (humanist/ateist): "Det er lidt pinligt at have beskæftiget sig med det menneskelige problem hele sit liv og til sidst finde ud af, at man ikke har mere at tilbyde af råd end: Prøv at være lidt mere venlig."

Karl Marx: "Gå væk, forsvind! Sidste ord er for fjolser, der ikke har sagt nok!"

Napoleon: "Det forundrer mig, at mens mine egne, Alexanders og Cæsars ambitiøse drømme er forsvundet ud i den blå luft, kan en jødisk bonde, Jesus, strække sine hænder ud over århundrederne og styre menneskers og nationers skæbner."

Diana, prinsesse af Wales (ifølge politiets sagsakter): “Min Gud. Hvad er der sket?”

James Dean: “Mine sjove dage er forbi.”

Jonathan Edwards (evangelist): “Stol på Gud, og så har du intet at frygte.”

Patrick Henry: “Doktor, jeg ønsker, at du skal opleve, hvor ægte og gavnlig Kristus’ religion er for en mand, der er ved at dø...”

(I sit testamente skrev han: “Dette er al den arv, som jeg giver til min kære familie: Kristi religion, som vil give dem noget, der i sandhed vil gøre dem rige.”)

D. L. Moody (evangelist): “Jeg ser jorden vige tilbage; himlen åbner sig. Gud kalder på mig.”

William Shakespeare: “Jeg overgiver min sjæl til Gud, min Ska-ber, i håb om og i sikker tro på, at jeg ved Jesu Kristi, min frelsers, fortjeneste vil få del i det evige liv, og mit legeme til den jord, hvoraf det blev skabt.”

Martin Luther: “I dine hænder overgiver jeg min ånd! Du har frelst mig, åh du sandhedens Gud.”

John Milton (britisk digter): “Døden er den store nøgle, der åbner evighedens palads.”

Charles Dickens: “Jeg overgiver min sjæl til Guds nåde gennem vor Herre og Frelser Jesus Kristus, og jeg formaner ydmygt mine kære børn til at forsøge at vejlede sig selv ved hjælp af læren i Det Nye Testamente.”

Daniel Webster: “Jeg lever stadig.”

Da han var døende, sagde han: “Det store mysterium er Jesus Kristus, evangeliet. Hvordan ville nogen af os have det, hvis vi ikke havde håbet om udødelighed? ... Gudskelov, evangeliet om Jesus Kristus bragte liv og udødelighed frem i lyset.”

Andrew Jackson: “Mine kære børn, sørg ikke over mig... Jeg er min Guds. Jeg tilhører ham. Jeg går kun en kort tid før jer, og... jeg håber og stoler på at møde jer alle i himlen.”

Henry Ward Beecher: “Nu kommer mysteriet.”

Beecher, en mand med en stor forstand, kendte ikke svaret på mysteriet efter døden. Beecher vidste det måske ikke, men efter at have læst denne bog ved du det. Spørgsmålet er: Hvad har du gjort med det, du ved?¹⁰⁸

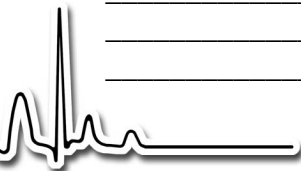
Da John Owen, den store puritaner, lå på sit dødsleje, fik han sin sekretær til at skrive til en ven: “Jeg er stadig i de levendes land.” Så udbrød Owen: “Stop! Ændr det til at sige: ‘Jeg er endnu i de døendes land, men jeg håber snart at være i de levendes land.’”¹⁰⁹

Tiden skrider fremad, men en dag vil den komme til en stilstand for hver enkel af os i dette fysiske rige. Dit sidste åndedræt kunne være i dag. Hvis det var tilfældet, hvad ville dine sidste ord så være?

Dig: _____

Hvad hvis du havde mere tid i dit liv? Hvad hvis du kunne leve livet anderledes, end du har gjort? Hvad hvis du kunne skrive ned, hvad du håber, at dine sidste ord vil være, inden du dør? Hvad hvis du så kunne leve et liv, der faktisk ville afspejle disse ord? Hvad ville disse ord være?

Dig: _____

... Du lovsang guderne af sølv, guld, kobber, jern, træ og sten, som hverken kan se, høre eller forstå; men den Gud, som holder dit liv og alle dine veje i sin hånd, har du ikke æret. (*Daniel 5:23*)

Gud holder dit åndedræt, ja, dit liv, i sin håndflade. Han kan når som helst tage det fra dig og føre dig ud i evigheden. Han har valgt at lade dig få et nyt åndedræt i dette øjeblik. Hvad vil du gøre med det åndedræt? Vil du herliggøre ham eller ej? Det er dit valg.

Denne bog blev skrevet af mig, og nu er den blevet læst af dig. Når du lægger den fra dig og går videre med dit liv, så husk dette: Du kommer til at tjene nogen.

Og husk, mens du stadig trækker vejret, at Gud har givet dig dette åndedræt af liv til dette øjeblik. Det eneste spørgsmål er: Hvad vil du gøre med det? Hvis du ikke er frelst, er det nu, du skal overgive dig til Gud. Hvis du er frelst, så lev radikalt for ham. Når du dør og kommer i himlen eller i helvede, er der ingen mulighed for at komme over fra den ene side til den anden.

Sandheden er blevet fundet. Din livsrejse fortsætter. Dø uden at have noget arbejde der er uafsluttet. Fortryd ikke noget på dommedag. Spild ikke dit liv. Der er stadig øjeblikke af dit liv, der skal leves. Jeg spekulerer på, hvordan disse øjeblikke vil blive brugt. Brug din tid klogt...

KILDER

The New Evidence That Demands a Verdict

Josh McDowell

Creation: Remarkable Evidence of God's Design

Grant Jeffrey

Reasons for Believing

Dr. Frank Harber

The Collapse of Evolution

Dr. Scott Huse

The Evolution of a Creationist

Dr. Jobe Martin

The Signature of God

Grant Jeffrey

Hjemmesider

www.probe.org

www.roncarlson.com

www.str.org

SLUTNOTER

- ¹ The Barna Group, *Americans Describe Their Views About Life After Death*, Oktober 21, 2003.
- ² Ibid.
- ³ Sir Winston Churchill, http://en.wikiquote.org/wiki/Winston_Churchill
- ⁴ Robert Jastrow, *Until the Sun Dies*, (New York: W. W. Norton, 1977), 21.
- ⁵ F. Darwin, ed., *The Life and Letters of Charles Darwin* (New York: D. Appleton & Co., 1905), 276.
- ⁶ C. S. Lewis, *God in the Dock: Essays on Theology and Ethics*, (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 2001), 211.
- ⁷ David Thomas, *The Source of Everything: The Hidden Truth* (Bloomington, IN: Wesbow Press)
- ⁸ Ibid.
- ⁹ Dr. Scott Huse, *The Collapse of Evolution*, 2d ed. (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1993), 71–72.
- ¹⁰ Som citeret i *Austin American Statesman*, oktober 19, 1997.
- ¹¹ Stephen Hawking, *A Brief History of Time* (New York: Bantam Books, 1988), 162.
- ¹² Fred Hoyle, "The Universe: Past and Present Reflections," *Annual Review of Astronomy and Astrophysics*, 1982, 20:16.
- ¹³ Paul Davies, *The Cosmic Blueprint* (New York: Simon and Schuster, 1988), 203.
- ¹⁴ Som citeret i Dr. Henry F. Schaefer, *Science and Christianity: Conflict or Coherence?* (Universitetet i Georgia, 2003), 71.
- ¹⁵ Som citeret i Fred Heeren, *Show Me God* (Wheeling, IL: Searchlight Publications, 1995), 200.
- ¹⁶ Som citeret i H. Margenau and R. A. Varghese, eds., *Cosmos, Bios, and Theos* (La Salle, IL: Open Court, 1992), 83.
- ¹⁷ George Greenstein, *The Symbiotic Universe* (New York: William Morrow, 1988), 27.
- ¹⁸ Ronald Clark, *The Life and Times of Einstein* (New York: World Publishing, 1971), 18–19.
- ¹⁹ J. P. Moreland, *Scaling the Secular City: A Defense of Christianity* (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 1987), 220.
- ²⁰ Ken Ham, *The Answers Book* (Green Forest, AR: New Leaf Press; Master Books, 2003), 125.
- ²¹ Martin Moe, "Genes on Ice," *Science Digest*, december, 1981, 89 [11], 36, 95.
- ²² G. G. Simpson, C. S. Pittendrigh, and L. H. Tiffany, *Life: An Introduction to Biology* (New York: Harcourt, Brace, and World, 1965), 24.
- ²³ Francis Crick, "In the Beginning," *Scientific American*, februar 1991, 12.
- ²⁴ Charles Darwin, *The Origin of Species*, 6. udg. (London: John Murray, 1872), 49.
- ²⁵ G. G. Simpson, *Tempo and Mode in Evolution* (New York: Columbia University Press, 1984), 106.
- ²⁶ A. J. Marshall, *Biology and Comparative Physiology of Birds* (New York: Academic Press, 1960), 1.
- ²⁷ H. W. Smith, *From Fish to Philosopher* (New York: Little Brown, 1953), 26.
- ²⁸ Som citeret i Arthur C. Custance, *Evolution or Creation?* (Ottawa: Doorway Papers, 1988), http://www.custance.org/Library/Volume4/Part_1/chapter6.html
- ²⁹ David B. Kitts, "Paleontology and Evolutionary Theory," *Evolution*, Vol. 28, (september, 1974), 467.
- ³⁰ Robert L. Carroll, "Towards a new evolutionary synthesis," *Trends in Ecology and Evolution*, 15, (2000), 27–32.

-
- ³¹ Adapted from "Questions for Evolutionists" <https://famguardian.org/Subjects/Creationism/creationism.htm>
- ³² Dr. Colin Patterson, letter to Luther D. Sunderland, 10. april, 1979.
- ³³ Niles Eldridge, *Reinventing Darwin: The Great Debate at the High Table of Evolutionary Theory* (New York: John Wiley & Sons, 1995), 95.
- ³⁴ Fredrick Hoyle and Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space* (London: J.M. Dent and Sons, 1981), 24.
- ³⁵ Carl Sagan, *Cosmos* (New York: Random House, 1980), 278.
- ³⁶ Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker* (New York: W. W. Norton & Co., 1987), 4.
- ³⁷ Michael Behe, *Darwin's Black Box* (New York: Free Press, 1996), 39.
- ³⁸ Charles Darwin, 146.
- ³⁹ Dr. Scott Huse, *The Collapse of Evolution*, 2. udg. (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1993), 92.
- ⁴⁰ Bruce Alberts, "The Cell as a Collection of Protein Machines: Preparing the Next Generation of Molecular Biologists," *Cell*, 92, 8. februar, 1998, 291.
- ⁴¹ Michael Behe, 252–253.
- ⁴² Richard Dawkins, *River Out of Eden* (New York: HarperCollins Publishers, 1995), 17.
- ⁴³ Bill Gates, *The Road Ahead* (Penguin Books, 1996), 228.
- ⁴⁴ James Shapiro, "In the Details... What?" *National Review*, 19. september, 1996, 62–65.
- ⁴⁵ "The Brainy Bug: What Makes Ticks Tick," *BreakPoint* med Charles Colson, Commentary #000912, 12. september, 2000.
- ⁴⁶ Ibid.
- ⁴⁷ Ibid.
- ⁴⁸ As quoted in Dr. Jobe Martin, *The Evolution of a Creationist* (Rockwall, TX: Biblical Discipleship Publishers, 2002), 106.
- ⁴⁹ William McCall, "Ocean Sponge May Be Best for Fiber Optics," August 22, 2003, https://www.abc.net.au/science/news/scitech/SciTechRepublish_928852.htm
- ⁵⁰ Ibid.
- ⁵¹ Ibid.
- ⁵² Paul Davies, *Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature* (New York: Simon and Schuster, 1984), 235–236.
- ⁵³ Dr. Jobe Martin, *The Evolution of a Creationist*, 131–133.
- ⁵⁴ George Wald, *The Molecular Basis of Life* (San Francisco: W. H. Freeman and Co., 1968), 339.
- ⁵⁵ Som citeret i Dr. Scott Huse, *The Collapse of Evolution*, 2. udg. (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1993), 146.
- ⁵⁶ Richard C. Lewontin, "Billions and Billions of Demons," *The New York Review of Books*, (9. januar, 1997), 31.
- ⁵⁷ Robert Jastrow, *Until the Sun Dies* (New York: W. W. Norton & Company, 1977), 51–52.
- ⁵⁸ Ron Ayres, "The Truth about the Truth," 19, August 2002, <https://www.believers.org/believe/bel191.pdf>
- ⁵⁹ Russell Ash, *The Top 10 of Everything* (New York: DK Publishing, 1998), 123.
- ⁶⁰ Quote from Josh McDowell, *The New Evidence That Demands a Verdict* (Nashville: Thomas Nelson, 1999), 35.
- ⁶¹ Ibid., 49.
- ⁶² Ibid., 61.
- ⁶³ Ibid., 100.
- ⁶⁴ Evelyn Bayle Kinkead, *Modern Century Illustrated Encyclopedia*, Vol. 12, (Australien, McGraw-Hill: 1972)

-
- ⁶⁵ Fra Columbus' dagbog, citeret i the American Christian Heritage Blog, feb. 2010, <http://acheritagegroup.org/blog/?p=196>
- ⁶⁶ The Barna Group, *Americans Describe Their Views About Life After Death*, 21. oktober, 2003.
- ⁶⁷ Ibid.
- ⁶⁸ Frank Harber, "10 Objections to Christianity and How to Respond," *Today's Christian Woman*, marts/april 2000, <http://www.christianitytoday.com/tcw/2000/002/7.62.html>
- ⁶⁹ *The Great Divorce*, 75; as quoted in W. Martindale and J. Root, *The Quotable Lewis* (Wheaton, IL: Tyndale, 1989), 293.
- ⁷⁰ Maurice Rawlings, M.D., *Beyond Death's Door* (Nashville: Thomas Nelson, 1978), 19–20.
- ⁷¹ The Barna Group, *Americans Describe Their Views About Life After Death*, 21. oktober, 2003.
- ⁷² Koppel, 1987 commencement address at Duke University, MediaWatch, april 1989.
- ⁷³ Uddrag fra en introduktionsside til W. Y. Fullerton, *Charles Haddon Spurgeon: A Biography*, <http://www.spurgeon.org/misc/bio/pref.htm>
- ⁷⁴ Tom Carter, ed., *Spurgeon At His Best* (Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1988), 192.
- ⁷⁵ Ibid., 69.
- ⁷⁶ C. S. Lewis, *Mere Christianity* (New York: Macmillan Publishing, 1975), 56.
- ⁷⁷ Josh McDowell and Don Stewart, *Answers to Tough Questions* (Wheaton, IL: Living Books, Tyndale House Publishers, 1980), 39.
- ⁷⁸ *Spurgeon At His Best*, 16.
- ⁷⁹ Ibid., 45.
- ⁸⁰ Ibid., 45.
- ⁸¹ Josh McDowell and Don Stewart, *Answers*, 39.

- ⁸² *Spurgeon At His Best*, 174.
- ⁸³ Ibid., 174.
- ⁸⁴ James Emery White, *You Can Experience the Spiritual Life* (Nashville, TN: Word Publishing, 1999), 194.
- ⁸⁵ Voice of the Martyrs, *Extreme Devotion* (Nashville, TN: W Publishing Group; Thomas Nelson, 2001), 150.
- ⁸⁶ Ibid., 151.
- ⁸⁷ *Spurgeon At His Best*, 108.
- ⁸⁸ Ibid., 122.
- ⁸⁹ Ibid., 38.
- ⁹⁰ Ibid., 46.
- ⁹¹ Dr. Neil T. Anderson, "Who I Am In Christ," <http://www.ficm.org/whoami.htm>
- ⁹² *Spurgeon At His Best*, n.r.
- ⁹³ Ibid., 67.
- ⁹⁴ Ibid., 68.
- ⁹⁵ Ibid., 68.
- ⁹⁶ Ibid., 69.
- ⁹⁷ Ibid., 69.
- ⁹⁸ Ibid., 70.
- ⁹⁹ Ibid., 225.
- ¹⁰⁰ Ibid., 219.
- ¹⁰¹ Ibid., 220.
- ¹⁰² Ibid., 220.
- ¹⁰³ Ibid., 205.
- ¹⁰⁴ Voice of the Martyrs, *Extreme Devotion*, 150.
- ¹⁰⁵ *Spurgeon At His Best*, 205.
- ¹⁰⁶ Ibid., 67.
- ¹⁰⁷ Ibid., 67.
- ¹⁰⁸ Ray Comfort, *The Evidence Bible*, 1504–1505.
- ¹⁰⁹ John M. Drescher, *Pulpit Digest*, Summer, 1985, N. pag.

Mark Cahill er uddannet cand.merc. fra Auburn University, hvor han var en hæderlig akademisk All-American i basketball. Han har arbejdet i forretningsverdenen hos IBM og i forskellige lederstillinger, og han har undervist i gymnasiet i fire år. Mark taler nu til tusindvis af mennesker om året på konferencer, lejre, retræter osv. Han har også optrådt i adskillige radio- og tv-shows.

Marks yndlingsbeskæftigelse er at gå ud og møde folk og finde ud af, hvad de tror på, og hvorfor de tror på det. Du kan finde Mark ved indkøbscentre, koncerter, kunst- og musikfestivaler, lufthavne, strande, sportsbegivenheder, barområder i byer, universitetsområder osv. og gøre netop dette.

For at arrangere et foredrag,
kontakt **Ambassador Agency**
på 615-370-4700 eller
www.ambassadoragency.com

For at bestille yderligere bøger eller ressourcer,
eller for at modtage et gratis e-nyhedsbrev
<http://www.markcahill.org>

Kontakt Mark Cahill på:
P.O. Box 81, Stone Mountain, GA 30086
800-NETS-158 / 800-638-7158
E-mail: mark@markcahill.org